

Мисията на българите
Генезис
том I
по Учителя

Истинният!

Той дойде – несъкрушима канара, върху която ще се съгради новият свят.

Емил Стефанов – съставителство и коментари **Импулсът на Учителя**

"Човечеството е дошло вече до края на своето разбиране. Нов подтик е нужен."
[83, с. 53]

В 20 в. между българите се изяви Мировият Учител. Учителят е импулс на Цялото, на Всемира. Този импулс е в сила да събере сухите, разхвърляни кости на един народ в едно възвишено, разумно същество, което да послужи с нещо за общочовешко благо. Следователно, в настоящата епоха българите са ценни за човечеството дотолкова, доколкото могат да му предадат импулса на Мировия Учител. Всички учени, сърцеведи, майстори в изкуството, хора на възвишеното, чистотата, красотата и доброто трябва да се съберат, за да изявят този импулс.

"Аз опитвам силата на Божественото върху мъртвото. Ако то оживее, това е силата на Божественото. Тя всичко може. Тук съм събрал най-твърдите камъни. Ако накараме тях да играят Паневритмията, навсякъде другаде ще бъде по-лесно."
[110, с. 99]

"България е най-трудната страна за приемане и приложение на Новото учение. Ако българите го приемат, колко по-лесно ще го приемат другите народи." [54]

"Българите не са избраните, но хромите, сакатите, които са поканени на вечерята, на тържеството. Вие сте повикани от улицата, радвайте се, че сте поканени на вечерята на агнето." [110, с. 162]

"Желая ви всеки да създаде от себе си нов тип. Българинът трябва да преобрази лицето си, да го направи красиво, изразително, да служи за образец на новия човек, на новия тип." [16, с. 156]

"Сега България е в златния си век. Тя кредитира народите. След нея Русия ще влезе в златния век."* [110, с. 225]

*(Под златен век на един народ се разбира въплъщението на Мировия учител в него.)

"В Америка се строи физическия тип на шестата раса, а в славянството - духовния тип на шестата раса. За в бъдеще Америка и Русия ще се съединят в едно. Тях ги делят само осем километра на север." [50, с. 324]

"Примери за света на новото ще бъдат народите на англосаксонската раса - Америка, Англия, Германия." [110, с. 161]

"Има вече нови хора, типове от новото поколение, които са се родили в Америка. Хора на новото поколение има във Франция, Германия, Англия, но най-вече ги има в Америка. Физиологически тия хора се отличават от другите." [85, с. 102]

Като средоточие на волята, българите са медианта между източното и западното влияние.

"В общославянския организъм България представлява волята, тя се явява като средоточие, дето тези две сили - умът и любовта трябва да се урівновесят." [11, с. 15]

"Страданията показват, че ние сме изгубили енергията на своя живот. Ще страдаме дотогава, докато се възстанови изгубеното равновесие." [85, с. 146]

"... тия хора, които живеят в Истината, ги наричат светли или както в Индия ги наричат "Бяло Братство". [17, с. 250]

"Бялото Братство, което ръководи съдбините на човечеството, ще предприеме една важна акция за идването на новата култура, след идването на 1975 г." [казано 1927 г.]
(Става дума за хелзингския процес, вдигане на "желязната завеса", постепенно взаимодействие между Изтока и Запада. Малко по-късно (1979 г.) бяха организирани детските асамблеи в България, като импулс за пробуждане на планетарното съзнание в младото поколение.)

"Движението на Всемирното Братство в България днес не иде нито от някое "източно", нито от някое "западно" движение, а направо от центъра на Всемирното Братство."
[11, с. 51, Боян Боев]

Всемирното Братство се ръководи от центъра на галактиката, респективно - центъра на нашата система - Слънцето.

Учителят казва:

"Аз не спадам към никоя черкова, към никакъв народ, защото не съм от земята. - А от де си? - пита ме един. - От слънцето ида и отивам към него, отговорих му аз. Като казвам слънцето, разбирам разумния, възвишен живот." [85, с. 97]

"... Великите Учители изобщо, не се учат на земята. Някои от тях ходят, може би само за 5-6 години на слънцето да се учат и после идват на земята." [96, с. 20]

Със завършването на определени космични цикли, нашата звезда - Слънцето, като динамичен център на нашата система, изпраща импулси към планетите, като ги издига на нови еволюционни нива. Тези импулси се изявяват на Земята чрез Мировия Учител, посредством неговото учение, неговата школа и народа, в който той се изявява. По този начин възникват различни културни вълни в човечеството, всяка от които формира подрасите на една коренна раса. Всяка коренна раса минава през 7 културни вълни или подраси. За ядро на една коренна раса служи съответната ѝ по ред подраса от предишната коренна раса.

Бялата раса е пета по ред и е минала през пет култури: индуска, асировавилонска, египетска, гръкоримска и западноевропейска. В момента се подема шестата култура на бялата раса - *славянството*, което ще бъде ядро на бъдещата шеста коренна раса - съществата на светлината, интуицията и доброто. Българите са динамично ядро на славяните. Те по космогонични причини, които ще разгледаме в тази и следващата книга, предават импулса на Мировия Учител (Словото) на славянските племена.

Идеята за културните вълни, като резултат от дейността на слънчевото братство, е формулирана най-концентрирано от Боян Боев:

"Едно нещо трябва да бъде напълно ясно: тези същите разумни сили, които родиха херметизма в Египет, есеизма в Палестина, маздеизма в Персия, орфизма в Гърция и богомилството преди 10 века в България и после работиха под формата на розенкройцерското движение и пр. в Западна Европа, сега същите тия разумни сили с пълно съзнание за своята цел и мисия дадоха началото на движението на Всемирното Братство в България и в света." [11, с. 49-50, Боян Боев]

През 9 век Учителя се яви като Боян Мага - син на Симеон Велики, за да стане родоначалник на богомилското движение. Богомилството е универсална мирогледна и практическа система, която даде тласък на Ренесанса и социалните движения в Европа, и изгради мирогледната основа на петата - Западноевропейска култура на бялата раса.

Сегашното идване на Учителя в България е кардинално, защото изнася знание за шестата коренна раса, която ще обедини човечеството и ще постави живота му върху нови начала. Формирането на шестата коренна раса е планетарен процес, който ще се движи от принципно нови знания, получавани от космичната информационна система на светлите същества.

"В архивите на Бялото Братство се пазят всички тайни. Няма нищо пропуснато. Всички светии са негови членове и действат от негово име. Бялото Братство е онова велико общество на Божествения свят, което е в пряко отношение с Бога и с Христа. В края на века всички светии

ще бъдат на земята. Те са вече тук, на земята. Не казвам, че са тук в плът, но в една друга форма са на земята и работят.

Учението на Бялото Братство е неизменно. То се основава на канара, която не може да се разбие. В това учение още от създаването на света, още от самото начало, има ред данни и факти, които са записани и се пазят. И един ден, когато се развиете, ще четете това, ще видите каква е историята на създаването на света от началото до сега. Ще разберете всички стадии, през които сте минали. Ще почнете да виждате тези фази. Те ще се явят пред вас като живи картини. Струва си да бъдете ученици на Великото Бяло Братство, понеже учениците на това братство държат в ръцете си всички архиви на Космоса. Те пазят книгата на живота и всички вие трябва да изучавате тази книга. По-голямо благо от това няма." [54]

Днес българите очакват някое началство или кредитор да оправи работите им. Това е все едно да разговаряте с някоя сова. Говорите пред совата, но тя обръща главата си на 180 градуса и подскача на горния клон. Като говорите на хората-сови, те си размишляват за своето, не ви обръщат внимание, не ви забелязват. Тяхното зрение не е пригодно за светлината.

"Две школи има в света: едната е школата на Всемирното Бяло Братство, а другата - школата на черното братство. Центърът на първото братство е на Слънцето, а на второто - в центъра на земята. Всеки ден Всемирното Бяло Братство изпраща своята енергия от Слънцето, а черната ложа обира всичко, каквото срещне на пътя си. Щом оберат плодовете, черните братя се прибират в центъра на земята. Войната, упадъкът на морала, лъжата се дължат изключително на черните братя. Те развалиха света; те отклониха мисълта на хората от правия път. И смъртта е процес, създаден от черното братство. Първият, който посвети Адам и Ева в истинското знание, им казваше: В който ден ядете от плода на забраненото дърво, ще умрете. Аз превеждам: В който ден се свържете с черното братство, ще умрете. ... Който разбира законите и ги прилага, той върви към центъра на Слънцето, т. е. отива в областта на живота." [54]

Совите няма да възприемат учението и знанието на светлината. То е за чистото, детското в нас, за измъчените от мрака на старото души.

В този век постепенно рухва авторитета на външните форми - религии, управи, организации и структури, узурпирани от учения черен адепт. Външните бляскави фрази изгубват стойност. Изгубват сила номерираните поучения и рецепти. Остава онова импулсивното, чистото дете-слънце в нас - остава творческият дух, който трябва да се пробуди у всеки.

Когато Мировият Учител дойде в един народ, той е Божествено въплъщение - изявление на Духа, на Бога, който крепи и импулсира цялата вселена. Пробудените народи, между които идва Мировият Учител създават свой епос, епопея за него. Така индусите създадоха Бхагават Гита заради Кришна и обожествяват името на този Учител, като едно от имената на Бога. Като споменава това име, човек се свързва персонално с Бога с космичния Разум.

Всяко ново идване на Учителя носи нова енергия, която внася нови възможности в човека и обществото, характерни за новия космичен цикъл, за съответната епоха и култура, в която човечеството навлиза.

Мировият Учител дойде в България в границата между две епохи, когато човечеството е изправено пред голяма опасност и голямо благословение. Бог слезе между хората, да ги види с окото си и да им покаже изходния път.

"Пред вас стои голяма опасност, която се готви да разруши все що е свято, посадено от ръката на нашия небесен Баща. Затова съм в тоя свят дошъл, да ви ръководя лично в тая най-опасна минута на живота. Покажете се мъже твърди и непоколебими, верни на призиванието си, готови за бран. Направете потребните самопожертвувания да възтържествува истината. Сега е случай благоприятен да се покажете род избран от коляно юдово, семе царско, народ, на който Господ на силите е вожд." [19]

"Аз пристигам в тоя развратен свят, в минута важна, да упражня нужното влияние, да ви отвърна от тоя пагубен път в който народите на земята са се втурнали да следват безрасъдно. Знайте, в случай, че отхвърлите благите ми съвети и се възпротивите на моите божествени диктувания, които ви давам, защото сте близки на сърцето ми, ще употребя и други мерки, много по-лошави, с които съм натоварен да приложа в замяна на вашето непослушание на светите Божии заповеди. Вие сте под мое покровителство и съм длъжен да ви ръководя и възпитавам в Словото на истината." [19]

"... и от този ден, в който е даден отговор, започва вашето изкупление и ви предупреждавам да пазите това, което градя, да го не съборите, защото е свято и ако се опитате да светотатствате, три злини ще ви допусна: глад, мор и разорение. И няма да ви пощадя, но ще се съдя с вас и ще помните винаги, че Бог е говорил. Пазете думите ми."

"Аз съм Елохил, ангел на Завета Господен." [19]

Днес българите не хвалят името на своя Бог, както индусите пеят и хвалят името на Кришна. Те обсипаха с хули името на Бога, дошъл между тях, но се изправиха пред самоунищожението си. Българите трябва да вникнат в името на своя ръководител и хранител, за да изпълнят предназначението си.

"Духът Елохим, който е Бог помазаник, е ръководител на българите. Той е ангелът, който е посветен от Господа да води българския народ и цялото славянство. Той е ангелът на завета Господен, на когото тази политическа свобода на българите се дължи. Да, българите дължат много работи на Елохим. И Той ще се яви между славяните, но те няма да го разпнат като евреите.

Но първо и ясно казано, Господ е с много имена. В еврейския език той е с 34-35 имена. А пък когато призовават Христос като Исус, то значи, че ще трябва да се научим на търпение. Исус е символ на търпение. А под сегашното си име Христос, Той е Син Божи." [105, с. 47-48]

"Ангелът на благовестието е, който носи Новото учение." [107]

"След това видях небето отворено, и ето бял кон, и Оня, Който яздеше на него се наричаше Верен и Истинен, и съди и воюва праведно.

Очите му бяха огнен пламък, на главата му бяха много корони и носеше написано име, което никой не знаеше, а само Той;

И беше облечен в дреха, попръскана с кръв; и името му беше Божието Слово.

И небесните войски, облечени в бял и чист висон, следваха подир него на бели коне."

[Откровение от Йоана 19:11 – 14]

"А когато дойде онзи, Духът на истината, ще ви упътва на всяка истина; защото няма да говори от себе си, но каквото чуе това ще говори, и ще ви извести за идните неща.

Той Мене ще прослави, защото от Моето ще взема и ще ви известява." [Йоана 16:13 – 14]

"Аз превеждам това, което чувам да се говори горе, не говоря по своя инициатива, от мене измислени неща." [63, с. 56]

"Този, който ми диктува е Елохим, един от Великите князе на небето, велик служител Божий, който нарочно е пратен от Господа на Силите, да изпълните неговата воля." [140, с. 251]

"Аз съм именно това, което говоря." [54]

"Аз не искам да знаете кой съм... Искам да избегна това, защото познавам душата на българския народ и не желая да му създавам карма. Исус Христос се яви на еврейския народ, но той не Го прие и си навлече карма. Ако не се разкривам, това значи че искам да оставя народа да се развива по естествен път." [104]

Тук се изнесоха някои от имената на Мировия Учител, но истинското му име не е разкрито.

За да привлекат благословение и да дадат импулс на новия космичен цикъл, учениците трябва да прославят това божествено име, като изявление на цялата Слънчева верига.

Сега българите трябва да се пробудят и първи да разберат, че последното явяване на Бога между хората е необикновено. Те трябва да осъзнаят какво се крие зад смирението на това Присъствие, което обитава между тях. Те трябва да си кажат:

Господ се пожертва за нас и сега е време ние да оценим тази жертва, да Го възлюбим, да Го намерим в себе си, да Го познаем като щастие, любов, добро.

"И Името му беше Божието Слово."

Този хляб трябва да приемат в себе си българите, за да се новородят и да предадат Божествения Импулс на Учителя на цялото човечество.

"Аз поех върху себе си 9/10 от страданията, които предстоят на българите. На тях предстоят страдания само една десета. Тези страдания могат да се превърнат и в катастрофа, ако това учение се отхвърли и неговите последователи не го приложат. То отвън ще дойде и пак ще се наложи, само че други ще бъдат благословени." [84, с. 249]

ПРИЕМАНЕ

„Материалът, който ви давам в беседите и лекциите, трябва да се обработва и прилага. Както ви е даден, той е суров материал. За да се приложи, първо трябва да се обработи. Щом се обработи, ще се домогнете до вътрешната страна на знанието. Ако не го обработите и приложите, живота ви ще мине напразно. [137, с. 106]

„Сега аз ви давам само скелета на новата мисъл и на новата светлина, а вие сами ще запълните промеждутъците. Тогава ще дойде Божието благословение върху вас.” [25]

„Моята цел не е да ви дам разрешени въпроси, но да ви поставя в положение да мислите свободно и самостоятелно.”

Причината, поради която учениците на този път не предадоха знанието на българския народ е в това, че те си останаха в буквата.

За да се влезе в Духа на едно явление, трябва да се престане с цитатниченето, да се проникне в дълбочина, и долавяйки Духа на нещата, да се изрази той чрез творчеството на разгърнати, нови, многообразни форми – и в музиката и изкуствата, и в науката, и в културата, и в социалното устройство, и в стопанските и икономически области на обществения живот.

Това учение трябва да излезе от своята черупка и в ръцете на великите български музиканти, авангардно мислещи учени, и всички хора с инициатива и идеали да започне да твори новата култура, новия човек, новото общество на възвишени ценности, в неизчерпаемото многообразие на Духа.

Всичко старо си отива. То изживява последните си минути и секунди.

Мигът е равен на век. Светлината в нас се усилва. Който се обърне към нея, може чудотворно да се преобрази.

Приемете хляба на божественото слово, да светнете, да заобичате, да бъдете достойни за безкористния, възвишен живот на новата култура, да се издигнете до вибрациите на новия космичен цикъл.

Учителят е космичен импулс, дошъл да издигне до тези вибрации човечеството, чрез искрата на народа, в който е изпратен.

„Тук идвам, защото Бог е идвал. Неговите стъпки са стъпвали тук, по тези святи места.” [Рилски езера, 12. 10. 1943 г.]

"Дошъл съм да помогна на българския народ в пътя на неговата еволюция." [123, с. 26]

"Учителят е като майка. Той пита децата какво искат да ядат и това им сготвя. Храни ги със Словото си, което е Божественото мляко и Божествения хляб за тях." [50, с. 619]

"Моите думи са свещени и вие всички може да ги опитате. Ако българският народ се намери в затруднение един ден, само моите думи ще го спасят." [51, с. 294]

"Един ден българите ще познаят, че съм им бил един голям приятел. Но, когато си замина, не искам никакви паметници и ако ми направят такива, ще ги разруша. Любов иска Бог, да се обичат всички като братя и сестри, това са паметниците на бъдещето." [116, с. 198]

"Това, което ние носим в света, е така необходимо, както светлината, водата, въздуха и хляба. Това е най-новото положение, което се разкрива на бъдещия човек. Сега аз дойдох, да науча хората да живеят по любовта. Няма друг път. Аз уча свободните. Моето учение е за свободните. Аз съм за свободата." [111]

"Аз искам да ви дам само методите и начините, как да се развие онова, което е заложено в българския народ." [85, с. 95]

"Казвам: Ако България приеме моето учение, ще стане велика държава; ако го отхвърли, ще пропадне." [83, с. 21]

"Аз отговарям пред Бога да ви предам Божественото учение; вие отговаряте пред Бога, да го предадете на Българския народ; и българският народ отговаря пред Бога, да го предаде на другите народи." [54]

"Само този народ може да стане велик, който вярва в Бога и изпълнява Неговата воля." [25, с. 225]

"Приемайте нещата направо от техния източник, от автора им. ... Ако Духът, който е живял в Христа, не ви предаде своята мисъл, никога не можете да разберете свещените книги. Духът се проявява и чрез пророците и чрез Христа, но продължава да се проявява и до днес." [115, с. 47]

"Иде божественото дете на земята. Кое е това дете? - Христос." [147, с. 16]

Най-късата светлинна вълна е най-енергетична, най-вместима на информация, най-проникновена. Тя е в най-близко общение с Трансцендента. Науката за светлината всъщност е наука за живота, наука за Духа, която е основа на Божественото учение. И наистина, божествените качества нежност, благодост, любов, красота, представляват най-малки величини, които обуславят единството и пълнотата на живота. Духът е като пламтящо ядро на човешкия атом, като гравитация, която е най-фината, но и най-глобалната сила.

Следователно, Божественото учение възвестява една слънчева епоха, епоха на светлината, живота, Духа. Това е епохата на Христос или на слънчевия управител Архангел Михаил. Учителя изяви в България слънчевото христово учение на Архангел Михаил. Той казва:

"Бог е решил да оправи света и ще го оправи. Сега влизаме в епохата на Архангел Михаил. Той е свързан със слънчевите сили. Затова можем да кажем, че идва една слънчева култура на земята." [58, с. 22]

"Архангел Михаил представя истината, която ще затръби чрез човешката уста. Ще проговори този ангел чрез устата на всички хора. Ще се чуе навсякъде разумното Божие Слово." [25, с. 277]

Старото човечество залязва, защото се е затворило за Духа, за Христа, за космичното съзнание, от което извира светлината на живота. В дълбините на материята, на космичната реалност, има една жива, разумна светлина. Като спират движението на това динамично течение, хората се задръстват, подпшват, поради което тяхното естество, постепенно загива, вмиришава се и умира. Ако те се отворят за това вътрешно изобилие, ще бъдат творци, извори на блага, ще проявят доброто, животът им ще се осмисли. Без възстановяване връзката на всеки човек с душата му и с Източника на живот и разумност в нея, светът по никой начин не може да се оправи. Свят от несвършени хора без жизнена и творческа енергия, без инициатива, с никакви външни, механични реформи не може да се оправи.

Днес съзнанието на хората излиза от предметния, механичен свят и прониква в света на светлината, в духовния свят. Там именно човек познава ония фини, дълбоки сили, които свързват всичко и осъзнава единството на живота. Това значи, човек да приеме Христа в душата си, т. е. разумната светлина, която извира от Непроявеното и да придобие ново, единно, космично разбиране за живота.

Тук ще приведем някои мисли на Рудолф Щайнер по този въпрос:

"Силата, чрез която Слънчевият дух побеждава Сорат (демона на Апокалипсиса) е Михаил, който държи ключа към пропастта и веригата е в неговата ръка.

Етерното тяло ще започне да се разхлабва от физическото в мнозина. Те ще преживеят духовния свят, но ако духовната наука не навлезе в цялата цивилизация, хората ще се отнесат към духовния свят като към фантазия, илюзия и това вече се проявява като безпокойство, неврастенични състояния и патологични стресове. ... Поради това, че Михаил спечели битката срещу дракона в 1879 г., духовното все повече и повече ще привлича човечеството и духовната истина ще пуска корени сред хората, макар и да не стане общо убеждение. ... хората ще работят за другите от чувство за братство."

Както стана дума, според езотеризма, през 1879 г., нашата система е преминала от лунния цикъл на архангел Гавраил към слънчевия цикъл на архангел Михаил. Лунният принцип има отношение към двойствения, проявения материален свят, а слънчевият принцип към светлите, единни глъбини на Битието, на Духа.

Да приеме човек Духа, Христа, слънчевия принцип на светлината, значи да се обърне към позитивното, оптимистично, радостно разбиране за живота, което води до постигане с най-фини усилия, до условия на изобилие и щастие.

Ето още две свидетелства (на Рудолф Щайнер и Учителя) за тази циклична промяна:

"През последния век човечеството несъзнателно е пресякло прага, който разделя природния свят, възприеман чрез сетивата от духовния свят, който се изявява вътре в човешката душа. ... от 1879 година насам човешката еволюция е под владичеството на Михаил, който разпространява импулса на Космополитизма, толкова типичен за настоящето.

В действителност, съвременното научно мислене може да долови само трупата на реалността, а именно това, което е мъртво и може да бъде преброено и класифицирано." (Р. Щ.)

"Българите, които приемат Христовото учение, още не са го приложили. И те казват като евреите: Не е дошло още времето на това учение. Казвам: Времето е дошло. Повече от 40 години са се изминали от това време." [Казано на 9.XI. 1919 г. – 40 години след 1879 г.: 25, с. 162]

Учителят тук има предвид излизането на човечеството от лунния цикъл на Архангел Гавриил и влизането в слънчевия цикъл на Архангел Михаил през 1879 г. Това е първата свободна година на България от робството под полумесеца, за да влезе независима в Михаиловия цикъл под слънчево влияние.

Христовото учение на любовта, единството, синтеза е слънчево учение, т. е. извира от центъра на нашата система - Слънцето, Логоса, Същината. Лунното учение се олицетворява от змея, т. е. майа, двойственото, обусловеното разбиране, което заробва човека. Носител на слънчевото учение е Архангел Михаил, който в тия времена връзва змея.

В лунния цикъл човек се опира на външни религиозни и светски системи, структури, ценности, а в слънчевия - на своето висше естество, своите дарби и способности, своя творчески Дух.

Като дойде между българите, Учителят свързва съдбата им с програмата на новия слънчев цикъл под владичеството на Михаил. Това е влиянието на глобалното планетарно и космично мислене, това е влиянието на новата христова епоха на синтез на човечеството и пробуждането му за космичната култура. Затова, като воюват срещу Учителя, българите воюват срещу владиката на настоящия слънчев цикъл, воюват срещу Бога.

Как да се разбира това?

Владичеството на Михаил започва през 1879 г. - първата свободна година на българите.

Това, че българите си избрали за национален герой Левски, за герб лъв, а за валута - лев, красноречиво говори за принадлежността им към влиянието на слънчевия принцип на Архангел Михаил. Защото зодиакалното съзвездие Лъв е под знака на Слънцето и владее сърцето на човека и човечеството. Това че слънчевото, езотерично, христово учение се изнася в България също има дълбоки причини - то изявява интегриращата природа на слънчевото, интуитивно сърце, олицетворена в принципа на Любовта.

Винаги Владиката на един звезден цикъл идва да реализира своята програма в човечеството чрез тялото на един народ. Той си избира онзи народ, който отговаря на определена функция в организма на човечеството, съзвучна с основната задача на дадения цикъл. Българите заемат именно такова място в организма на човечеството, което ще разгледаме специално в тази книга. Като противодействат на даденото им знание за една нова планетарна култура на синтез, на възвишени начала и най-фини величини (финес), българите сами се отделят от дървото на човечеството, от възможността да окажат благотворно универсално влияние за общочовешко благо.

Програмата на новия цикъл е универсална и има предвид синтез на човечеството, чрез постигане фина култура на ниво творческа индивидуалност.

Това което Учителя изнася в България, е слънчевото или Божествено учение на Бялата лежа, за хармонизиране на човека и обществото, чрез прилагане принципите и методите на космичната троада (Любов, Мъдрост, Истина), върху които се крепи хармоничната цялост на космичния организъм.

Както ключовете на цигулката са особено място, от което тя може да се хармонизира и настрои, така и България е особен фокус на сили, от който зависи хармонизирането и синтеза на

човечеството. Този процес обаче не може да стане насилствено, а съзнателно. И ако българите са ограничени, то е от затвореността им към Кредита от Слънцето, поради което днес бедстват и са в изолация.

Приемането и прилагането на вечното Божествено учение днес е от кардинална важност за човечеството. Тъй като този акт е закъснял хилядолетия, натрупването на разрушителни сили от негативния начин на мислене и живот, е достигнало пределно критични граници. Съвременната наука разполага с методи, тази разрушителна сила да се измерва и регистрира в различни части на планетата. Въпреки негативния си заряд, тази информация не може повече да бъде премълчавана, поради възможността, човечеството да се пробуди за критичността на ситуацията и да извърши с пределна мобилизация, динамични глобални действия. Единственото, което може да се направи е, да се приеме и приложи знанието, чрез което всеки да влезе в контакт с Върховното Творческо Начало. Само То е в сила да трансформира разрушителна енергия от такъв мащаб и да спаси тази планета. В момента този опит се прави от всички посветени, но той ще има по-голям резултат, ако проблемът стане достояние на всички хора, на цялото човечество. По този начин, цялото човечество може да се обърне към Универсалното Съзнание, към космичните измерения на живота.

Българските държавници, духовници, българският народ, учениците на тази пътека, носят най-голяма отговорност пред човечеството и космичния план, тъй като попречиха знанието да се изяви и приложи в своята есенциалност, дълбочина и творческо многообразие. Те носят отговорност за бедствието на съвременния свят, за окаяното положение на България. Всички школи, организации и структури, които имат достъп до знанието, изпаднаха в теснячество, корист, схоластичност. Затова ние предлагаме знанието да се приложи от децата, които не са обременени с никакви частни амбиции. При това, ние сме убедени, че знанието ще се приложи в дълбочина не от носителите на традицията, а от светските кръгове, от последните, които сега разбират и осъзнават отговорността на момента. Мнозина от тях ще придобият мощен стремеж и импулс, и ще имат голям напредък в развитието си.

От най-голяма важност в момента е, знанието да стане достояние на обществото в концентриран, приложим вид. Още по-важно е да бъде схваната "технологията" на конкретните съзнателни действия, които трябва да се извършат. Настоящата поредица прави усилия в тази посока. Когато Духа на нещата се разбере и приеме в концентриран вид, тогава приложението става много лесно. А същественото е, хората чрез високо изкуство, култура, красота, финес, духовни методи, високи идеи, движения, инициативи - т. е. по който и да е начин - да се запалят от свещения трепет на любовта, на Божественото, на фундаменталното, което ще отприщи космичните извори в тях; ще отвори път на енергията да твори и внася изобилие, а не да разрушава.

Следователно в сегашните решаващи дни и часове въпросът стои така: Приемете и приложете Божественото знание, ако искате да се пробудите за новите условия, да спасите човечеството от разгром, да влезете в идващата епоха на светлината, възкресението, космичния живот.

"Аз ви проповядвам едно Божествено учение, върху което се основава бъдещия строй. Това учение се крепи върху разумните закони на природата." [147, с. 80]

"Приложете ли това учение, ще бъдете добри и весели, ще бъдете дълбоки като морето и необятни като небето. **Дълбочина ви е нужна сега.**"

Като трансформира бащиното Дъновски в Дънов, Учителят акцентира на корена на името си «дъно, дълбочина, основа».

Дъното на нещата, това е есенциалното, субстанцията, Битието. Първоначалото е най-дълбокото, най-финото, най-светлото – канарата, фундаментът, основата на цялата многоизмерна космична Реалност.

Петър Дънов се превежда като «каменно дъно», «каменна основа», здрава канара – фундамент на новия космичен цикъл, в който навлиза човечеството.

(Има се предвид издигането на човечеството в ново ниво на съзнание, при едновременното завършване на трите космични цикъла: завъртане на Слънчевата система около Плеядите – 26 000 годишен цикъл; завъртане на Плеядите около центъра на Галактиката – 230 000 000 годишен цикъл; завъртане на Галактиката около Великото Централно Слънце на Вселената).

Под «фундамент», «фундаментално» се разбира първоначалното, чистото, истинното.

От божествено гледище, чистотата е най-фината, най-несъпротивителната, свръхпроводимата единна Реалност – извор на висши сили, идеи, начала.

За да влезем във висшите условия на тази Реалност, всички трябва да преминем през ограничението на редица житейски сита, за да изфиним и възвисим своето естество. Тогава човек, за да мине през тези сита и да влезе в организираня, фин свят, в Небето, да отправи всичкото си упование към Великата Божествена Троица в себе си, да се бронира, за да издържи тази трансформация и да каже: «Великата Светлина-Топлина-Сила ме очиства до дъно, до есенция, до Битие».

"Ще бъдете изложени на изпитания. Едва сте започнали с тях. В края на християнската епоха сте. Евреите минаха през изпитания и като ги минаха, влязоха в християнската епоха. Всички сега ще се изпитат и които минат в новата култура, те са устояли на изпитанията. И това, което ви говоря, ще бъде семето, което ще бъде посято. Всички вие, които искате да минете от християнската епоха в новата, през 9 сита ще минете." [132]

"Като приложите Христовото учение, живият Бог ще влезе във вас." [147, с. 85]

"Мнозина гледат на Божественото учение като на секта, която ограничава човешкия ум и спъва развитието на сърцето. Според тях, които следват това учение са изменници на тоя народ. Аз казвам тъкмо обратното: Които не приемат Божественото учение, те са изменници не само на своя народ, но на цялото човечество. - Защо? - Защото божествената енергия открива нов път, нови условия за човечеството."
[с. 200]

"Това дело е Господне, всичко ще заквасим с него, и от него всички ще се ползват. Българският народ никога не е имал такова благословение, както сега. Христос е на този кораб, на който сме се качили и няма от какво да се плашим." [123, с. 25]

"... школата, в която сте поставени, е християнска, мистическа, философско-научна школа. Християнска - това означава да можем да приложим Закона за другите; окултна - да можем да го приложим за наша полза, а научна - това е опитната страна, експерименталният метод." [105]

"България сега е в златния век на своята история. Тя е още в началото на златния си век. Не е достигнала още кулминационната си точка. България сега кредитира всички европейски народи и в бъдеще те ще ѝ се отплащат, в бъдещите епохи те ще я кредитират. Понеже България е в златния си век, ще бъде пазена и закрияна от Провидението. Никой няма да стори зло на тази страна, която кредитира цяла Европа. Само малко може да бъде засегната, но и то може да бъде избегнато."
[51, с. 322]

"Понеже българите днес са в златния си век, идея Божествена, на която българите, ако не дадат подкрепата си, умът и сърцето си, то те ще пропаднат." [51, с. 305]

"Един народ е в златен век, когато твори духовни ценности. Например Гърция е била в златен век във времето на Сократ, Платон, Питагор, Аристотел, Фидий и пр.

България сега е в златния век, понеже тук се дават нови духовни ценности на света, именно, тук се излагат чрез Словото на Учителя, идеите на Учителя, идеите на Шестата раса, т. е. тук се творят нови духовни ценности, които ще легнат в основата на Новата култура." [11, с. 96, Боян Боев]

"Съвременното общество се нуждае от развиване на Божествените идеи и прилагането им в живота. В това отношение, човек е дотолкова важен, доколкото е носител на Божествените идеи в света." [Синове на възпр., 167]

„Искам да запаля изгасналия светилник на българина, за да свети на ония народи, които са останали в тъмнина.”

„Да се изправи един народ материално е много лесна работа, но духовно да подигнеш един народ е мъчна работа. Да се обърне един народ към правдата е трудна работа.”

„Разберете, че всеки народ има определена мисия, която ако не извърши както трябва, той е загубен – нищо не може да го спаси. Всеки индивид също има своя определена мисия. Ще ми възразите – ние да си вземем Македония, Тракия, Добруджа, нищо не ни трябва друго. Не, хора са необходими, за да управляват както трябва тази страна.”

„Аз съм дошъл до едно място, дето повече не мога и не искам да нося вашите нечисти мисли и желаня. Не искам да нося нечистите мисли и желаня на българския народ. Не искам да нося нечистотиите на съвременната епоха. Всичко, което виждате днес, ще изчезне, ще се стопи. Такава е волята на Бога. Невидимият свят е решил да ликвидира със старото. Това не трябва да ви обезсърчава, но да се оправите.”

„Имате ли вие той морал? Ако бяхте толкова умни, отде са тия ваши дългове? Вие имате повече от 20 милиарда да плащате. Имате повече от 10-15 министри избити по улиците като псета. Отде е това? Ами само това ли е? Аз съм толкова доблестен, че ви говоря една истина, и не ви желая злото, не трябва да се лъжете, това не е българщина, но това е варварщина. И когато западните народи искат да определят българите, казват: „Вие сте варвари.”, и донякъде са прави. Българите са варвари, а онези вървят подир варварите.”

„Мнозина казват, че обичат Господа. – Никого не обичат те. Казвам: В своите постъпки хората опозориха Божието име, Божията Любов и братството на Земята. Това е разврат, проказа в света. Това е гибел, която носи органически болести.”

„Аз съм комисия тук в света и ще дам такъв един доклад, какъвто никой не е давал и като го дам, Земята ще се обърне с главата надолу! Няма да си поплюя; ако трябва и главите на всички хора да хвъркнат, ще го дам! И на Земята не трябва да има престъпници, а хора свободни.”

„Сегашните хора със своя обикновен морал искат да преустроят обществото. Това е невъзможно.”
[Новият човек, с.129]

„Ново възпитание трябва да се даде на младото поколение! Само новата мисъл, новата светлина може да направи човека здрав, да събуди в него великото, идеалното, което е вложено в душата му. – Как ще постигнем това? – Към старото прилагайте новото и като растенията превръщайте мъртвата материя в жива. Бъдете творители на бъдещите форми. Ние сме творители в света; ние създаваме великото, красивото в света.”

„За туй младо поколение трябва да се загрижим, да се замислим. Ние трябва да очистим туй безчестие на България. Но ако не ми дадете възможност да сторя това, безчестието ще си остане. Ако ми дадете възможност, туй младо поколение ще го въздигна, ще му дам философия, знание и начин на работа – не калугери, монаси да ги направя, а художници, музиканти и поети, и работници, да служат на Бога. Във всички области на науката ще бъдат посветени.”

„И сега вие българите, колкото по-рано възприемете това учение, толкова по-добре ще бъде за вас.”

„Каквото е отношението на българите към мене, такава ще бъде отношението на света към тях.”

„Не трябва да чакате утрешния ден. Днешният ден е най-хубавият ден. Той е една нова епоха в живота ви. Туй, което е скрито в нас е нещо велико. За него не трябва да чакате утрешния ден. Утрешният ден ще се погрижи за себе си. Днешният ден е ден на щастие. Той е денят на слънцето. Утрешният ден е ден на месечината. Той е денят на постоянните промени – днес си богат, утре си сиромас. Днешният ден е денят на богатството.”

„Божият Дух ... говори на всеки човек, който има радио и се съобщава с разумния свят. Колкото по-добри хора има в един народ, толкова по-голямо благословение му се дава.”

„Всеки народ, който е гонил избраниците, които Бог е изпратил – няма бъдеще. И всеки човек, който гони хубавите мисли, чувства и постъпки – няма бъдеще.”

”Още в старото българско царство тогавашните водачи изгониха богомилите, които бяха носители на едно велико учение за реформиране на живота и социалния строй по най-идеалния начин, но за това изгонване българите платиха с пет вековно робство под турците, защото, когато един народ не приеме великото, Божественото Слово, което му се праща от Провидението и не приложи това велико Слово в живота си, бива изоставен да понесе последствията на своята неразумност и тогава го постига най-голямото зло. Изгонените из България богомили занесоха своите идеи и културата си на Зарад, и народите, които ги разбраха и приложиха на практика идеите им за социални реформи, процъфтяха. А сега, ако българите разберат грешките на своето минало, и не повторят същите грешки спрямо сегашните идейни течения, ще имат много по-добри резултати в обществения си живот.”

Богомилите дадоха тласък на ренесансовото изкуство и на прогресивната, преследвана тогава научна мисъл в Италия и Европа. Те са инициатори на първите европейски университети и на европейската правова система. Богомилите са носители на идеята за човешките права и свободата. Затова по силата на кармичния закон, в бъдеще европейските държави ще се отплащат на България, ще ѝ помагат.

„Аз съжалявам един народ, който има криви хора. Всеки един народ в света, който и да е, всички хора трябва да бъдат прави, всички трябва да бъдат хора на Любовта. Това е патриотизъм. Другото е кудкудякане.”

„Определеното число за възкресение между българите, това е числото – 1400. Това е то българският народ. Те са силата.”

„С този новия живот ние искаме да спасим света от една катастрофа. ... В света иде една катастрофа, поради безумието на съвременните хора. Една социална катастрофа иде, която ще произведе сътресение в мозъците на хората.”

„Утре може да се народят и анархисти. ... С вашите криви методи, вие сами ще станете причина да се народят тия анархисти. Знаете ли, ако в България настъпи неурожай, какво ще настане? – Ще дойде глад. Знаете ли какви разбойници ще се появят? Този глад ще направи всички хора разбойници. А какво е гладът знаете ли? Какви ужасни инстинкти за отмъщение се събуждат у човека.”

„Ако бялата раса не впрегне силата на своя ум с Любовта, ще дойде най-голямото разрушение в света.”

„Казано е в Писанието: „Да се молим, за да се съкратят дните на злото.” Ако тия дни не се съкратят, зло ни очаква. Кога ще се съкратят тия дни? Когато добрите хора приложат любовта.”

„Този народ, който не върви по пътя на любовта, няма бъдеще. За да има справедливост, щедрост, подтик към знание, трябва да има любов. Всяко нещо произтича от подтика на любовта.”

„Любовта може всякога да се приложи. Нещастията и страданията в домовете могат да се премахнат в един момент. Нещастията на българския народ могат да изчезнат моментално. - Как? – Чрез любовта.”

„България никога няма да бъде голяма по територия! Но тя може да бъде велика само чрез Божественото учение.”

„Казвам: Ако българите, както и всички останали народи, не приемат новото учение, което сега им се проповядва, никакво бъдеще не ги очаква. Помнете: Всеки дом, който не приеме новото учение, няма бъдеще; всяка партия, която не приеме това учение, няма бъдеще; всеки народ, който не приеме това учение, няма бъдеще. Всички трябва да приемат учението на любовта, правдата и истината, не по форма, но вътрешно: да живеят като братя, като деца на един Баща.”

„Някои казват: Какво ще стане с България? Щом България приеме Божественото учение, добре ще бъде за нея. Но ако не го приеме, зле ще й бъде. Колкото евреите прокопсаха, толкова и българите, ако попречат на Бялото Братство. Да го знаят българите. Съдба има. Какво са дали досега българите на света? Само една малка светлинка – богомилството. Доколкото можем да служим за проводници на Божествените идеи, ще имаме място в света.”

„- Трябва добри хора да дойдат от странство. – Вие имате добри хора. Те са между вас, между вашите добри овчари и овчарки. Аз намерих достатъчно умни хора между вас. България е пълна с моми и момци, които ще свършат велика работа.”

„Истина ви казвам, че ако приемете новото учение, няма да остане неплатена полица. Всички стари, неизплатени полици наричаме карма. Европейските народи страдат от своята карма.”

„Сега именно, в тая епоха, българският народ има условия да стане културен, да пречисти своите сили и да се укрепи вътрешно. Той не се нуждае от пари, защото земята му е богата. Той не се нуждае от чужди умове, защото умът е в него. Той не се нуждае от чужди сърца да го топят, защото животът е в него. Той не се нуждае от съветите на други да работи, защото по естество е работлив. Не отричам съдействието на други умове и сърца, но ония, които искрено го обичат.”

„Аз бих желал, всички да бъдете носители на новото учение и дето минете да изтриете сълзите на хората, да ги освободите от всякакви болести, от сиромашия, от недъзи, от страдания. Апостол Петър е казал: „Вие сте Синове Божии.” Бъдете синове на Бога, синове на Любовта.”

„Днешните страдания на българите се дължат на усилията на разумния свят да ги пробуди за мисията им.”

"Българският народ няма да бъде голям по територия, но той може да бъде велик чрез Божественото учение, което сега давам." [54]

"Колкото първите човеци послушаха Бога, толкова и сегашните хора ще послушат и изпълнят моите думи. Мога да им се наложи, но това е насилие, а насилието не разрешава въпросите. За да приеме Словото, човек трябва коренно да се измени. Защо Бог допусна греха? За да прекара човека през страдания, да отнеме каменното му сърце и да го замести с ново. Тогава всички, от малък до голям, ще познаят Бога, ще чуят Неговия глас."
[78, с. 220]

"Богомилите сега идват отново и животът сега минава в нова фаза. Моята задача е да ви предам Божественото учение, а вашата задача като ученици е, да го предадете на българския народ. Задачата на българския народ е да го предаде на всички народи. Аз отговарям пред Бога, ако не изпълня задачата си! Вие отговаряте, ако не предадете на българския народ това учение! И българският народ отговаря пред Бога, ако не предаде учението на другите народи."
[11, с. 105]

"Краката на образа, направени от кал и желязо, представляват европейската култура. Големият камък, който удари нозете на този образ и ги съкруши, представлява Божията съдба, разумното, което иде в света. Този голям камък ще съсипе всички съвременни стари разбираня и схващания, и в науката, и в обществения живот и ще създаде нова наука, нови отношения, които ще почиват на здрава, положителна основа." [44, с. 11]

"Българският народ е търпелив. Той издържа турското робство. Издържа на всичко. Издържа на насилието. Ще издържи и в бъдеще. Ще дойде време, когато българският народ ще се разшири отвътре чрез Новото Учение. Духовно ще се разшири. И на него ще издържи." [51, с. 307]

"Ако един народ прилага законите на Любовта, Мъдростта и Истината, той ще се обнови напълно." [53, с. 108]

"Светът днес се нуждае от силни и разумни хора. За да бъде разумен и силен, човек трябва да се ръководи в живота си от принципите на Любовта, на Мъдростта, на Истината, на Правдата и

на Добродетелта. Тези принципи трябва да служат на човека за оръжия, с които да се защитава."
[31, с. 8]

"Ние ще си дадем думата за Европа, от нас зависи. Каквото кажем ние, това ще бъде и всички ще се подчинят. Новият живот без Любов, без Мъдрост и без Истина няма да дойде. ... Целият сегашен ред ще се измени, ще се коригира. ... Бих желал на българите умът да е пълен със светлина, да свети, сърцето да е топло, здраво. Всеки българин да е доблестен, верен и истинен." [54]

"Докато ние сме в България и работим, българите могат да бъдат сигурни за своето съществуване и благоденствие. В който ден ние напуснем България, от нея нищо няма да остане. България ще се превърне в пустиня. Това всички трябва да знаят! Нека се запишат тия мои думи в Божествената книга. Всички трябва да знаят, че това дело е Божие. Ако българите не изпълнят Волята Божия, те ще изпитат на гърба си закона на непослушанието." [На път, II, с. 217]

"Ами ако аз съм една нишка, която носи това Божествено учение и ако вие скъсате тази нишка, какво ще спечелите? Вие ще изгубите вашия идеал, както го изгубиха преди 2000 години и евреите, които отхвърлиха учението на Христа." [54]

„Сега е златният век на българския народ. И ако изгубят днешните, тогава това ще се пренесе в друг народ. И България ще бъде на опашката на другите народи и то закачена на косъм.”

„Аз нося добро на българите. Ако не бях се застъпил пред Великия Разумен Свят, те щяха съвсем да загазят. Сега Невидимият Свят иска да ги избави. Сегашната епоха е от голяма важност за България. Ако сега България не приеме идеите, които проповядвам, ако изтърве благоприятните условия, които ѝ са дадени, тогава ще я оставят и тя ще има същите условия за повдигане в най-добрия случай след 2000 години най-малко, или при най-лошите условия – след 15 хиляди години най-късно.”

„Ако българите искат да имат простор, трябва да приложат Божественото учение. На българите, ако не се помага, не могат да се избавят. Те са толкова загазили, че само Божественото може да ги избави.”

„Ако българският народ не приеме това учение, нещо страшно иде за него, няма да кажа какво, но да го знаете. Вие ще видите какво ще дойде. Ако го приеме, ще бъде един от първите народи.”

„Ако не приеме Словото, онова, което се надига в този народ, ще го разруши.”

"Българският народ страда от живеница и ако не приеме новото учение, ще се съсипе. Ако българският народ не приеме Христовото учение като любов, както е дадено от Христа, нищо няма да постигне." [54]

"Сега е златният век на българския народ. И ако изгубят днешните, тогава това ще се пренесе в друг народ. И България ще бъде на опашката на другите народи и то закачена на косъм." [54]

"Обръщам специално вниманието си на българите да ги предупредя, че ще бъдат бити на общо основание. Готви се вече за тях камшик, не човешки, но Божествен. Този камшик ще се слага на гърбовете на българите дотогава, докато узреят главите им, докато се подчинят на волята Божия и кажат: Ще турим ума и сърцето си в съгласие с Великата Божия Воля." [54]

„Днес България има нужда от герои на фронта срещу злото, които да проявяват търпение. Носете тази мисъл навсякъде. Помнете: Няма зло за България. Българският народ ще се повдигне.”

„Казвате – какво могат да направят българите? – Ако приложат Христовото учение, те биха запалили целия свят и биха го освободили.”

Настанала е последната спасителна минута.

През пробойните нахлува вода. Това е съвременната негативна преса, медии и манипулира на масова култура, които са оръдие на Сорат (демона на Апокалипсиса).

Трябва да се сдружим, да направим новите медии, образование, култура - да вдъхнем атмосферата на възвишеното и прекрасното. - Как ще го направим при мощното противодействие на посредствеността? - С един замах. Днес добрите хора са по-силни от лошите. През тази минута в живота навлиза мощна позитивна енергия, която ще съсипе всичко гнило и користо.

Жива, разумна светлина

„Аз съм скрил истините за бъдещите хора.“

Науката на ХХ век имаше велика мисия – да запознае човечеството с един по-висок свят – света на светлината, един по-висок живот – живота на светлината. Това е света, в чиито по-високи измерения човечеството се подготвя да навлезе през новия космичен цикъл.

Механистичната наука за светлината се оживи от Божественото учение, изнесено в България. Това учение идва да подпомогне разкриването и изявата на вътрешните инициативни и творчески сили на човека, да повдигне съзнанието, миросгледа и идеала му, да го освободи.

Дошло е време Божественото учение да се приеме и приложи от българския народ. Това е учението за божествената разумна единна Реалност - същина на съзнанието и светлината, която оживява и одухотворява многоизмерните пространства в организма на Всемира.

Божественото учение е неизменно в своите принципи през всички времена и епохи. То прозира и в свещеното знание на древността и в притчите на Христа. Днес то предстои да се приложи в целия спектър на живота, в цялата си дълбочина и многообразност, за да облагороди, обедини, възкреси и издигне в нови измерения човечеството.

„Бог е светлина – Той е най-възвишения светъл цвят, който включва всички други цветове, а всички други цветове са видоизменение на божествената светлина.“

„Любовта е свършената светлина.“

"Духът Божи, това е светлината на света."

„Енергия - това е разумното Начало, което работи. Сила – това е интензивността, с която разумността се проявява. Материя – това е формата, чрез която силата и енергията се проявяват.“

"Когато истината действа в човека, лицето му става светло, защото истината е синтез на всички лъчи на светлината."

„Живеете ли в светлината, в Истината, никой не може да ви изцапа и да ви направи зло.“

„Светлината е външната страна на мисълта, а виделината – вътрешната. Бог е виделината на света.“

„Думата виделина означава знание. Думата светлина означава проявения Бог. Бог се проявява в това, което човек знае, което може да направи, което може да прояви. Бог е същината на нещата. Пътят на праведния е път на зазоряване.“

Човек може да опита виделината, да я приеме съзнателно в себе си. Тя е сила, която прави съзнанието способно за логически връзки, интуицията – за интуитивни връзки, живота – за органични връзки.

Виделината е здраве, непрекъснатост, цялост. Болестта е прекъснатост, свят на светлини и сенки.

Като мисли как да лекува болестта си, човек повече се свързва с нея, повече ѝ робува.

Господ е виделината, свършенството, здравето. Мисли за Божественото като виделина, като свършено здраве и ще си здрав.

На Изток наричат виделината „sattva” – вечна радост. Да мисли човек за виделината, да обича виделината, да живее във виделината, значи да се преобрази. Такива са светлите хора. Те са образ на божествените светли глъбини.

„Зад светлината е скрит Бог. Без светлината ние не можем да видим Бога.”

„Божественото излъчва светлина и радост. Влезе ли в човека, тази радост се изявява като интелигентност. Всичко в света се движи около светлината. Тя е крайната цел на Битието. Да се слее човек със светлината, която излиза от Бога, това е смисълът на живота.”

„Разумният живот ражда светлина, която е толкова по-ярка и мека, колкото е по-голяма разумността.”

„Добрите хора, които имат смисъл в живота си са светещи.”

„С придобиването на знание се излъчва светлина.”

„Като размишлява, човек излъчва светлина.”

„Любовта ражда живота, а животът ражда светлината. Любовта оживява и просветлява човека.”

„Светлината е подтик към знание, а знанието – подтик към свобода.”

„Интелектуалните общества и огнища привличат умствената енергия от природата и излъчват изобилна светлина.”

„Който извира изобилна светлина, той живее в свят на красота и щастие.”

„Всяко качество и добродетел се формира от светлинна материя с определени трептения. Всичко се съдържа в светлината.”

„Деветте блаженства са девет метода за придобиване на божествената светлина, която повдига ума, сърцето и душата.”

„Без радост няма светлина и топлина. Нашата радост е слънчево време за околните.”

„Като помислиш за светлината, която те заобикаля, ставаш радостен.”

„Животът на светлината е радост, а животът на виделината – веселие. Виделината е без сенки, смърт, преходност, несъвършенство.”

„Несъвършенството е свят на светлини и сенки. Съвършенството е свят на виделината.”

„Пожелавам ви да придобиете изобилна вътрешна светлина, с която да разрешите проблемите си и да влезете в щастието. Животът, Любовта, Христос, Бог - всичко е светлина.”

„Невъзможно е мислите, чувствата и желанията на човека да не се отразят на организма му. Колкото по-низши са те, толкова по-тъмен, по черен е цветът на лицето. Черният цвят показва, че човек е навлязъл дълбоко в гъстата материя. Колкото по-дълбоко е навлязъл в гъстата материя, толкова по-голямо е отклонението му от правия път. ... Колкото повече се подобряваше живота на хората, толкова и цветът на лицето ставаше по-светъл, докато се създаде бялата раса. След нея ще дойде шестата раса, която ще има светли лица. Днес бялата раса работи усилено за създаване на типове от шестата раса.”

„Да проповядваш на хората, това значи да дадеш възможност на Бога да се прояви като светлина и топлина, да освети пътя на хората и да ги стопли.”

„Вие трябва да имате силни гърбове, всичко да понесете. Ще дойде ден, когато хората ще искат да дойдат при вас и да чуят поне две-три думи от вас. Ще жадуват за малко светлинка.”

„Що е светлина? – Тя е емблема на великата, възвишена човешка мисъл. Следователно, само възвишеното, благородното, чистото може да влезе в непроницаемия чертог, дето Бог живее. Затова всичко трябва да се обърне на светлина. И ние също трябва да станем светлина. Който не може да отиде при Бога, той е направен от вода и въздух. Щом може да отиде при Бога, той е направен от светлина.

Какво ще стане с нас? – Най-после ще влезете в безсмъртието на слънчевите лъчи. Като дойдете до това положение, няма да мислите какво е мнението на хората за вас, но ще гледате да дадете добри плодове. Човек е плод на великото дърво на живота, затова всеки ден трябва да облагородява своите мисли и чувства, като храна на своя живот. Това се доказва на опит.”

„Мозъкът развива космична светлина и я приспособява; сърцето – слънчева топлина, разглежда условията на Слънцето и те му служат за модел. Хората, които са щастливи, мислят и чувстват по-добре и затова получават по-добър капитал от Слънцето и Слънчевата система.”

„В мозъка има специфични клетки, които възприемат светлината на слънцето във всичките й гами, които са 52 на брой, а ние възприемаме само две.”

„Мисълта започва с вътрешна светлина. Само при светлината може да има знания. Напредналите същества живеят в непреривна светлина. Великото разумно начало е светлина без никакви сенки.

Дето има светлина, има знание, а пък дето има знание, има друг подтик - подтик към простор и свобода.” [83]

„Мислите растат при специфична светлина, като посятите зърна. Ако можете да възприемете тази енергия, тогава се раждат възвишените мисли в човека.”

„За ония, които виждат, всичко в живата природа е светлина. Всички предмети на Земята, всички минерали, растения, животни, както и телата на хората не са нищо друго, освен светлина, видоизменена в своите най-разнообразни прояви.

За ония, които виждат, светлината не е мъртва, тя не се състои само от трептения, както днес се твърди.

Светлината произтича от живота. Щом се прояви Любовта, ражда се живота. А щом животът се яви, явява се и светлината.

И тъй, великият принцип на живота е, който е проявил светлината, а светлината от своя страна е произвела всички живи форми в природата. Тя е най-великият творец в творческата й работа.

И затова е казано: „Бог е светлина”. Бог сам по себе си не е светлина, но произвежда светлина и се проявява в нея. Неговият Дух носи пълна светлина.

Душата схваща Бога като необятна светлина без сенки. Тя схваща Неговото единство в изявената светлина.

В тази светлина има много степени на проява. Затова светлината, която възприемаме във физическия свят се различава от светлината, която озарява духовния свят, както и от светлината, която озарява Божествения свят.

Светлината, това е творчески акт на великата природа. Тя разграничава битието от небитието, временното от вечното, реалното от преходното. Светлината, това е първият акт на пробуждане в живота на природата. Под думата „пробуждане” ние разбираме: минаване от безграничното състояние на природата към граничното състояние, от свръхсъзнанието към подсъзнанието.

Степента на развитие на всички същества зависи от количеството и качеството на светлината, която те притежават.

Тази мярка се отнася и до човека. Човек от човека се отличава по степента на своята светлина. За характера на човека, за неговата интелигентност, за неговата духовна висота се съди по качеството и количеството на светлината, която той възприема и проявява.

Ето защо, човек се познава по светлината на своя живот. Когато един човек влезе в разумния свят, по светлината му се познава откъде иде и какъв живот живее.

Проявите на разумния живот се отличават всякога с появата на светлина. И ние различаваме степента на разумност по степента на светлината. Колкото светлината, която изхожда от едно разумно същество е по-сияйна и по-интензивна, по-мека и по-нежна, по-мощно осветлява и осмисля живота, толкова на по-висока интелигентност е носителка тя.

От това гледище, светлината, която съществува в пространството, показва, че в природата съществува разумност.

Всички светли тела, които виждаме в пространството, са живи, разумни същества, които изпращат своята разумност във вид на светлина.

Светлината на Слънцето също така е произведение на множество разумни същества, които изпращат своята разумност във вид на светлина.

Човек също така сам по себе си е светлина. Всички добри хора са светещи, а всички зли хора, които са изгубили смисъла на живота, са тъмни. От тях излиза мъжделива светлина.”

„Без съзнанието като светлина нищо не се постига. Живите същества се отличават едно от друго по степента на своята светлина. Колкото на по-долно стъпало е едно същество, толкова по-малка е светлината на неговото съзнание. Щом дойдем до човека, там тази светлина е голяма. По тази светлина ще познаете гения и светията от обикновения човек. ... Когато съзнанието потъмнее, човек може да извърши най-големи престъпления. Когато съзнанието се пробуди, човек е в състояние да извърши най-големи добрини. Той е човек с добродетели.”

„Много адепти, които живеят в по-високи планински върхове, минават без лампи. От техните мозъци излиза светлина, която осветява пътя им. Щом напрегнат мисълта си, от мозъка им веднага излиза светлина; престанат ли да мислят интензивно и лампата угасва.”

"Човек едва е започнал да мисли за изкуството да се превърща на светлина. Придобие ли това изкуство, той ще може да приложи любовта по нов начин, ще си създаде нови правилни отношения с хората. - Възможно ли е човек да се превърне в светлина? - Възможно е, разбира се. Как ще си обясните радостното състояние, което сте придобили при светлината на някой човек? Вървите по улицата замислен, съсредоточен в нещо; срещате един човек, който не ви казва нищо, само се разминавате с него. Обаче, веднага се изпълвате с радост, чувствате се разположен, готов на всякакви услуги. - Коя е причината за това! - Човекът, когото сте срещнали ви обича и без да знаете, той прониква във вас като светлина. Щом възприемете неговата светлина, вие се изпълвате с радост, сърцето ви се разширява, умът ви се пробужда и лесно решавате въпросите си. Значи, дето е любовта, там е и светлината. Отворете се за Божията Любов, за да се превърнете на светлина и да помагате на ближните си."

[190, с. 53-54]

"Желая всички да се превърнете на светлина. Това е новото, което иде вече в света. ... Бъдете живи деца, а не мъртви, да запазите връзката си със своя велик Баща. Така ще създадете новото общество, на което членовете ще бъдат носители на светлината. Светът се нуждае от нови хора - хора на възкресението, граждани на царството Божие. ...

Страданието и радостта са второстепенни неща. Първото е работата: да работиш така, че да се превърнеш на светлина и на топлина, за да се учиш и да любиш.

Страдайте, за да придобиете живота. Радвайте се, за да придобиете сили за работа. Работете, за да изпълните своето предназначение. Каквато работа и да свършите, все ще внесете малък тласък в космоса." [190, с. 59-60]

„Като станете сутрин, поставете ръката си пет минути срещу слънцето, както се грее на печката. Ако имате разположение, в тия пет минути ще научите много повече неща, отколкото бихте разбрали през цял един глупав живот.”

„Ако някой се обезсърчи, нека се обърне към слънцето, да приеме от неговата енергия. Слънчевата енергия прави човека здрав, добър, силен. Не е загуба на време, ако ти иждивиш един-два часа от деня да се свържеш със слънцето и да приемеш от неговата енергия.”

„Колкото повече слънчева енергия приемате в себе си, толкова по-голяма мекотата и магнетичността ще се развие във вас. И тогава, в който дом влезете, всички ще ви обичат. Защото с влизането си в някой дом, работите в този дом тръгват добре.”

„Закон е: ако искаш да бъдеш богат, учен и здрав, изложи гърба си на слънцето. Така ще познаеш Бога и Христа.”

„Често съм говорил, че човек може да се разговаря не с материалното, но с духовното слънце. Слънчевата светлина, която виждате на Земята, е физическа, но слънцето има и друга

светлина, която не хвърля никакви сенки. Тази светлина е мека, и когато тя проникне в човешкото сърце, в човешкия ум и в човешката душа, в човека наставя голяма вътрешна тишина.”

„Когато човек диша и потопа мисълта си в центъра на Слънцето, тогава той има специални резултати. Това значи човек да се свърже с центъра на Вселената, да привлече разумните сили на цялата природа в своята работа.”

„Само слънцето носи благословение на Земята. Само слънцето на живота е в състояние да оплоди земята и възрасти семената на твоята душа, да развие твоята мисъл.”

„Всяка сутрин слънцето изгрива и раздава изобилно от Божиите блага. Човек трябва да приема енергия от слънцето за своя мозък, за своите дробове, за своя стомах и за своето тяло. В тази енергия е скрито Божественото Начало, т.е. разумността.”

„Сутрин слънчевата енергия представлява майчината любов.”

„Ние не говорим за самото Слънце, а за Божествения Дух, който му дава светлина. Светлината е признак на онази мисъл, която Великият отправя към всички същества на Земята. Тази светлина именно ни възраства и подкрепва. Без нея няма живот, няма мисъл, няма знание. Като четете всички писатели и поети, виждате, че всеки пише за слънцето на своя живот. Значи има нещо в човека, което е подобно на слънцето. Докато това слънце грее, човек вижда ясно нещата, той познава хората и ги обича.”

„Каквото е Слънцето за физическия свят, такова представлява божествената светлина за съзнанието на човека. Щом тази светлина проникне в човешкото съзнание, нещата стават ясни за него и той вижда всичко.”

„Опитайте Господа, както се опитват слънчевите лъчи.”

„Какво е състоянието на човека, когато Бог посещава? – То е подобно на зазоряването. То е все едно, че сте излезли рано сутрин на някой планински връх и от там наблюдавате зазоряването и посрещате първите слънчеви лъчи.”

„За да придобие истинското, т.е. слънчевото учение, човек трябва да потърси онзи Учител, Който може да го научи да превръща лошото в добро и горчивото в сладко. В слънчевото учение се забелязват два процеса: разлагане на светлината и усилване на светлината. За да се създадат всички камъни, растения, животни и хора, светлината трябва да се разложи на съставните си елементи. От съчетанието на тези елементи зависи устойчивостта или неустойчивостта на телата. Неустойчивите тела ферментират, а устойчивите се запазват за вечни времена. Цветовете с различна гъстота също така променят състоянието на телата, особено на живите.

... И думите, с които си служим, също така имат цветове, които оказват известно влияние върху нервната система.”

„Въодушевявайте се от Слънцето.

Псалмопеецът казва: „На ранина Господи ще Те потърся; на ранина, Господи, ще Те намеря.” Този стих изнася в поетична форма момента, когато животът иде, т.е. когато иде специалната за всички същества светлина.

В Слънцето има един голям трансформатор, който изпраща слънчевата енергия по цялата Земя. Освен това в Слънцето има и специални трансформатори, за всеки човек на Земята, чрез които трансформатори всеки човек възприема специално изпратената до него светлина и енергия.

У всеки човек има по един трансформатор, който приема специалната за него светлина от Слънцето и ако той е зает с някаква работа и не може да възприеме тази светлина, тя се връща обратно без никакъв резултат за самия човек. Щом тази светлина се върне назад, човек през целия ден чувства в себе си едно голямо лишение, като че е изгубил нещо много ценно.

... вие трябва да възприемате изпратената специално за вас светлина и ако разбирате закона, ще изпратите тази светлина обратно до Слънцето чрез трансформатора, който е у вас и с това ще покажете на Слънцето, че сте поумнели.”

„Излез да посрещнеш първия лъч и ще почувстваш Божията Любов. Прочети първата дума на

писмото, което Бог ти е написал тази сутрин.”

„Движенията ни трябва да наподобяват изгряването на слънцето.”

„Ако се греее на светлината, без да я възприемате в себе си, тя нищо няма да ви ползва. Обаче, ако при всеки изгрев на слънцето вие мислите за Бога, искате да Го намерите, да Го познаете повече, отколкото вчера сте Го познавали, този изгрев придобива смисъл за вас. Не е достатъчно човек да вижда нещата, но той трябва още да ги разбира. По същия начин, човек трябва не само да възприема светлината, но и да я разбира. Зад светлината е скрит Бог.”

„Ако в продължение на една година посрещате изгрева на Слънцето, това е условие за гениалност.”

„Когато слънцето ви говори, слушайте го. За предпочитане е него да слушате, отколкото кой и да е философ или учен. Това, което виждате, когато слънцето грее, това, което ви дава то и това, което усещате от слънчевата светлина и топлина, то е истинското знание. Всичко друго е механично посobie или превозно средство. Важно е да дойде приятелят ви при вас да поговорите, да разберете, че ви обича и мисли за вас.”

„Бъдещето е на Любовта. Когато очакваме Божественото, трябва да бъдем като цветята, които очакват слънцето.”

„Когато човек започне да мисли за първия лъч на Любовта, тогава се пробужда. Любовта е пробуждане на съзнанието. Може да ви събуди само онзи, който ви обича.”

„Събуждането на Любовта е новораждане. Когато Любовта се пробуди в човека, животът му вече не изгасва. Той влиза в по-висока гама на живота. Светлината на това място е по-голяма, вследствие на което той вижда нещата ясно.”

„Както се греем на слънцето, така трябва да живеем в Божествената Любов”.

„Заблуждение е, че си запалил огън, на който всички хора се грееят. Бог е запалил голям огън – Слънцето, от който излизат всички огънове. На него се греейте.”

„Любовта на Христа отчасти може да се уподоби на красивия и светъл слънчев образ. Като почувствате Неговата Любов, земният ви живот ще се осмисли.”

„Каквото е отношението на Христовата душа към хората, такова е отношението на въздуха, водата, светлината и топлината към растенията. Христос трябва да полее почвата на нашия живот, да я озари със своята светлина и топлина, за да възкръсне Божественото.”

„Светлината внася стремеж, а топлината движение; светлината определя посоката и целта, а топлината дава сила за реализиране на целта; светлината отправя живота нагоре, отдето тя слиза, а топлината го импулсира. Словото, т.е. семето в живота е Христос.”

„Синът е зародишът на Божественото, което всеки трябва да полива, да обработва, за да израсте и да даде плод. От Божествения зародиш излиза новия човек, готов за нова работа и нов живот. Този зародиш живее във всяка душа, но се нуждае само от условия и простор за своето развитие. Колкото повече вярвате в своите вътрешни сили и възможности, толкова по-скоро ще се развиете. Каквито мъчности и препятствия да срещнете на пътя си, всякога казвайте в себе си: Мога да бъда справедлив, любящ, кротък, смирен, добър, ученолюбив – всичко мога да преодоля и постигна с Божественото в себе си. Когато хората започнат да спрягат глагола „мога” в сегашно време, светът ще се оправи.”

„Спасението няма да дойде нито от водата, нито от въздуха, нито от земята. Спасението иде от Слънцето на живота, носител на светлина и топлина. Водата символизира надеждата, а въздухът – вярата. Надеждата и вярата съществуват в света, но хората не са ги възприели и приложили. Вярата развива ума, а надеждата – сърцето. Каквото е отношението между водата, въздуха и светлината, такова е отношението между надеждата, вярата и любовта. Който иска да усилва вярата, надеждата и любовта си, трябва да работи съзнателно върху себе си.”

„От съприкосновението на положителната слънчева енергия и отрицателната земна енергия се произвежда живота на Земята. Този посредник, който съединява и трансформира тези две енергии, е наречен от учените етер. Той прониква пространството и цялата Земя. Окултисти те го наричат животворна плазма; мистиците го наричат Дух.“

„Строежът на Слънцето и строежът на клетките е подобен. Слънцето има в себе си три области: една от тях приготвя енергиите; втората ги акумулира (събира) и трансформира, а третата ги препраща към Земята. Също и в клетките има три области: външна, която възприема слънчевата енергия; средна, която я акумулира в себе си и вътрешна, която я преработва и превръща в жизнена сила. Тези три области ги има и в организма в по-развита форма. Те най-лесно личат в зародиша. Първата външна зачатъчна обвивка на зародиша се нарича ектодерма; средната се нарича мезодерма, а която е в центъра, вътрешната се нарича ендодерма.

Енергията, която нашето Слънце получава от Централното Слънце на нашата видима Вселена, първоначално е положителна, но после се поляризира на положителна и отрицателна.

Има един важен закон: колкото Земята е по-отрицателна, толкова възприемателната ѝ способност за положителната слънчева енергия е по-голяма; и обратно, колкото Земята е по-положителна, толкова е по-малка възприемателната ѝ способност.

Всяко небесно тяло приема енергиите с отрицателния си полюс и ги изпраща чрез положителния.

По-голямата част от енергията, която нашето Слънце приема от Централното Слънце, се консумира от нашето Слънце и сравнително малка част от нея отива на планетите. Енергиите, които Земята приема от Слънцето, значително се преобразяват. Като проникнат в земните пластове, последните поглъщат от тях всички хранителни елементи и остава само това, което не може да се използва. Така преобразени, тези енергии вече не са полезни за развитието и затова се изпращат от Земята в космичното пространство и от там по определени пътища се връщат пак на Слънцето. Последното от своя страна ги изпраща към Централното Слънце за по-нататъшна преработка, за да придобият своя първоначален ритъм.

Един час преди изгрев, лъчите, които се пречупват в атмосферата, имат влияние повече върху мозъка. Във време на изгрева, лъчите на Слънцето, които идват по права линия, имат влияние върху дихателната система и нашата чувствителност. А колкото приближава към пладне, същите лъчи имат влияние върху стомашната ни система. Затова лечебността на слънчевата енергия е различна: преди изгрев слънце за подобряване на мозъчната нервна система; при изгрев слънце – за уякване на дихателната система; а от 9 до 12 часа – за уякване на стомаха. А след обед, изобщо, слънчевата енергия има малки целебни резултати.

Ние хората на Земята, трябва да следваме през живота си пътя на растенията; те разбират закона на растенето по-добре. Слънчевата енергия слиза върху Земята като обширна струя, опасва я от северния полюс към южния и се връща пак към Слънцето. Някои учени поддържат, че тази енергия движи Земята около нейната ос. Когато растенията усетят, че тази потенциална енергия започва да се проявява и да приижда към Земята, те напъпват, приготвят се, а като се усили тя, те се разлистват, разцъфват и най-после завръзват. Тази енергия се предава на растенията чрез животворната плазма. Затова е добре, когато видим растенията да напъпват и цъфват, в човешката душа да се зароди една вътрешна радост, че приближава деня на нейното освобождение. Човек трябва да отвори чувствата си с обич към тази животворна сила, която го обгръща, за да може да приеме нейното благотворно влияние, за освежаване на своите мисли, чувства и сили.

Слънчевата енергия, като дойде в мозъка, претърпява такива видоизменения, каквито претърпява, като дойде на Слънцето от Централното Слънце. Отрицателният полюс е чувствителността, чувствата, а положителният – мисълта. В човешкия организъм мозъкът е положителен, а симпатичната нервна система е отрицателна. И в космоса е аналогично.

Енергията, която Земята взема от Слънцето може да се сравни с артериалната кръв, а тая, която изпраща към Слънцето, може да се сравни с венозната кръв. Нашето Слънце играе раята на сърце, а още по-добре играе тази роля Централното Слънце. Както нечистата кръв от тъканите трябва да се върне към сърцето и оттам в дробовете, за да се пречисти, така също и енергиите на Земята се връщат към Слънцето, за да добият първоначалния ритъм.“

"На Слънцето живеят същества, които имат отличен ред и порядък. И тези същества са толкова умни, че са образували светлината и пращат тази енергия, с която осветяват земята. Съвременните учени казват, че на слънцето няма хора. Има хора на Слънцето, но не такива,

като на земята. Техният организъм е стигнал такава степен на организация, че всяка частица от него е под контрола на разумната воля, и мозъците им имат такива силни вибрации, че при 25 милиона градуса си живеят спокойно. Даже и при 45 милиона градуса не им става нищо, защото те са господари на светлината, която за тях е една среда, каквато за нас е въздухът. За тях е едно удоволствие да се намират при такава температура."

„Щом сте срещали светлината, не може да не сте срещали душата. Защо? Понеже светлината е дреха на душата. Всички души идат от Слънцето. Душите слизат на Земята сутрин рано, с изгрева на слънцето. Всички са облечени с бели, светли дрехи. Значи понятието за душата се слива с понятието за светлината. ... Плътта, материята, от която човек е направен, е тъмнина. Затова казваме, че сегашният човек, както е направен, е тъмнина."

"Когато духът придобива знание, светлината се проявява като резултат. Следователно, светлината, която съществува сега в света е резултат на една излишна енергия, която не е употребена за умствена дейтелност и затова ние се ползваме от тази светлина. Значи, че космическият човек е придобил толкова знание, че от него има излишък, който се проявява във вид на физическа светлина."

"Има известна енергия, която слиза от Слънцето. Тя е невидима. Като дойде тази енергия на Земята, женският принцип превръща тази енергия и се ражда светлината. Светлината се е родила от жената на Земята. От Слънцето чрез мъжа е дошла енергията. А на Земята се проявява светлината чрез жената. И у вас е същия закон. Чрез вашия мозък, чрез вашата глава енергията ще дойде. А пък чрез слънчевия възел, тази енергия се превръща в топлина и животът почва да функционира. Въпросът е правилно да се възприема божествената енергия на любовта и правилно да се предаде на всички същества."

"... от космичното пространство идват към Земята други светлинни вибрации, които като дойдат до нея се видоизменят така, че се образува обикновената светлина. Зад тази обикнове на светлина, обаче, която е само едно отражение, седят друг род енергии от по-висок ред, а зад последните пък седи нещо разумно."

"Истинската светлина е в човешкия мозък, а не вън от него. Светлината иде само отгоре. Който възприеме божествения живот в себе си, той започва да свети като слънцето."

"Ако вие имате висша светлина, само тя е реална. Ако отразявате външна светлина, щом престане, ще я изгубите, ако светлината пък е във вас, вие всякога ще я запазите. Като дойде някаква светлина във вашия рефлектор отвън, още повече се радвайте, тя ще усири вашата светлина."

"Светлината събужда човешката мисъл и я прави светла, ясна."

"Да вижда човек, това е вътрешен импулс на съзнанието. Много от съвременните хора гледат, но не виждат."

„... слепият не може да има правилни и широки схващания за живота. Зрението на съвременния човек е толкова ограничено, че той вижда едва една милионна част от това, което съществува на физическия свят; с духовното си зрение той вижда едва една десет милионна част от това, което съществува в духовния свят; с умственото си зрение пък той вижда едва една сто милионна част от това, което съществува в умствения свят. Тъй щото, в който свят и да влезе сегашния човек, неговото зрение е ограничено. Радвайте се, че още не виждате всичко, защото пред вас се разкрива широк свят с големи възможности за изучаване на необятното и великото. Като минавате от един свят в друг, вие постепенно отивате от незнанието към знанието. Хиляди и милиони години предстоят на човека да се учи и да придобива знания. Не се обезсърчавайте, но се насърчавайте и търсете смисъла на живота. Учените правят изчисления и намират, че в човешкия мозък има три билиона и шестстотин милиона клетки, които работят в областта на неговата умствена дейност. Те са изчислили, че всичкото световно знание може да се напечата върху човешкия мозък в 90 книги големи като Библията и ще остане свободно място за още 900 такива книги. Това означава, че на човека предстои още много да мисли и да учи."

„Страшна е физическата слепота, но по-строшна е духовната. Тя създава големи нещастия на

човека. Който няма вътрешна светлина, е изложен на постоянни промени; като не знае и не вижда причината за тези промени, той се блъска в себе си като затворена птичка и се осакатява."

„Щом е дошъл на Земята, човек трябва да работи, да развива зрението си в широк смисъл – и във физическо и в духовно и в умствено отношение. Това е една от задачите, която трябва да реши. Да виждаш ясно във всички светове, това е истинската култура, към която хората се стремят. Които виждат ясно, влизат в съзнателна връзка с нещата, разбират езика им и се разговарят с тях."

"Светлина е нужна на човека. Само при светлината се създават правилни отношения между хората."

"Хората трябва да бъдат идейни, а идейни ние наричаме само хората на светлината, с които можем да се разбираме. Както светлината прониква цялото пространство и не се спира пред никакви прегради, както светлината разкрива пред нас далечните светове, целия космос и ни донася новини от там, така и нашите мисли, нашите идеи, нашите чувства, които са родени от светлината трябва да имат качествата на този принцип - на своя прародител."

"За да може човек да възприеме и разбере духовната светлина или виделината, трябва да има духовно зрение. Тогава пред него ще се открие един величествен свят, в който виделината царува. Тази виделина е жива и разумна, а всички велики мистици, които имат тази виделина вътре в себе си, виждат един необятен свят, трептящ от най-меки, най-нежни, най-красиви цветове, които изпълват душата им като живи струи.

Ето защо, за ония, които виждат, виделината е хиляди пъти по-реална от този свят. Светлината, която възприемаме на физическия свят е само едно отражение на виделината.

Живата светлина е она велик природен деец, който твори формите на човешката мисъл, на човешките желания и чувства. Тя е обвивка на човешкия дух, на човешкия ум. Без нея никой не може да мисли и чувства. Виделината е, която прояснява нещата. Тя е, която кара ума да мисли, да разсъждава логически. Тя е, която интуицията схваща непосредствено.

И затова, никаква умствена дейност не може да се прояви, никакъв органически процес не може да се извърши без присъствието на светлина.

Степента на развитието на всички същества зависи от качеството и количеството на светлината, която те притежават."

„Светлината се привлича от тяло или от съзнания, които са високо организирани. Кротките и смирени хора носят светлина, с която Земята се обработва."

„Ако наистина Слънцето е в огнено състояние и там живеят хора, тъкмо това показва колко разумни са те, за да могат да се справят с огъня. Има ли по-голям огън от Любовта?"

„Ако разберете вътрешната страна на светлината, ще разберете и Любовта. Всеки светъл лъч, който прониква в мозъка на човека, всеки топъл лъч, който прониква в сърцето му не са нищо друго, освен разумни същества, които го обичат. Те мислят по какъв начин да донесат на човека своите подаръци във вид на светли мисли и топли чувства. Те дойдат до човека, предадат му по една светла мисъл и едно светло чувство и веднага се връщат назад."

„Ангелите идват при човека само да донесат някаква божествена мисъл или едно божествено чувство, които той трябва да разработи."

"... голямата светлина, която разкрива същественото в живота, е моментът на вдъхновяването. Такова нещо представлява Божествената светлина. Тя разкрива същественото в живота."

Индивидуалност, душа

„Душата е скъпоценният камък в човека; в нея се крият условията за неговото развитие. Чрез душата си човек се свързва с Божественото съзнание и започва съзнателно да работи за Бога."

„Пред Бога една душа е повече нещо от цял народ. - Защо? – Защото, който не може да зачете една душа, т.е. Бога в себе си, той нищо не може да направи."

Любовта на човека се определя от това, доколко той зачита душата си. Ако не зачитате Христа и Бога, как ще зачитате ближния си?”

„Ако в твоята душа няма Любов, всичко, което направиш отвън, нищо не струва.”

„Под „душа” Христос разбира път, условия за движение на Любовта. Дето има растене, там всичко е в движение. То е условие за развиване на душата. Ето защо казваме, че движението е необходимо и в човешката и в ангелската и в Божествената Любов. Понеже в Любовта има движение, човек трябва да обича всички живи същества, които се изпречват на пътя му. Само така той дава възможност на Бога в себе си да се прояви. Това значи да чувстваш пулса на живота. Това значи да чувстваш величието и красотата на природата, както и могъществото на Твореца.”

„Думата „душа” произлиза от дишане и означава работа. Думата „любов” или „зазоряване” в живота означава внасяне на нещо ново в човешкото съзнание – каква роля като човек, като елемент в живота можете да изпълните.”

„Същината на човека се крие в душата му. Тя създава около себе си нов свят, толкова по-красив, колкото е по-пробудена. Едно дърво може да живее на Земята толкова повече, колкото е по-самостоятелно, т.е. колкото по-добре може да се ползва от окръжаващата природа.”

„Раят е място на душите, адът – място на бездушие.”

„Всяка душа е излязла от Бога, за да реши една задача.”

„Душата е зачената в Любовта, в Божествения Дух – зърното в плода. Тя слиза надолу, за да получи импулс от противоречията – зърното пада в почвата, в мрак, налягане и гниене, за да събуди в себе си импулса за развитие. Когато получи импулс от грубата материя, душата тръгва обратно към своя източник, като му връща преизобилно плод от добродетели и качества; зърното пък пониква, расте и дава изобилна реколта.”

„Защо страдат хората? - Защото не оценяват човешката душа. Христос дойде на Земята да повдигне човешката душа, да я освободи и да покаже, че в нея са вложени несметни богатства. Казват, че Христос дойде да спаси човешките души; да извади скритите богатства от тях и да покаже истинската им стойност. Когато греши, човек не оценява душата си. Тогава той слиза в ада, в света на мъчението. Като съзнаваш това, не търси щастieto си отвън, в този или онзи човек, но го търси в себе си.

Под „себе си” разбирам Бога в човека. Ако търсиш щастieto си в Бога, в Божественото в себе си, ти си на прав път. Съзнай, че в тебе са вложени несметни богатства, които трябва да цениш. Между Бога и твоята душа трябва да има вътрешна връзка. Като съзнаваш това, ти всякога ще Му благодариш. ... Благодарили ли сте на Господа за благата, които са ви дадени? Благодарили ли сте за вниманието на Бога към вас.?”

„На какво разчита житното зърно? – На силата, която е вложена в него. На същото трябва да разчитате и вие. Силата, която е вложена във вас е реалното в живота. Разчитате ли на неща, които са във вас, това означава, че уповавате на сенките.”

„Човешкият индивид е вселената в миниатюр.”

„Живите същества на Земята са врати, проводници на енергии. През човека, като през най-висша форма, минават най-висши енергии. Всеки уд на човешкото тяло е среда, проводник на по-висша енергия. Той я съдържа и провежда, същевременно тя го прониква и обкръжава. Изобщо човек е един акумулатор или един кръстопът, където се преплитат милиони космически течения. ...

В човешкия свят всичко е разбъркано. Човек едва сега започва да се организира и да трансформира енергиите си. Той не е още организиран. Материя има, но органът не е развит, чрез който да се използват енергиите. Зависи от човешките мисли, от човешките чувства да се организират клетките. Чак когато организира клетките си, т.е. хармонизира силите на своя организъм, човек ще познае себе си. В него съществува още един неуреден свят, в който се правят погрешки. Този свят го измъчва Този свят е, който Божествената Любов организира.

Много мъчно се организира той. Но когато Божествената Любов влезе в човека, тя ще почне да го организира. Тя ще повика на помощ Мъдростта, ще повика на помощ Истината и всички добродетели и ще започне да работи. Как се проявява Любовта на физическия свят? – Като топлина, която събужда благородни чувства. Любовта оживява и организира клетките в човешкия организъм, тя дава импулс за работа, тя събужда мислите и облагородява чувствата му. Любовта е най-хубавата музика, която съществува в света. И като организира клетките си, човек ще стане проводник на тази музика. Тя, като проява на Любовта е велико благо, което слиза от Бога в човешката душа. Божие благо иде чрез музиката.

Всичко, което става в целия космос, във всички планети и слънца, в целия живот, се отразява в отделния човек. Той е един малък свят, в който се отразяват всички божествени енергии. И колкото този свят е по-организиран, толкова енергиите, които той отразява са по-висши. Всеки добър човек е добър проводник и упражнява своето влияние в природата, а последното зависи от неговата вътрешна сила – дали е организиран своя организъм, за да бъде един добър проводник.”

„Помнете: Всяка душа носи големи богатства в себе си. Даже животно да влезе в дома ви – куче или котка, и то носи някакво благо за човека. Това хората го знаят и като дойде например лястовичка и свие гнездото си под стряхата на къщата, домакините се радват.

И за щъркела казват, че носи щастие. Кравата, конят и те носят щастие за човека. Слънчевият лъч е носител на голямо благо. И всеки лъч, излизащ от Бога, носи голямо благословение за човека. Той е жив. ... Светлината е жива, разумна сила, която прониква в човека и го обновява. Казват, че животът носи радост, обнова. Не само животът, но и светлината и топлината носят радост и щастие. Не мисли, че някой човек ти носи нещастие. Не, всеки човек носи щастие, благо, както за себе си, така и за окръжаващите. Това твърди новото учение.”

„За да не изпадаш в противоречия, ще обичаш душата на човека, която никога не се изменя. В това именно е красотата на душата, че любовта ѝ е вечна, неизменна. Достатъчно е само за момент да зърнете красотата на душата, за да не я забравите никога. Който е любил, за момент поне е видял красотата на душата. Няма човек, който като види красотата на душата да не се влюби. Лошото за нас е там, че като я видим, тя веднага се скрива. Ходиш, плачеш, търсиш я, но не можеш да я намериш.

Следователно, това, което човек търси и за което плаче, е красивата човешка душа. Тя не стои на едно място. От време на време тя само посещава човека за момент и веднага изчезва. Струва си човек да живее хиляди години на Земята само за този момент – да зърне красивата душа, да се наслади от красотата на живота, да види, с какво богатство разполага тя. Велик момент е да видиш своята красива душа! Целият свят ще те посети, всички хора ще се трупат около тебе и те да вземат участие в твоята радост.”

„Щом изучавате добродетелите на хората и ги държите в съзнанието си, вие принасяте полза и на тях и на себе си. Всяка добродетел, с която дохождате в съприкосновение, ви придава част от своето благо. Някой казва, че хората не го интересуват. Този човек е на крив път. Вие трябва да се интересувате от хората, защото като души те са излезли от Бога, те носят своето благо на всички живи същества. Цялата природа – светлината, водата, слънцето, звездите, камъните, растенията и животните носят в себе си частици от Божествения свят. И най-малкото цвете носи нещо хубаво в себе си. То търпи, радва се на малкото благо, което природата му е дала.”

„Срещата с един човек може да те направи щастлив. Нещастният може да стане щастлив, като го обикнете. Човек носи своето щастие в себе си. Щастието е особена сила, може да е скрита в ръцете, ума, очите и т.н.”

„Човек определя както своя живот, така и живота на семейството и обществото. Каквото е състоянието на индивида, такава е и на цялото общество. Индивидите образуват обществата, обществата образуват народите, а народите - цялото човечество. Човечеството пък има връзка с ангелския свят.

Следователно, всичко зависи от индивида. Под „индивид” разбирам Божественото Начало в човека – неговата душа.

Индивидът, в който живее душата, е единица – в нея се крият всички условия и възможности за създаване на цялото човечество.

Житното зърно крие в себе си условия за създаване на стотте житни зърна.”

„Ученикът трябва да се стреми към зазоряване на своята душа. Няма по-красив момент в живота на човека от зазоряването. И при изгрева на слънцето няма по-красив момент от зазоряването. Псалмопеецът казва: „Господи, на ранина те повиках!“ Действително, човек най-добре размишлява сутрин, преди изгрев слънце. Щом слънцето изгрее, вниманието му се отвлеча на разни страни. ... Който иска да развие Божественото в себе си, да стане гениален, той всяка сутрин трябва да излиза навън, да наблюдава зазоряването, да посреща изгрева на слънцето. Той трябва да се свързва с тия мощни сили на природата, да остави те да работят върху него.”

„Да възлюбиш ближния си като себе си.” Това значи, да възлюбиш всяка душа вън от себе си. Ближният ти е бил в тебе и е излязъл вън от тебе. Ако при това положение можеш да го възлюбиш като себе си, ти си изпълнил втория велик закон на Любовта. Ще възразите, че не помните ближният ви да е бил във вас и да е излязъл. Това нищо не значи. И житното зърно не знае, че от него са излезли всички житни зрънца на класа. Следователно, ти трябва да любиш ближния си като себе си.”

„В душата се крие силата за подмладяване, там е силата за лекуване.”

„Колкото и да се бият хората, колкото и да воюват, ако Бог не се всели в тях, никаква свобода не могат да имат. Вън от Бога царува насилието, а в Бога – свободата. Дето царува злото, въпросите не се разрешават правилно. Разрешаването на въпросите се заключава във вселяване на Бога в човешката душа.”

„Великото в живота е пробуждането на човешката душа. Като символ, пробуждането на човешката душа представлява разпукването на пъпките на цветята, разцъфтяване пъпките на растенията. От Божествено гледище, душата може да се уподоби на пъпка, която очаква момента на своето разпукване. Пробуждането на човешката душа подразбира запознаването ѝ с Божията Любов. Само пробудената душа познава Бога. Само пробудената душа познава качествата на Божията Любов.

Пробуждането на човешката душа подразбира освобождаването на Божественото в човека от всички криви разбирания. То се придружава с възприемане на първия божествен лъч на топлината на Любовта. Този лъч представлява подтик на душата към нов живот, който подтик се изразява в нейното разцъфтяване. На този подтик именно ангелите се радват. В него те виждат проява на Битието, проява на Божествения Дух. Този момент в живота на човека е начало на истинска радост, начало на пълна свобода.

Каквото са цветята за пчелите, такова нещо представляват пробудените човешки души за ангелите. От тия души ангелите събират мед за своите кошери и се радват и на малките придобивки.

Когато настъпи момента на разцъфтяването на някоя душа, цялото небе се радва на това велико събитие и отправя погледа се към тази душа.

Радвайте се на своята пробудена душа. Радвайте се и на всички пробудени души, както цветята се радват, когато цъфтят.

Безбройни са краските на цветовете, с които човешките души се обличат. Никъде няма да срещнете две души, облечени по един и същ начин – в еднакви форми и в еднакъв цвят.

Първата хапка хляб в устата ви представя пробуждането на човешката душа. Първият дъх на живота това е пробуждането на човешката душа. От първата хапка хляб, от първия дъх на живота зависи храненето и дишането на душата. От първия лъч на топлината като първа хапка, като първи лъч на Любовта, душата започва да расте и да се развива, да богатее – злато да събира. В този смисъл златото представлява събиране на светлина и знание, придобиване на красота и доброта. Светлина и знание, красота и доброта са необходими елементи за развиване на човешката душа.”

„Трябва винаги да стимулирате възходящото в себе си, което кара пъпката на вашата душа да разцъфва.”

„Разцъфването на душата е един процес, при който човек започва да чувства в себе си аромата на Божественото.”

„Сега хората са представили съдбата си на държавата и обществото, но най-силният фактор в света това е човекът - човешкият дух, душа, ум и сърце. Всичко, каквото съществува в нашия

живот е продукт на човека и човек може да го измени. Всички форми и отношения са дело на човешкия дух, а той е господар и може да измени всичко, което е създал. И не трябва да бъдем идолопоклонници на това, което сме създали в миналото. Човешкият дух създава все нови и нови форми и не трябва да бъдем роби на миналото.

Дето е еднообразието, там съществува голяма тъмнина. Дето има тъмнина, там са най-големите противоречия.”

„Животът на цялото общество е такъв, какъвто е живота на отделните индивиди. ... Като казвам българския народ, разбирам българите. Според техните взаимни мисли и чувства ще се определи тяхното политическо, духовно, културно и умствено отношение – бъдещия им живот. ... Ако всички българи обмисляха добре всяка своя постъпка, всяко свое действие, то щяха ли днес да ядат хляб с купони, захар с купони, щяха ли да воюват? ... Българските държавници се интересуват от България дотолкова, доколкото са засегнати техните кесии. Това не са родолюбци, това са предатели, те играят ролята на Юда, съзнателно или несъзнателно, с пари или без пари. Казват: „Ние да имаме пари, ще намерим добри учители, добри работници.” ... Предпочитам цял живот да посветя на един човек, който възприема това, което казвам, отколкото да работя за хиляди хора, които нищо не възприемат. Всеки, който започва една работа, трябва да работи с присърце, а не да ходят по десет пъти в къщата му да го викат да направи едно или друго.”

„Задачата на човека е да работи върху себе си, да бъде здрав, силен и разумен. Добрите мисли и желания дават възможност на човека да придобие здраве, сила, да прояви своята разумност. При това положение обществата ще се преустроят магически. ... За обикновените хора нещата стават бавно, а за мъдреците – изведнъж.”

„Ако искате да съществувате като личност, като човек, трябва да работите. Оставете ли другите да работят за вас, свършено ще се обезличите.”

„Човек сам кове съдбата си. Не се оплаквай от живота си, нито от света, в който живееш. Светът, от който се оплакваш е твой свят, от тебе създаден.”

„Ти ще се стремиш да развиеш такова качество в себе си, каквото никой друг не притежава. В това велико разнообразие на прояви и добродетели се крие единството между душите. Във вътрешното единство е разнообразието на живота. В това единство, именно, се проявява Любовта. Приложете Любовта, за да разберете закона на единството.”

„Всеки човек може да бъде богат. Как? – Като разработи, като развие своите таланти. Ако успее да разработи само един от своите таланти, той ще може да подобри живота си.”

„Вие носите богатството в себе си, а го търсите отвън. Вие не търсите духовния свят в себе си, а го търсите вън някъде. Ако не разберете сърцето си, никога няма да разберете духовния свят. Преди да дойдете до възвишения духовен живот, който е над вас и ви обгръща, както слънцето обгръща земята, вие трябва да разберете живота на вашето сърце, т.е. малкия духовен свят, който е във вас.”

„Дървото за познаване на доброто и злото е едно от най-красивите. Няма човек в света, който да не се е влюбвал в това дърво. Това съблазнява даже силните хора. Желанието на човека към забогатяване, към слава, към придобиване на големи знания е плод на забраненото дърво. За да не изпадне в съблазън, човек трябва да се изучава, да види, че всичко, което желае отвън, има го и в себе си.”

„Дръжте в ума си идеята, че вие сте даровити и можете да постигнете всичко, което желаете. – Кога? – Още днес. Не отлагайте нещата за друг живот, за друго прераждане. Отлагането изопачава човешкия характер. Човек всеки ден се преражда. Ако човек всеки ден не се преражда, живота му на Земята няма смисъл. Прераждането е закон на подобряване на живота. Прераждането подразбира прогресиране, всеки ден човек да подобрява условията на своя живот. Той трябва днес да свърши една работа, утре друга работа. Това е прераждане.”

„Дайте възможност на хубавото във вас да се прояви. Всеки иска да бъде красив. И старият иска да бъде красив, но се счита стар, обезсърчава се. Да бъдеш красив не е мъчна работа.”

„Който няма идеал в живота си, той е грозен. Който живее със страх и безпокойство, че няма богатство, знание, сила, красота, той преждевременно остарява. Ето защо, за да бъдете красиви и да не остарявате, носете някакъв висок идеал в душата си. Бъдете смели и безстрашни. Приложи доброто, вложено в тебе и от нищо не се страхувай.”

„Въодушевявайте се от това, което имате. Светъл ум, топло сърце, божествена душа, пълна с Божиите блага от милиони години.”

„Човек е онзи, който вярва на своя дух, на своята душа и своя ум. Духът е неговият Бог, душата – неговият ближен, а умът – самият човек. Под „ближен” в широк смисъл на думата разбираме Природата. Тя представлява велика необятност, в която живеем и се движим.”

„Животът на съвременните хора се определя от четири вида отношения, математически определени. Те са отношения към сърцето, към ума, към душата и към духа.

Под думата „душа” ние разбираме цялата вселена, с всички светове, които влизат в нея. Душата включва всичко в себе си. Под думата „дух” ние разбираме силата, която работи в безграничното пространство. Под думата „ум” ние разбираме светлината, която прониква цялото пространство. Под думата „сърце” ние разбираме доброто, което работи в света.

Умът може да се уподоби на твърдата материя, а сърцето – на течната материя, на водата. Който не разбира законите на твърдата материя, той не може да разбере законите на ума. Който не разбира законите на течностите, на водата, той не разбира и законите на сърцето. В химията, под понятието „твърда материя”, в широк смисъл на думата, разбират елемента въглерод, понеже главна съставна част на органичния свят е въглеродът. А под думата „вода” в широк смисъл разбират елемента водород „хидрогениум” – ражда вода. Освен тези две състояния на материята, ние трябва да разбираме законите на въздухообразната материя, на въздуха, който е съставен от кислород и азот, както и тия на светлината. Светлината е свързана със знанието.

Ако човек не знае законите, които управляват твърдата, течната, въздухообразната и светлинната материя, той никога няма да разбере мъдростта. Мъдростта примирява всички противоречия.”

„Всичко е скрито във вас. Достатъчно е да държите добри мисли и чувства в ума и сърцето си, за да разполагате с богатството на целия свят. И тогава няма да бъдете сиромаси, но ще давате от себе си, както изворът непрестанно дава. Отворете съкровищницата на своя живот – душата си и щедро давайте. Тя е пълна с блага и с добри семена, които трябва да сеете на божествената нива. Не мислете, че сте сиромаси.”

„Всички хора казват какво е казал Сократ, Толстой, Христос, но не правят опити да следват примера на великите хора. Великите и гениални хора са станали такива, защото ден и нощ са работили върху своя ум и сърце, разработили са ги.”

„Който е развил добре ума си, той има условия за проява на своето висше съзнание. Дето умът, сърцето и душата на човека са добре развити, там вече може да се говори за висше съзнание, за причинен свят. Това се постига постепенно, чрез последователна работа върху физическото тяло, върху сърцето и ума, върху висшия разум и най-после върху душата и духа. Така стават хората велики и знатни.”

„Ако търсите Христа, ще Го намерите във вашите добри мисли, чувства и желания. Те представят истински връзки на вашия живот. От тях можете да оплетете въжето, по което да стигнете до Небето. Любовта е сбор от връзките на доброто, на разумността, на правдата, които водят човек към възвишения свят.”

„Всичко в човека, което не се мени е реално. Следователно, който се мени, не живее в реалността. Който не се мени, живее в реалността.”

„Растение, което няма здрави корени, постоянно се мести, всеки вятър го поема в пространството.

Устойчивият ученик има убеждение, на което не изменя. Неустойчивият мени убежденията си; той всеки момент е готов да приеме чуждо мнение, да се откаже от убеждението си. Той мисли,

че от всичко може да учи, но всъщност никога не дохожда до познаване на истината. Такива ученици има много в живота. Те приличат на онези хора, които очакват само на печалба от лотарията.”

„Няма по-голямо благо за човека от това, да вижда Божественото в себе си и в своя ближен. Цялата природа се отваря пред него. Приятно е да те погледне човек, който вижда Божественото и мисли за Него. Тоя човек е на ваше разположение и готов на всякаква услуга. Той започва от малкото и постепенно върви към голямото.”

„Който обича Бога, може да стане проводник на Неговия Дух и да се освободи. Така той става господар на условията. Да бъдеш господар на условията, това значи да бъдеш господар на себе си, лекар и учител на себе си. Потърсете лекаря първо в себе си, после търсете някой лекар отвън да асистира на вашия лекар. Потърсете първо Учителя в себе си, а после му търсете отвън асистент. Помнете: един е вашият Учител, Който е във връзка с всички учители във вас. Един е вашият Бог, който е във връзка с всички богове извън вас. Ако не познавате Учителя във вас, който ви е дал светлина да разбирате нещата ясно, не може да разберете и външните учители. Ако не познавате Бога, Който е вътре във вас, Който ви е дал живот, не може да познаете и разберете и окръжаващите неща.”

„Не търсете Бога и възможностите за реализиране на вашите желания отвън, но възложете упованието си на вашия ум, на вашето сърце, на вашата душа и на вашия Дух, които работят според законите на възвишения свят. Когато се обичат, хората имат общи интереси. Тогава работите им вървят добре. Щом не се обичат, техните интереси се разединяват, вследствие на което се харчи повече енергия с по-малко постижения.”

„Когато работи върху себе си, човек да счита, че работи за всички и всички работят за него. Така той ще се свърже със своето висше Аз, в което е заложена вътрешната връзка с всичко живо и трябва да почувства готовност поне веднъж в седмицата, поне веднъж в годината да се пожертва за всички.”

„Искате ли да бъдете добри, разумни, красиви, обичайте всички хора. Това е капиталът на вашата душа. Като обичаш едного, ти ще разтвориш сърцето си за всички. Това значи да придобиеш Любовта. Като обичаш всички, ти постепенно отиваш към съвършенство. Съвършеният човек включва в себе си всички живи същества.”

„Туй, което виждаш в себе си, се отразява и в другите хора.”

„Обичта значи да видиш себе си в другите, а почитта, да съзнаеш достойнството си на човек.”

„Ще служиш на Духа си, който те ръководи, ще почиташ душата си, която съдържа всичко ценно в себе си, ще обичаш тялото си и всички същества, заради великата идея, която живее в тебе.”

„Докато пръчката научи великия закон на поляризиране, т.е. докато изработи своите корени и се пусне дълбоко в материята, да заживее самостоятелно, както Учителя, тя трябва да пребъдва върху кочана на лозата. „Тя принася плод много.” Без плод няма живот. Плодът носи живота. Материалният живот на корените възлиза към пръчките и се превръща в духовен. Когато пръчките дават цвят и плод, духовният живот се превръща в Божествен.”

„Всички хора си имат свое определено поле на действие. Всеки трябва да знае какво представлява той. Да вярваме в Бога, това още не е задачата ни. Най-първо човек трябва да вярва в това, какво е неговото предназначение като човек. Важно е каква е неговата работа като елемент във Вселената. Съзнаеш ли това, ти ще бъдеш в хармония с всичко, което те окръжава. Зазоряване може да дойде само у тия от вас, у които съзнанието се е пробудило и у които прониква идеята за тяхното предназначение.”

„Насочи своя телескоп нагоре. Стремете се да намерите мястото си като уд в Божествения организъм. Щом намерите мястото си, не се борете да заемете първото място. Който изпълнява службата си както трябва, той е на първо място.”

„Нашата задача не седи в това да изменяме живота на хората, но всеки трябва да разрешава задачите си при обстановката, в която е поставен и при възможностите и условията, които отговарят на неговото естество. За да бъдеш човек, не е нужна специална обстановка. Обстановката не изменя човека.”

„Не изисквайте, щото всички хора да мислят точно като вас, да са напълно като вас. Вие трябва да знаете, че ако се обича някой човек, или ако се уважава, то е за неговата специфична мисъл, различна от мисълта на всички други. Това е красивото в човека.”

„Не искайте всички да знаете едни и същи неща! Няма по-лошо нещо от еднообразието. Вие всинца трябва да се проявявате тъй, както разбирате живота. В това седи красотата. Всеки от вас трябва да бъде едно особено цвете. Всички хора трябва да бъдат разнообразни.”

„В какво се крие новото? – В противоречията. Дето няма противоречия, там новото е изключено. Значи, дето са противоречията, там е новото. Когато новото се ражда, старото умира.”

„Днес повечето хора се оправдават за неуспеха си с условията. Вината не е в условията, а във вашия вътрешен страх. Не сте герои.”

„Ако се откажеш още след първата борба, ти си от слабите. Не, 99 пъти ще излизаш на борба, докато най-после победиш.

Желая ви да победите дявола, макар и на стотния път. Като се борите с него, вие черпите от силата му и ставате силни. Дяволът е много енергичен. Той се бори с човека до последни сили, но като види, че е победен, казва: Научиха изкуството ми. Който не се е борил с дявола, той не е развил силата си. Който се е борил с дявола и го е победил, той има бъдеще.”

„Чрез мъчнотиите и страданията човек развива в себе си онези чувства и способности, които не е доразвил.”

„Щастието съществува в Любовта, която е в нас. Щастието е в това, да превърнеш известна отрицателна мисъл в себе си в положителна.”

„Смисълът на човешкия живот се заключава в отстраняване на лошите качества в себе си и култивиране на добрите, които го повдигат и му създават условия за спасение и за единение с Бога. Как може да се освободи човек от лошите качества? Като премахне от пътя си всички условия, които прекъсват връзката му с Божествения свят. Да скъса човек тази връзка, това значи да спре развитието си на земята.”

„Неблагородните метали и простите камъни това са погрешките на хората. Задачата на съвременния човек е да превърне своите погрешки и слабости в добродетели, т.е. в благородни метали и в скъпоценни камъни. Това може да се извърши, когато Любовта влезе в човека. Няма да остане погрешка и слабост в човека, които Любовта да не превърне в злато и диамант. Тя ще облагороди всичко неблагородно и ще превърне живота от ад в рай. Любовта е алхимическият камък и жизненият еликсир на всички времена и епохи.”

„Радвайте се на дарбите си, защото те носят печалби. Радвайте се на дарбите на своите ближни. Ако не се радвате, никакви печалби няма да имате. Виждаш една звезда и не се радваш. Радвай се, за да се ползваш от светлината ѝ, от нейните блага и добрини. Радвай се на всички блага - явни и скрити, от които се ползваш.”

„Всичко, което е вложено във вас, трябва да го проявите. Ако не го проявите, носите отговорност.”

„Божественото трябва да дойде първо в отделния човек и после в света. И растението първо възприема светлина от слънцето, а после извлича соковете от земята. На приетото количество светлина, отговаря количеството сокове, които растението извлича от земята.”

„Отде знаеш, че като завъртиш своя ключ, след тебе няма да тръгнат хиляда души? Хиляда души, като завъртят ключовете си, след тях ще тръгнат един милион хора.”

„Не чакайте помощта да дойде отвън! Впрегнете се всички на работа! Всички хора, семейства, общества и народи очакват външна помощ, отгоре да им се помогне. Силата и благоденствието са в отделния човек.”

ЛЮБОВ

„Човешкото е в миналото, ангелското в бъдещето, а Божественото – в настоящето.”

Щом спре фалшивият театър на блуждаещия его-ум, ние празнуваме неописуемата красота на мига, на живота, на безсмъртното, божествено Битие.

Няма ги понятията на егото за отделност, терзанията от миналото, безпокойствата за бъдещето. Ние сме придобили енергия да присъстваме в невъобразимото и неразделимо Цяло.

Това е съзнание на дълбоко безмълвие, спокойствие, тиха радост, свобода, лекота. То е извън всякакви чувства, привързаности и интереси. Това съзнание на дълбок мир и единство с всичко, е свръхсъзнателната Любов – най-интимния, най-съкровения свят в нашите глъбини. Човечеството днес се приближава към тази нулева точка – любовта на свръхсъзнанието, любовта на възкресението.

„След сто години нищо няма да остане от това, на което сега толкова държите”. [казано 1913 г.]
(Това е влизането в новия космичен цикъл, което сега се извършва.)

„Само тези разумни отношения на Любовта могат да ни спасят от бъдещата катастрофа. Когато Бог, т.е. Любовта дойде в света, тя ще произведе такива страшни сътресения, такива силни страдания, че които я познаят, ще застанат под дървото на живота, още тук, на Земята ще разрешат великия въпрос.”

„Вън от Любовта няма спасение. Без Любов нещата са мъртви, безсъзнателни, механически.”

„Какво значи Божи съд? – Когато повече светлина влезе в умовете на хората, те започват да виждат ясно всичко, каквото са направили. Те се намират вече пред нова задача – да изправят живота си, да изправят всичките си погрешки.”

„Разумната природа обича всички хора еднакво, за всички се грижи еднакво и е намислила да спаси всички, решила е да извади всички същества от ада, за да се радват на безсмъртие, на великия живот, на великата Любов. Ще се създаде общо братство по целия свят, ще си подадат ръка богати и бедни, учени и прости, ще изравнят всички по законите на Мъдростта и Любовта. Това ще бъде новата култура.”

„Възкресението, безсмъртието трябва да бъдат цел в живота на човека.”

„Човек, който е разбрал Любовта, става безсмъртен.
Човек, който е разбрал Мъдростта, става свършен.
Човек, който е разбрал Истината, става свободен.”

„Да имате Любов непреривна, това е безсмъртие.”

„Всяка мисъл, всяко желание, които не се основават на някакъв велик идеал, сами по себе си ще изчезнат. Само една мисъл да остане в главата ви и едно желание в сърцето ви, но да са безсмъртни.”

„Пробуждане на съзнанието е нужно да стане! Всички катастрофи, които сега стават, всички смущения, които идват, всичко се извършва с цел да се пробуди човешкото съзнание. Само така хората ще си подадат ръка.”

„И европейските народи ще си подадат ръка едни на други. ... Ако Германия, Франция, Англия се съединят заедно, няма малките държави покрай тях няма да изправят живота си.”

„Страданията и изпитанията в живота ни това са тласъците, ударите от страна на Провидението, които ни подтикват към работа, към нов живот.”

„Страданията сближават хората в света или създават условия за проява на Божията Любов, която свързва всичко в едно цяло.”

„Сега, ако очаквате светът да се оправи отвън, нищо няма да постигнете. ... Светът трябва да се оправи отвътре, всички хора да съзнаят, че са братя. Всички хора трябва да видят грешките си и да ги изправят.”

„Когато дойде новата светлина и новата Любов, лампите няма да изгасват. Истинската светлина на живота и на свободата вечно да пребъдва, никога да не изгасва – това е Божието благословение, това е Божият ден.”

„На стар език ви казвам, че той (човекът) ще възкръсне, а на нов език ви казвам, че в живота му ще има едно вечно зазоряване.”

„Възкресението е идването на новото, космично съзнание в човека. Във всички ще проблесне нова светлина и те ще съзнаят, че са братя.”

„Щом се изменят вътрешните разбирания на хората, и целият живот и целият строй ще се измени.”

„Целта на всеки човек, който следва божествения път, е да разбере смисъла на целокупния живот, смисъла на възкресението и към него да се стреми. В това се заключава новата наука, която ще хвърли светлина в умовете на хората.”

„В света съществуват хора, чисти и свети, които излъчват от себе си особена сила, която храни човека, както физическата храна.”

„Човекът на любовта само придобива. И да изгуби нещо, ще придобие повече.”

„Каква е общата идея, за какво трябва да работят всички хора? - Да създадат по-красиви и по-здрави тела от тия, които имат днес. Бъдещото тяло на човека трябва да бъде нагодено не само за въздуха, но и за етера, където да живее безпрепятствено.”

„С Любовта ти влизаш в един красив свят – свят на най-добрите условия. Любовта е Божественият свят. Щом любиш, ти си в Божествения свят. Небето е навсякъде, където има Любов, дето животът е разумен. Раят е в Любовта.”

„Когато питате де е оня свят, ще знаете, че той е на Земята, в пространството на видимия свят. Вие мислите, че пространството е запълнено, няма място за нищо. Не, пространството е празно, много светове могат да се съберат в него.”

„Бог е една съвършена среда. ... Всички ония хора, у които съзнанието е пробудено, те живеят и се движат в Бога.”

... ако вземем кого и да е и го присадим при божествените условия, той ще може да се развива добре. Значи, разширение става в него.”

„Единственият път за постигане на добрите желания е Любовта. Например, някой иска да стане художник. Той може моментално да стане художник, но трябва да влезе в областта на художеството, дето се съединяват умовете на всички художници. Ако не влезе в тази област и не се съедини с умовете на всички художници, той не може да стане гениален художник. Ако искаш да станеш музикант, ще влезеш в света на музиката, ако искаш да станеш поет, ще влезеш в областта на поезията, ако искаш да станеш философ, ще влезеш в областта на философията. Докато не влезе в среда, съответна на неговите желания, човек не може да постигне желанието си. Влезе ли в хармонична среда, човек лесно постига желанията си – с малки усилия.”

„Ако мисълта ви е божествена, тя привлича всички добри мисли на хората и ги обединява. Ако чувството ви е божествено, то привлича всички добри чувства на хората и ги обединява. Ако постъпката ви е божествена, тя привлича всички добри постъпки на хората и ги обединява. Следователно, кооперирайте се с добрите хора, за да си помагате взаимно. ... Всяко добро дело, всяко постижение е резултат на колективен труд.“

„Като ученици, вие трябва всеки ден да се стремите да се свързвате с добрите хора от физическия, духовния или божествения свят. Те са неразривно свързани помежду си – не могат да се проявяват един без друг. Физическият свят е посадена семка, духовният – поникнала, а божественият свят е дърво, което дава своите плодове.“

„Отнемете слънчевата светлина на кое да е цвете и ще видите рязката промяна, която ще стане. Отнемете ли Любовта на кое да е същество, ще имате същия резултат.“

„Човешкият дух копнее за Любовта. Единственото нещо най-хубаво на Земята е Любовта. Да се обичат и да се любят душите, това е най-хубавото нещо в света. Смисълт на живота седи в това: да любиш и да те любят.“

„Ключът на човешките сърца е Любовта. Само тя отваря човешките сърца.“

„Кое е онова, което радва душите ни? Това е Любовта. Когато видиш своя брат, когото обичаш, ти се радваш.“

„Всички, които ви обичат са вашия капитал. И вие сте капитал за тези, които обичате. Тяхното щастие е скрито във вас и вашето – в тях.“

„Задачата на човека е да намери душите, които го обичат и които обича.“

„Отвори сърцето си за хората, за своите близки, гледай на тях като на любими същества, които мислят доброто ти и веднага отчаянието ти ще се смени с радост. Този опит е само за герои, които лесно могат да излязат от личния живот и да влязат в духовния.“

„У Бога има следното качество: пред Него никога не можеш да говориш против другите.“

„Любовта е музика. Когато се потопите в Божествената Любов и почувствате нейните трептения, ще разберете симфонията на живота.“

„Смисълт на живота се заключава в обичта – да обичаш и да те обичат. Вън от обичта всичко е преходно, изменчиво, нетрайно“

„Обичта осмисля нещата. Без нея човек живее в света на илюзиите. Щом изгуби вечното, неизменното в живота, човек остава с преходното.“

„С колкото по-различни хора се срещате – учени, добри, прости, лоши и пр., толкова по-добре за вас. Като четете интересни книги и това са срещи. Ще се срещнете с различни хора, но няма да искате от тях нищо. От Бог ще искате. Ти живееш в Бога, в Него са благата. Но трябва да търсим благата и в себе си. Това значи да намериш един човек, който те обича, както ти обичаш себе си. Този човек ще събуди в тебе Любов към Бога. Ако имаше друг начин, Христос не би дошъл да събуди Божественото във вас.“

„В моя ум любовта е подтик – първия подтик в света. Ако тоя подтик не дойде, нищо не може да се направи.“

„Истинската Любов е онази първична сила, която дава тон на живота. Който живее в Любовта, работите му се оправят.“

„Любовта на това Велико Същество, което огрява целия всемир, трябва да грее и в нас.“

„Само поезията и музиката донякъде могат да изразят Любовта на човека. Възпявайте Любовта, без да я поставяте на лична основа. Станете певци, музиканти и художници на

Любовта. Тя е единственият подтик, който може да застави човека да учи, да пее, да свири, да рисува, да оре и да копае. Ако Любовта бъде обект на вашето сърце, вие ще се развивате правилно. Без Любов няма успех. Какво ще стане с градината ви, ако нямате вода? Водата представя живота, който излиза от Любовта. Градината пък е човешкото сърце. Щом имате градина, т.е. сърце, непременно трябва да имате вода, с която да я поливате. Тази вода трябва да иде от Великия Източник на живота, а не от малки поточета и да я пренасяте с кофи. Стремете се към Великия Извор, който дава от своята вода изобилно и непрестанно.”

„За да се освободи от противоречията на своя живот, човек трябва да даде път на Любовта в себе си, да обича всички хора. Любовта изключва противоречията и внася мир в човешката душа.”

„Доколкото човек проявява Любовта си, дотолкова може да бъде обичан от хората.”

„Ако обичате хората и те ще ви обичат. Няма човек, който да не се поддава на Любовта.”
„Помислиш лошо за един човек и той мисли лошо. Помислиш добро и той мисли добро. Не мислете, че вие можете да предизвикате любов без любов.”

„Законът е : който обича всички хора, той е обичан. Докато човек не обича и хората няма да го обичат. Каквото вложиш, това ще получиш.”

„Не може да мислиш за някого, ако и той не мисли за тебе. Това е закон на съотношения, закон за резонанса. Подобен на него е: Щом обичаш някого и той те обича.”

„Висшата, идеална Любов се проявява към всички хора, без да подозират те източника, отдето тя излиза.”

„Да знаеш да обичаш, без да подозират хората, това е цяло изкуство. За любовта, която имаш, не казвай никому. Тя да остане незначителна.”

„Любовта е най-нежното цвете, което трябва да се развие далеч от погледите на хората. За любовта ти никой не трябва да знае.
Като се говори за Любовта, разбирам абсолютно безкористната Любов.”

„Любовта е най-великата работа в света. Да обичаш някого, това значи да работиш за него, да го освободиш от мъчнотиите и негодите на живота му.”

„Задачата на всички хора е да се учат, да знаят как да се справят с Любовта. Като разменна монета, Любовта крие в себе си големи богатства, които човек трябва да знае как да употребява. Като се научат как да се ползват добре от монетата на Любовта, хората ще разбогатейт толкова, че всички живи същества, всички сили в природата ще ги посещават. ... Как ще се справят с тия същества? – Според естеството и нуждите им: студентите ще размразяват, горещите ще разхлаждат, гладните ще хранят, ситите ще пращат на работа.”

„За да прояви своите способности, човек се нуждае от Любов. Когато Любовта го посети, съзнанието му се пробужда, т.е. озарява. Значи Любовта озарява съзнанията на различните същества според степента на тяхното развитие. Шестата раса, която ще дойде в бъдеще, ще има съвършено ново разбиране за Любовта. Ако човек живее едновременно в трите свята и познава всички прояви на Любовта, той никога няма да има противоречия.”

„Задачата на човека е да научи законите на Любовта, да може правилно да я възприема и предава. Който живее в Любовта, той е сам на себе си майка, баща, брат и сестра. Няма по-велико нещо за човека от това да придобие Любовта, защото той живее вече в пълнотата на живота. Той носи всичко в себе си. ... Любовта забулва само лошите, кривите, отрицателните неща. Любовта вижда само красивите, великите и възвишените неща. Реални неща са само вечните, а преходните са нереални.”

„Любовта е начало на нещата. Докато обича, човек вижда ясно. Престане ли да обича, той не вижда вече – намира се в положението на слепец. Щом придобие Любовта, той пак прогледва и вижда нещата по нов начин, с нова светлина. Когато гледа света с очите на Любовта, той вижда

само красивите неща. От негово гледище няма по-красив свят от физическия. Той е прав, защото вижда само красивото в света. За него всичко е ново, младо и красиво. Любящият се подмладява, става умен и силен. Който изгуби Любовта си се състарява, оглупява и отслабва. Докато Любовта присъства в човека, той се радва на светли мисли, на благородни чувства, на силна воля, на здраво тяло. Изгуби ли Любовта си, той губи и нейните прояви. Любовта присъства в човека, само ако той може да я разбере, оцени и правилно използва. Любовта е богатство, което всеки сам трябва да носи. Дето Любовта присъства, там владее пълен ред и порядък между всички хора.”

„Искате ли да разберете Любовта, идете при децата. Само те могат да ви кажат какво нещо е Любовта. Аз имам предвид ония деца, на които никой не е проповядвал за Любовта. Искате ли да разберете Любовта, живеете в чистота. Казано е в Писанието: „Само чистите по сърце ще видят Бога.” Само чистите по сърце ще познаят Любовта. Който разбере и познае Любовта, той живее в рай; който не я разбере, живее в ад. За да не изгуби Любовта, човек трябва да я пази като зеницата на окото си.”

„Пийте спокойно и с благодарност от водата на Любовта. Всеки, който ви обича е извор, от когото черпите. Бъдете внимателни към този извор, да не го огорчите с нещо. Огорчите ли го, веднага ще го развалите. Ето защо и който обича и когото обичат трябва да бъдат разумни, да не изгубят Любовта, която ги е посетила. Когато обичате някого, не говорете за Любовта си към него. Който говори много за Любовта, той ще бъде поставен на изпитания, които едва може да издържи. Любовта се изпитва в живота, а не чрез думи. Докато не се кали в Любовта, човек не трябва да говори за нея.”

„Любовта е закон за работа, при която и най-малко изразходваната енергия води към големи постижения. Каквото представлява разумността на човека по отношение на машините, такова нещо представя магическата сила на Любовта. Само с едно докосване до нещата тя произвежда велики резултати.”

„Като ученици вие трябва да се учите как да употребявате енергиите на Любовта. Определено е кого трябва да обичате и кой трябва да ви обича. Когато вървите по улицата не е ли определено накъде води тя? Всичко в света е определено. Следователно, определено е и как трябва да се използва енергията на Любовта. Привилегия е за човека да обича. Затова обръщайте внимание на всичко, което срещате на пътя си: камъни, цветя, треви, мухички, животни, хора и др. Обръщайте внимание и на човешките прояви. Всички прояви на живота са прояви на Любовта. Няма по-интересни неща за изучаване от проявите на Любовта. Радвайте се, че сте дошли на Земята да се учите. Радвайте се на всичко, което ви заобикаля. Радвайте се на всичко, което днешният ден ви носи. Едва сега хората започват да разбират, че единствената сила, която ще оправи света е Любовта.”

„Дошло е време вече да излезем от областта на доброто и злото и да влезем в областта на Любовта. Влезете ли в Любовта, светът ще се отвори пред вас.”

„Кой кого обича, това е негова работа. Да питате защо даден човек обича еди кого си, това значи да питате защо той се заел да обработва тази нива. – Защо този човек обработва тази нива, а не друга, това е негова работа. Той избрал тази нива и нея иска да обработва. Никой няма право да му противодейства.”

„Защо хората трябва да страдат? За да се научат да любят. Който люби, той трябва да страда. Любовта се проявява само чрез страданията. Страданието е почва, върху която Любовта расте. Страданието е условие, за да се прояви радостта. Радостта е плод на страданието. Колкото повече е страдал човек, толкова по-сладки плодове ще има. Който не е страдал, той не може да има плодове.”

„Любовта е огън, който от една искра може да обхване целия свят. – Колко светлина приема семето? Малко светлина приема, но тя е в състояние да го превърне в голямо дърво. Мощна е Любовта, мощни са и нейните елементи – светлината и топлината.”

„Тази година ще започнем с Любовта, да възприемем и изпратим нейната сила като една велика вълна из света.“

„Дишайте Любовта. Навсякъде да виждате любящи същества в хората, като съзнавате, че Бог живее в тях.“

„Туй, което вършите към другите, вършите го и към Бога.“

„Вярата е любовно отношение към Бога.“

„Първото правило, за да придобиете Любовта е, непременно да имате смирение. Любовта е качество, което познават само смирените, слабите, тя е техен дар. Силните хора, които уповават на себе си, не знаят какво нещо е Любовта.“

„Най-възвишения израз на Любовта е музиката. Без музика Любовта не може да се прояви в материалния свят. Едно нещо се изисква от съвременните хора: да пеят правилно и с Любов. Така ще настане мир и радост на Земята. Злото отстъпва пред музиката, както и пред Любовта.“

„Еликсирът на вечния живот е Любовта. Една капка от Любовта струва милиарди. Взимам една капка от първичната материя на Любовта и капвам в неговия (на човека) ум, в неговото сърце и в неговата душа. От тая капка се добива светлина в ума и благородни чувства в сърцето. Когато капне в твоята душа, тя създава благородни постъпки, които правят човека силен да постигне всичко.“

„Любовта е свят, в който трябва да се потопиш, да участваш в него, да се ползваш от благата му – нищо повече.“

„Любовта е солта на живота. Без сол животът се разваля.“

„Вие сте много добри хора, но любов нямате, няма кой да ви пази и ще ви оберат.“

„Любовта е, която поддържа целия божествен порядък, всички добродетели тя ги поддържа. Любовта прави малките работи велики.“

„Ако ти не любиш, човек не можеш да станеш. Защото Любовта в тебе ще произведе мисъл, а мисълта създава човека. Ако не обичаш, не можеш да се проявиш. Без любов и без обич човек не може да се лекува. Тия начала ще ви научат на всичко необходимо.“

„Ти кога обикнеш някого, остави го сам, свободен да бъде и свободно да разбира живота. Не се навъртай около него. Във всички хора има едно желание да заставят хората да ги обичат. Не може ти да заставиш когото и да е да те обича.“

„Само с любовта можете да направите противниците си приятели, може да ги обезоръжите и да ги накарате дори да ви служат.“

„Кармата се ликвидира със закона на Любовта, а не с бягане.“

„Ако правите добро, направете го на този, когото не обичате, без той да знае за това, нито го разправяйте на близките си.“

„Ако ние живеем по Божествената Любов, само като помислим за хляба и хляба ще дойде. Като помислим за здравето и здравето ще дойде. За всичко само като помислим, всичко ще дойде.“

„Няма друг изходен път, освен този: Господ ме обича и аз Го обичам.“

„Видни писатели, музиканти, художници са тия, произведенията на които са проникнати с любов. Само в такива произведения има изящество, пластичност, мекота.“

„Кой banker би устоял при вида на един голям диамант? Очите му ще светнат и той веднага ще си предложи услугите. Важно е да имате този диамант в себе си. Този диамант е Любовта.“

„Когато почнете да излъчвате любовта, хората ще започнат да ви търсят, да идват при вас. Любовта се чувства. Който има любов, към него се привързват всички, обичат го и хората и животните.“

„Когато очакваме Божественото, трябва да бъдем като цветята, които очакват Слънцето. Отворете сърцата си на девствената светлина и цъфнете като цветята.“

„Дето ходите и каквото правите, мислете за светлия образ на Любовта.“

Дойде ли Любовта в човека, той става герой. Никоя сила не е в състояние да го сломи. Напусне ли го Любовта, той изгубва геройството си и се поддава на всички мъчнотии и препятствия.“

„Имате ли Любов, ще познавате нещата; нямате ли Любов, нищо не можете да познаете. Без Любов нещата са мъртви, безсъзнателни, механически.“

„Обичта осмисля нещата. Без нея човек живее в света на илюзиите. Щом изгуби вечното, неизменното в живота, човек остава с преходното.“

„Великите, необикновените работи се вършат само тогава, когато на Земята се срещнат двама души, които истински се обичат, които са определени един за друг.“

„Докато човек е чист, всеки може да го обича. Ако искате да бъдете обичани, необходима ви е чистота. Вън от чистотата любов и разумност не могат да съществуват. Докато имам само една свещена мисъл: „Да любя Бога и чрез тази Любов да обичам всички“, аз имам чистота в себе си.“

„Който е покварил ума си, той е загубен за живота. Физически той може да живее, но не се ползва от живота – светлината не прониква в неговия ум.“

„Това, което Бог ви изпраща, вие го разваляте с нечистотата си и така се излагате на смърт.“

„Нека всеки бъде смел, да гръмне срещу своя порок, да го унищожи. Порокът ограничава, заробва човека, без да принася някаква полза. Той е мъртъв труп, който се разлага и мирише, внася проказата в човека.“

„Да се занимава човек с недъзите на хората, това е зараза, която разрушава организма. Той не трябва да нарушава чистотата на своя живот, да не внася нечисти и изопачени образи в съзнанието си и да се излага на смърт.“

„Пътят за придобиване на щастието е много прост и естествен – да бъдеш чист по ум, по сърце и по дела.“

„Чистотата е необходима, за да бъдеш проводник на Божествения Дух. Тя е необходима, за да може божествената светлина да минава през човешката душа. Единственото същество, което може да ни направи чисти, това е Бог. Бог във всеки момент дава нещо на човека. Това е чистотата. Дръжте мисълта, че Бог е чистота. Любовта расте при абсолютна чистота. Само чистият е силен.“

„Бог и възвишените същества говорят само на оня, който е чист във всяко отношение и затова е силен, мошен и способен да прави чудеса.“

„След като човек придобие чистотата, иде светостта – може да му се говори за идейни и духовни работи. След светостта иде служенето. След служенето иде Любовта.“

„Вложи чистотата в сърцето си и Любовта ще се изяви.“

„Като говори за сърцето, Христос разбира онази вътрешна среда в човека във вид на физически етер, която служи за проводник на възвишените сили, идещи от духовния свят. Ето защо, когато вътрешната, централна част на сърцето е чиста, човек непременно ще види Бога. Под думата „Бог“ Христос разбира всички разумни възможности, които се крият в човека.“

„Всеки, който се е докоснал до извора на Любовта, все е получил нещо от него. За да изчистите живота си, пуснете през него силна струя от вода. Тази силна вода, това силно течение е Любовта. Пуснете я да тече през вас, за да ви пригответи за новия живот. Любовта е силна струя, която отнася всички мътнки и нечистотии.”

„Ето един метод, чрез който Любовта може да се изяви на човека. Започнете да виждате красивото във всеки човек.”

„Само красивото в човека се обича. Като казвам, че Бог обича грешния, Той обича доброто, което е вложено в него.

Всеки човек трябва да стане художник – да вижда красивото в хората. За да не се каляте, не се спирайте върху нечистото в човека.”

„Любовта е нещо свещено. Всеки, който люби, върши свещена работа. Единствената сериозна работа в света е Любовта. Любовта е първата и най-ражна работа на човека. Тя осмисля науката, познанието, изкуството, всичко.”

„Да помогнеш на една мравка, да отместиш един камък, да полееш едно цвете в името на любовта към Бога, това е Любов!”

„Направете едно дело, в което да вложите всичката си любов, всичкото си знание, всичката си сила. Ако ще умре някой, да умре за тази велика Любов. И като ви питат на Небето: „Защо умряхте?”, да кажете: „Умряхме, за да се възцари тази Божия Любов на Земята.”

НАЙ-МАЛКИ ВЕЛИЧИНИ

„Но в един атом има толкова много енергия, че може да движи Земята за хиляда години. Толкоз много скрита, компресирана енергия има, че може да движи Земята хиляда години. Какви са били тия разумни същества, които са могли да компресират тази огромна енергия в толкова малко пространство?” [36, с. 299]

„Любовта се проявява в най-малките частици като енергия, като импулс. Учените наричат тази енергия „притегляне, сродство, теготение”. Както и да я наричат, тя е една и съща – любов на частите и любов на Цялото. Няма атом, йон, молекула, които да не съдържат енергията на Любовта. Малък е атомът, но той крие в себе си цялата вселена в миниатюр. Затова се казва в духовната

математика, че частта е равна на цялото. Това е закон на еволюцията, според който малкото се стреми към голямото. Обаче според божествения закон, голямото се стреми към малкото. Значи два закона действат в природата: закон за разширение и закон за смяляване. При смяляването човешката душа прониква в дълбоките тайни на природата.”

„Първата проява на Любовта е привличането, магнетичната любов. Втората проява на Любовта е приятелството. Третата проява на Любовта почива на сродството на душите. Когато двама души имат сродни мисли, чувства и постъпки, те не се привличат, нито се сприятеляват, но се свързват в името на Божественото в себе си. Тяхната връзка е неразривна. Нищо не е в състояние да ги раздели. Така се свързват само сродните души.”

„Любовта в живота се ражда при следното положение: когато видим едно слабо същество, сърцето ни се отваря, в нас се заражда любов. Когато се намерим пред едно силно същество, ние не можем да се смелим над него, не можем да го обичаме. Обичат се само слабите същества, защото те не заемат нито време, нито пространство.”

„Без Любов никаква връзка не може да се създаде.”

„Човек трябва да се *вгълби* в себе си, да види че всичко се крие в него – и богатство, и знание, и сила.”

„Човек трябва да има отворени прозорци към всички висши светове, за да могат през тях да минат енергиите към физическия свят.”

„Какво значи да даде човек първо място на Божественото в себе си? Това значи да спре вниманието си и върху най-малките величини, в които Бог живее.“

„Като основа за новия морал ще турите закона за най-малките неща. Например във вас се зароди едно малко желание или една малка мисъл, дребни като житно зърно. Какво трябва да правите? Ще ги отхранвате, ще ги пазите свещено в себе си. От тях ще се родят велики работи. ... Когато у човека се яви някое дребно желание или някоя малка мисъл, това са нежни божествени проблясъци в съзнанието ви. Не ги отблъсквайте, но ги реализирайте. Ако не изпълните най-малкото си желание, може да развалите цялата работа. Например, разкопаваш лозето си, но около един от чуканите оставяш мястото неразкопано. Ти забелязваш това нещо, но си казваш: кой ще се връща сега да разкопава този чукан? Не се ли върнеш да го разкопаеш, за в бъдеще той ще развали всичката ти работа. Забележите ли, че сте пропуснали една работа, колкото малка да е тя, върнете се да я поправите! Нека това бъде за вас едно важно правило в живота ви.“

„Доказано е, че колкото е по-разреден даден разтвор, толкова по-ефикасно действа. Такова малко число, т.е. такава малка част от материята представляват радостите и скърбите в живота на човека. Но макар да е микроскопическа тази част от материята, тя моментално внася промяна в психиката на човека.“

Казвам: Малките, микроскопически идеи в живота са по-силни, отколкото великите. Този, който започва с малките работи, винаги има по-добри резултати от онзи, който започва с големите, велики работи. Забележете, всички ония, които започват с велики работи, свършват в живота си с фалит; тия пък, които започват с малки работи, винаги успяват. По същия начин действа и природата: Тя започва с микроскопическото и постепенно го увеличава. Така е расла Земята, така израстват и растенията. Ето защо, всички ще се стремите не само да мислите така, но да прилагате този велик закон в живота си, да си служите с него.“

„Казвам: Ако вие се заемете с реализиране на тия малки, скромни мисли, за в бъдеще те ще създадат велики характери. Малките божествени мисли създават характера на човека, а не големите, грамадните. Затова заемете се с проучването на вашия характер, на вашето тяло, лице, очи и т.н.“

„Ако в малкото не виждаш Божественото, животът няма смисъл. Разумното се крие в малката стъпка, малкото движение. Разумните същества те гледат как вдигаш и слагаш крака си и се радват.“

„Ценността на човека седи във фиността на материята, от която е направено неговото тяло и организираността на тялото му. Тялото на добрите хора е от фина и добре организирана материя, подчинена на разумната воля, а в обикновените хора има много неорганизирана материя, която не е подчинена на волята на индивида, а е подчинена на някаква друга воля, и като така, човек не може да разчита на стабилност и опора от нейна страна при неговия градеж. Тук е голямата опасност, на която са изложени съвременните хора. Хората колкото по-скоро се проникнат от тази идея, толкова по-скоро ще се освободят от изненадите и противоречията в живота, а също и от болестите и смъртта.“

„Смисълът на живота е в малките работи, в тънките линии, а не в дебелите. Кои линии са по-красиви: тънките или дебелите? Всяка линия има изходна точка, отдето излизат енергиите. Красивите линии, т.е. тънките нямат излишък, но дебелите имат много излишъци. Всяка линия говори за себе си. По нея може да се чете.“

„Който не обръща внимание на малките величини е разсипник – от него нищо добро не се очаква. Правилно е да се върви от малкото към голямото, а не обратно.“

„Мъдрецът се чувства щастлив, като види и най-малката тревичка между камъните. Защо? Чрез нея той влиза в общение с онази Висша Интелигентност, която я създаде.“

„Като изучите формите на растенията и на животните, от най-малките до ной-големите, вие ще дойдете най-после до познаване на онази Висша Интелигентност, която работи в тях.“

„Чрез дъждовните капки ние приемаме Божието благословение. Всяка капка носи хиляди богатства за нас.“

„Да съзнаеш, че си много нещо, че всичко можеш да направиш, това значи да се спънеш.”

„Първото правило, за да придобием Любовта е, непременно да имаме смирение. Любовта е качество, което познават само смирените, слабите, тя е техен дар. Силните хора, които уповават на себе си, не знаят какво нещо е Любовта.”

„Казано е: „Бог на горделивите се противи, а на смирените дава благодат.” Той живее само в сърца, дето има любов, вяра и надежда, т.е. в детските сърца, в които няма никаква скръб, никакво отчаяние.”

„Светът ще се оправи, когато дойдат на власт децата, те да го управляват.”

„Само децата като здрави хора ще влязат в Царството Божие.”

„Благата в живота не са за великите хора, но за децата. Всичко се върши за малките същества, които живеят в човека.”

„Любовта е, която поддържа целия божествен порядък. Любовта прави малките работи велики.”

„Кажете в себе си: „Господи, да проявим най-малката любов, най-малкото знание и най-малката свобода, които излизат от Духа.”

„Външно голямото не е всъщност голямо. В действителност големите работи са малки, а малките – големи. Слънцето, наблюдавано от Земята изглежда малко, а микробата под микроскоп – голяма. Разместване е станало. Турете микробата на мястото на слънцето и слънцето на мястото на микробата, за да имате ясна представа за тях. Докато мисли за себе си, че е голям, всъщност човек е малък. Щом започне да мисли, че е малък, той се приближава към голямото. Истински мощното в света е малкото, а не голямото. Голямото се смалява, за да може да се схване и разбере. Малкото се увеличава, за да бъде видимо и разбрано.”

НОВА КУЛТУРА

„Това учение създава новата култура, а тя – новата раса.”

Новата култура има задача да освободи човека от ограничителните разбирания и условия и да го издигне в по-високо измерение на действителността, отвъд предметния, механичен свят – в светлината, в свободата. Тя ни извежда от механистичния прочит на релативно-квантовата наука за светлината, за да осмисли законите ѝ като закони на живота и разумността. По този начин тя обединява на дело, както точните и хуманитарните науки, така и духовността, изкуството и науката като цяло.

Навлизането в новите области се извършва в съответствие със закона на Новата култура – изфинването. Той се илюстрира от физическата формула за обратната зависимост между дължината на светлинната вълна и честотата ѝ – с намаляване дължината на вълната се увеличава честотата (енергията) ѝ.

Ако вникнем по-дълбоко, чрез честотата на светлинната вълна можем да изразим импулса към единство и синтез, а чрез дължината ѝ – степента на раздвоение и отстояние от централното, единно Цяло.

В този смисъл, ние извеждаме раздвояващия вълнов принцип „дължина на вълната” като характеристика, типична за его-съзнанието, а импулса към централното единно Цяло – като характеристика на универсалното съзнание за неразделимостта на космичната действителност и единния живот.

Ясно се вижда, как его-принципът сковава активността и динамиката на импулса за проява на пълния, фундаментален потенциал.

Ясно се вижда също, че принципът „дължина на вълната” – (раздвоение и отстояние от фундаменталната реалност) клони към кондензация, екстензивност, потъване в гъстата инертна материя на разединения и враждуващ механичен свят, а принципът „честота на трептене” клони към фините, високо енергетични, информационемки нива на светлината, свободата – Духа.

Вторият принцип е именно изфинващото, ускоряващото, динамизиращото, пробуждащото пълния потенциал начало.

За целите на настоящата тема ще изведем в септъл, разбираем вид седем следствия от тази формула, закон, космичен принцип:

1. С изфинване носителите на средата, тя става по-разредена, по-отзивчива, по-динамична

2. Външното смалвяване води до вътрешно разширение, с по-малко съпротивление и по-голяма реактивност, с по-голяма свобода за проява.

3. Изфинването на носителите на средата е движение от двойственост към единство, непрекъснатост, цялост, т.е. движение към синтез.

4. Изфинването на носителите не е механичен процес на преместване, а качествено квантово движение навътре, към четвърто измерение, към среда с по-висока енергия и информация.

5. Чрез външно релаксиране се извършва вътрешно динамизиране.

6. При изфинването на носителите се увеличава реактивната площ на средата.

7. С изфинването, носителите стават все по-цялостно реактивни, без затворени вътрешни инертни, нереактивни площи, т.е. от една страна автономни, самодостатъчни, без да са монополизиращи, а от друга всецяло ефективни и полезни за средата.

Като заменим понятието „носител на средата” с понятието „човешки субект на обществото”, можем да направим известни изводи.

Външната среда на човешкия субект е природата и обществото, а вътрешната – духовния му континуум.

На модерния език на обществените науки думата „изфинване” можем да заменим с понятията „децентрализация, т.е. освобождение от влиянието на външен механичен команден център, и свободно сдружаване, асоцииране и коопериране по интереси”, от духовна гледна точка – приятелство, сродство, взаимност, любов, основани на все по-всеобщи идеали и каузи.

„Изфинването”, „смалвяването” изразени с категориите на културата можем да съотнесем с понятия като скромност, смирение, съпричастност, позитивност и пр., които илюстрират начина за навлизане в дълбините на високите енергийно-информационни полета на съзнанието и живота.

Изфинването е свиване на светлинната вълна към центъра; на все по-фините и разредени среди към централната непрекъсната, цялостна, трансцендентна реалност; на его-съзнанието към универсалното, космично свръхсъзнание. С *мир* ените, благите, децата владеят този закон, чрез който лесно достигат до централната реалност – диамантово-бялата светлина на христовото съзнание, космичното съзнание, свръхсъзнанието на синтез.

По тази „стълба на Яков” ангелите слизат и възлизат между Небето и хората, т.е. живите, разумни носители на светлината се спускат и качват по квантовата стълбица между централната реалност и атомно-молекулярния свят.

Колкото да е елементарен този образ, той създава ясна представа за посоката, в която можем да намерим Божественото, както и за методите, чрез които можем да се издигнем при него, т.е. да се върнем у Дома. Централната реалност на невъобразима светлина и топлина, разумност и любов е нашата родина, от която сме слезли с определена цел в този свят на мрака.

В по-късните години Учителят споделя с учениците си, че понятието Бог е опорочено и обременено с невежество, догматизъм, лъжа, часни и групови интереси, разединение, насилие. Тогава той започва да използва понятия като: Първоначало, Първа Причина, Великата Разумност, Цялото и предсказва, че бъдещите хора ще изведат чисто научно понятие за този Източник на съзнанието и живота.

Обикновените същества се стремят към Великото. Обаче великите същества на Божествения свят се стремят към най-малкото, най-финото. За да проявят любовта си, те търсят някое малко, слабо, нещастно същество.

Обаче, именно в малките, фините неща се съдържа възможност за най-могъщ импулс, за най-бърз растеж.

Божественият Дух е най-финото, в което е потопено всичко, и от което произтичат всички импулси, процеси и проявления в света.

Затова се казва, че Господ в своята премъдрост е поверил управлението на света на най-слабата сила – гравитацията, Божествената Любов.

Великата тайна е да насочим цялото си внимание и цялата си любов към най-финото, едва доловимото в цялото пространство и във всичко, защото в него е скрита Силата.

„Защото съм кротък и смирен по сърце”, казва Исус.

Това е новият човек, носител на тази най-малка и най-велика сила на финес.

Тази фина, любяща сила е Божественото.

В критичния водовъртеж на последствията от хилядите години невежество, който в момента разрушава старото, единственият изход е стремежа и любовта на хората с будно съзнание към това всемъдро и любящо Първоначало на живота, съзнанието, развитието и многоизмерния космичен организъм, което е висша, съкровена същина на всички ни.

Няма вече друго средство за спасението на човешките души от саморазруха под напора на космичната пречистваща вълна. Единствено устремяването ни към този върховен, интимен свят в нашите дълбини и в дълбините на всичко, ще ни изведе в хармонията, светлината и свободата, чрез изява на пълния ни инициативно-творчески потенциал.

„Смисълът на човешкия живот се заключава външно в материално смеляване, а вътрешно – в духовно разширяване. Между смеляването и разширяването има тясна връзка. Не можеш да разшириш нещо, което предварително не е било сгъстено.

Свръхчовекът е онзи, който познава законите на смеляването и разширяването, т.е. на смириенето и на възвисяването. Когато иска да се приближи към Бога, свръхчовекът оставя всички си багаж на Земята, отказва се от материалните си блага и започва постепенно да се разширява, докато стигне крайната цел на своя живот – сливането си с Бога.”

Във висшия си вид този процес е известен на съвременната механистична наука като „анниhilация”.

Учителят говори, че новият човек ще излезе от фазата на доброто и злото и ще влезе в Любовта. От тази гледна точка превеждаме логиката на процеса анниhilация: частиците на „позитивното и негативното”, като се срещнат, освобождават се от масата си, от бремето на материята, освобождават също огромна енергия и отлитат на свобода като светлина, способна да се издигне до чертога на Единното, до Любовта. Който се издигне в Единното, Цялото, той има в себе си неговия потенциал и става слънце, извор на енергия, живот, проявления – постоянно дава. Най-важното следствие от изфинването е вътрешната мощ да даваш, да правиш добро. Това е новият човек, новата раса, новата култура на светлината.

„За да не бъдеш нито господар, нито слуга, влез в центъра. Който е в центъра, трябва постоянно да дава. От него непрестанно трябва да изтича енергия. Докато даваш, ти си в божествения процес. Щом започнеш да вземаш, ти си в човешкия процес. Ако си недоволен, ти си в процеса на вземането, в човешкия процес. Даването е божествен процес.”

„Българите са потънали дълбоко в материята. Трябва да ги развържем.”

„В гъстата материя съзнанието заспива и човек прави всички глупости и престъпления. Светлите мисли функционират извън материята – в идеалния свят.”

„Умът се развива и расте извън материята.”

„Единственото препятствие за спасение на света е личният интерес.”

„Като разглеждат проявите на своя живот, хората казват: Това е култура. - Култура е, но култура на тъмнината, т. е. механическа култура. Всяка механическа култура е преходна, несъществена. Тя взема повече, дава по-малко. В широк смисъл на думата, ние наричаме тази култура „култура на крадци"... От Божествено гледище, крадецът представя човек, който се отдалечава от Бога. В процеса на отдалечаването си от Бога, човек проявява егоизма си, понеже е изгубил своята вътрешна светлина и топлина.”

„Условията на Земята коренно се отличават от тия на Слънцето, понеже Земята, сама по себе си, поглъща повече енергия, а дава по-малко. На това обстоятелство се дължи и грехът. ... всяко тяло, което поглъща малко енергия навътре, а изхвърля повече енергия навън, може да стане център на нов живот. Приложете тази философия и във вашия живот.

Мнозина запитват: „Как да се повдигна? ... Казвам: поглъщай по-малко енергия, а изпращай повече навън! Тази мисъл Христос е изразил в следния стих: „Даром сте взели, даром давайте.” Това значи: Всичката енергия, която човек е получил от Бога, той трябва да я изпрати в пространството, за да може Божественият Дух да я използва за неговото напредване. От спазването на това правило зависи и нашето развитие на Земята.”

Това правило има отношение и към закона на жертвата, който е достояние на хора с високо издигнато съзнание:

„Щом мразите, вие сте лед. Не остава нищо друго, освен да се пожертвате, т.е. да се подложите на огън, който ще превърне леда във вода, а водата в пара. Така се развива голяма енергия.”

„Онзи човек, който не е готов за никаква жертва, той е никой, той е мъртъв.”

„Ако мислите за себе си, как по-добре да наредите своя живот, Бог няма да се грижи за вас. Да мислиш за Бога, това значи да живееш за великото в света. Да мислиш за себе си, това значи да живееш в ограничения.”

„В самопожертването се заключава познаването на Сина. Който познава Сина, той е свободен. Жертвата е велик процес, който се извършва в човешкото съзнание. Докато не стане този процес в човека, не може да се говори за познаване на Христа.”

Вече беше споменато, че Синът е божественият зародиш в човека. Законът на жертвата е закон на даването, на творчеството, на свободата, в който човек проявява своята истинска същност.

„Помощта иде много бързо, ако ние служим на закона на жертвата.”

„Единствената църква, която може да обедини човечеството, това е Божията Любов, това е Любовта на саморожертвуванието. В нея влизат всички идейни хора, т.е. хора на безкористието.”

„Въгленът може да се превърне в диамант. На същото основание и човешката душа може да се превърне от въглен в диамант, т.е. да мине в най-високото си положение на свръхсъзнателен живот.”

Това е най-добрият образ за смалвяване, смирение, саможертва, трансформация.

„Без саможертва, вратата на познанието е затворена.”

„Любящият възлиза нагоре по тясната пътека; който мрази, слиза надолу поширокия път.”

„Божествената светлина ще произведе обратни резултати: на Земята ще настане голям мрак и тъмнина, а в душите на хората ще внесе голяма светлина.”

„Любовта ще бъде основа на новия свят, който се създава. Това е ново не само за вас, но и за всички напреднали същества, както и за ангелите. Сега любовта е в нова фаза - във фазата на Божествената любов. Затова, който иска да осмисли своя вътрешен живот, трябва основно да проучи любовта. Не я ли проучи, ще заживее в старото небе и старата земя.” [143, с. 242]

„Една велика сила иде сега в света, и вие ще се измените. Любовта иде сега в света!

Любовта иде сега да стане основа, върху която да се изгради новия живот. Без любовта хората вече нищо не могат да направят. Сега трябва да приложат любовта, за да се премахнат всички противоречия, които съществуват. Любовта е новото в света. Аз говоря за тази любов, която разтопява всички препятствия, отваря всички сърца. Един ден вие ще горите в любовта. Няма да остане нито един от вас, който да не се запали.

Сега е началото на великата култура на любовта. Като дойде тя, човек ще има велики стремежи. Ще се добере до великата истина – да стане гражданин на Царството Божие.

Бог слиза вече на Земята и носи любовта в човешките сърца и души. Иде вече новата вълна на любовта. Тя ще превърне нещастията на миналото в благодатна почва, върху която ще растат, цъфтят и зреят благата на любовта. С тях ще се храни цялото човечество.

„Казва се в Писанието, че Земята ще бъде изпълнена със знание за Господа. Значи нашият съвременен живот е засенен от друга култура, по-висша от нашата, с която ние сме дошли в съприкосновение. И тази висша култура действа вече върху нашето съзнание. Първото нещо, което показва, че ние сме под влиянието на тази по-висша култура е това, че има увеличение в среденията. По времето на Христа хората не са били тъй чувствителни, а сега страдат повече. Истинското страдание е моралното страдание, когато душата страда с един свещен трепет, а не като страдаш да се ожесточаваш.

Когато страданията се увеличат 100 %, ние ще дийдем до онази област, която сега търсим – щастие и радости. И мирът Божий ще дойде на Земята.”

„Мнозина ме питат: Кога ще дойде Любовта? – Когато бъдете готови. За да приеме любовта, човек трябва да бъде готов да издържа на нейните вибрации. Ако любовта дойде днес, човешките тела ще се стопят, няма да издържат на нейните силни токове.”

„Сега цялото човечество се намира пред една велика епоха на промени, която ще донесе новото. Затова, именно всички хора трябва да се пазят да не падат духом, да не обезсмислят живота си. По-добри времена от сегашните няма. Всички пробудени души от четирите краища на света трябва да се обединят, да си подадат ръка за взаимна работа, за поставяне основата на новата култура, за идване Царството Божие на Земята. От горе ще дойдат няколко милиона души, ще впрегнат всички хора на работа и заедно с тях ще въведат ред и порядък на земята. След свършване на своята работа, те ще си заминат, а хората на Земята ще останат след тях да живеят и работят. По този начин ще се възстанови съобщението между видимия и невидимия свят.”

„Новият човек, който сега се създава, аз го наричам човек на светлината. Вие живеете в епоха, когато новият Адам се създава, и всички ще го видите. Той иде вече в света. Казвате: Кога ще бъде това? - „Когато Луната потъмнее, когато Слънцето изгасне и когато звездите паднат.” Това е според Писанието. На съвременен език преведено, това означава: Когато старият строй се замени с нов, по-правилен, по-разумен, съгласен с Божиите закони. Тогава ще дойде новият човек, новият Адам, Син Человечески. Тогава всички хора ще минат през Него и ще станат като Него. Това значи: дошло е Царството Божие, новото царство на Земята. Тогава хората пак ще живеят на Земята, но ще могат да посещават и Слънцето, и Луната, ще ходят, където пожелаят, ще имат свободен билет. Запомнете думите ми и ще ги проверите. Тогава телата на хората няма да бъдат толкова тежки, както сегашните. Новите хора ще могат да видоизменят телата си според желанието и нуждите си. Те ще стават видими и невидими, ще ги свиват и разширяват. ...

Бъдещият строй на живота ще представя съвсем нов тип. Този живот е реален, не е нещо фантастично, нито е извън Земята. Бъдещият живот ще е по-реален от настоящия. Едно от качествата на новия Адам е това, че той няма да умира. Той ще живее, колкото иска. Като живее 200, 300, 1000 години, той ще извика приятелите си и ще им каже: Приятели, викам ме вече от онзи свят, и аз реших да си замина. От всяка станция ще ви се обаждам като по радио, да знаете, къде съм. Това значи, че новият човек няма да умира. Обаче, докато се създаде този нов човек, телата на съвременните хора трябва да претърпят коренно преобразование. Новият човек ще бъде създаден по образ и подобие Божие.”

„Духовният човек е необходим на хората дотолкова, доколкото да им даде направление в живота, да ги подтикне към Великото Начало. Днес между всички народи и общества се явяват нови хора, с нови и светли идеи, които подтикат човечеството напред. Тези хора се срещат навсякъде по света: В Америка, в Англия, в Германия, във Франция, в Китай, в Япония, в Русия, в България и т. н. Те носят нов морал, нови разбирания, които служат като звено, като условие за привличане към Земята на енергиите, които идат от духовния свят. И ако хората днес са недоволни от себе си, причината за това се дължи на факта, че много от небесните извори са затворени за тях и те не могат да ги използват. Много от енергиите необходими за пресъздаване на техните мисли и чувства, не достигат до сърцата и умовете им. Защо? Те сами са прекъснали тези съобщения, а сега трябва усилено да работят, да ги възстановят.”

„Ние сме започнали от първия Адам, направен от пръст, а трябва да свършим с втория, с безсмъртния Адам, който носи Божията Любов в себе си.”

„Най-хубавите неща, които човешкият ум, човешкото сърце, човешката душа и човешкият дух са създали, се пазят в тайна. Те не се пишат на книги, които се разрушават. Най-хубавите неща, които човечеството е създало от своето начало до сега, се пазят в тайна. Когато дойде шестата раса, всички тези велики неща ще се изнесат и тогаз хората ще кажат: миналите страдания не могат да се сравнят с настоящата слава.”

„Когато е във връзка с разумния свят, мисълта крие в себе си мощна, магическа сила. За да бъдеш във връзка с този свят, първо трябва да имаш желание да дадеш, а после да вземеш. Силен човек е онзи, който първо дава, а после взима; слаб е онзи, който първо взима, а после

дава. Това е закон. Ако държиш в ума си мисълта първо да взимаш, а после да даваш, ти си човек със слаб характер. Ето защо, още като ставаш от сън, ще си помислиш какво можеш да дадеш от себе си.”

„В бъдеще, когато дойде шестата раса, хората ще дават повече, ще вземат по-малко. Те ще бъдат хора на светлината – светеца раса. Тогава хората ще мислят повече. Мисълта повече дава, а чувствата повече вземат. Човек трябва да мисли повече, т.е. да дава повече. И Бог е започнал първо с мисълта, с хармонията.”

„Когато даваш нещо на човека, от тебе излиза сила, която той възприема. След това той ще ти напише любовно писмо. Щом изтичането спре, и любовното писмо се прекратява.”

„Омразата се дължи на факта, че някой те е онеправдал, взел ти е нещо. Обичта пък се дължи на факта, че някой ти е дал нещо. Ти не можеш да дадеш нещо на човека, ако не го обичаш. И той не може да те обича, ако ти не му дадеш нещо. Да обичаш някого, това значи да посадиш нивата му. Да те обича някой, това значи, нивата му да е родила добро жито, на което той се радва. Обичта подразбира взаимна обмяна. Обичта подразбира отношение на даване. Като обичаш някого, твоята обич – твоите добри мисли и чувства - раждат в него плодове, които ти имаш право да пожънеш. Тези плодове събуждат в любимия ти човек любов, обич към тебе. Мнозина искат да бъдат обичани, без те да са обичали. Това е невъзможно. На същото основание Бог изисква от вас добри плодове. Това, което някога Той е посял на вашата нива – добър живот, добри мисли, чувства и желания – трябва да израсте, да цъфне, да завърже и узрее. Ние не живеем за себе си, но за Онзи, Който пръв ни е възлюбил, който е създал всичко за нас, да работим, да учим, да бъдем подобни на Него.”

„Първата проява на Любовта е даването. Любовта разширява човека и събужда в него желание да дава. Майката и Учителят дават. Когато хората дават, Любовта действа в тях. Щом престанат да дават, Любовта ги напуска. Така е в духовния свят.

Който не дава, той не може да се свърже с Бога. Който не даде всичко старо, което има, той не може да стане ученик на новото.

Да служиш на Вечното Начало, значи да даваш. Освободете сърцето си от всички безпокойства и тревоги и му дайте отдых. Сърце, което се безпокои и ум, който се съмнява нищо не дават. Всички трябва да знаете, че като взимате, трябва и да дадете. Каквото ви се даде, трябва да дадете на други, всички да вземат участие.

Човешкото взима, а Божественото дава. Усмивката на човека взима, а не дава. Човек мръдне устните си.

Човек трябва да дава безкористно, щедро.

Като благодариш на Бога за това, което получиш, тогава и ти си дал вече.

Давайте чисто и безкористно. Който не дава, той не може да се свърже с Любовта, не може да я изпита. Истинският живот започва с даването, защото то свързва човека с Любовта.

Всички болести се дължат на това, че човек не дава. Давайте щедро, за да се освободите от всички болести. ...

Докато дава, човек е добър. Щом престане да дава, той не е добър. Всеки извор, който има изобилно вода, постоянно дава.

Само онзи може да получи от природата онова, за което е дошъл, който изпълнява закона на даването.”

„Хората не могат да разберат, че животът се продължава, като дават. Постоянно да дават.”

„Чрез Любовта ще дойде новата култура, която ще обедини всички хора.

Любовта обединява всички същества в една велика хармония.

Любовта представлява правилни отношения на същества с висша интелигентност.”

„Хората на новата култура наричам „братя на човечеството” или „синове на Любовта”. Влезе ли Любовта в света, ще имате една велика култура, дълбоки познания за природата и ще се внесат нови методи за възпитание. Които вървят в Любовта, чертаят своето бъдеще! Велико е бъдещето на народите, поради Любовта, която ще се изяви. Всички народи ще си подадат ръка като братя.”

„Любовта е единственият стимул, който може да даде насока на всяка култура.”

„Духът работи сега в жените, затова те са повече религиозни и духовни от мъжете. Наблюдавайте, дето стъпи женски крак, всичко тръгва напред: и наука, и религия, и музика – всичко върви добре. Жената е почва, на която всичко вирее. Ако изчезне жената, всичко спира – и наука, и религия, и култура.”

„Целият свят, цялата природа представляват възможности и условия за проява на Божията Любов, която някога хората ще опитат. За всички хора са предвидени несметни богатства, възможности и условия. Защо тогава човек да се обезсърчава?”

„Какво ще донесе Любовта в света? Соковете на новата култура, материала, който отговаря на новите форми, на формите на бъдещия строй. Днес старите форми се рушат, нови се създават.”

„Колкото по-правилни са отношенията на хората към Първата Причина, толкова и обществата са по-добре организирани.”

„Докато не прогледа външно и вътрешно, човек не може да постигне нищо, никаква култура. Днес ви се проповядва как да орете, как да корените, а в бъдеще ще ви се проповядва онази култура, която Христос донесе на човечеството – културата на Сина Божи, културата на Любовта. За тази култура са необходими хора с отворени очи, с отворени умове и сърца. Дойде ли тази култура на Земята, висшето съзнание на хората ще се прояви. Христос ще се всели между тях и всички ще живеят като братя, като разумни хора.”

Работа в света

„Но мнозина ще дойдат от Изток и Запад и ще насядат с Авраама, Исаака и Якова; а Синовеите на Царството ще бъдат изпъдени във външната тъмнина. Там ще бъде плач и скърцане със зъби.”

„Където са двама или трима в Мое Име, там съм и аз.”

Духовните водачи, които монополизираха Христовото учение, предпочетоха фарисейския квас. Нито те приложиха Христовите методи, нито другите оставиха да ги приложат.

Те създадоха институции със свои частни и групови интереси, които сеят разделение и вражда, благославят потискане и войни. Те замаскираха своето безплодие с външни ритуали, структури и канони, оковавайки Духа във веригите на буквата.

Те замениха учението за душата и живота с каменни църкви, овластени структури и модата на официалните религии, националните ритуали, външната показност.

Днес божествената космична вълна навлиза в човешките души и ги пали за милосърдие и възвишен живот. Огрешеният светски човек иска да изправи грешките си, да повърне вмиряната фарисейска храна, да се очисти. Обикновеният труженик разширява съзнанието си, изпълнявайки своята божествена длъжност в обществения организъм.

Светските хора изпревариха духовенството в своите разбирания и проявления. Фундаменталната наука по-добре разбра Христовите истини и вложи в своите теории по-голямо съдържание от външното благочестие и празни фрази на духовенството.

Фарисейският квас не пощади и последователите на Учителя. Там, където се появят организационни структури, пари и произтичащи от тях планове и проекти, другата сила прави крачка напред. Там, където се намесва своенравието, също.

Още в 1935 година Учителят ги предупреждава да не обръщат движенията на Паневритмията, защото така обръщат посоката на силите, обръщат оръжието му срещу Бога и по този начин са виновни за хаоса и войните в света. През тоталитарния период на забрана много основополагащи нюанси на метода бяха забравени, а по-късно отхвърлени.

„Оръжието ви е дадено. Внимавайте как ще го използвате!”

Поради небрежност и авторитарност, това оръжие беше дадено в ръцете на другата сила.

Не е въпрос, че някой персонално е виновен, но това е една космична война, в която слабите места идват поради липсата на будност и небрежност на когото и да е.

Последствията:

Последователите още не са дали подобаващи образци в стопански, образователен и културен план; не са разработени фундаменталните истини на учението за осмисляне, оживяване и прилагане в живота на съвременната научна парадигма; не са направени подобаващи

творчески приноси, образци за подражание и привлекателен образ в общественото съзнание; не са помогнали на българския народ да изпълни мисията си през ХХ век, за която, както казва Учителя, българите са приготвявани от 5400 години. От това произтичат всички бедствия на този народ през последните години.

Тези неща са очаквани, те са предсказани и са подчинени на определени закони.

Не може в един организъм умът и сърцето да враждуват и той да бъде здрав, не е здравословно светските и духовните да воюват.

Както казва Учителят, новото учение ще се наложи по научен или строго определен начин. То трябва да се изведе от всички монополизиращи фактори и повърхностни трактовки, за да вникне и се заеме с него по подобаващ начин авангардът на обществото, но не чрез структури, а чрез каузи – „двама или трима в Духа“.

Дълбоко разбиране, голяма смелост и решителност се изисква от един държавник реформатор, за да се изправи срещу хилядолетните традиции, заблуди и догми на обществото, срещу едни или други наложени представи, настроения, групови и частни интереси, и да насочи вниманието му към естествените, универсални разбирания и методи за напредък, чрез които функционира космичният организъм.

Ония, на които Провидението е дало божествени таланти в музиката, изкуствата, науката, културата, социалните, стопански и икономически форми на обществото са призвани да се заемат с това велико творчество, тази велика трансформация, този преобразяващ космичен импулс, вложен в Словото.

„Бъдещето носи едно чудо на света: вярващите ще станат безверници, а безверниците – вярващи. Ония, които са в Царството Божие, ще бъдат изпъдени навън, а тия, които са вън, ще влязат в Царството Божие. Това се очаква да стане на Земята. За да не ви изпъдят от Царството Божие, излезте преждевременно, за да помагате на братята си, които искат да блязат вътре. Христос иска да ви види с безверниците, и заедно с тях да влезете в Царството Божие. Христос казва: „Синовете на Бога ще бъдат изпъдени от Царството Божие.“ Като знаете това, кажете в себе си: „Господи, искам да бъда в света, да работя за по-малките си братя.“

„Вие сте поканени да работите и ако вървите след мен и не се спъвате, ще бъде добре за този народ. Успехът на този народ зависи от това как вие ще работите. Този народ се нуждае от хора, които да му помагат, а не да спъват напредъка му.

Знайте, че ако това дело се спъне, спъва се българският народ, спъвате и себе си.

Вие трябва да обичате всички хора и да почитате убежденията им, без да ги критикувате и осъждате. Желанието ми е да изчезне дисхармонията във вас, която причинява редица пакости. Заради Бога искам да направите този велик подвиг – помирението.

Защо ви помагам аз – защото искам да помогна и на другите хора, които са подир вас, а вие сте им запушили пътя.“

„Повдигането на българския народ зависи от вашата работа като ученици. Ако вие работите, той ще се повдигне. Ако не работите, други ще свършат вашата работа, но затова вие колективно ще бъдете отговорни.“

„Гледайте да не закъснеете. След вас идват други поколения, които ще ви изпреварят.“

Те закъсняха и целият български народ плати за това закъснение.

Още в началото на ХХ век Учителят заявява: „Христос не е християнин и аз не съм дъновист.“

По този начин, той ясно и категорично се противопоставя на „дъновистите“ и „дъновизма“.

В този смисъл, под „дъновисти“ разбираме хора на буквата, които повтарят цитати, служат си с многословие и се изживяват като авторитети, наставници, месици на зазубрени знания, без да имат познанията, широтата и творческия порив да вникнат в Духа на нещата.

Хората на буквата, задушавайки творческата искра и затваряйки Духа в догмата, фразата, канона, нанасят най-голяма вреда на човечеството, създавайки схоластични и тоталитарни системи, наричайки се марксист-ленинци, християни, мохамедани, будисти, дъновисти.

Самите тия понятия говорят за хора с капаци, скъсали с творческия Дух в себе си, които следват сляпо само подръпването на дизгина.

Тези хора правят всичко възможно да отблъснат обществото от чистите и свети ценности, внасяйки във всичко механистичен елемент, боготворейки формата, изпразнена от съдържание и смисъл, ограждайки се с бодлива тел от общочовешката култура и неразделимия живот.

Затова тази окарикатурена механистична форма ще се вземе от ръцете им и ще се оживи, осмисли и приложи от будните хора в образованието, изкуството, културата, икономиката, стопанството, социалната и битова области на обществото.

И емисарите на тази перфектна, но мъртва форма няма да се приемат в този дълбок, всеобщ процес в обществото, защото само хора с дълбочина, всестранни интереси, и универсален възглед могат да творят и превърнат свещеното в мобилизираща сила, събуждаща вътрешната мощ и величие на обществото и избуяваща в многообразие от творчески дръзновения, инициативи и оригинални проявления.

„При заробването на България членовете на веригата са вземали участие. Вие всички сте виновни за падането на българското царство, а понеже сега трябва да изправите грешките си, то сега се подлагате на изпит при благоприятни условия, за да можете да помогнете на България. В минало време при падането на България сте били боляри и какви ли не золуми сте вършили.”

„Всички да се откажете, за мен е безразлично. Аз ще свърша работата на всички. Аз съм силен, колкото всички заедно ... Ако решите да работим заедно, толкова по-добре. Бог е в сила да направи от тия камъни чада Авраамови.”

„Издигне ли се някой писател, музикант или учен, веднага близките му, неговите сънародници първи ще го съборят. И против мене се повдигна обществото, както и духовенството, но не можах да ме опозорят. Защо? Аз съм дълбоко море. Който се опита да влезе в мене, ще се удави. Аз съм голяма, пълноводна река, която никой не може да подпуши. Турите ли й бент, ще дойде наводнение, което ще завлече бента и водата ще залее цялата местност.”

„Не зная дали има човек в България, който да е получил толкова хули и обиди, колкото мене. Каквото престъпление да стане, все мен търсят виновен... Понеже за всичко съм виновен, реших да оправя света, да изправя живота на всички хора, на всички майки и бащи, на всички съдии и управници, да не остане човек на Земята да прави погрешки и престъпления. Който ме слуша, ще придобие Любовта и лицето му ще светне. Който не ме слуша, остен ще играе по него.”

*

„И религиите трябва да се пречистят. Има нещо божествено в тях, но то се губи между големите заблуждения. И те трябва да се филтрират. Сегашните религии са на формите, религии на човешките интереси.”

„Религията е човешко дело. Тя не е създадена от Бога. Религията е сбор от правила и форми, които хората създавали с векове.”

„Когато Господ създаде света, нямаше религия. Религията се яви в света, когато дойде дяволът. По-напред хората живеяха в любов, и всяко учение, което не се ръководеше от любовта, не се признаваше за божествено. Според мене, религията е един санаториум, една болница за болни хора е религията.”

„Когато първите хора излязоха от рая, те създадоха църкви, храмове подобни на рая. Те първи заговориха за религия. Дотогава никаква външна религия не съществувала. След грехопадението се създадоха закони и правила, по които хората започнаха да живеят. Един закон съществува в света! Той не е писан в никоя книга, освен в човешкото сърце. Този закон се отнася до любовта.”

„Молитвата не се заключава в палене на свещи и кандила, нито в поклони, но в участието, което взимаш в живота на своя ближн.

„Не е въпрос да ставате православни, нито теософи, нито окултисти, но да направите връзка с Бога, с Първата Причина на нещата.”

„Казвам: В света съществува една единствена Първа Причина, която съединява всички явления и всички същества в едно цяло.”

„Казвам: Ние не се кланяме на никаква религия. Защо? – Религията е създадена от човека, а ние не се кланяме на никакви човешки идоли. ... всеки човек, който иска да разбере Първата Причина, трябва да има чисто съзнание.”

„Всеки човек трябва да създаде вътрешни отношения с Христа! Какво се изисква за това? – Да си приготви своето вътрешно, духовно радио, с което да възприема мислите на Христа и да се разговаря с Него.”

„Не мислете, че красивият, добрият живот иде от само себе си. Работа се изисква! Религиозният човек работи чрез религията; ученият работи чрез науката. Обаче, както религията, така и науката са частично проявление на живота. Те са само частични връзки на целокупния живот. На Небето, в Божествения свят религия не съществува. Там съществува само Любов. Понеже Любовта не може да се прояви на Земята, затова на Земята се проявява религията. И сега, ако искате да изпълните Волята Божия, непременно трябва да заместите религията с Любовта. Тогава всеки, който ви обича, ще бъде свещеник и служител във вашия храм.”

„... не дойдох на Земята, за да основавам секта или църква, нито православна, нито евангелистка, нито будическа. Аз идвам да оповестя една нова епоха, която идва сега в света.”

„Аз не спадам към никоя черкова, към кой народ, защото не съм от Земята. – А от де си? – пита ме един. От Слънцето ида и отивам към него, отговорих му аз. Като казвам Слънцето, разбирам разумния, възвишен живот.”

„Христос казва: „Не знаете що искате.” Искате да бъдете православни – не знаете що искате. Искате да бъдете мохамедани – не знаете що искате. Искате да бъдете будисти – не знаете що искате. Искате същественото. – Кое е същественото? Искате да имате Божествената Любов във всичките ѝ прояви – Божествена, ангелска, човешка и животинска. Щом имате тази велика Любов, ще дадете на живота си широк замах.”

„Религиозните искат да слязат от висотата, на която са застанали; светските искат да се качат на високо, но и едните и другите се избягват. Те не знаят, че едни други могат да си помагат. Едно е нужно: да сменят местата и службите си. Един от великите закони в природата е законът на обмяната.”

„Христос поучаваше хората, защото имаше за задача да създаде едно ядро от хора с високо съзнание, които да бъдат носители на Божественото учение.”

„Христовото учение носи този огън – огъня на Любовта. Това учение носи вътрешна свобода, към която всеки се стреми. Това учение иска от всички народи да направи един народ, какъвто всъщност съществува. Един народ съществува в света, а не много народи. Той е Божият народ, съставен от хора с високо Божествено съзнание.”

„Христовото учение е на принципи, а не на форми.”

„Мнозина ме питат: Какво е новото учение? – Това е Христовото учение. Такова е било в миналото, такова е днес, такова ще бъде и в бъдеще.”

„Сега и на вас проповядвам новото учение, което ще ви заведе при Христос.”

„Ако българите, както и всички останали народи се държат за Христос, велико бъдеще ги очаква.”

„Сега, като ме срещнат, хората казват: „Този изедник, който носи новото учение.” Казвам: Гответе се, всички християни ще бъдат повикани при Христа. Против вас е заведено дело. Христос ще ви пита: Какво чакахте досега, че от две хиляди години още не сте приложили моето учение?”

„Вие търсите къде е Христос? Аз Го виждам във всинца вас, защото кой друг не ви е довел тука, освен Господ. ... И така, Христос е в България и между вас и с вас. Той е, Който повдига

българския народ. Един ден ще Го видите. Той ще ви се открие по-ясно. Той ще се открие така, както се е открил на своите ученици след възкресението.”

„Вие съвременните хора сте християни, но не сте още Синове Божии... Син Божий е човек здрав физически, духовно и умствено, и той не умира. Така го определям.

Да бъдеш Син Божий, значи да чувстваш импулса на цялата Вселена, всичката нейна красота, всичко възвишено и благородно в света.

Ще дойде ден, когато всички хора ще бъдат Синове Божии. Когато всички хора работят и се съобразяват със законите на Любовта, Мъдростта и Истината, те ще станат Синове Божии.”

„Според мене съществуват два вида култури, два вида религии, два вида партии: Култура на светлината и култура на тъмнината, религия на светлината и религия на тъмнината, партия на светлината и партия на тъмнината. По какво се отличават едните от другите? Първите знаят да строят, да градят и носят благото на човечеството, а вторите да събарят и рушат.”

„Христос говори сега на европейските народи: Ако вие приложите моето учение, очаква ви велико знание, велико благословение. Но ако отхвърлите Любовта, ще опитате най-голямото нещастие. Под земята се готви нещо страшно. Ако тези хора не приемат Божествената Любов, ще има една революция в природата. А тази революция, която става сега, не е нищо пред тази, която природата приготвява. Ще стане такава революция, каквато светът не помни, каквато никога не е виждал. На тази земя ще израстне друга култура. Само тези разумни отношения на Любовта могат да ни спасят от бъдещата катастрофа.”

„Христос дойде на Земята с велика мисия. Той искаше да покаже на съвременните европейски народи как трябва да постъпват. Всичко, което проповядваше Христос на времето си, се отнасяше за сегашните времена. Той казваше на всички народи: вие ще дойдете до една голяма криза. Ако искате да се освободите от тази криза, единственото разрешение седи в това, което сега проповядвам. Ако приложите моето учение, ще се извадите от голяма катастрофа, не приложите ли учението ми, катастрофата е неминуема.”

„Този век е определен като век на чистене. И ако кавказката (бялата) раса не приеме, ще стане катастрофално променение – половината от Европа ще потъне в океана, а културата ще се пренесе в Африка. Но през този свят сега иде магнетическа вълна, която ще пречисти всичко негодно, и тази вълна ще се предшества от признаци: земетресения, омрази, напасти, злото ще се увеличи, войните, които се готвят и пр. Но има всички условия да стане обединение в народа.”

„Ако ние вървим по този път, ще изгубим и това, което досега имаме. Ние още се крепим донякъде, но и това, което сега имаме, ще го изгубим. Аз говоря за общите загуби в света.”

„Без хармония нищо не се постига. – Защо иде глад между народите? – Поради отсъствие на хармония. Омразата, антагонизмът, завистта между хората, кой да управлява, кой да вземе надмощие между държавите, са причина за глада, лишенията и мор.”

„Като казвам, че животът ще дойде до един край в своето развитие, разбирам, че този съвършено неестествен живот е почти на границата вече, по-далеч той не може да отиде и трябва да спре по някакъв начин. Това няма да стане, защото такива са предсказанията, но той ще се спре по начин, който природата е предвидила. Още нови и големи страдания и нещастия ще дойдат за цялото човечество – не защото аз ги предсказвам, но те си идват сами по себе си.”

„Ако съвременните народи не се помирят и не си подадат взаимно ръка, очаква ги такава участ, каквата никой не може да си представи. Ако се помирят, Божието благословение ще дойде върху всички народи. – Царството Божие ще се въдвори на Земята. Това трябва да знаят всички хора, всички водители. Това ще бъде деня на Господа. Денят Господен е ден на възмездие на престъпленията, които хората са вършили и вършат на Земята.”

„И тъй, всички хора на Земята трябва да бъдат готови, да не ги изненада някоя вечер Божията тояга, т.е. великият Божи закон. Животът на Земята е изложен на големи промени. Не разбирайте нещата буквално. Не говоря само за земетресения. Аз имам предвид изключителните времена, в които живеем. Ние сме в епоха на големи изненади. Ние живеем в

един непостоянен, изключителен век. Изключителни явления, изключителни събития идат. Това не трябва да ви плаши, но будни трябва да бъдете. Професорите на светлината искат да намесят умовете на хората, да смекчат сърцата им и да моделират тяхната воля. Тази е една от великите задачи, която трябва да се реализира. Земята трябва да се пречисти. Пречистването ѝ ще стане с огън. Иде огънят в света. Ако хората не приемат учението на Любовта, огънят ще дойде и ще помете всичко онова, което от хиляди години се е съграждало. Старата култура ще изчезне, помен няма да остане от нея. Греховете, престъпленията на хората ще изгорят. Които издържат на този огън, те ще светнат, както свети златото, което минало през огъня на златаря. Които минат през този огън и издържат, те ще турят началото на новата култура.”

„В каквото положение да ви поставят, трябва да знаете, че това е вашата съдба. Работете върху себе си, да подобрите съдбата си. Това се постига чрез методите за служене на общото благо.”

„На българите особено препоръчвам да не развалят. Наблюдавал съм ги повече от 20 години и виждам, че те не вършат нищо друго, освен да развалят това, което другият е съградил, а после си казват: „чудно нещо, защо не ни върви?“ – Не събаряйте, а градете върху това, което друг е градил вече.”

”Един народ, който има Любов, той ще може да се развива правилно, той ще се увеличава; а народ, който няма Любов, той ще се смалява. Такъв е законът.”

„Вие, носителите на това учение, трябва да победите света. С какво ще победите? – С Любовта.”

„Щастието съществува в любовта, която е в нас. Щастието е в това, да превърнеш известна отрицателна мисъл в себе си в положителна.”

„... аз наричам Божественото - „девствения живот”, нещо, което за първи път се проявява. Всяко нещо, което се проявява за пръв път, е Божествено, а всяко нещо, което се преповтаря много пъти е човешко. Туй запомнете! Като станеш сутрин, ако ти дойде някоя нова мисъл, в нова форма, в нова фаза, това е Божественото, мисли за него! Ако мислиш за ядене, за пиене, за обличане, това са човешки, обикновени работи.”

„Кое е новото в света? – Любовта.”

„Учението, което ви изнасям е опитано и то крие в себе си онези основни методи, които показват на индивидите, обществата и народите, как да живеят. Аз ви изнасям едно учение, върху което се основава бъдещият строй.”

„Трябва да освободите мисълта си от старите, затвърдени възгледи на миналото. Вие мислите по стар начин, а старото внася нещастия в живота. Мисълта ви трябва да се обнови.”

„Само новият човек може да живее в Божествената Любов. Които не разбират тази Любов, искат да примирят новото със старото. Това е невъзможно.”

„Мислите ли, че хората са готови днес да приемат новото учение? Те могат да го купят, но за да го унищожат, да се освободят от него. Те не искат да се откажат от стария ред на нещата. Това е страшното. Никой не е готов да се откаже от себе си, т.е. от стария порядък. В какво се заключава стария порядък? В стария начин на мислене, чувстване и постъпване.”

„Новият живот подразбира приключване със сметките на стария живот.”

„Това учение искат да го загасят. Никога няма да го загасят. Казват, че това учение е ново. То е старо и ново. То е винаги едно. Това е Божественото учение. Тази светлина ще залее света. Каквото и да правят, не могат да го загасят.

Всичко в света, което е смъртно, не е Божествено, ще се разруши. Всичко, което е безсмъртно, Божествено, ще остане.”

„Онова, което аз говорих 40 години, то вече изпълни света. От него той не може да се освободи. То не е мое, то е Божествено. Един ден хората отвътре ще го приемат.”

„Днес Господ идва чрез учените хора, чрез своя Дух. Той заставя учените да работят и по този начин да учат по-невежите и обикновени хора.

Много харесвам учените, защото те идват до известни истини след ред наблюдения, опити, доказателства, изследвания. Като направят някаква погрешка, веднага я признават и коригират. Един религиозен човек, като каже нещо, остава с него в век и веков. Религиозният не е скромен като учения, да признае погрешките и да ги изправи. Като каже, че вярва в Бога, смята, че е непогрешим.”

Обръщане към Първоначалото

„Какво да правим тогава? - Разединете се помежду си и се съединете с Бога.”

Старите възгледи, старата култура, старото човечество, които изживяват последните си дни, могат да се нарекат „свят на смукала”.

Хората на старата култура се съюзават да те осмучат.

Работещите източват в туби нефта от кораба, от машината на влака и зареждат приятелите си. За началника, който гледа през прозорчето, това е естествена, ежедневна практика. После работниците се сдружават, да ги защитава профсъюзът от фалиращата компания.

Чинovníците са друг род смукала. Те се сдружават да изчакаш кафенцето и цигарката им, да те разкарват от врата на врата. Там всеки е фактор, който те гледа какво носиш.

Виждете училището. Учениците се сдружават как да избягат от час или направо набиват и изгонват учителката.

„Размазах го” – думи на побойник, който пребива до безсъзнание. „Това са естествени прояви за тяхната възраст” – думи на психолог.

Други се сдружават, за да обират. Виждете вилните зони – без врати и прозорци, без покриви, а някъде осмукани до основи. Това си е бизнес. Хората имат вече микробуси и планирано изнасят покъщнина.

И органите в организма на съвременния човек се сдружават. Тъй като са откъснати от космичния източник на енергия и живот, те се съединяват във вериги и смучат един от друг. По този начин, организъмът все повече обеднява, докато фалира.

Съвременният материалистичен възглед е създал човешки типове, които по своето зверство са по-долу от животните.

Стопанинът милва теленцето си: „Тоше, Тоше!”, а утре ножа и Тошето е в чинията му.

Стопанката милва агънцето си: „Пепа, Пепа!”, а утре Пепа е в чинията ѝ.

И това клето същество, което наричаме „животно”, върви по улицата, гледа закачени на ченгели своите малки, и се чуди на тази прехвалена човешка култура.

Холографията беше открита преди десетилетия, но холографският, холистичен възглед е далеч от съзнанието на съвременния човек, на механистично мислещите „учени”, на безнадеждно остарялата учебна система.

Съвременният човек съзнава една нищожна част от реалността, удостоверена от тъканните му очи, без да има дори догадка за многоизмерните гълбини на Реалността, които са много по-всеобхватни от видимата физическа вселена.

Окован в оковите на его-ума, той се чувства откъснат от всичко, застрашен, онеправдан – недоволенник и агресор.

А тук, в гълбините, е фината, невидима, неделима, единна Реалност-Душа, от която всички твари на Всемира черпят живот.

Този Господ, това единно Дърво на Живота – закрилящ Баща, грижовна Майка трябва да намерим в себе си, за да се освободим от вечния страх, недоимък, вражда, недоволство. Там е силата, там е богатството, там е освобождението, там е изобилието, което ни прави извори на всичко гениално и непреходно.

„Помнете: Божественото учение се заключава в Любовта към Бога.”

„Ако хората в сто години възприемат безбожието, главата ще се спити отгоре, където е мястото на любовта към Бога и където са моралните центрове. След 200 години формата на главата ще се върне милиони години назад, каквато е при низшите животни. Долната челюст ще изпъкне и

ще замаят на животните. Единственото нещо, което облагородява хората, то е божественото чувство. То повдига човека. Религия, която не дава красота на лицето, черепа, тялото, каква е?”

„Новото учение се основава на Истината, на реални неща. То не се занимава с преходни работи.”

„Следвайте пътя на Божественото, което никога не умира, никога не губи своята красота, разумност и доброта.”

„Имайте една централна точка в живота си, към която да се отправят всичките ви стремежи. Тази точка е зародишът, монадата, активната същина в теб. Тя е твоята основна идея, около която се координират всички останали мисли, чувства и желания. Без тази идея всичко в теб е разхвърляно и обезценено.”

„Основната идея е зародиш, който организира нещата.”

„За да успявате, в ума си трябва да държите само една основна, главна мисъл, в съзнанието си само един образ, в сърцето си само една добродетел, за да може тя да се храни и развива, във волята си само един порок, за да се освободите от него.”

„С основна идея имате насока и воля. Към тази основна идея трябва да насочите всичките си сили.”

„Нуждата от основна идея е като нуждата от храна.”

„Имайте една основна идея, която да постигнете в живота си.”

„Основната идея поддържа равновесието в човека.”

„Ще измените лошите аспекти на съдбата си, като служите на една възвишена идея.”

„Да имате само една идея, която да ви интересува живо. Тя да е обект на вашия ум.”

„Човек не може да живее без основна идея, както не може без обич. Тя го събужда истински да обича.”

„Вашата основна идея ще ви свърже с абсолютната разумна среда. Ще вървиш към своята идея плавно, без да прескачаш стъпала.”

„Идеята за Цялото е като Слънце в душата на човека.”

„Изобилието е в дълбокото, неизменно и единно Цяло. Разбиране и мир може да има само в изобилието.”

„Целта не е всеки да стане велик, а всеки да служи на Цялото. Когато всеки иска да стане велик, хората се разделят. Когато всеки служи на Цялото, хората живеят братски.”

„Първата стъпка на човека е да се освободи в известна степен от своята личност. За да бъде богат, здрав и силен, човек трябва да се ръководи от общото благо, да не мисли само за себе си. Има смисъл да бъдеш богат, но ако богатството ти бъде благо за цялото човечество; има смисъл да бъдеш здрав и силен, за да помагаш на ближните си; има смисъл да бъдеш, учен, но ако приложиш своята ученост за доброто на цялото човечество. ... Съединете всички мъже и жени в едно цяло, за да разберете себе си, да разберете и човека.”

„Като се кооперирате, ще постигате целите си с по-малко труд и по-малко средства.”

„Когато започнете да гледате на хората като на части на едно цяло, вие можете да разрешите всички въпроси.

... Всяко живо същество трябва да се пожертва в полза на цялото, на общото благо. Докато не познава закона на жертвата, човек не може да разреши противоречията в живота си.” [62]

„Съвременните хора с егоистичните си схващания и разбирания, не се спират да помислят за големите страдания, които причиняват на животните; те ги избиват и вследствие на това съвременната култура се излага на ужасни опасности. По-голяма част от болестите на хората се дължат на избиването на млекопитаещите и употребяване трупове им за храна, а така също и поради изсичане на горите. Хората мислят, че няма последствия от тези им деяния, но с избиването на животните и безразборното изсичане на горите, хората унищожават и себе си.”

[7, с. 90]

„Не можем да живеем в единомислие, ако всеки мисли само за себе си. В такъв случай всякога ще има противоречия. Тогава силният ще има право в едно отношение, а слабите колективно съединени - в друго. При индивидуализиране на клетките се зараждат всички болести - в организма настава анархия.

Щастието на всяка клетка зависи от общото състояние на целия организъм. Затова клетките, които живеят в организма трябва да имат взаимно съгласие помежду си. Ако те живеят всяка за себе си, никога не ще имат благо на общото, благо на Цялото.

Ако всяка клетка пожелае да живее отделно като микроба, тя ще има прост, нищожен живот. Влезе ли да живее в човешкия организъм, тя ще опита величието, което съществува в общата хармония на човешката душа.” [62]

„Сегашните хора живеят в един свят на големи противоречия, в който злото царува, а доброто слугува. Сега се създава нов свят, с нов ред и порядък, в който злото ще слугува а доброто ще царува. По-важни времена от сегашните няма Човек трябва да използва. Това е едно преходно състояние За да се развие известна култура на Земята, Земята трябва да мине в пространството известни зони. Цялото пространство е живо. Земята трябва да премине през известни пространства за да дойде необходимата енергия за живот. Сега вече влизаме в нови области. Земята има вече възходящо движение Тя по-рано е слизала, а сега се качва. Затова всеки на Земята трябва да бъде в своето движение в хармония с възходящото движение на Земята и Слънцето. И всеки, който не се подчинява на този закон, ще изгуби всички условия.” [62]

„В света има велик Промисъл, велика Божия Любов, която обединява хората. Бог ги обединява, злото ги разединява.”

„И когато питате какво трябва да се направи със света, аз казвам: Всички хора да се съединят с Бога, нищо повече.”

„Когато човек има любов към Бога, всичко е възможно. Вие нямате понятие за съзнанието на Бога, което трепти с Любов е нежност към всички същества!

Законът на жертвата е атрибут само на Бога. Затова у всеки едного, който се жертва, Бог живее. Бог се проявява в него.

Единствената запалка за разумната човешка душа е да помислиму че Бог е Любов. От тази запалка може да започнете.

Човек е важен дотолкова, доколкото е носител на една божествена идея. Идеята за Бога е за човешката душа, каквото е изгряващото слънце за земята. Когато човек има тази идея, той може да расте и да се развива.”

„Ако приемете Любовта, ще влезете в Божествения свят. Щом сте в Любовта, и в неорганизиран свят да влезете, той веднага ще се преобрази. Светът, в който ние живеем е тъмен, защото Бог още не е слязъл на Земята. Неговото Слънце още не е изгряло за нас. Господ е Слънцето на живота. Когато слънцето изгрява, всичко живо покълва, израства, цъфти и плод дава. Всичко скрито в земята излиза навън. Залезе ли слънцето, всичко се прибира. Бъдете готови! Слънцето на живота изгрява. Всеки трябва да го използва.”

„... възможно е да бъдеш като Бога, т.е. да живееш в Него и Бог да живее в тебе. Това подразбира една зависимост. Пожелаяш ли да излезеш вън от тази зависимост, да се отделиш от Бога, ти влязаш в стълкновение с Него. Стълкнови ли се човек с Първата Причина на нещата, той се натъква на големи мъчности, страдания и нещастия.”

„Когато влезе в процеса на събуждането си, човек стъпва на своето място. Едно е мястото, на което човек се чувства като у дома си. Това място наричаме Божествено. Видите ли, че някой

човек проявява любовта си към всички хора, той е стъпил вече на божественото място. На това място като във фокус се събират всички хора. Стремете се да дойдете до мястото, дето всички хора се събират, защото там е живота на безсмъртието. Излезете ли от това място, смъртта ви дебне.”

„Дойде ли някой човек при вас, приемоте, че е изпратен от Бога. Щом сте убедени в това, вие трябва да му покажете пътя към Бога – да го изпратите при Любовта, да го научи как да живее. Смисълът на живота е в това, човек да отиде при своя Отец. Без Любов никой не може да пристъпи към Бога, не може да открие пътя към Него. Смъртта символизира безлюбието.”

„Любовта към Единния е Любов към всички. Като обичаш Бога, ще обичаш всички. Когато обичате Бога, помнете, че това е Любовта на всички същества. Като обичате хората, това е Любовта на Бога към тях. Който обича само Единния, той може да обича всички. Щом обича всички, той може да обича и Единния. Когато изявява Любовта си към всички, Бог учи хората как трябва да обичат. Както бащата и майката обичат всичките си деца, така и Бог обича всички хора. Любовта на децата към родителите ни дава представа за любовта на множеството към Бога. Бог изявява любовта на родителите към децата. Без Любовта, Бог остава неизвестен. Любовта приближава хората духовно, а безлюбието ги поставя в мрак. Които се любят, живеят в светлина. Искате ли да живеете в светлина, обичайте се. Любовта не се губи и не се придобива. Обаче човек се отваря и затваря за Любовта. Отворете широко умове и сърцата си за Любовта, за да се познаете, да разберете истинската свобода.”

„Всеки въпрос трябва да се изяснява от гледището на цялото човечество, като общ, велик организъм. Човекът се е отделил от общия организъм и мисли, че може да разреши въпросите на живота самостоятелно. Не, той трябва да разбере своето предназначение, като част от целия организъм, там да намери своето място. Какво ще стане с организма, ако всяка клетка иска да живее самостоятелно?”

„Бог изисква от нас да имаме правилни отношения към всички живи същества: хора, животни и растения. Когато се приближаваме към някое дърво, камъче, насекомо или към някой извор, ние трябва да ценим в тях онова, което Бог е вложил първоначално. Като оценяваме и най-малките неща, ние се свързваме с Този, Който ги е създал. Като не разбират това, хората поглеждат на малките същества, насекоми, цветенца, като на същества без никакво съдържание и по този начин сами се отдалечават от Първопричината на нещата.”

„Бог дава мъдрост, светлина и знание на онези, които Го обичат, които Го виждат навсякъде. Любовта Любов произвежда. Ако не обичаш, и тебе няма да обичат. Следователно, като обичаме Бога, ние даваме възможност Той да се прояви. Бог присъства между хората само тогава, когато техните мисли, чувства и постъпки са проникнати от Любов. Любовта не извира от човека, но от специален Източник и минава през човека. Забележете ли, че тази Любов минава през вас, пазете я да не се изгуби. Ако можете правилно да я използвате, тя ще внесе живот във вас.”

„Някой идва и ми казва, че досега не е видял Господа. Питам: Във вашия баща не видяхте ли Господа? Във вашата майка не видяхте ли Господа? Във вашия брат, сестра, слуга не видяхте ли Господа? В едно дърво, в едно цвете, в една река, във въздуха, навсякъде аз Го виждам. – Най-различно се проявява Той.”

„Никой свещеник, никой философ не може да направи хората щастливи. – Защото хората са прекъснали връзката си с Бога. Техните идеи са механически, прикрепени с обръчи. Значи връзката между идеите им е неустойчива. Това ги прави недоволни и нещастни.”

„Присъствието на Бога в човека при посещението Му се отличава със следното: човек става извънредно внимателен и предупредителен към всичко. Ако види на пътя малко камъче, ще му се зарадва; ако види едно цветенце, ще го полее; ако види една мравка, път ще й стори да мине. Щом Бог не е в него, той не е внимателен, минава покрай треви, насекоми и всичко тъпче, не вижда къде върви. Бъдете всякога внимателни, защото не знаете кой момент Бог ще ви посети. Всякога бъдете готови да Го посрещнете. Изслушвайте всички хора внимателно. Насърчавайте се помежду си.”

„Каквото давате, давайте го със съзнание, че принадлежи на Бога, а не на вас. Ако имате пари, те не са ваши. Единственото ваше нещо е Любовта, която се излива от сърцето ви. Всичко останало принадлежи на Бога. Давайте всичко с Любов, да се благослови даването ви. Няма по-велико нещо в света от това да върши човек всичко с Любов. Най-малкото нещо, направено с Любов, причинява голяма радост. Всичко, което е направено с Любов, подразбира служене на Бога.”

„Под „Царство Божие” разбирам истинския живот. Влезе ли този живот в човека, той е вече възкръснал.”

„Да възкръсне човек, значи да се свърже с Бога. Тази връзка се очаква от всички хора.”

„Обръщането към Бога подразбира възприемане на Божията Любов и възстановяване на прави отношения между човека и Бога, отношения на син към баща. Това обръщане към Бога води към възкресение.”

„В момента, когато насочите своята мисъл към Бога и почнете да мислите за Него, само Нему да уповавате, идва вашето спасение, идва и подобрението на вашия живот. И тъй, сега ще се обърнете към Бога и ще започнете да мислите за Него.”

„Ако искате да бъдете свободни, свържете се с разумния свят, със съществата, които живеят в него. ... Да се свържеш с разумния свят, това значи да се свържеш с Бога. Той веднага кредитира. Няма по-велико благо за човека от това да е свързан с Бога. Той има вече условия да развива своите дарби и способности.”

„Били ли сте при човек, чийто ум и сърце са свързани с Бога? Каква радост и мир има в него! Състоянието му прилича на пролет, когато птичките пеят и цветята цъфтят. Да възлюбиш Бога, това значи да разнасяш благоуханието си надалеч.”

„Какво означава „будическо състояние”? То е състояние на унес, на забравя. Това е криво тълкуване. Аз си послужих с вашето разбиране. Аз познавам това състояние. То е състояние на голяма активност. В това състояние изпада само онази душа, която обхваща всички същества - от най-малките до най-големите. Тя излива любовта си върху тях, за да ги издигне. Това означава „будическо състояние”, а не както индусите го разбират.” [140, с. 80]

„Когато обичаш Бога, всички същества те обичат.
Когато Бог те обича – ти обичаш всички същества.”

„Каквито са твоите отношения към Великото Разумно Начало, такива ще бъдат и отношенията на хората към тебе.”

„Посещението на Любовта, това е пробуждане. Пробуждането на човешката душа представя запознаването ѝ с Божествената Любов.

Аз говоря за първия момент, когато Любовта се проявява в душата на човека и го застава да обикне всички хора, да ги почувства като братя и да каже: „Господи, благодаря Ти за първия лъч на Любовта, с който ме огря.”

„Когато Любовта посети човека, той забравя себе си, престава да мисли за себе си, забравя всички недоразумения и скърби и мисли за великото в света, което обединява всички неща в едно цяло.”

„Имайте силно желание да дойде Божественото и да се изяви във вас. Всеки ден силно пожелайте близостта на Бога, т.е. близостта на Любовта.”

„Любовта се проявява в служене. Животът на напредналите същества, които ръководят света е служене. Всеки, който проявява любовта, чрез него се проявява Любовта на Бога.

Бог е единичният възлюбен на човешката душа! Когато човек се стреми към нещо възвишено, това е търсене на Бога. Когато човек обича някого, той всъщност търси Бога в него. Това е търсене на Бога.

Целият живот на човека е търсене на Бога, на възлюбения на неговата душа!

Божественият център от милиони години изпраща Любов към човека. Понеже Любовта, Любов ражда, човек ще прояви Любовта си към Бога. Това ще събуди Любовта към всичко. А когато човек влезе в света на Любовта, това ще бъде повратна точка в неговото развитие. Тогава пред човека ще се отворят широки хоризонти, красиви възможности. Ще му се поверят ключовете на великото знание на великите закони на Битието. Те могат да се поверят само на онези, които имат Любов.”

„Знае се, че любовта има три полюса, свързани с три различни центъра: любов към Бога, този център се намира в най-горната част на главата; любов към ближния, този център се намира в средната част на главата; и най-после, любов към себе си – този център се намира в малкия мозък. Последната любов е най-груба, поради енергиите, които се развиват у човека. Днес хората живеят само с тази любов, вследствие на което мислят само за себе си. Центърът за любов към Бога е най-важен. И ако българите са страдали досега толкова много, това се дължи на факта, че у тях тази жлеза, този център е слабо развит. У славяните този център е силно развит, те обичат Бога, с изключение на българите. Ако славяните изгубят тази любов към Бога, ще изгубят всичко, защото силата на човека се дължи на този център – любов към Бога.”

„И тъй, смисълът на живота се заключава в любовта към Бога. Ще възразите, че не можете да любите Бога, преди да Го видите. Ако мислите така, никога няма да Го възлюбите. Бог е светлина, как ще Го видите? – Какво се разбира под „светлина“? Освобождаване на човешкото съзнание от всички ограничения и заблуждения, от всичко отрицателно; от болести, от бедствия, старост и др. Това зночи вечен живот – живот на безсмъртието. – Не може ли да се живее без Бога? – Не може. Ще намериш Бога вън и вътре в себе си. Не Го ли намериш, ще изгубиш всичко красиво и ценно, което ти е дадено. Красивото в твоя живот е Божественото. Ценното в живота е също Божественото. То трябва да расте и да се развива, да се прояви в пълната си светлина. В това се заключава философията на живота.”

„Ако Бог живее в един народ, мир ще има в него; ако Бог не живее в този народ, мир няма да има. ... Българският народ трябва да стане мек. Този народ не може да се повдигне с тази си грубост. Под думата „мек“ не разбирам мекушав, но народ с едно благородно, отзивчиво сърце. Ако Бог поеме българския народ, това малко клонче и го присади на една дивачка, той народ ще стане, но ако Бог не го присади, от него нищо няма да стане. А сега, че трябвало да се разрешават социални въпроси, че трябвало пари, това са второстепенни въпроси. Вие можете да вземете пари, отдето искате, но парата не повдига народа. Един народ може да се размножава и намалява, но ако не дойде разширение в съзнанието на хората, ако не дойде тази висша култура в него, от този народ нищо няма да стане. Ако обаче дойде това разширение на съзнанието, тази висша култура, както в един народ, така и в един индивид, това е една мощна сила, която твори, която внася елементи на съзнателен, на разумен живот.”

„В България всички добри хора трябва да насочат мисълта си към един център – към Бога. Забърканите работи на днешните да си ги оправят сами, а ако искат ново, ще им го дадем. Трябва да има нещо, на което целият живот да е построен. Прехвърлянето от една партия в друга не ще оправя работите. Основа трябва. Онзи, който идва да оправя света, или една работа, трябва да е умен, силен, да свети, да е пълен с Любов, знания и търпение. Ако идва празен, какво ще даде?”

Няма хубаво бъдеще онзи народ, който се противопоставя на Бога.”

„В религиозно отношение българинът е много слаб, затова страда толкова много. У него няма нищо свещено. Той е честен и справедлив, но дойде ли до почитание и уважение, там го няма. Вземете вестниците и вижте. ...

Както човек живее, тъй мисли и за другите.”

„Българите нямат почитание нито към Бога, нито към приятелите си. Българинът е съвестен, но не е религиозен, а това е един народностен грях, от който този народ е много страдал.”

„Всеки народ трябва да слугува на Господа. Това е новото в света. Това е бъдещето на всеки народ. Народ, който не служи на Господа, ще плати. Българският народ не е пратен да работи за велика България, а е пратен да изпълни волята на Бога, да служи на Бога. Няма да има вече велика Сърбия, велика България, велика Русия, велика Германия, велика Англия и пр. Нито една велика сила няма да има, а ще има народи, които служат на Бога, т.е. които следват Божиите закони. Всеки народ, който служи на Бога, ще има Божието благословение, ще получи големи блага, ще бъде напреднал народ.”

„Не е количеството, което прави величието на народите, а качеството. На всеки народ, който не иска да служи на Бога, ще му се отнемат богатата и ще изчезне от Земята, ще бъде разпръснат като еврейския народ.

Величието на един народ е в служенето на Бога. Тогава този народ е силен и никоя сила не може да му се противопостави. Той всякога и при всички условия е победител. Той разполага с неизчерпаеми Божии блага.

Напредналите Същества, които идат отгоре – предците на човечеството, ще помагат на онези народи, които добре слугуват на Бога, а тези, които не искат да слугуват, няма да им се помага.”

„Народ, в който вярата, знанието и любовта отслабват, идва в упадък.

Под култура аз разбирам известно познаване на Бога.

Всички хора, семейства, общества и народи, които са умни, добри и силни, ще имат Божието благословение.”

„Спасението на България е в това, всички българи да се обърнат към живия Господ, Който държи съдбините на народите в ръцете си. Те се кланяха на германци, на англичани, на американци, на французи, но никой не им помогна. Казано е: „Проклет е оня, който се надява на човека.” Нека българите се обърнат към Бога и кажат: „На Тебе Господи се кланяме, на Тебе уповаваме. Никаква политика не ни трябва. Долю всички узурпатори! Долю всички лъжци!”

„Има един народ, който най-малко благодари на Бога. Това са българите. В моите изследвания, народ, който най-малко благодари на Бога, това са българите.”

„За българския народ казват, че има велико бъдеще, че е избран народ. Всеки народ, който изпълнява Божията Воля, който живее съобразно Божиите закони, има велико бъдеще. Обаче, отворете историята на българския народ, да видите доколко той е живял по Божията воля, за да бъде велик. Тъй, както живее българският народ, има ли бъдеще, може ли да бъде велик?”

„Онези велики народи, които сега разрешават важни въпроси, ако не се подчинят на Божията Воля, ще станат по-малки от българския народ, ще бъдат наказани. Онези, които паднат морално, ще изостанат с хиляди години. Всичко, което става сега, става по Божия план.”

„Ако вие седнете като окултист и казвате: „Да имаме сили, че ще оправим България.” Нищо няма да направите. Ако на един народ му дадете най-голямото богатство, вие ще му създадете най-голямо нещастие; ако го направите силен, вие ще му създадете друго нещастие. Аз не казвам да не е силен, но силите трябва да дойдат отвътре, богатството трябва да дойде отвътре.”

„Казвам: Когато се говори за богатството на един народ, трябва да се има предвид посоката на силите, които функционират в него. Ако силите на този народ са насочвани към Божествения организъм, този народ ще бъде богат, ще се развива правилно. Колкото и да е малък един народ, той представя уд от Божествения организъм. Неговото значение зависи от функциите, които той изпълнява в този организъм. И тогава, ако един народ изпълнява своята служба правилно, той от нищо не трябва да се страхува. Ако народите съзнаваха това, те щяха да работят съобразно законите на Битието, а Битието пък щеше да работи за тях. Обаче съвременните народи се отказаха от законите на Битието, вследствие на това те изгубиха и неговата помощ.”

„Ако всички депутати от народното събрание кажат: най-първо ние ще служим на Бога, ще пожертваме всичко заради Него, а после за българския народ, знаете ли какво Велико народно събрание щяхме да имаме? Знаете ли колко велик щеше да бъде българският народ?”

„Туй богатство, което ви давам, това са закони, които трябва да приложите. Бог е говорил през всички векове: трябва да дадете абсолютна свобода на вашия ум! Обикнете ли Бога, главния въпрос в света е разрешен. Вие ще влезете вече в света на безсмъртието.”

„Какво ще стане с българския народ? – Велико бъдеще го очаква. Той трябва да повярва в живия Господ и да каже: Щом Бог е с нас, никой не е против нас. Живият Господ ще ни

ръководи. Той ще внесе ред и хармония във всички народи. Той ще заличи всички погрешки и престъпления. Той ще изглади всички мъчнотии.”

„Докато не убедите всички хора да обичат Бог, работата не е свършена. Всеки човек, който не е проводник на Божията Любов, не може да се прояви.”

„Щастието е в ръцете на Бога, а не в човешки ръце. Човек себе си не може да направи щастлив, че другите ще ощастливява.”

„Който люби Великия, ще има всичко, ще бъде заобиколен от добри хора, всички ще бъдат внимателни към него. Ако е земеделец, плодородието на земята му ще се увеличи: Той ще получи всички блага. А който няма любов към Великия, не получава никакви блага, т.е. не може да ги възприеме.”

„В Бога всичко е възможно. – Кога? – Когато Го любите.”

„Ако цял един народ се обърне към Бога, ще може да разреши своите трудни въпроси.”

„Може още докато съм на Земята, а може и като замина на оня свят, но ще накарам всички българи да познаят Бога. Това е моята задача: да науча българите да се кланят на живия Бог, Който е дал всички блага; да разберат смисъла на живота, да придобият истинската култура. Седем пъти ще ги прекарам през огън, но ще станат истински човеци, носители на новата култура.”

„Помнете: Спасението иде от самите вас, от всеки едного. Ако всички се обедините в името на Бога, аз мога да пророкувам какво ще стане с България.”

„Ако целият български народ начело със своите управници, свещеници, учители изпълни Божията Воля, ще бъде благословен и ще се прослави. Това може да стане сега, може да стане и след хиляди години – от вас зависи.”

„Българите имат едно предназначение от Провидението. Искам да им дам подтик да служат на Бога. Ако вървят в този път, ще имат бъдеще, ако се откажат, ще носят своите последствия. Бог на вас ви е дал дарби, но вие не вярвате в това.”

„Първобитната материя, от която е направена вселената е скъпа, понеже интензивността на движение на частиците ѝ е много голяма. Оттук можете да си представите каква светлина трябва да има съзнанието, за да издържа на интензивността на тази материя. За да придобие човек тази светлина на съзнанието, той трябва да премине през страдания. Страданията, които хората преживяват представляват ред алхимически процеси, а човешкият дух е алхимикът, който прави опитите в лабораторията на човешките мозъци.”

„Един учен е правил изчисления за първобитната материя, от която е направен света и доказва, че тя е хиляди пъти по-лека от водорода и че за да се добие само един грам от тази първобитна материя, трябва всички фабрики да работят 3000 години. Вие сте солта и за да добиете тази сол, трябва да посветите целия си живот. Ако имаш един грам от тази сол, ще бъдеш най-богатия човек в света и отдето минеш, ще лекуваш хората.”

(Учителят коментира, че под сол Христос разбира сила на равновесие)

„Вие сте солта на Земята.”

... Често хората се питат: Защо светът не върви тъй добре? – Няма сол в света. Сол дайте на хората! Трябва ви $\frac{1}{4}$ кг от тази сол, за която ви говоря. С нея можете да осолите целия български народ и той да стане един отличен народ най-малко за 100 години.”

Учителят е дал метод за произвеждане на посочения резултат. Трябва този метод да се изчисти от механистичния прочит и да се приложи в дълбочина.

„Първо човек трябва да преобрази ума и сърцето си, за да може да го посети Великият, Който е създавал целия свят - небето и земята, цялата наука, всички изкуства. Той ще внесе в човека безсмъртния живот - животът на възкресението. Това посещение ще трае само една секунда, но никога няма да се забрави.

Ехото му ще продължава във вечността! Това е толкова кратко. – Знаете ли какво нещо е да ви посети светлината само за една секунда? За една секунда светлината изминава разстояние от 300 000 км път. За колко време можете да изминете този път? Достатъчно е Бог да ви погледне само една секунда, за да ви остави живот от хиляди години. Ако вие задържите в себе си богатството, което Той ви е оставил само в една секунда, ще се ползвате от това богатство хиляди години. Колко работа ще ви създаде това посещение! Бог само ще ви погледне и ще усетите, че товарът ви е снет от гърба. Ще олекнете като ангел, и ще бъдете готови да разперите криле, да хвъркнете из пространството и да кажете: Сега разбрах какво нещо е животът. И тогава, каквато работа започнете, каквато наука заловите, всичко ще свършите с успех. Само така ще разберете думите: „За Бога всичко е възможно.“ Но за това се изисква търпение. Много добродетели има у вас недоразвити, а те трябва да се развият.”

„Вие се намирате днес в една велика фаза на живота. Няма да се мине дълго и ще минете през огъня. Във ваше време ще бъде. Скоро ще мине тази огнена вълна и ще очисти света. Всички човешки мисли и желания ще минат през този огън и ще се дезинфекцират по най-добрия начин. Великият живот е влязъл вече в нас и ще ни измени. Както ковачът туря желязото в огъня, за да го пречисти, така и Великият Разумен Свят ще ни прекара през огъня, за да ни очисти и кали.

Онези Същества, които слизат отгоре, казват: „Ние ще обърнем Земята с главата надолу и ще изгоним злото от нея.“ Втори път то няма да помисли да дойде между вас.

Днешното разнебитване се дължи на онзи велик живот, който сега иде. Ако хората не приемат Христа доброволно, цялата култура ще мине седем пъти през огъня, но ще се пречисти и обнови. Огнена вълна ще мине през умовете на всички хора. Всички вие ще минете през този Божествен огън, ще освободите душите си и ще бъдете свободни от робство.

Господ иде и кракът Му е стъпил вече на Земята. Че е стъпил на Земята, лесно мога да ви докажа. Как? Със страданията, които постоянно се увеличават. Те са признак, че Господ иде в света.

Знаете ли какво е решил Той? Да изгори всичко нечисто. На Земята ще се вдигне такъв прах, какъвто никога не сте виждали. На Земята ще стане генерално пречистване, защото иде такъв Великден, какъвто не сте предполагали. ... Този кипек в обществата, това брожение между страдащите показва, че Бог е проникнал навсякъде.

Това има връзка с ликвидацията на кармата на човечеството, натрупана през хилядите минали години. Понеже сега предстои един нов живот, човечеството не може да влезе в него, докато не изгорят всички стари разбирания, мисли и чувства в страданието.”

„Сега се подготвя шестата раса. Сега трябва любов към Бога. Спасението на човека е там. Друго средство вече няма. Няма друга мощна сила, която може да подтикне хората. Светът механически не може да се подобри.

Една разумна Божествена вълна иде и преустройва света. Това разумното действа в хората и изменява вътрешния ред на техните мисли. Стига хората да излязат от избите си и светлината ще ги намери. Колко е ограничена мисълта на съвременните хора.

Тази вълна вече се чувства. В целия свят вече има събудени души. Те всички имат широка мисъл. Божественото отвсякъде иде във всички страни. Стига да сте готови за работа. Правото сега е на страната на добрите хора. Всички тези духовни братства оказват влияние.

Новият живот иде. Който разбира, трябва да се радва, че се е родил в сегашните времена. Новият ред се налага. Скоро хората ще схванат, че пространството е пълно с разумни същества, които постоянно изливат светлина в хорските умове, преустройват нещата. Навсякъде се усеща интерес към духовното.” [62]

„В тези последни времена вече Господ иде! Блажени сте, като ви намери, че вършите неговата воля! Тогава ще започне закона на дихармата, на благодатта, на вечния живот. Всички съвременни нещастия, които ви обграждат, ще се стопят.

Така вие ще се намерите в един нов живот, с нови приятели, с нови майки и бащи - то значи, че отношенията на хората спрямо вас ще се изменят.” [19, с. 29]

„Щом слезе на Земята, Бог тъй ще огрее света, че всички грехове ще се стопят и ще изчезнат. Всички хора ще се стоплят, и моментално ще се създаде нов обществен строй, къвто никога не е съществувал. Тогава между хората ще се създаде такава любов, такава наука и хармония, каквито никога не са съществували. Когато Божественото работи в света, всичко става моментално, а не както при закона на еволюцията. Обаче, всичко, което става днес в света е приготвяне за идването на Бога на Земята.”

Съвременният човек, който с велико самомнение решава в кръчмата световните проблеми, няма ни най-малка представа за величието на космичния живот.

Ако би отишъл дори до най-близката звезда – Слънцето, той би тежал няколко десетки тона. Там и най-големият юнак от Земята не би могъл да помръдне с това тромаво тяло.

Съществата от светлина в тази не толкова напреднала звезда се чувстват щастливи в тази висока температура, която е немислима за самомнителния земен човек. Тези същества свободно пътуват във Вселената със свръхсветлинни скорости, изпълнявайки своите мисии.

Като се каже на съвременния човек за ангелите, той само се поприсвие и се подсмихне. И най-големия пророк трудно би издържал погледа на един ангел. В Писанието имаме пример с пророк Данаил, който падна по очи пред лицето на един ангел. Апостол Йоан също падна в несвяст пред лицето на ангела, та трябваше да дойде Христос да го вдигне на крака. Онези, които дойдоха да хванат Исуса, паднаха по очите си и Той им каза да не закачат учениците.

Ангелите са най-долната йерархия от космичните същества. Въпреки това, казва се, че техните песни имат по-високи вибрации от тези на светлината.

Съществата от по-високи йерархии – архангели, серафими, херувими ... управляват цели звездни системи, галактики, метагалактики, като последните са вътре в тях. Защото съвършено можеш да направиш само нещо, преди да е излязло от теб, преди да си се разкудкудякал.

Космичните същества на светлината на Изток ги наричат „Бели Братя”. Нито някой на Земята може да се нарече бял брат, нито някоя организация или народ може да бъде седалище на тези същества. За тях Земята е много малък обект, който те са мощни да метнат в пространството като пинг понгова топка.

На съвременния човек, на който са дадени за разрешаване нищожни, мравешки проблеми, в своята дребнавост, безнравственост и безволие пропищява мало и голямо и разбърква целия свят със своя проблем. Кой да е съвременен човек би полудял, ако се изправи пред парадоксите, проблемите и мащабите на задачите, които едно напреднало същество решава в многоизмерния свят.

И религиозният човек, който целува своята икона и светският, който се кланя на своите имоти не зачитат Великото Божествено Начало. Великите богове на вечността, като погледнат към незнайния Отец са в недоумение. Пред лицето Му те се чувстват като малки деца, които нищо не знаят.

Без да знае това, съвременният недоволник, който вече си отива заедно със старата епоха, скверни този Господ в лицето на брата си, като хвърля върху Него своите мръсотии.

Учителят им казва: Знаете ли на какво приличате? На онези малки същества долу в нужника, които казват: „Това е живот! Повече няма какво да се желае!”

В заключение той казва на съвременния самомнителен недоволник:

И знаете ли на какво мязате пред Небето? – На онези малки същества, бръмбазуняци, които пъплят долу. Пред лицето на едно космично същество ти си един бръмбазуняк. Нищо повече.

Като съзнаваме положението си и положението на съвременния свят, в което е изпаднал и ние казваме:

„Братко, излез от старата си черупка, от старата си форма, за да се издигнеш над урагана, който се задава. Влез в радостното, светлото, благото разбиране на живота. Стани на светлина, бликаща от Божественото, Превъзходното!

Това е, което ще стане с пробудените, готовите души.

Това е, което Небето очаква от всички.

Духовно ядро

„Аз под думата „всичкия народ” не разбирам тълпата, масата. Така може да говорите вие за някое стадо животни, но когато се отнася за народа, се разбира най-разумното. Ако вие не внесете тая идея в ума си, създавате най-голямо нещастие в света.”

„Бъдещето на един народ зависи от дейността на духовните хора в него.

Величието на един народ се дължи на неговите морални сили, на неговите високо духовни, просветени хора. Величието на един народ се дължи на неговите вътрешни идеали, които се прилагат в обществения и политическия живот. Добрите, разумните хора в една държава представляват ядката на нейния вътрешен живот. Те са спасители, както на своя народ, така и на цялото човечество.”

„Всичко това, което съставлява ядката на този български народ, трябва да се привлече. Не са много, но тази ядка е същината на народа. Те са българите. Тази ядка всичко друго може да образува и трябва да се образуват групи: по един, по двама да се събират, да имат метод в тяхната работа. ...Да има кореспонденти, които да им пишат и мнозина да вземат участие в тази кореспонденция.”

„Не се лъжете да мислите, че има още време. Всички трябва да бъдат честни, справедливи. Аз искам да намеря онези честни, справедливи, благородни българи, които не крадат, не лъжат, не злословят. Те са здравите и добри българи. На тези българи аз ще измия краката, ще им дам угощение и ще ги нарека мои братя.”

„Повдигането на българския народ зависи изключително от духовно издигнатите му хора. Ако те дружно заработят за него, и той ще се повдига. Ако не заработят, други ще свършат нетовата работа, но затова вие колективно ще бъдете отговорни пред невидимия свят за неизпълнение на своята длъжност.”

„Трябва да се проповядва, че славата на един народ или на една държава зависи от добрите, от благородните хора в нея.”

„С какво се прочу Гърция? – С Питагора, със Сократа, с Платона, с Аристотеля. Извадете вие Питагора от нея, извадете Сократа, извадете Платона, извадете Аристотеля, какво ще остане от гръцката култура? В нея има и хора на красноречието. Най-после, с какво се прослави еврейския народ? – С Христа, с пророците. Извадете Христа, извадете пророците, какво ще остане от еврейския народ? С какво се слави английския, френския и германския народи? – Със своите велики хора.”

„В какво седи величието на всички народи? – В техния дух. Величието на всички народи седи в духовете и душите на техните велики хора. Величието на един народ седи в сплотяването на всички хора в този народ. Тъй трябва да се възпитават всички народи.”

„Божият Дух ... говори на всеки човек, който има радио и се съобщава с разумния свят. Колкото по-добри хора има в един народ, толкова по-голямо благословение му се дава.”

"Ние можем да изучаваме кои са причините, които са поставили българите в туй безизходно положение. Това е един резултат не от 1-2 години, а от преди 2000 години. Оттогава е станало това. Следователно, сега се завършва един цикъл и българите се намират в началото на пътя, отдето са направили отклонението, и пак ще дойдат да хванат правия път. Как да хванат тоя прав път? Тоя прав път е пътят на онази съзнателна любов, в която мъдростта трябва да владее законите."

[85, с. 101]

"В България има мнозина, които подготвя Духа и те един ден ще бъдат внушително число." [104]

"Когато казваме, че Духът говори в даден народ или в даден човек, подразбираме, че тоя народ или тоя човек мисли, чувства и действа право." [25, с. 279]

"Тази година гледаме да се даде свобода на Духа да работи, защото иначе оставяме ли на нас, има препятствие. Трябва да оставим свобода на Духа. В България има течение, което действа да разедини. Това течение идва от София и там донякъде е то сполучило с всяването на раздор. Има даже хора, които служат на черната ложа и то служат съзнателно. Тия хора не бива да ги знаете - лошите хора са "мерзост на запустението" и с тях даже да се не срещате. Те следят със своите мисли и правят пакости, но Господ ще ги съди, като ги употреби, искат - не искат, да извършат Неговата воля, по който и да е начин." [105]

"За вашите души не играе роля нито кой ще вземе Кавала, нито кой ще владее Солун. Тия въпроси са посторонни. Вие гледайте душите си, защото времената са такива, че вие имате опасност да ги изгубите. Тогава ще кажа: "Каква полза човеку, ако спечели целия свят, а загуби душата си?" Внимавайте, прочее, да опазите своите души и да ви помогне Христос!" [17, с. 261]

"Ако сте българи, бъдете от тия новите българи, които ще кръстим сега! Бъдете носители на новото учение, бъдете Синове на Любовта, на Мъдростта и на Истината! Бъдете растения, които от плода си да се познават! Бъдете хора, които от мисълта си да се познават! Плодът на Духа е Любовта!" [100, с. 35]

"Вий се намирате в една струя, която носи сега тоя народ нагоре, която го въздига и се стреми да развие неговите заспали добродетели, да приведе ума, сърцето му и силите му в действие, да го освежи с нови мисли и желаниа за бъдещето." [17, с. 266]

"Казвате: Обществото не е разположено към нас. - От нас зависи това. Ние носим благата на България. Ние носим благата на света. От нас зависи всичко. Благото е на наша страна." [81, с. 20]

"Няма какво да се боим. Ние трябва да помогнем на този народ. И тази година ще работим само за веригата. Който няма здраве, ще му дадем здраве; комуто липсва мъдрост, ще му дадем мъдрост; а който няма пари, пари ще му дадем. Ще дадем даже и живот, комуто усеща нужда от него. Като е тъй, бъдете радостни и весели, защото Христос присъства и Той е, Който разпръсва облаците. Спре се и казва: "Ако ме слушате, ще ви бъде простено." [106, с. 4]

"Откак се е сформирала Веригата в България, българите имат респект, България зло не е видяла. Виждате: това лято последваха 5 милиона напр. загуби, а 20 милиона други дойдоха. Заради нас, които живеем добре между този народ, Господ го държи и поддържа. И като е щастлив народът, щастливи сме и ние. Ние сме на земята като гаранци на българите, за да благослови Господ домовете им и чадата им, и добитъците им, и житото им, и всичко. И народът, като се благослови, благославяме се и ние." [105]

"Трябва да създадем една по-благоприятна почва, за да дойдат и се преродят в България по-добри духове, защото целта на Веригата е да се натопи почвата, та като дойдат по-добрите духове, да помогнем за тяхното възплъщение и ги поставим на работа. И тогава в България ще имаме по-добри управници. Трябва да пребъдете в една лоза и вие да сте пръчките." [104]

"Казвате: ами Христос защо плака? Той плака за еврейския народ, който изгуби благоприятните условия на живота. И след това Той им каза: "Аз ще отида при Отца си, ще ви приготвя жилища и вие ще се зарадвате; скръбта ви ще се превърне в радост." Вместо евреите други народи спечелиха и радостта на Христа беше по-голяма от скръбта му." [57, с. 40]

"Преди 2000 години Христос обхождаше Галилей. - Защо? - Да ви намери и да ви говори. Той говори и тогава. Знаете ли какво ви говори? Ще си припомните сега. На всинца ви, които сте тук, ви е говорил Христос. Всички вие сте Галилеяни. Преди 2000 години Христос ви е срещнал и ви е говорил." [74, с. 41]

"... Вие представлявате сърцето на този народ, който е тялото." [Протоколи 15 VIII 1910 г.]

"Сега трябва да работите смело, решително и ако вие вървите разумно по стъпките на Христа, то България ще използва условията, които се дават за повдигане на народа." [106]

"... ако това дело се спъне, спъва се българският народ, спъвате и себе си и тези няколко поколения." [106]

"... нека онзи великият Божий народ да живее в нас. Нека всички ние да живеем в този велик народ и всички да бъдем носители на онова възвишеното, Божественото." [53, с. 246]

"Сега Бог се обръща към вас, които ме слушате, както се обърна към Ананий и ви пита. "Готови ли сте да отидете в улицата, наречена Права, да положите ръцете си върху падналия от коня? Готови ли сте и вие да паднете от коня и да ослепеете, и от Савел да станете Павел?" Ако сте готови на всичко това, бъдещето на България и вашето бъдеще ще се осигурят. Тогава България ще има повече земя, отколкото се нуждае. Ако целият български народ, начело със своите управници, свещеници, учители изпълни Божията воля, ще бъде благословен и ще се прослави. Това може да стане сега, може да стане и след хиляди години - от вас зависи." [2, с. 90]

"Хора трябва да се убедят тези деца, хората, трябва ръководство, трябва работници, за да ги упътват. Като се пробуди една значителна част от човечеството, ще има нужда от работници. Воловете, които са седели цяла зима на слама в обора, като дойде пролетта, не искат вече да стоят в обора и отиват в гората. Ще дойде време, когато нашите смело ще навлязат в работата.

Те всички чакат. Човек го е страх, докато е сух, като се намокри не се бои. Отсега нататък ще станем по-нападателни и ще се стремим да работим в широкия свят, да направим нашите идеи достъпни на света. Добрите хора, като се пробудят, отиват да работят между другите хора, да ги просветят, защото знаят, че ако не работят, те сами ще пострадат." [111]

"... Великите идеи изискват изхарчване на голяма енергия. Човек, който се заема да разреши един велик въпрос, той се нагърбва с една трудна задача."

"Питате: Коя е причината за противоречията между българите? - Тяхната свещица още не е запалена." [147, с. 114]

(Става дума за пинеалния възел на ясновидството и свръхсъзнанието.)

"Аз не говоря за обикновеното наше тяло, не говоря за обикновените наши чувства, мисли и действия, но говоря за нашето духовно тяло, за нашата душа, която е толкова чиста, но някой път и по нея се намират пращинки, и тя трябва да се чисти. Туй учение, значи, не е за нашите тела, то е за нашите умове, за нашите сърца." [32, с. 19]

"Някои мислят, че пророците са били хора говедари, овчари, които Бог е определил като свои служители. Не, пророците са били окултни ученици, които Бог е изпратил между говедата, да приложат върху тях своето учение. Бог им казал: идете между говедата, да видите, дали те ще могат да ви разберат. Ако говедата ви разберат, тогава можете да отидете между хората, да им проповядвате, защото те са много по-разумни. Тази е причината, дето някогашните пророци са били овчари и говедари. Пророкът като говедар, е правил своите опити върху говедата. Пророкът като овчар е правил своите опити върху овците. Днес Бог е изпратил и вас някъде, да правите своите опити. Някой казва: Защо съм изпратен при тези тежки условия на живот? - Да правите опити. И ако вие можете да подобрите условията, при които живеете, ще ви кажат: идете сега да изпълните своето предназначение." [57, с. 224-225]

"Всеки народ има не само по един, а по няколко светии. И в България има не по-малко от десет души светии. Ние наричаме светиите "гении" на своя народ. Те не искат да бъдат турени на високи места, да служат като икони на своя народ, но работят за народа, всред който живеят. Те носят своята култура, по-висока от културата на народа, всред който са дошли." [45, с. 11]

"В България има много ясновидци. Това е добър признак. То показва, че Духът работи в България." [54]

"Свети Иван Рилски се е възплътил в някой си Йосиф, който е живял и работил около Варна - Месемврия и той е, който е подготвил освобождението на България. И сега той работи в България. Тогава е живял около 80-90 години." [104]

„Добрите хора трябва да станат олтар на Господа. Само така този народ ще се благослови.“

"В скоро време в свещения огън на Любовта ще влязат 4444 души българи. Знаете ли на какво ще прилича България, когато те влязат? След това ще се отвори една врата и другите ще влязат, след тях и още други. Българите, които влизат през тази врата ще добият нещо особено. Който ги види, ще каже: "Това са българите." [49, с. 298]

"Най-напредналите духове между славяните са Кирил и Методий. Те ще се възплътят отново до края на този век, за да подготвят духовно българския народ и за да повдигнат славянството. ... Двамата братя се раждат на Балканския полуостров, който е в магнетичната верига, веригата на човешкото развитие, опасваща земното кълбо. Тази именно верига повдига народите. Забелязано е, че винаги в северното полушарие се явява духовното развитие. Южното полушарие е негативно и е играло роля в миналото." [104]

"Белите Братя работят върху вас и вие трябва да работите. Ако не работите, ще дойдат други да ви заместят. Няма да се минат много години и ще бъдете свидетели на методите, чрез които новото си пробива път. Отвън, от целия свят, ще дойдат братя и сестри, да подемят новите идеи и да ги разнесат по домовете си. Отвън ще дойдат братя и сестри да се обединят в едно цяло, да работят в единство и съгласие." [129, с. 292]

Пробудените души днес имат за длъжност, да отворят канал към висшите светове, да помогнат в пробуждането на човечеството за духовния свят, за висшите, универсални области на живота.

- Контакт

"И казва апостол Павел: "Ще бъдат грабнати във въздуха." Под грабнати във въздуха, той подразбира процес на пропукване на съзнанието. Тогава всички учени хора ще си подадат ръка и ще създадат условия за проявяване на Божествения принцип." [92, с. 24-25]

Тази тема е обширна и ще бъде разгледана в две книги, а в настоящата книга ще я разискваме поне на две места.

"Въздухът" символизира умствения свят, менталното поле на съществуване. Казва се, че Христос - космичното съзнание - ще дойде в облаците, т. е. в мислите на хората. Това значи, че хората, светът, ще се изпълнят с нови мисли, с нови разбирания, които имат качеството на универсалното съзнание - широта, глобалност, общност, взаимност, висота.

Тук нямаме възможност да вникнем по-дълбоко в тази тема, но ще изнесем изворов материал, касаещ отношението на българската народност към нея. Защото българите са граница, допирна точка между физическия и духовния свят. Ето защо, със своя духовен живот те могат да отворят канал на човечеството към Божествения свят, т. е. към Универсалното Съзнание. Те могат и да попречат на този контакт с висшите цивилизации и полета на Всемира. Защото този контакт се постига по вътрешен начин - чрез съзнанието на всяка индивидуалност.

Следователно, българите имат потенциал и предпоставки да станат инициатори чрез духовните школи, изкуствата, културата, научния свят, деловите среди и пр. за прилагане на авангардното съвременно знание, за да се постигне контакт с най-дълбоката жива, разумна, творческа енергия на Битието, за която учения свят днес има смътни, механични представи. Това е сложен философски въпрос, защото тази област, за нас е както висш обект, така и висш субект. Практически, обаче, този процес може да се извърши много лесно и той тръгва от духовните ядра на нациите, от всички чистосърдечни хора, от децата. Постигането на контакт с тази област, е постигане на неизчерпаемото вътрешно богатство на универсалното космично съзнание - изобилна творческа и инициативна енергия, усет за вярно постъпване, успех, магнетичност и привлекателност за всички, благополучие. Този резервоар на вътрешни възможности е Божественото Естество - най-финото, същественото, първичното, първия, най-свежия импулс и начало на всяка проява. От този дълбок извор идва порива за всяка нова, вълнуваща идея, стремеж, изява в душата на човека.

Да се съединим с Бога, значи да се съединим с висшето в себе си, с дълбоката, космична Истина, която още не е изкривена от шумовете на външния свят. Това ни осигурява пълен успех, изобилие, реализация, щастие.

"... пътят за Царството Божие в България сега трябва да се поправи - тоя път не е правен и ние сме пратени да минем, за да го направим. Тоя път е забутан, та затова трябва да минем през него, за да се оправи и да стане добър. Това е алегория, която ви говоря, а на научен език значи "да се подобрят условията на земята". Но, както и да е, да не се боим, защото други са, които воюват за нас." [106]

"... политическото благо на една държава зависи от духовното подигане на тази държава. Съдбата на България, за която толкова искате да знаете, зависи от тази добродетел. Нас сега, ако ни питат, ще кажем, че и този народ си има своите рани, и ако такова е нашето понятие, то преди да искаме нашето право, прилично е да изучим нашите задължения към Бога, а туй е именно същественото." [106]

"Казано е в Писанието: "Всички ще бъдем научени от Господа." - Кога ще бъде това? - В последните дни на века. Ние сме в края на века, в една важна епоха." [41, с. 103]

"Излезте от вашите дупки, изложете се на тази светлина, която иде от природата - този Бог на Любовта, - допуснете тази светлина да проникне вътре във вас! Допуснете я да проникне, направете един малък опит!" [85, с. 97-98]

"Ако в ума ви влезе една Божествена мисъл, през целия ви живот тя ще бъде светлина на душата ви. Мощно нещо е Божественото! Който живее с Божествени мисли, той всякога е

силен. Изпадне ли под влиянието на човешките мисли, човек започва да губи силите си; той ще се демагнетизира, ще прекъсне връзката на Божествените мисли в себе си. Този човек е изложен вече на постоянни съмнения и колебания. Тази е причината за анормалностите в живота на съвременните хора. Всички противоречия, всякаква дисхармония между религиозните хора и общества също се дължат на прекъсване на Божествената мисъл. Като знаете това, трябва да бъдете внимателни по отношение на Божествените мисли, защото и без това те не стигат право до вас. Докато стигнат до вашия ум, те минават през умовете на ред същества от по-високи йерархии и после до вас достига едва един лъч от тия мисли. При това помнете, че Божествените мисли посещават човека, когато се намира при най-неблагоприятни условия на живота. Някой може да е цар, но случва се през целия му живот не го посещават нито една Божествена мисъл. Друг може да е прост, беден, скромнен човек, но Божествените мисли го посещават една след друга. Това зависи от душевното състояние на човека." [30, с. 242-243]

"Българите трябва да бъдат истински християни, всеки да ги търси, както и до днес търсят цигулките, направени от Страдивариус и Амати." [25, с. 163]

"Нашето истинско отечество е място на блаженство, място на онези благородни, велики души, които са го следвали. Те като са дошли на земята, са свалили и своето отечество тук. ... Земята е една колония на истинското отечество. ... Като ви гледам как живеете, ще кажа на Господа: тия колонисти тук не вършат волята Божия, не вършат волята на своето отечество." [146]

"Умът, сърцето и волята са условия и възможности за постигане щастието на един народ, едно общество, един човек. ... Здравето на човека произтича от волята му, щастието - от неговия ум, а блаженството - от неговата душа." [114, с. 90]

"Личните чувства са силно развити в българите. Ако и моралните им чувства са толкова силно развити, българите щяха да бъдат почти гениални. Религиозното чувство в тях е слабо развито. Мястото на това чувство е в горната част на главата, на темето, вследствие на което това място на главата им е вдлъбнато. Тази е причината, че българинът няма чувство на благоговение, на почит и уважение. Като влезете в някое българско семейство, ще видите, че синът не почита бащата, дъщерята не почита майката. Това се дължи на отсъствие на религиозно чувство в тях. Има един тип българи, в които религиозното чувство е по-силно развито. Те са остатъци от старите славяни. Тези българи живеят около Родопите, около Стара планина. Останалите българи, обаче, са претърпели криза в религиозното си чувство, вследствие смесване на кръвта им с чужди народности. Когато става смесване на кръвта, това се отразява върху възвишените чувства на човека. Религиозното чувство или тъй нареченото още божествено чувство, е силно развито в славяните и евреите. Евреите, обаче са користолюбиви, вследствие на силно развит личен елемент в тях." [141, с. 211-212]

"Дръжте в ума си мисълта, че тази сила, която крепи света, е всесилна. Тя е всесилна, защото е всеразумна. Тя е всеразумна, защото е вселюбеща. Като вселюбеща, тя се проявява по единствената причина, че е всеистинна. За тази сила няма нещо невъзможно. Тя може да преустрои и пресъздаде света както пожелае. Човек, обаче, може само да подражава на тази сила, но по никой начин не носи в себе си тази инициатива и мощ." [89, с. 126-127]

"Прекъснете ли връзката си с Божията Мисъл, вие влизате в човешкото, в закона на еволюцията. Свързани ли сте с Божественото, вие влизате в света на Божиите прояви. Щом сте силни, вие влизате в проявите на Божествения свят, в закона на вселяването. Щом сте слаби, вие влизате в закона на въплътяването, слизането в материята. Някои казват, че само чрез еволюция могат да се постигнат човешките идеи. Тъй е, но еволюцията е за слабите хора, а не за силните. Божественото трябва да вземе надмощие над човешкото." [54]

"Този народ има въпиюща нужда да се ръководи и направлява от свети и благородни Начала, нужни на неговия успех.

Умът и сърцето трябва да вървят успоредно; любовта и добродетелта взаимно; силата и разумът наедно да управляват техните добри стремления. Вън от тия стремления, всичко е изгубено за тях безвъзвратно. Затова е необходимо да се спрете и да обмислите положението, в което се намирате, за да избегнете общото разрушение, което виси вече над главите на всички." [19]

"Ако българите мислят да вървят по този път, по който са тръгнали, не ги очаква никакво добро. Тази култура няма да им помогне! В света всичко трябва да се измени. Никой народ не трябва да изнасилва друг народ, никое общество не трябва да изнасилва друго общество и никой човек не трябва да изнасилва друг човек, а всички трябва да живеят по този велик закон на любовта. Ако приемете това учение, всичко ще се измени и вие ще се благословите като народ. И този закон ще дойде. Ако ли не го приемете вие, други ще го приемат." [85, с. 83]

"Който е носител на любовта, на мъдростта и на истината, той е Божи избраник, като индивид, като общество или като народ. Който зачита тия закони, той е от избраните." [7, с. 325]

"... искам да ви дам само методите и начините, как да се развие онова, което е заложено в българския народ. Тия методи ги показвам на младите и те учат." [3, с. 28-29]

"Християнството е наука, която дава методи за разрешаване на всички задачи в живота." [1, с. 104]

"- Какво ще стане с България? - За България иде голямо добро, което всички трябва да приемат доброволно. Ако не го приемат доброволно, насила ще го приемат, но Бог няма да отмени решението си." [26, с. 120]

"България и тя ще играе своята роля на сцената и ще се види от играта доколко добре е проучила своята роля. Човек едновременно представлява и нищожество и величие. По формата на своята външна обвивка той е като мехур, който чезне минутно. Но по размера на своя вътрешен дух той е сила велика, която се стреми да твори и да добие свобода на своя израз. И прави са думите: "Царството Божие е вътре." Това е Царство на Сила, Царство на ред, Царство на Хармония и Любов към всичко, което е добро, възвишено и благородно." [17, с. 268]

"Забраната на събора - кризата, която се прекарва днес, е криза в самите вас. Защото България по невнимание и по неосторожност се остави на хипнотичното влияние на лошите духове и отиде много далече, заблуди се. Бог за да я накара да се опомни и избави, допусна тази криза. Няма защо да недоумявате и негодувате. Когато Господ иска да спаси човечеството от някоя предстояща и опасна язва, винаги изземва известни привидни блага - изпраща свините да се издавят в морето. Ето защо Господ подгони прасетата на българите и ги изпрати в Гърция и Турция. И българите сега плачат ли плачат. Вие, обаче, освободете себе си от този развой на работите, защото Господ иде, но какви ще ви намери, какво ще ви каже, ако ви намери, предали се на сластолюбие, че имате по някоя къща, че сте научили децата си как по-изкусно да се въртят по баловете и прочие." [17, с. 260-261]

"Казват, че Русия ни е освободила. Казано е обаче в свещените книги, че само Бог освобождава. Следователно Бог ни освободи чрез Русия. Каквито са заблужденията на народите и на държавите, такива са и на отделните хора. Русите освободиха българите от турско иго. Но освободиха ли ги? Тези, които господаруваха в турско време и днес господаруват." [11, с. 15]

"Да видиш Господа; това значи да придобиеш велик вътрешен импулс. Човек е дошъл на земята да познае и да види Бога. Това е идея, която се отнася както до отделния човек, така и за всички хора и народи. Народът е създаден за човека, а не човек за народа. Народът и цялото човечество са условия за развитие на човешката душа. ... Няма да жертваш живота си за своя народ, но ще подобриш условията, както на своя живот, така и условията на онези души, които съставят народа. Тези души се сливат в едно цяло - колективна душа. Според източната философия, сливането на душите в едно цяло подразбира състояние на нирвана - сливане с Бога, т. е. изгубване на човешката индивидуалност. Нирвана не е унищожаване на човека, но сливане с Бога, т. е. връщане в първоначалното му състояние." [101, с. 153]

"Желая Бог да проговори на българите, да дойдат мирът, любовта, мъдростта, истината, правдата и добродетелта между тях. Тогава българите сами ще кажат: Ние вярваме в живия Господ, защото сами Го опитахме. Ще кажете като слепия: "Едно време бях сляп, но сега вече виждам." Какво по-голямо доказателство искате от това, ако очите ви се отворят и вие разберете великата истина? Тогава и аз ще подам ръката си и ще кажа: Братко, подай ръката си! Мога да те водя. Аз не искам да водя слепи хора, но хора с отворени очи, които виждат красотата на света." [147, с. 20-21]

"Какво трябва да направи българският народ в тези трудни времена, които преживява. Едно се иска от всички: да възлюбите вашия Божествен баща, майка, брат и сестра. Това значи, да се обърнете към Бога. Така ще се спаси българският народ. ... Казвам: Христос е Син Божий; Негов Баща е Бог; Негова майка е Господ; Негова сестра и брат е Дух Свети." [26, с. 250]

"Божественият свят е реалният свят. Ние трябва да го реализираме чрез една идея, която може да се схване. Хората няма да възприемат новото отвън. Единствен Бог може да обърне хората, защото Той работи отвътре." [134, с. 422]

"Времето и пространството са реалности, но времето може да се съгъства или съкращава, а може и да се разширява; и пространството може да се съгъства и разширява." [2, с. 11]

"Змията е врагът, когото трябва да възлюбите, за да го победите. Ученикът се бори със своята природа и минава през кръста - пълно себеотричане и единение с Бога." [54]

"Смисълът на живота седи в това, човек да дочака времето, когато ще го посети Бог - Абсолютната Реалност. Вие сте чакали цяла вечност, почакайте още малко - ще чакате докато дойде Любовта." [54]

Божественият свят е най-фина реалност с висша хармония, единство, синтез. Той е свят на най-интимни, най-възвишени преживявания, идеи и отношения на съществата. Затова го наричаме "свят на Любовта". Само този първичен, съвършен свят в нас може да оправи нашите недостатъци и изкривения от тях околени свят.

"По какъв начин трябва да се оправи светът? Единствената сила, която може да оправи света, е любовта." [7, с. 163]

"Любовта е най-важният въпрос в живота. Разрешите ли него, ще разрешите всички останали въпроси, от какъвто и характер да са те - личен, семеен, обществен или общочовешки." [79, с. 170]

"... в света трябва да се внесе вече нещо ново. ... Който не иска да се спъва, трябва да прекрати с настроеността. ... да борави... с разумността и с Любовта. Всичко в света трябва да се преустрои. Ако вие бихте повярвали в това, вашите очи биха се отворили." [127, с. 30-31]

"Всички ние сме свързани с този свят, роби сме на условията. За в бъдеще ще имаме такъв строй, дето хората ще работят без пари, от любов ще работят. Туй ще бъде най-красивото нещо." [127, с. 30]

"Днешният ден решава вашата съдба за хиляди години. Как? Ако днес вашата душа се изпълни с любов, ако днес вашият дух се изпълни с любов, аз ви гарантирам щастие за хиляди години. Ако днешния ден вашата душа, вашият дух и ум не се изпълнят с любов, вас ви очакват нещастия. Ако нито един ден от живота си не измените на Бога, ще подобрите вашата съдба. Многого осакатява, малкото се благославя." [65]

"Дето отсъства любовта, там е насилието. Колкото и да разчита една държава на своите мощни оръжия, щом насилието се шири в нея, тя е място на мъчение, тя е адът на света." [54]

"Тъй от думата "любов" на български език стават 720 пермутации. Те не са малко за българите. Ако българите разбираха начините, по които Любовта може да се прояви, ако те работеха да се проявят всички нейни елементи, те щяха да бъдат най-великия народ. Ако само разбираха

пермутациите на тази Любов! И тъй, първото съединение, което трябва да направим, то е с Бога, с Любовта. Нашата душа трябва да се съедини с Божествената Любов, и в такова едно съединение ще се яви новият живот, който Христос нарича възкресение." [116, с. 156]

"Божественият процес има 4 фази: пъпка, цвят, връзване и узрял плод. Едва узрелият плод може да се опита и да се познае. Като опитахме узрелия плод, който се жертва за нас и ние да отидем да се пожертваме за нещо възвишено. Няма по-хубаво нещо от това, да опиташ чувствата и мислите на един човек, който те обича." [54]

"Само любовта може да внесе благороден елемент в човешката душа." [67]

"Има една среда на Божествената Любов, дето твоите нужди се задоволяват по Божествен начин. Ти сам няма да образуваш тая среда, тези условия, но обществото, окръжаващите те хора ще ти създадат тази среда. ... Това е висшият идеал - да се съединим с Бога, да бъдем Негови служители, да влезем в Божествения свят." [54]

"Докато прилагаш закона, ще бъдеш далеч от мисията си. Щом приложиш Любовта, ще разбереш смисъла на живота и ще изпълниш мисията си." [54]

"... принципално трябва да разрешим въпроса - или със сила или с любов. Няма по-велика сила от любовта. Това са опити, които сега прилагаме. И аз съм готов с всички ония, които не поддържат моето учение на следующия опит: за 1, 2 или 4 години да приложим принципите, които аз проповядвам. Ще създадем училища, ще вземем най-развалените типове от децата и аз ще ги възпитавам сам според тия принципи, които проповядвам. И от другата страна, другите приятели нека приложат идеите си, и онази система, която даде най-добрите резултати, нея ще приемем."
[3, с. 22-23]

"Като казвам Христос, разбирам човекът, Който има непреодолима Любов към човечеството, Който е намерил доброто, благото в живата природа и всичко туй иска да го предаде на другите тъй, както го намерил за Себе Си. Това е целта на Христос. И следователно, ние, съвременните хора, сме се заблудили, взели сме изопачено Христовото учение и сме сложили вътре в него неща, които не са верни." [117, с. 412]

"Ако българите ме питат как могат да се спасят, казвам им: Приемете Христа в себе си, работете с Неговата любов и мъдрост в широк смисъл на думата, без никакви закони и ограничения. Ако очаквате спасението да дойде отвън, тежко ви и горко ви." [25, с. 172]

"Върху Любовта ще се въздигне Царството Божие. Учението на Христа ще се въдвори като учение на Любовта. Христос под израза "скончанието на века" разбира край на старите възгледи на човечеството и начало на новата ера на Светлината и Любовта." [134, с. 240]

"Хората са развалили пътищата, които Бог някога им е посочил. Те не се разбират, а въпреки това, всеки иска да бъде почитан и уважаван от другите. И българинът желае това, но е много горделив и щестлавен. Тези качества му пречат да постигне това, което желае. Той е толкова щестлавен и горделив, че дето отиде, веднага дава ухо да чуе какво се говори за него. ... Щестлавие то говори, че той търси слава. Чия слава трябва да търси?...
Казвам: Ако човек няма първо отношение към Бога, той не разбира вътрешната страна на живота. Като имаш отношение към Бога, ти търсиш Неговата слава. И Христос казва: "Отивам при Отца си." Следователно, ако не разбереш първото отношение, няма да разбереш и второто, т. е. любов към ближния си. ... Любовта ти към Бога ще бъде толкова верна и истинна, доколкото имаш любов към ближния си. Тази любов пък ще определи отношенията ти към самия тебе. Търсиш слава от хората. Обаче, те ще те славят и уважават дотолкова, доколкото можеш да им направиш някакво добро. Искаш хората да имат добро мнение за тебе. И това е в зависимост от доброто, което си им направил." [1, с. 197-198]

"Какво можете да кажете за човек, който от всичко се плаши? Ако всяка мисъл може да го застави да се откаже от убежденията си, този човек не заслужава да бъде свободен. Той е роб на условията, на злото в света. Ще кажете, че Бог е Любов и прощава на всички. Бог е Любов,

но за разумните. Бог е мъдрост за мъдрите. Бог е Истина за истинолюбивите. Какво е Бог за грешните, те сами знаят."
[138, с. 95]

"Българите се нуждаят от нов живот. Те трябва да мислят по нов начин, да започнат с любовта. Ако река да създават своя култура, нищо няма да постигнат. Каквото да правят, по-висока култура от европейската не могат да създадат. Ако бялата раса не впрегне своя ум с любовта, ще дойде най-голямото разрушение в света." [54]

"Често ме питат, как ще се оправи светът. Това зависи от ръководството. С други думи казано: Оправянето на света зависи от това, кой народ управлява. - Кой народ ще има надмощие? - Най-силният, най-умният, най-добрият. - Кой народ е най-силен? - Най-силен е оня народ, който живее според стиха: "Да възлюбиш Господа Бога Твоего с всички си ум, с всичкото си сърце, с всичката си душа и с всичката си сила." [14, с. 80]

"И да сте не българи, ами аз желая да сте дъщери и синове на този Господ, който е създал цялата вселена. Да имате достъп до неговото царство, да ходите свободно. Да бъдете достойни за неговата Любов, и да му благодарите и да го славите." [116, с. 118]

"С Вашите криви методи вие сами ще станете причина да се народят анархисти. Знаете ли, ако в България настъпи неурожай, какво ще стане? - Ще дойде глад. Знаете ли какви разбойници ще се появят? Този глад ще направи всички хора разбойници. А какво е гладът, знаете ли? Какви ужасни инстинкти за отмъщение се събуждат у човека!
И тъй: с новия живот, за който говорим, ние искаме да спасим света от една катастрофа."
[85, с. 104-105]

"За да бъде един народ здрав, той трябва да постави Божията Любов като основа на своя живот. Когато тази Любов дойде между хората, тя действа навсякъде по един и същ начин. Дойде ли Любовта между хората, майките ще раждат добри, разумни, здрави деца. Всички добри, всички гениални деца, били те поети, музиканти или художници, се раждат при условията на Любовта. Аз наричам това състояние "Лемру". [45, с. 21]

"Един народ, който има Любов, той ще може да се развива правилно, той ще се увеличава, а народ, който няма любов, той ще се смалява." [92]

"Който се нарича българин, трябва да има нещо божествено в себе си." [83, с. 103]

"Ако българите имат любов, ще имат велико бъдеще. Ако нямат любов към Бога, ще имат страшно бъдеще, по-лошо от европейското. И това мнозина ще го видят. Един народ или един човек е толкова ценен, доколкото има любов в себе си." [54]

"Българите поддържат девиза: "Съединението прави силата." Една дума липсва на тоя девиз: Съединението в любовта прави силата." [25, с. 53]

"Защо са се явили българите на земята? За да станат велик народ ли? Не. Не. Българите са слуги на Бога и трябва да служат на Бога с Любов. Всички народи са слуги на Бога и трябва да слугуват на великата идея на Любовта. Всички трябва да бъдат носители на Божествения живот." [51, с. 306]

"Някому дойде на ума да спаси българския народ. Не се заемай с тази идея! Едно време и апостол Павел се беше заел да спасява евреите, но най-после каза: "Боя се да не изгубя и своето спасение." [95, с. 20]

"Българинът иска любовта да се изрази на дело. Той е добър, умен. Ако управниците слушаха народа, много малко грешки щяха да направят." [54]

"Сега, ако искате да се борите със злото, аз мога да ви покажа по кой път да вървите, за да го победите. Пътят, който трябва да следвате, за да надвиете злото или да се борите срещу него, е Любовта. Онзи, който иска да се противопостави на злото, трябва да притежава най-мощното оръжие: Любовта. Пред Любовта злото веднага отстъпва."

"Аз ще издам тайната, ще ви кажа, кой е камъкът на Любовта, него да пипнете. Ето тайната: Турете ръката си върху най-простия камък - той е камъкът на Любовта." [54]

"Ето ново ви казвам: Никой няма право да разрушава онова, което Бог е създал! Никой няма право да позори чистия и святия живот, който Бог му е дал! Никой няма право да изопачава и да осквернява своя ум, който носи светлина и свобода за неговата душа! Никой няма право да опетнява и опозорява своята чиста душа! Никой няма право да греши! Никой няма право да безобразствува, да върши престъпления, да осквернява своите братя и сестри! Никой няма право да осквернява, да обезчестява своята майка и своя баща! Де е този морал на съвременните хора, които казват, че това учение, което се проповядвало не било право. Аз викам днес тези хора на съд пред Господа! Де е моралът на съвременните хора?" [32, с. 9]

"Христос казва: "Молете се на Господаря на жетвата да изпрати повече работници." Ще дойдат работници от невидимия свят. И като намерят готови души за работа, те ще се вселят в тях и чрез тях ще работят. Идат новите идеи в света. Те влизат в стълкновение със старите. - Защо? - Защото старото не иска да си даде своето царство. Обаче, новите идеи идат с всички сила и се налагат. Те коренно ще преобразят живота. Старите системи ще се заместят с нови. Който приеме новите идеи и той ще се измени. Лицето му ще светне, ще придобие нов израз. Ние сме в преходната епоха. Всички ще минем в новата епоха, ще заживеем по нов начин. Старите форми изживяха вече времето си. Старият живот няма вече материал за работа. Време е всички хора да повдигнат съзнанието си стъпка нагоре, за да дадат ход на божествената енергия." [99, с. 269-270]

"Българският народ е приготвяван от 5400 години от невидимия свят, за да може в днешния век да извърши задачата, която му се възлага."

"Син човечески като си отиде от евреите, какво стана оттам насетне с тях? От две хиляди години насам този народ е подложен на най-големи страдания. И ако Син човечески си отиде от нашите съвременни културни народи, какво ще стане с тях? Законът пак е същия. И ние вече опитваме лошите последствия. Тогава ще дойде другият стих, дето се казва в писанието: "Ето хлопам, дошъл съм пред вратата ви." Ако някой отвори и възприеме Словото, добре ще бъде за него. И ако вие възприемете Словото, то значи да възприемете целия живот, защото Словото е законът на Любовта, която обхваща целия живот. И този закон трябва да обхване целия социален строй, а не само да се молим, не само на църкви да ходим, не само на училище да ходим. Този закон трябва да обхване целия живот, от най-ниското до най-високото стъпало, и тогава у всички хора - професори, свещеници, съдии, учители трябва да се роди една свещена мисъл - да се подобри положението на цялото човечество." [53, с. 159-160]

Нещастieto на съвременните хора е, че не могат да осъзнаят положението си. Те са като ония малки червейчета и глисти, които пъплят из нечистотиите, из мършата, изпълнени с опиянение от тези силни усещания. И всичко днес се разпада и разкапва, защото съвременният човек се е откъснал от интимната сила на любовта, на живота, която свързва цялата природа в единен, цялостен организъм. В тези интимни, фини планове на реалността обитават възвишените цивилизации, със своите велики знания, възможности, перспективи, преживявания.

Всеки човек, човечеството, трябва да се върнат към живота, към тази велика вътрешна светлина на неограничени възможности, към тази необятна свобода и красота на всемира. Това е пробуждането на новото глобално съзнание - колективно, планетарно, космично. Хората, които се отворят за импулса на това съзнание в себе си, ще формират новото общество на творчество, красота, изобилие, ще се спасят от разрушителните сили, ще влязат в новите необятни възможности и измерения на живота, в който ще общуват с необикновено красиви, лъчезарни, възвишени същества от всемира.

В тази епоха Великият Господар - универсалното, творческо Съзнание в душите на съществата - ще царува. Българите имат святата длъжност, да отворят с музика и песен вратите на града и да посрещнат Господаря в славата му. Градът, това е човешката глава, човешкото съзнание, което трябва да се отвори за изгряващото, творческото Слънце на христовото, космичното разбиране.

Цяло - части – организъм

Щастие има само там, където царува закона на хармонията, единството, цялото.

Някои психически болни, при които съзнанието е раздвоено, дърпат и бият едната си ръка като чужда. Такова е съзнанието на съвременните хора и народи, които воюват помежду си. Пръстите враждуват помежду си, ръцете враждуват помежду си, краката враждуват помежду си, всички системи, органи и сетива враждуват помежду си, всички клетки също враждуват помежду си. Всеки организъм, в който закона на единството, на живота е нарушен, неминуемо е обречен на самоунищожение.

Следователно, за да оцелее, човечеството трябва да се върне към закона на единството, на цялото, на живота, на любовта, на най-фините обединяващи величини и норми на културата, да се върне към божествените принципи и начала на всемира, към Първоначалото, което е цялостно и вътрешно единно, и от което извира енергията на живота.

В този смисъл, мисията на народите не е да следват великодържавни доктрини, а да послужат на цялото, на хуманното, на общополезното, на възвишеното, прекрасното, универсалното. Всички хора са граждани на цялото и неговите неизчерпаеми възможности, ако имат динамичните отношения на доброто помежду си, ако животът на цялото протича през тях. Финото енергийно поле на живота свързва различни хора в едно цяло, независимо от тяхната воля.

"При разглеждането на всички въпроси и проблеми в природата и живота, трябва да имаме една основна идея, един принцип, който да ни служи като ръководна нишка в лабиринта на фактите и явленията. А този основен принцип е, че Битието е един жив, разумен и целокупен организъм и има тясна връзка и зависимост между всички процеси и явления, които наблюдаваме в живота и природата. Само от това гледище могат да се обяснят правдиво всички явления и факти и да се разрешат всички проблеми и задачи." [5, с. 123]

"Пробуденият човек гледа на всички хора и на всички същества като удовете на един организъм и е готов да им прощава, както човек не може да се сърди на нозете, ръцете, очите, ушите или устата си. Когато пренебрегва интересите на очите или ръцете си, осакатява." [54]

"Всемирът е един велик организъм. Цялото живее и се изразява непрекъснато във всяка своя част. Животът е един." [54]

"Да обичаш всички хора, това значи, да образуваш един човек. В този човек трябва да виждаш красивото лице на Единния. Както слънцето огрява едновременно всички същества, така и човек трябва да обича всички. - Слаб съм, не мога да обичам така. - Слаб си, защото не проявяваш доброто в себе си. Доброто прави човека силен. Исква ли да прояви добродетелите си, човек трябва да приложи в живота си закона на любовта. Любовта не търпи никаква дисхармония. Най-малката дисхармония вън или вътре в човека, отнима възможността му да проявява любовта си." [28, с. 329]

"Всеки човек, всеки народ, както и цялото човечество представляват удовете на Божествения организъм. Всеки човек, всеки дом, всеки народ, па и цялото човечество, ако искат да се повдигнат, трябва да имат висок идеал, на който да служат непрекъснато ден и нощ. Само така те могат да бъдат всесилни. Силен може да бъде само този, който служи на Бога. Ако съвременните хора възприемат Божията Любов, Божията Мъдрост и Божията Истина, техният характер ще се смекчи, те ще придобият истински положителни знания, които ще ги освободят от ред страдания и нещастия в живота. Тогава какво се изисква от съвременните хора? - Да извикат всички пророци от целия свят, да чуят направо от тях, какво трябва да правят. Какво се разбира под думата "пророци"? - Това са всички учени, велики и мощни хора по света." [86, с. 13]

"Всеки народ е специфичен възприемател и трансформатор на енергии, които идат от целия видим вселен и от невидимите светове към земята. Ето защо, свободното творчество на всеки народ е необходимо, за да не се лиши цялото човечество от ценния внос, който едничък само този народ може да направи в общочовешката култура.

Общочовешката функция на всеки народ зависи от неговата специфична морфологично-психична структура.

Всеки човек и народ има специфична мисия от общочовешки характер, т. е. мисия свързана с предназначението и живота на цялото човечество. Ето защо всеки народ е важен елемент в международната общност.

Под "народ" разбираме божественото, което работи в народа. Всички народи имат известни хубави черти, които се преливат в другите и дават общ стимул. Голяма загуба би било за човечеството, ако усилията на всеки народ не се влеят в общочовешкото културно творчество." [54]

"Образец за организация е човешкият организъм. Организирането е един органически, а не механически процес. Кой организира човешкото тяло? - Не е ли разумният живот? И докато хората се стремят по един механически начин да се организират, все ще страдат, защото по такъв начин влизат в стълкновение с първичния миров порядък." [4, с. 78-79]

"Всички хора помежду си се намират в положение на скачени съдове, вследствие на което, колкото повече се издига или понижава водата в един от съдовете, с които те са свързани, толкова повече се издига или понижава водата и в тях." [109, с. 56]

"Всички народи са свързани като скачени съдове. Пострада ли някой, всички могат да пострадат. Спаси ли се някой, всички могат да се спасят. Щом всички народи са свързани помежду си, не е безразлично, каква вода ще налеем в един от тези съдове. Ако се налее нечиста вода, водата във всички съдове ще бъде нечиста. Ако в един съд се налее чиста вода и в останалите съдове водата ще бъде чиста." [134, с. 382]

Значи, ако един народ внесе оздравителна чистота, може да спаси човечеството. Защото чистотата е най-фината, обединяващата сила в живота. Любовта е майка на Чистотата. Такова е посланието на невидимия свят към българите - като обичат, да внесат чистотата и простотата в живота. И обратно, като внесат чистотата, красотата и любовта ще дойдат по естествен начин.

"... Да се обичат двама по двама, без да предават любовта си по-нататък, това значи да прекъснат веригата на любовта. Ще обичате всички хора, както обичате всички букви на азбуката. Ако човек обича само една буква и с нея само пише, той нищо няма да напише. Ако искате да напишете или да изговорите нещо, което да е разбрано от всички, вие трябва да пишете и да изговаряте всички букви, всяка на своето време и място. - Можем ли да обичаме всички хора? - Ако не обичате всички хора, вие нищо не можете да постигнете." [62, с. 256-257]

Днес в живота влиза науката за Цялото, за Бога. Всеки човек, всеки народ трябва да послужи на човечеството, на планетарната целесъобразност, на логиката на космичните закони, на нравствения императив на всемира.

"Всеки народ изпълнява известни функции в природата и това не зависи от неговото количество, а от качеството на самия народ. Докато един народ работи в съгласие със законите на природата, никой на може да го помръдне от неговото място. А цялото човечество от своя страна е един орган в един по-висш организъм." [5, с. 94]

"Всеки народ е необходим за правилния живот на цялото човечество, защото представлява изявление на особено слово на човешкия дух - слово, което никой друг не може да изяви. Всеки народ развива специфични добродетели и способности." [54]

"Ако измените големината на някой орган и го направите например, два пъти по-голям, отколкото трябва, с това ще създадете нещастieto на целия организъм. Такова е отношението и на всеки народ към великия Божествен организъм. Българите, както и всички други народи имат желание да станат голям, велик народ. Това желание е естествено, но въпросът е, в какво трябва да се заключава величието на един народ? Не е въпросът малкия пръст на ръката да стане два пъти по-голям, отколкото е сега. Значението и важността на малкия пръст се заключава в това, да се използват в добър смисъл неговите енергии." [55, с. 27-28]

"Разберете, че всеки народ има определена мисия, която, ако не извърши както трябва, той е загубен - нищо не може да го спаси. Всеки индивид също има своя определена мисия. Ще ми възразите: Ние да си вземем Македония, Тракия, Добруджа, нищо не ни трябва друго. Не, хора, хора са необходими, за да управляват както трябва тази страна!... Ако бих имал време, щях да ви говоря подробно на какво прилича всяка една партия. Всяка една партия със своите

възгледи и желаниа съответства на едно клонче, лист или плод от едно голямо дърво." [85, с. 140-141]

"Целият сегашен свят е съграден на лъжлива основа.

Всеки народ е част от единния организъм на човечеството. Той развива специфични добродетели и способности. Всеки народ е един елемент в природата и затова има своя мисия в света. Всеки народ възприема специфични космически енергии, трансформира ги и ги предава на другите. И затова той има място и значение в общочовешкия живот. Всеки народ трябва да роди идея, която да ползва човечеството.

Днес хората мислят, че те са едничките фактори, че от тях зависи всичко. Не е така. Има един Божествен фактор, който хората пренебрегват. Един закон гласи: Всяко държавничество трябва да има Божествена санкция, т. е. трябва да зачита Божественото право в света. Всеки народ, всеки човек трябва да зачита Божествената Справедливост в света. А Божествената Справедливост изисква да зачитаме всяко същество, да запазим правата, които то има и да му дадем всички условия за развитие. Не повреждай цветенцето! Като четеш книга, нали не трябва да късаш листата от нея. Всички същества в Природата са като букви в листата на нейната Книга. Не трябва да заличим нито една буква, нито една дума в Книгата, защото ще се изгуби смисълът." [49, с. 248]

"Както всеки човек е уд на Божествения организъм, така и всеки човек, всеки народ има свое място във Великия организъм. Докато е на мястото си, той има велико предназначение. Напусне ли мястото си, той се намира пред голяма катастрофа." [7, с. 90]

"Сега иде фазата на разумното сдружаване на народите. Мина времето на уединеното им живеене. Новият етап, в който преминава днес човешкото съзнание и култура е: Побратимяване на народите." [134, с. 441]

Тези противоречия, които сега имат народите, след време ще изчезнат. Един ден всички народи ще образуват едно семейство и всеки народ ще бъде орган на този велик организъм, член на това семейство. Ще се образува връзка между всички народи. Те ще се уважават и почитат, ще са в зависимост един от друг. Вие ще видите и ще участвате в това събитие." [65]

"Всички народи ще се обединят и то така, че по-големите народи ще покровителстват малките, и така ще престане борбата между народите. Всеки народ да се стреми да стане велик по Дух, Мъдрост и Любов, а не голям - да владее и управлява малките народи." [134, с. 441]

"Вие трябва да знаете, че сте органи вътре в Божествения организъм. Вие имате своя мисия, колкото и малка да е тя. Ако сте верни на своята мисия, Божественият организъм ще промисли за вас.

Всичко, което се прави в света, то е общо!

Сега ви проповядвам за вътрешното единство. Единство иде сега в света!"

"Съвременното човечество се намира в преддверието на новата епоха, понеже слънчевата система е навлязла вече в областта на Божественото зазоряване. Дойде ли това време, за лошите хора няма да има условия за живот. Един след друг те ще измрат и земята ще се освободи от тях. Новите условия, които идат, не търпят злото. Те сами ще го разрушат. Тъмнината ще вдигне своите завеси и ще отиде на друго място. Злото ще дигне своите капитали и ще отиде на друго място, дето ще основе своите банки и кантори. Достатъчно е да четете Свещените книги, за да се убедите сами, че бъдещата епоха не е далеч от вас. От всички хора днес се иска разумна, съзнателна вяра. - Как ще познаете идването на новата епоха? - Както познавате изгряването на слънцето. ... В Писанието е казано, че когато тази епоха настане на земята, слънцето ще започне да потъмнява, и луната ще изгуби своята светлина. Тогава Син Человечески ще яви своето знание на земята. Под думите "слънцето ще потъмнее", разбираме времето, когато хората престават да мислят, че един народ може да се наложи на други със силата си. "Луната ще изгуби светлината си", разбираме времето, когато религиите и религиозните системи престанат да мислят, че могат да оправят света.

И тъй, когато всички народи, всички религии, всички държави престанат да мислят, че са в сила да оправят света, тогава Син Человечески ще се яви на земята със своето знание." [28, с. 393-394]

"Вие искате да знаете истината върху политическия живот. Този живот е израз на вътрешния духовен живот на хората. Политическите партии идат в света по силата на специален закон. Искате или не искате, те ще дойдат, както расте тряскотът по нивите. Партиите са израз на човешкия дух. Те са канал, чрез който се изявява човешката дейност. Има светски и религиозни партии. И едните и другите са естествено последствие на човешкия живот. Преди години религиозните партии се деляха: всяка партия, всяка секта държеше за своята черква. Днес те си подават ръка и казват: Важното е Христос да се прослави. Същото става и между светските партии. Днес и те си подават ръка, обединяват се. Всяка партия носи известни идеи, които могат да се обединят. - Коя партия е най-добра? - Според мен, добра партия е тази, която носи високо човешки идеи и която включва в себе си добри, умни, справедливи и честни хора. Всяка партия, всеки човек трябва да бъде носител на новото." [81, с. 77-78]

На едно място Учителя казва:

"Целият проблем на съвременния свят е чисто духовен."

С други думи, от вътрешният живот на човека, на индивидите, зависи характера на обществото. Един човек, както дъвче хляба си, такива енергии ще има, такова мислене и култура ще има, такова постъпване, отношения, инициативи ще има. Може да се каже, че горното изречение съдържа цялото духовно знание. Човек трябва да съдъвква добре нещата, да вниква дълбоко - до Първоначалното в тях.

"Христос" не дойде да създаде духовенство в света. Той дойде да създаде служители на човечеството, да служат по любов на Бога. Те трябва да бъдат образец на Любовта, на честен живот." [3, с. 35]

"Религията е нещо установено, а ние знаем, че само мъртвите не се изменят, нито растат, нито се смалаят". [140, с. 277]

"Който разбере смисъла на целокупния живот, той ще се свърже с души по-напреднали от него, между които ще има учени, богати, силни хора. Подобното подобно привлича: ако обичаш, ще те обичат, ако учиш, ще те учат, но първото условие за това е любовта. Ти трябва да обичаш учителя си, за да учиш и той да те учи." [118, с. 9]

"Всяка буква е ценна дотолкова, доколкото има отношение към другите букви.

Буквите не трябва да се изучават поотделно, а трябва да се изучава отношението им една към друга.

Физическият свят е дотолкова ценен, доколкото има отношение към другите светове.

И доколкото той ще бъде понятен, дотолкова се изучава връзката му с другите светове." [54]

"Вие трябва да знаете, че сте органи, чрез които Бог трябва да се проявява. Следователно, като органи на Бога, трябва ли вие да Му давате съвет как да постъпва? Бъдете на Негово разположение и каквото ви каже, това правете. Абсолютно послушание към Бога! Ако Той каже да напълните торбата си с хляб и да тръгнете с нея от къща в къща да раздавате, направете каквото ви казва. После може да ви каже да върнете торбата си пълна - и това направете. Защо, за какво, не питайте. Каквито противоречия да минавате, не питайте защо Бог ви е поставил пред тях. Никой няма право да критикува Божиите заповеди и нареждания. Така са постъпвали всички пророци на миналото, всички ученици на Божествената Школа. Абсолютно послушание." [9, с. 177]

"Ако ме пита Господ какво искам, ще кажа: Господи, искам Твоята Любов, Твоята Мъдрост, Твоята Истина, Твоята Правда и Добродетел да пребъдват винаги в мене." [15, с. 288]

"Днес човечеството се пробужда за Божествения порядък на нещата. Започнала е една нова епоха, в която човек несъзнателно приема любовта с едно ново становище." [54]

"Българите и всички останали народи трябва да се молят за идване на царството Божие на земята. Това ще се ознаменува с велики и светли дни. Тогава няма да има бедни, болни, страдащи хора по лицето на земята. Нов порядък ще дойде на земята - порядък на любовта." [133, с. 160]

"Ние се намираме в края на един век на най-големи изпитания. Ние се намираме в една епоха, дете всичкото жито, което е събрано, ще мине през решето, ще се пречисти. Ще имате друга една нова епоха, ще дойдат нови порядки, нови разбирания! Светът ще бъде преустроен като гъсеницата, която става на пеперуда. Коренно ще се измени светът!" [69, с. 39]

"Идат дни на скръб и страдания, за които Писанието казва: "Слънцето, звездите и луната ще потъмнеят." Това означава, че всички религиозни вярвания ще загубят смисъла си, и светската власт ще се помрачи, ще изгуби своята сила.

Ето защо, учениците от Школата трябва да работят върху себе си, да се облекат в броня, да си турят шлем, да издържат на тази вълна на страдания и изпитания, през която ще мине цялото човечество. Тази броня е Любовта. Когато хората минат през тази вълна, ще се оправят." [49, с. 99-100]

"Скончанието на века подразбира край на старите възгледи на човечеството и начало на нова ера на светлина и любов, край на насилието и начало на мир и свобода, край на стария свят и начало на новия свят, който ще продължи с хиляди години в бъдещето." [46, с. 21]

"21 век ще бъде време на чистене и духовен подем. В 22 век ще се възстанови царството Христово на земята." [54]

С други думи, болният, разпокъсаният организъм ще се обедини, ще оздравее. В човечество то ще се възцари културата на любовта, на единството и цялостта, на най-фините величини, на възвишеното. Великото знание на тази нова култура влиза сега в живота.

ФУНКЦИИ

"Новото човечество най-напред трябва да започне с анатомията на човека. За това искам всички да се заинтересувате от анатомията. Като започнете да строите къщи, най-напред нареждате греди, приготвяте скелета на къщата и после строите. Скелетът, това е анатомията. ... В новото човечество няма да изучавате само анатомията, но и физиологията." [85, с. 77-78]

"За мене има само една страна, която има отражения. Всички народи са отражения, проявления на тази страна, на Божествената енергия в света. Всички народи си имат своя функция, която никой друг народ не може да изпълни. Затова казвам на българите, да не се страхуват. Те представляват черния дроб на човечеството. Изчезнат ли българите, ще изчезне черният дроб. Изчезне ли черният дроб и жлъчката, храносмилането не може да се извършва." [132]

"Българите са черния дроб, защото са много жлъчни, обичат много земята и казват: "Житце, житце трябва за нас. Черният дроб е необходим, но като се увеличи много, настъпват нещастията. И малък като стане, ще бъде лошо. Черният дроб трябва да функционира, за да образува жлъчката. Следователно, ако българите изчезнат, в света ще има запичане, а от това и големи страдания." [Солта, с. 66]

"Като българи, вие сте поставени в дупката, която евреите направиха в ребрата на Христа. Тя и до днес стои още отворена. На всички народи е дадена задачата да запушат дупката в ребрата на Христа, която от 2000 години още зее." [125, с. 36]

"Вие трябва да знаете, че сте органи, чрез които Бог трябва да се проявява. Следователно, като органи на Бога, трябва ли вие да Му давате съвет как да постъпва? Бъдете на Негово разположение и каквото ви каже, това правете. Абсолютно послушание към Бога! Ако Той каже да напълните торбата си с хляб и да тръгнете с нея от къща в къща да раздавате, направете каквото ви казва. После може да ви каже да върнете торбата си пълна - и това направете. Защо, за какво, не питайте. Каквито противоречия да минават, не питайте защо Бог ви е поставил пред тях. Никой няма право да критикува Божиите заповеди и нареждания. Така са постъпвали всички пророци на миналото, всички ученици на Божествената Школа. Абсолютно послушание." [9, с. 177]

"Ако ме пита Господ какво искам, ще кажа: Господи, искам Твоята Любов, Твоята Мъдрост, Твоята Истина, Твоята Правда и Добродетел да пребъдват винаги в мене." [15, с. 288]

"Днес човечеството се пробужда за Божествения порядък на нещата. Започнала е една нова епоха, в която човек несъзнателно приема любовта с едно ново становище." [54]

"Българите и всички останали народи трябва да се молят за идване на царството Божие на земята. Това ще се ознаменува с велики и светли дни. Тогава няма да има бедни, болни, страдащи хора по лицето на земята. Нов порядък ще дойде на земята - порядък на любовта." [133, с. 160]

"Ние се намираме в края на един век на най-големи изпитания. Ние се намираме в една епоха, дете всичкото жито, което е събрано, ще мине през решето, ще се пречисти. Ще имате друга една нова епоха, ще дойдат нови порядки, нови разбирания! Светът ще бъде преустроен като гъсеницата, която става на пеперуда. Коренно ще се измени светът!" [69, с. 39]

"Идат дни на скръб и страдания, за които Писанието казва: "Слънцето, звездите и луната ще потъмнеят." Това означава, че всички религиозни вярвания ще загубят смисъла си, и светската власт ще се помрачи, ще изгуби своята сила.

Ето защо, учениците от Школата трябва да работят върху себе си, да се облекат в броня, да си турят шлем, да издържат на тази вълна на страдания и изпитания, през която ще мине цялото човечество. Тази броня е Любовта. Когато хората минат през тази вълна, ще се оправят." [49, с. 99-100]

"Скончанието на века подразбира край на старите възгледи на човечеството и начало на нова ера на светлина и любов, край на насилието и начало на мир и свобода, край на стария свят и начало на новия свят, който ще продължи с хиляди години в бъдещето." [46, с. 21]

"21 век ще бъде време на чистене и духовен подем. В 22 век ще се възстанови царството Христово на земята." [54]

С други думи, болният, разпокъсаният организъм ще се обедини, ще оздравее. В човечеството ще се възцари културата на любовта, на единството и цялостта, на най-фините величини, на възвишеното. Великото знание на тази нова култура влиза сега в живота.

*

Съвременните хора са изправени пред възможността да се пробудят за единството на живота. В това универсално съзнание те ще разберат, че природата е изградена от йерархия човечества - Всемирно Братство, които формират тялото на живия всемир - космичния човек Адам Кадмон, Христос, Брахман. Тази йерархия от същества се поляризира на Бяло и Черно братство. Бялото братство владее системите над диафрагмата, а черното - под нея.

От Белите Братя извира енергията, живота и единството на космичния организъм. Те са обектът и идеалът, към който трябва да се стремим. Ще приведем малко изворов материал, за да стане тази идея по-ясна.

"Първото отношение на народите, на обществата, на семействата, на индивидите, е към разумната природа, а после един към друг. Всички народи, всички държави са удове на великия божествен организъм. Следователно, ако не функционират в съгласие с този велик организъм, те са осъдени на изчезване." [24, с. 10]

"Всички светове и слънца са училища, университети на природата, където се учат съществата от целокупната човешка раса, от които хората на земята са само една мака част. Като схваща своя космичен път и своето отношение към космичното човечество, човек посреща смело изпитанията на земята, изучава всичко, черпи ценни познания и жив опит." [134, с. 426]

"Човекът е частица от цялото и вследствие на това, съзнанието на всички хора на земята, от първия човек още и до всички сега съществуващи, е съединено в едно цяло. Съзнанието на всички тия хора съставлява космическия човек. Всички заедно съставляват едно общество и един народ. И всички народи, които са съществували в миналото, които съществуват сега и които ще съществуват в бъдещето, съставляват органи на един народ само, който някога ще се прояви." [93, с. 7-8]

"Преди нас са живели хиляди и милиони хора, които и досега живеят. Техните тела са изчезнали, но душите и духовете им живеят и днес. Като казвам, че те живеят, подразбирам, че те ни въздействат от невидимия свят." [145, с. 12]

"Човек е правен на различни места на Вселената, от всяка част на Вселената влиза частица в състава на човешкото тяло, и после тези частици са сглобени. Човек е сглобено същество, затова и характерът му е разнообразен, но има много неща, които му липсват." [68, с. 41]

"Живата природа не е нищо друго, освен съвкупност от дейността на безброй разумни същества. Затова, именно, грехът се отразява вредно както върху хората, така и върху природата." [69, с. 75-76]

"Ние мислим, че тук, на земята представляваме нещо велико и отделно от другите хора. Не е така. Цялата вселена, която Бог е направил, е пълна със същества, които стоят много по-високо от нас; те са много по-организирани от нас и по сърце, и по ум, и по дух, и по душа, та ако речем да се сравняваме с тях, ще замязаме на съвременните брамбазънци. Когато един човек на земята започне да разсъждава, то значи, че той е един брамбазънек, нищо повече." [91, с. 4]

"Синовете на светлината живеят в Божествения свят. Като почнем от по-ниските степени на съзнанието и вървим към по-високите, т. е. от областта, в която живеят растенията, постепенно минаваме към животните, между които влиза човекът; най-после влизаме в областта на Божествения свят, където живеят Синовете на светлината." [134, с. 432-433]

"Онези хора, в чиято душа и дух живее Бог, са великите същества, гениите, учителите на човечеството, които са дали най-високите проявления в музиката, в поезията, в изкуството и изобщо във всички области на живота. Това са душите, които подтикват човечеството напред. За историческия процес не са фактори този или онзи народ, това или онова лице, но Невидимият Свят, Силите, които дирижират събитията, а именно - членовете на Бялото Братство." [49, с. 213]

"Бялото Братство не е нещо невидимо. То не е църква, не е секта. То е нещо живо, извън тези покварени условия, в които живеят хората. Който завърши своето развитие, ще влезе в това Всемирно Братство. Добрите хора по вътрешен начин са свързани с Бялото Братство. Добрият, каквото и да придобие, внася го в Бялото Братство. Хората ни търсят заради капитала, който имаме. Има хора, които са обиколили дворовете на Бялото Братство, но не са проникнали в неговите светилища." [49, с. 213-214]

"Питат ни: "Кои сте вие и колко сте?" Ние сме едно Велико Братство, каквото светът никога не е виждал. Едно братство, което има клонове и на земята и на небето и в цялата вселена. ... Да се учиш при Бога, това значи да минеш Школата на Всемирното Бяло Братство. Най-добрите професори, най-добрите Учители са в тази Школа. Всеки от вас трябва да я намери. Тя не прилича на нашите университети. В нея няма никакви хипотези и теории." [49, с. 212]

"Когато ние говорим за Великото Всемирно Братство, подразбираме онази йерархия от разумни същества, които са завършили своята еволюция милиони и милиарди години преди хората и сега направляват целия космос. Те го направляват, защото сами са взели участие в неговото създаване под прямото ръководство на великия Божи Дух.

Според степента на знание и развитие и според службата, която изпълняват, тези същества са наредени в една йерархична стълба, в едно органично чиноначалие, чиито степени са познати под имената: серафими - братя на любовта; херувими - братя на хармонията; престоли - братя на волята; господства - братя на интелигентността и радостта; сили - братя на движението и растенето; власти - братя на външните форми и изкуствата; началства - братя на огъня и топлината; ангели - носители на живота и растителността. Последният десети чин ще заемат напредналите човешки души.

Всички вкупом представляват Великия Космичен Човек." [135, с. 103-104]

Преди да вникнем по-дълбоко в тези системи на космичния организъм, трябва да отбележим, че Бялото Братство е космично явление, космичен принцип, а не човешка организация със седалище в коя да е страна. Следователно импулсите, знанието и ръководството на това

космично ниво на съзнание могат да бъдат възприети отвътре от всеки човек с дадено ниво на еволюция, а не чрез принадлежност към дадено общество, организация и пр. или прочит на дадени четива.

"Ония членове на Великото Всемирно Братство, които ръководят развитието на човечеството и го водят към светли бъднини, не образуват някакво видимо за хората общество или организация. Те съставят един жив колективитет, една разумна общност, съществуваща извън покварените условия, всред които хората живеят. И затова е смешно да се говори, че седалището на това братство е тук или там, всред тоя или оня народ." [135, с. 108]

"Някои казват, че Бялото Братство е в България. Голяма чест е направило то на България, ако мислите, че то е тук. Всемирното Бяло Братство не може да избере такъв един малък народ за свое седалище. То не е избрало нито Англия, нито Франция, нито Германия, нито Русия. Другаде си има свое седалище. Единственото нещо, което съществува в света, то е Всемирното Бяло Братство. Всички други хора: писатели, свещеници, проповедници, философи, всички те са служители на Бялото Братство. И културата, правдивостта в света, се подтикват все от тяхната мощна сила, от техния мощен Дух. Когато Христос дойде на земята, тия велики Бели Братя изпратиха от небето един полк ангели, служители техни, да пеят. След тях дойдоха тия трима мъдреци, адепти от Изток, да се поклонят на Христа. И те бяха техни служители. И някои казват: Бялото Братство в България не вирее. Българите трябва да знаят, че свободата им е дадена от Бялото Братство! И ако сгрешат, Белите Братя ще се разправят с тях! Няма народ, с който те да не могат да се разправят. Нека запомнят това нещо всички!" [77, с. 9]

"Освобождението на България от турско робство се дължи на Бялото Братство. То подготви условията и внуши на руския император Александър II да обяви война на турците. Александър II послуша гласа на Бога и обяви своя манифест за освобождението на България през 1877 година, а Небето помогна да се осъществи този Божи План чрез другите държави. Белият цар освободи България. Руският Цар Александър II бе един велик дух на славянството. Той бе ученик на Бялото Братство. Той първо освободи собствения си народ от крепосничеството и помешчичеството, разкрепости селяните и им даде земя. Така той стана Цар Освободител на руския народ. Ако не беше освободил руския народ от крепосничеството, нямаше да може да изпълни волята на Бога да освободи България от турско робство. Така че Александър II е двоен освободител. Веднъж за руския народ и втори път за българския народ. Чрез освобождението на България, Русия се издигна като народ и държава. Това бе наградата за Русия от Невидимия свят." [50, с. 444]

"Свободата на българите е дадена от Бялото Братство и ако злоупотребят с нея, да му мислят. Щяха да видят българите свобода, ако не беше влязъл Бог в руския цар Александър II и не му беше внушил да освободи България. Манифестът на руския цар за обявяване на войната е Словото на Господа за освобождение на България. Така че българите дължат освобождението си първо на Бога, второ - на Бялото Братство, трето на руския цар и четвърто на руския народ." [50, с. 620]

Тези редове носят в себе си съществена идея. Разумният свят не работи чрез организации и юридически системи, но чрез пробудените хора на всеки народ. Тези хора слушат отвътре гласа на Учителя, на космичното съзнание. Те са били в нозете на Учителя от древността и имат знанието в себе си. Тези хора може да не са в дадено духовно общество, може да не са чели известни книги, но те имат нужната нравствена и мирогледна висота, за да извършат в обществото действия, съзвучни с програмата на разумния свят за дадена епоха. Тези хора, именно, могат да задвижат едни или други обществени механизми, да повлияят със своето слово и пример на обществото, да внесат в него подем, брожение, импулс за промяна. От древността още между българите живеят посветени хора, подготвени от Духа. Тези напреднали души, скрити от погледа на обществото, във възлови исторически периоди дават посвещение в знанието на разумния свят, както за своя народ, така и за ония народи, които са призвани да внесат нова културна вълна в човечеството.

"Разумните сили в природата - Бялото Братство са приготвявали българите отпреди 5400 години за днешните времена. Сега те помагат на България." [49, с. 296]

Действително, българите са народ за посвещение. В края на всеки цикъл техните посветени отиват там, където трябва да се подеме нова културна вълна. Още с азбуката на двамата светци, със словото на българска книжовност и с богомилските посланици, те благословиха младата Русь, "както Мелхиседек благослови Авраама". Сега им предстои да запалят с божествения пламък славянството – ядрото, върху което ще се присади новата коренна раса. Както вече казахме, новите културни вълни в човечеството се формират под влияние на слънчеви импулси, при затваряне на слънчеви цикли, които се изразяват чрез идването на Мировия Учител и неговата школа между даден народ. Защото Мировият Учител идва от центъра на системата - Слънцето и носи нещо ново - нова енергия, нови идеи, нов тласък, нов импулс към по-високо ниво на проява. Тази нова светлина, този импулс на ново еволюционно ниво, се изразява чрез посветените на онзи народ, в който се явява Учителя. Тези посветени имат вътрешна връзка с Учителя и се проявяват навсякъде в обществото. Понеже Слънцето е сърцето на системата, неговата енергия, неговият живот и любов протича чрез тези посветени към капиллярите на обществото, където внася нещо ново, живително. Сега идват условия този импулс да протече и да оживи обществото за новото. Той за кратко време ще доведе до голям духовен подем, ще промени коренно разбиранията и стремежите на хората, ще внесе в живота им свежи струи от слънчевата култура на светлината и доброто.

"Има на земята една ложа от учени, които се събират да разискват разни научни въпроси само един път в годината. Тези посветени хора знаят за земята, за нейното минало и настояще много повече от всички съвременни учени, представители на официалната наука. Ала що се отнася до бъдещето на земята, и те не го знаят положително и те правят предположения за него.

Освен тази ложа от посветени на земята има на слънцето друга една ложа от велики Посветени, които знаят положително не само миналото на нашата планета, но и нейното бъдеще.

Но и едната и другата ложи са само органи на оня велик всемирно организъм от съвършени, високо напреднали същества, които образуват Великото Всемирно Братство." [135, с. 103]

"Школата на Всемирното Бяло братство е на Слънцето. Там всяка година Белите Братя правят събор. И представителите на Белите Братя на земята се събират на събор. Къде? На един висок връх на Хималаите. Къде е този връх? Зная го, но не мога да ви го кажа, не е позволено. Тогава Великите Братя изявяват към тях Любовта си във всичката своя пълнота, с всичката си енергия, която се отправя към целия свят. Тази енергия е причина за повдигане на религията, науката, изкуствата, за преустройство на обществата, за подобряване на строя и управлението. Светлите и красиви дни на нашия живот се дължат на събора на Белите Братя на Слънцето. Когато някой от Белите Братя на земята минава през посвещение, той трябва да внимава това да стане в деня на тържествения събор на Слънцето. Тогава именно лъчите на слънцето изпращат нещо ново на земята." [51, с. 215]

По времето на петата коренна раса (бялата раса) Бялото Братство е дало четири Божествени импулса, проявени чрез неговите четири клона за този период:

I клон - Египетски: Изявява принципа на Божествената Мъдрост. Работил в целия древен свят. В Египет учениците му се наричат херметисти, в Гърция - орфисти, в Палестина - есеисти, в Персия - маздеисти. Този клон има за задача да подготви човечеството за Христовото учение.

II клон - Палестински: От Египет отива в Палестина да подготви идването на Христа, след това в Рим, Англия, Германия, Франция и цяла Западна Европа. Те имат за задача да внесат Христовото учение в света и да го разпространят.

III клон - Богомилски или Български: Той от Египет отива в Индия, оттам в Арабия, Сирия, Мала Азия и минава в България. Има за цел да реализира Божественото учение на Христос. Розенкройцерите са разклонение на третия богомилски клон и те имат за цел подготвянето на новата култура.

IV клон - работи пак в България. Той обединява трите предшествашки клона и има за задача да подготви условия за новата общочовешка култура, за новата раса на любовта, светлината и доброто. Този клон е концентрирал за целите си мощен духовен потенциал, който в определен момент ще се изяви.

Как ще се изяви този клон? - Чрез готовите души в България, които ще дадат образец на света за живот и култура поставени върху принципите на новата епоха, на новата раса. Това е Христовия импулс, който ще преобрази народите, ще преобрази човечеството. Христос ще се изяви чрез готовите души, които са пробудили в себе си универсалното Христово съзнание.

"Що е Христос? - Христос е колективен дух. Той е сбор от всички Синове Божии, чиито души и сърца бликат от любов и живот. Всички Синове Божии, съединени в едно, всички разумни души, които живеят в божествено единение - това е Христос. В този смисъл той е Глава на Великото Всемирно Братство." [135, с. 107-108]

"Главата на Бялото Братство е Христос, а на Черното - Сатана, Велзевул. Христос е име колективно и представлява множества, които християните изчисляват "тисящи над тысящи" и "тми над тми", което означава сто милиона, а стоте е число на ангелите и представлява свършенството. Един милион от тия сто милиона, които са с Христос, са въплътени в човешка форма."
[Съборни 1912, с. 40]

"И Христос идва сега, за да примири човечеството с Бялото Братство - Братството на светлината." [106, с. 38]

"Аз трябва да ви запозная с Бялото Братство. Вие още не го познавате. Искам всинца вие да се наричате ученици на Всемирното Бяло Братство, на което Христос е глава. В себе си тъй ще кажете: ние сме ученици на Всемирното Бяло Братство, на което Христос е глава." [87, с. 577]

За да съдействат на този сублимен Христов импулс, българите трябва да осъзнаят и разберат дълбоко своята функция в планетарния организъм и да се свържат със съответния енергиен източник в йерархията на разумната природа.

В цялата Вселена, олицетворена от космичния Адам Кадмон, съществуват 10 йерархии същества, които по еволюция стоят над човешката раса:

1. Серафими - братя на любовта - първи приемат Божествените мисли и ги предават на по-долу стоящите. Направляват голяма група слънчеви системи и ги обединяват като едно цяло. Те са глава на космичния човек, затова в староеврейската кабала са наречени Духове на Божия венец.

2. Херувими - братя на Хармонията и Мъдростта. Направляват и обединяват също цели групи слънчеви системи. В космичния човек - гърдите и белите дробове. Човек като диша се свързва с херувимите. "Като дишате, мислете за херувимите и за тяхната мъдрост и сила - значи мъдростта се придобива чрез дишането."

3. Престоли - братя на волята и истината. Те представят сърцето на космичния човек. "Чрез сърцето си човек е свързан с престолите, т. е. с Божествения Разум."

4. Господства - братя на Мъдростта, Радостта и Интелигентността. Те представляват колективната интелигентност, проявена в природата. Те са границата между света на принципите, който се представя от трите горни йерархии и света на силите и законите, които действат в космоса. Те представляват диафрагмата в космичния човек и затова в човека управляват диафрагмата и слънчевия възел.

5. Сили или духове на движението - управляват движението и растенето. Те управляват всички сили в природата и дават подтик на всяко движение и растене. Работят в стомаха на космичния човек затова и в човека управляват стомаха и жлъчката. Учителя ги нарича още "същества на благородството". "Ето защо, като се нахрани, човек става по-разположен, по-добър, по-благороден, готов за жертви."

6. Власти или духове на формите - братя на външните форми и изкуствата. Те дават плът и кръв на всяка идея от висшите светове, обличат я във форма. Зад всяка форма, от галактиките до атомите, стоят те. Това са елохимите, за които се говори в Писанието. Чрез елохимите Бог даде на човека форма, затова се казва: "Направи Бог човека по образ и подобие свое." В космичния човек те представляват черния дроб, затова и в човека те управляват черния дроб. Разстройството на черния дроб се познава по пожълтяването на очите. Това показва, че има нещо дисхармонично в чувствата на човека. Ако разстройството на черния дроб е голямо, явява се жълтеница. Това показва, че между Божествените власти и човека има някаква дисхармония. Жълтеницата се лекува чрез възстановяване на хармонията между Божествените власти и човека.

„Чрез жлъчката човек е свързан със съществата на доброто. Прекъсне ли се тази връзка, жлъчката се пука. Следователно, изгубването на доброто в човека и пукаването на жлъчката, това са синоними. За да се намали жлъчността на човека, трябва да се увеличи доброто. Когато жлъчката е в нормално състояние, доброто и любовта се увеличават. Тогава човек е в хармония с Божествените власти."

7. Началства или духове на времето - Братя на Времето, Състоянието и Такта. Те управляват големи периоди от време в човешкото развитие. В космичния човек те представляват далака. "Чрез далака човек е свързан с началствата, наричани още Божествена правда или победа в света. Увеличаването и разстройството на далака показва, че правдата е нарушена, че човек е в дисхармония с началствата."

8. Архангели или духове на огъня. Те са духове на топлината и огъня и ръководят отделните народи. Всеки народ си има по един архангел, който го ръководи и управлява. В космичния човек те са свързани с бъбреците. "Архангелите са наречени същества на Божията слава. Те ръководят народите. Те имат отношение към бъбреците. Който не слави Господа и не се въодушевява от великото в природата, не може да бъде във връзка с архангелите и страда от разстройство на бъбреците."

9. Ангели или духове на живота. Те са носители на живота и растителността. Те приготвяват живота. Ангелите са духове - ръководители на всеки отделен човек. Всеки човек има поне един ангел, който го ръководи и направлява. Той му внушава светли мисли, благородни желания и постъпки, проявява се като предчувствие, интуиция и пр. "Най-после слизаме до йерархията на ангелите, които са основата на живота. За да имат връзка с тях, всички хора мъже, жени, деца, трябва да раждат. Който не може да роди една светла мисъл, едно благородно желание, не може да бъде във връзка с ангелите. Затова, който не ражда светли мисли и благородни желания, прекъсва връзката си с ангелите, носителите на живота и с това намалява живота си."

10. Напреднали синове на човечеството - светии, посветени, адепти, които образуват ложата на Бялото Братство на земята и са непосредствени учители и ръководители на човечеството. Главното седалище на Бялата ложа на Земята се намира на северния полюс. [26]

Нека вникнем сега какъв е основния принцип в общочовешката функция на българите.

"... ако българите изчезнат, в света ще има запичане, оттова и големи страдания."

Тази идея е много обширна и засяга взаимодействието на доброто и злото, сладкото и горчивото, основите и киселините, нежността и насилието и пр. Първата от всички тия полярности разширява нещата, а втората - ги ограничава.

Когато се говори, че българите са в черния дроб, специално жлъчката, има се предвид този принцип на разширение и изфинване, от който произтича доброто, любовта, синтеза на частите в цялото. Жлъчката е именно мястото, където се регулира баланса между горчивото и сладкото, между злото и доброто, външното и вътрешното, механичното и органичното, цялостното и пр. Тази много сложна тема ще разглеждаме в цялата тази книга от множество гледни точки.

Важното е да се разбере още отначало, че основният принцип, който българите трябва да приложат и внесат в човечеството, е принципът и методът на доброто, който можем да наречем още принцип на обмен, протичане, взаимност, взаимодействие, връзка, синтез. Действително, обмяната на веществата, информацията, енергията е най-същественото условие за взаимодействие на частите с цялото, за протичането и реализирането на живота. Нарушението на този обмен, което най-често произтича от неправилно хранене, води до всички ограничения, болести, кризи, бедствия и страдания на човека и човечеството. Защото храната е Словото на интимния свят, на Бога, а храненето е взаимодействие с импулсите, причините, идеите на живота. Забранената ябълка е именно онова нарушение в храненето, което е затруднило обмена на частите с цялото, т. е. принципа на доброто, след което горчивите сили на егоизма ограничили и заробили човечеството. Това значи излизане от балансирания, централен, интимен свят във все по-дисбалансиранни външни сфери, в които се забелязват аномалии на излишек или недостиг, подпушващи космичното течение на доброто, на любовта, на цялото.

Ако вникнем например в нарушената обмяна на веществата, ще видим, че тя се изразява в излишек или недостиг на вещества в обмена, на изменение в техните взаимодействия и характер на превръщане, в натрупване на междинни продукти на обмяната, в образуване на вещества несвойствени за нормалния обмен. И всички болести на обмяната се активират и мултиплицират именно в черния дроб, който в известен смисъл е най-голямата храносмилателна жлеза. Тези дисбаланси са свързани с по-дълбоки причини, тъй като всяко градивно органично вещество изразява и се регулира от известен нравствен принцип. Нарушението на този принцип води до аномалии в известни обменни процеси и до специфични страдания, чрез които природата ни насочва къде грешим в своите прояви и как да се поправим. Тази част от знанието е изгубена от човечеството и тепърва има да се възстанови.

За илюстрация можем да споменем най-бегло няколко специфични нарушения и аномалии в обмяната на веществата.

Така захарният диабет се характеризира с недостатъчно усвояване на въглеродородите и нарушение на техния преход в мазнини; при затлъстяването се извършва излишно превръщане на въглеводи в мазнини; подаграта е свързана с нарушение отделянето от организма на пикочна киселина. Излишното отделяне в урината на пикочнокисели, фосфорнокисели и оксатокисели соли може да доведе до утаяване на тези соли и до развитие на бъбречнокаменна болест. Недостатъчното отделяне на ред крайни продукти на белтъчна обмяна вследствие на някои заболявания на бъбреците води до уремия. Натрупването в кръвта и тъканите на ред междинни продукти на обмяната (млечна, пирогроздена, ацетооцетна киселини) се наблюдава при нарушение на окислителните процеси, разстройствата в храненето и авитаминози; нарушението на минералния обмен може да доведе до промени в киселинноалкалното равновесие. Разстройството в обмена на холестерина лежи в основата на атеросклерозата и някои видове жлъчно-каменна болест. Към сериозни разстройства на обмяната се отнася нарушението в усвояването на белтъка при тиреотоксикоза, хронично нагнояване, някои инфекции; нарушението в усвояването на водата в захарен диабет, на солите на CaCO_3 и фосфора при рахит, остеопороза и други заболявания на костните тъкани, солите на натрия при адисонова болест и пр.

Черният дроб регулира емоционалния свят на човека (условно сърцето) и баланса ум-сърце. Именно тук се концентрира и ликвидира дисбаланса (кармата) на организма - индивидуален и общочовешки. Българите са в този фокус на сили и по този начин тяхното благоприятно (балансирано) или неблагоприятно (разфокусирано) състояние се връща като бумеранг към целия организъм - човечеството. Споменатият дисбаланс има много нива на проява - веществено, лъчисто, информационно, емоционално, мисловно, социално и пр.

Взаимодействието и баланса на полярните принципи, които изявяват живота е също обширна област, която изисква отделно разглеждане. Както съществуват разсеяна и кохерентна светлина, така съществуват и разбалансиранни или високо организирани, хармонични мисли и чувства. Хармонизирането и баланса произтичат от импулсите на организиращия център, който можем да наречем процес на извиране, протичане, пречистване. Тези импулси се проявяват специфично чрез всяка от полярностите, като по този начин движат формите на живота към по-висши фази.

"За да се поправи съвременното общество, има в природата само два метода, с които тя си служи: единият метод или закон е законът за прецеждане, който подразбира сгъстяване, изстудяване, слизание надолу в почвата, в пластове на която трябва да се оставят всички тия утайки, които са се натрупали, и водата да излезе в някоя долина опреснена и пречиствена. Но за този процес всякога се изисква едно голямо налягане, водата трябва да слезе отгоре надолу. Другият метод, с който си служи природата, е чрез изпаряване; той подразбира разширение на водните капки, превръщането им на паровидни и издигането им високо. А това става чрез закона на топлината или чрез закона на магнетическото привличане парите горе, в пространството. Тия капки по тоя начин опреснени, обновени, оживотворени и напълнени с енергия, се повръщат към Земята и донасят своето благословение от въздушното пространство на всички растения, като измиват листата им, т. е. подобряват дихателната им система, освежават корените им, като размекват почвата около тях и с това дават възможност на задържаните сокове да се възприемат и прекарват в организма на растението.

Първият процес на прецеждане е подобен на желанията, които се извършват в сърцето, а вторият процес е подобен на мислите, които се пораждат в ума и се повдигат нагоре. Първият процес е потребен, за да се пренесат капките от високите места на сушата към по-ниските, и да се даде възможност на всички семенца в почвата да поникнат, да проявят своя живот и да принесат своите плодове, нужни на човеците и на всички живи същества, а вторият процес е необходим, за да се пренесе влагата от морските равнини към сушата. Обаче тия два метода трябва да се съединят в едно. Освен тях има и трети метод, който е метод на движение, т. е. горе във въздушното пространство трябва да се явят въздушните движения, които да пренесат парите от океана към сушата. Този процес е обяснен във физиката в смисъл, че има две въздушни течения: топло и студено. Топлото течение върви отдолу нагоре, а студеното - отгоре надолу." [18, с. 14]

"Тия две течения означават човешката воля, която действа в човешкото сърце и в човешкия ум. Течението на сърцето е топло: то е течение отдолу нагоре, а течението на ума е студено - отгоре надолу. Там, където тези две течения се срещат, се започва животът. По същият начин

и в пространството, когато водните пари се намерят между тези две течения, топлото и студеното, те се прекръстосват и образуват водните капки. Така се явява дъждът, носител на най-великото благо за развитието на растенията и за поддържането на живота. ...

В съвременния обществен живот туй течение на сърцето трябва да се прати нагоре, да опресни и пречисти атмосферата на човешкия живот. По същия начин, както влагата трябва да обсеби и обедини всички ония малки частички от прах, сажди и други подобни в пространството, така трябва да дойде и вторият процес на изстудяването, на човешката мисъл (законът на самопожертвуването), та всички капки да се изпратят на Земята, а заедно с тях и казаните неканени гости (прашинките в пространството) ще слязат долу на работа. По аналогия трябва да се каже, че всички отрицателни елементи, от които съвременните хора се оплакват, това са ония малки пращинки, които природата е повдигнала нагоре за известна цел - за да съгради водните капки или да им даде стабилен скелет. При сегашните условия, разумният живот е изпратил тия неорганизиранни елементи, според нашето схващане, за да образува скелета на новите мисли и желания, да облече съществуващите обществени фактори в плът и кръв."

[18, с. 14, 17]

"Съвременното човечество наподобява на тия сухи кости (пророчеството на Езикил). Те са разхвърляни по цялото лице на Земята, без никаква вътрешна, тясна връзка и между тях постоянно има стълкновение от движението на земните бури. ... Това са всички съвременни обществени прояви, които са резултат на висящи, неразрешени общочовешки въпроси"

[18, с. 17]

Тук се говори за взаимодействието на полярностите, които динамизират проявленията на водата, т. е. живота. Там където се пресичат топлото и студеното течение, с помощта на въглеродните пращинки се реализират валежите.

Въглеродът е елементът на българите. Когато дойде мястото да вникнем в това твърдение, ще видим, че то съдържа голяма дълбочина - защото въглеродът твори живите форми в цялото им многообразие. Той именно е основата, която балансира всички други елементи. Зад този елемент се крие една велика идея. Неговата висша форма - диамантът е най-твърдия и най-благороден представител на скъпоценните камъни. За съвършения човек се казва че има диамантова воля. Неговият организъм е особено структуриран. С други думи, въглеродът и другите елементи в него са в едно висше състояние. Не случайно висшата светлина на духовния спектър се нарича диамантовобяла христова светлина, която е изявление на христовото свръхсъзнателно състояние. Диамантите отразяват именно тази светлина. Интимната дълбочина на Божествения свят, на "небесната твърд" може да се уподоби именно на такъв неразделим диамант. Тази област има толкова фини вибрации, че наистина може да се нарече неразделима.

Днес на човечеството предстои да приеме Христовия импулс, импулса на тази интимна диамантово-бяла светлина на Духа, на универсалната, космична Любов, на глобалното, хуманно, възвишено разбиране. Тази Любов, т. е. сила на синтез е най-разумното нещо - диамантовата, съвършената, лъчиста *същина* в дълбините на външния човек-въглен.

Постигането на Христовото съзнание е равносилно на отварянето на интуицията и свръхсъзнателното ясновидство, в което човек съзнава, че атомите са кондензирана светлина, че всичко е светлина, че всичко е разумност, любов, Дух, че животът е неразделим и единен. Това прозрение води до голяма радост, ликуване, взаимност и щастие между съществата.

Българите имат длъжността да изявят диамантовата бяла светлина на свръхсъзнанието, да бъдат светещи диаманти, които осветяват пътя на човечеството. Светлината отразена от тия диаманти представлява онова сублимно чувство на синтез, на всеобемаща любов, което ще обедини човечеството.

"При новото съзнание всички хора ще образуват едно семейство и всеки народ ще бъде орган на това велико тяло, и народите ще се уважават взаимно и ще се почитат, както сега се почитат краката и ръцете. Това ще бъде култура на братство и сестринство. Когато говорим за новата раса, новата култура, подразбираме любовта, проявена по новия начин, за който сегашният свят има смътна идея. И тогаз ще се намерим в един красив, хармоничен свят, дето няма да има никакви противоречия. И това бъдеще живо верую ще обедини всички хора в едно цяло."

[54]

Това е излизане от външния, механичен живот и влизане в цялостния, необятния живот на светлината, на диамантовата непоклатима същина. Това е също излизане от властта на външните светила, авторитети, системи и влизане в лъчеизпускащото битие, в универсалното творческо разбиране на живота.

"Слънцето, луната, звездите са символи на нещо. Слънцето, например, означава държава. Когато един народ, едно племе, една раса или цялото човечество се организира в една външна сила и започне да проявява своето, това се нарича слънце. В Писанието се казва, че слънцето, луната и звездите ще потъмнеят и ще изгубят светлината си. Когато се казва, че слънцето потъмнява, това подразбира държава, която губи своята сила, своята светлина. Луната представя известна религиозна система, независимо от това дали е права или крива. Звездите пък представят великите хора на земята. Значи ще дойде ден, когато държавите, религиозните системи и великите хора на земята ще изгубят своята сила и светлина и ще паднат от своето величие." [30, с. 31]

"Само любовта ще разреши социалните въпроси, когато във всички индивиди дойде новото Космическо съзнание." [10, с. 127]

"Аз съм истинната лоза." В тези думи се крие единството в живота. Всички страдания и противоречия в живота се дължат на отсъствието на единство." [59, с. 75]

Както пръчките приемат живот от чукана на лозата, така и душите трябва да се отворят за живота на универсалното съзнание, на Духа. Това е законът на доброто. Според този закон, неразделимият живот на цялото трябва непрекъснато да протича под формата на обмен между частите, за да ги опреснява и освежава, да внася в тях изобилие, щастие и простор.

Нека сега започнем системното изследване на този раздел.

Духът е Слънцето на живота. Той извира в звездите, в слънцата, като същина на светлината и топлината, същина на електричеството и магнетизма, чрез които се проявяват ума и сърцето на човека. Взаимодействието на тия две полярности създава движението, което ние наричаме живот, добро, обмен на енергии, идеи, взаимоотношения, блага. Когато човек обича идейно, безкористно, неговата любов е проявление на Духа, на Христовото съзнание, на тази сила на синтез. Човек има импулс да прави всякакви услуги и добрини на съществото, което обича и по този начин се проявява откъм най-добрата си страна - разкрива своите дарби, способности, идеи, нравствени качества, т. е. разкрива своето висше, универсално, божествено естество. Това пробужда импулс в умовете и сърцата на околните да правят също добро, да пуснат струята на живота, на Цялото да протича.

"Светлината внася стремеж, а топлината - движение; светлината определя посоката на целта, а топлината дава сила за реализиране на целта; светлината отправя живота нагоре, отдето тя слиза, а топлината го импулсира и разширява. Словото, т. е. семето в живота е Христос, защото Той казва: "Аз познавам Онзи, Който ми дава живот и ми показва пътя; виждам светлината, която ми сочи целта; усещам моя живот. Щом познавам светлината, топлината и живота, познавам и Отца си. Христос казва още: "Полагам и душата си за овцете." ... каквото е отношението на Христовата душа към човеците, такова е отношението и на въздуха, водата, светлината и топлината към растенията. Христос трябва да полее почвата на нашия живот, да я озари със своята светлина и топлина, за да възкръсне Божественото. Както любовта възкреси Христа, така ще възкръсне всяка човешка душа. Затова е нужно познаване на Отца и на Сина. Познаването означава разбиране и прилагане на великия закон на любовта, който спасява и възкресява. Спасението няма да дойде нито от водата, нито от въздуха, нито от земята. Спасението иде от Слънцето на живота, носител на светлината и топлината." [13, с. 5]

Любовта, Бог е най-интимната, съкровена и динамична сила в глъбините на човека, която може да направи всичко от него - да го направи вдъхновен, талантлив, изобилен и добър. Без нея всичко е заробено от товара на карма и не може да се прояви. По този начини българите, за да се проявят, трябва да заобичат.

"... Защо делата на един народ понякога вървят по-добре, а понякога по-лошо? Защото понякога кармата му е назряла и го поставя в невъзможност да прави добро, дори да желае това." [105]

Доброто е основата, канарата, върху която може да се гради мирогледа, културата, живота на човека, народа, обществото. Извън основата на доброто всички неща са нетрайни.

"Днес от всички хора се изисква да поставят доброто за основа на своя живот. Това се иска и от българите." [25, с. 269]

Човек се проявява като добър и щедър само когато обича. Доброто е възвишено състояние на свещен трепет - да трептиш за един човек, за една идея, да търсиш начин да направиш всичко най-хубаво за тях.

"Ние действаме в България така, щото Господ да направи този народ по-религиозен и по-щедър, за да може чрез тия добродетели да му се помогне, за да се подигне." [105]

"А пък за мен религиозното чувство е финес. Знаете какво значи финес. Едно от най-деликатните чувства. Индусите го наричат хилядолестник. То е най-ценното чувство, най-мекото, най-благородното, което има човек. Този човек, който има това чувство, този хилядолестник, той има свещен трепет. Като види най-малката работа, едно цветенце, той е внимателен да не го стъпче." [22, с. 277]

Като проявление на любовта, доброто е много фино течение, но като интимна сила, то може да събуди трепет в сърцата и душите, да раздвижи цялото общество. Идеите на доброто трябва реално да влязат в живота като императив и норма на новото общество.

"Ние не сме секта, а сме партия на доброто и няма нищо по-добро от тази идея." [17, с. 257]

"Поддържайте доброто, както в себе си, така и във всички хора. Знаете ли какво ще бъде, ако София представяше висок духовен и умствен център и всички софиянци отправят ума си към Бога, към всички души в света, към всички добри и праведни хора на земята. Работите на България щяха да се оправят много скоро." [54]

Човек трябва да се занимава с доброто, което ще му придаде нещо, ще го импулсира да твори, да се прояви, а не със злото, което ще го обере.

"Богатите хора са богатите идеи в света. Доброто е богатият човек, когото трябва да оберем. Злото пък е бедният човек, когото трябва да оставим да мине и замине. Какво ще вземеш от бедния? Писанието казва: "Не се противи на злото!" Защо? - Защото злото е беден човек, за когото ще трябва да се плаща. Това изречение от Писанието е една важна икономическа формула." [54]

"Скръбта е матката на душата, дете всичко расте. Радостта е утробата на духа, дете всичко зрее. Всичко живо расте, всичко велико и възвишено зрее. От това гледище, като жива сила, злото расте, но не дава плод. Следователно, няма условия да зрее. Като израсте и се увеличи, най-после злото умира. Такава е съдбата на всички лоши мисли, чувства и постъпки. Доброто, като жива сила в природата, има сила да расте и да се увеличава, и понеже носи зародиш в себе си, то дава плод и вечно живее. ... И най-малкото добро следва човека през вековете. Затова е казано, че силата на злото е до четири поколения, а на доброто - до тисеци родове. Съща е разликата между лошите и добрите мисли, чувства и постъпки. Такава разлика съществува между лошия и добрия живот между лошите и добрите хора." [124, с. 68]

Черният дроб съдържа формулата за регулиране на доброто и злото. Той е мембрана между храната и кръвния ток - между физическия и духовния свят, която уравнива тия поляриности. Тази мембрана е висшето добро или силата на синтез, на универсална любов. Човек трябва да се занимава с тази сила, която регулира доброто и злото, сладкото и горчивото, разширяващото и ограничаващото, и по този начин отваря всичките му пътища.

"Богомилите обявиха война на злото. Много говореха за него. Много го критикуваха. Човек не може да се бори със злото. Той трябва да се стреми към доброто, него да призовава. Доброто може да се справи със злото." [11, с. 125]

"Най-добрите хора в света имат здрав черен дроб.

Разстроен е черният дроб. Защо? Защото не го обичаш. Той се сърди и руши. Обикнете черния дроб и той ще се поправи. Най-хубавата панацея за черния дроб е да го обикнете и като съзнавате важността му, той ще се поправи. Обикнете ли и противоречията, вие ще държите черния си дроб в пълна изправност. Щом намирате, че светът не функционира както трябва, вие разстройвате черния си дроб. По този начин си пакостите." [37, с. 99]

За да придобият самосъзнание за своята природа и предназначение, българите трябва да опознаят естеството и функциите на черния дроб, да осъзнаят неговата важност и уникалност за живота.

Черният дроб е владетел на астралния свят и регулира енергиите на доброто и злото. Злото се проявява в гъстата материя и затова седалището му е в центъра на Земята. Доброто се проявява във фината, лъчистата материя и седалището му е в центъра на Слънцето. Затова дейността на черния дроб може да се представи под формата на шестограм, който се състои от два триъгълника - един с върха надолу и друг с върха нагоре, или като дърво с корени и клони. В номерологията тази идея се характеризира с числото 6, което е венерино число. Венера символизира човешката любов, в която обаче има един опасен, отровен елемент. Елементът на Венера е мед, бакър. Опасно е да се яде в бакърени съдове, защото като престои в тях, храната се отравя. За да се излезе от това положение, съдовете трябва да се калайдисват с елемента на Юпитер или да се позлатят с елемента на Слънцето. Ако птицата Гаруда идва да кълве черния дроб на човека, значи той не стои в равновесието, в Хара, а се поддава на отровите на злото. Зад черния дроб, като средищен орган на организма се крие една велика идея. Неговите клетки са разположени по особен лъчист, слънчев начин. Даже да изгуби 80 процента от масата си, черният дроб може да се възстанови. Той е ключ за онази сила на вечно възстановяване, подмладяване, безсмъртие. Като са поставени в този шестограм, българите са поляризиращи в две групи: едните са обърнати към центъра на Земята, към неорганизиращия свят, а другите - към центъра на Слънцето, към света с велики идеи, импулси, идеали.

"Трябва да знаете вътрешните сили, които се съдържат в числата. Някои числа съдържат нисши сили, а други - висши. Някои окултисти казват, че шесторката е число на илюзии. Според мене, числото шест показва пътя на слизането и възлизането. Числото шест е образувано от 2 x 3. Значи имате два триъгълника: единият с върха надолу, а другият - с върха нагоре. Първият триъгълник показва стремежа на човека към центъра на Земята. Силите на този човек са неорганизиращи. Вторият триъгълник показва, че стремежът на човека е насочен към центъра на Слънцето. Енергиите в него са организирани. Той има отношение към духовния свят. Човек, на когото върхът на триъгълника му е насочен надолу е лишен от благородство и интелигентност. Той постоянно се натъква на противоречия. С такъв човек не се живее лесно. Той не е лош, но не е организиран. Той не вижда нещата ясно. Той е груб, недосягаем. Ако веднъж се ръкуваш с такъв човек, втори път няма да искаш да се ръкуваш. - Защо? - Груба, корава е неговата ръка, а твоята е мека, деликатна. Той ще те стисне със своята груба ръка така, че ще помниш това ръкуване." [128, с. 35]

Онзи, който не вижда нещата ясно и се натъква на противоречия, такъв човек е обърнал гръб на светлината. Във висшите области на черния дроб се съдържат методите, чрез които човек може да се обърне към светлината, към божественото - да се свърже с възвишения разумен свят.

"За да разберем правилно живота на човека, трябва да знаем, че у него има две естества - две начала - едно разумно начало и едно неорганизирано естество, което трябва да се моделира. Ние има да се справяме в своето тяло с една инертна материя, и трябва да разбираме законите ѝ, за да можем да извадим нещо полезно от нея. Тази материя може да спъне човека във всяко отношение. Но ако човек знае как да се справи с нея, всичко ще може да постигне. Тази инертна материя, за да можем да я преработим, трябва да знаем как да употребяваме светлината. ... Трябва да имаме известни приспособления за събиране на светлината, и трябва да знаем тази светлина как да я обработим. После, не само светлината, но и мисълта и чувствата на хората могат да се събират, както светлината. ...

... на някого не му се живее. Причината на това състояние е някаква инертна материя вътре в организма му. Тя се намира или в черния дроб, или в стомаха му, или в кръвоносната му и дихателна система, или в мозъка му. За да може да се отстрани това противоестествено състояние, което го кара да не му се живее, трябва да се открие къде се крие тази инертна материя в организма му и да се премахне. ... Така например, ако на един човек е развален

черния му дроб, то на него му е необходимо повече лимонена киселина, а тя може да се възприема от светлината, като знаете кои лъчи да употребите." [97, с. 6-7]

"... чрез чувствата си човек е свързан с астралния свят, т. е. със своето астрално тяло, наречено още духовно тяло. Астралният свят се състои от две области: нисша и висша - според чувствата, които също биват нисши и висши. По състояние астралният свят е течен, подобен на водата. Там съществата живеят както рибите във водата. ... човек живее в четири тела: физическо, астрално, умствено и причинно. Всяко тяло извършва специфична служба. Всяко тяло е съставено от специфична материя. А всеки орган на физичното тяло е свързан с един от четирите свята. Черният дроб например е свързан с астралния, т. е. с духовния свят или със света на чувствата. Той регулира нисшите чувства на човека. Той поглъща отровите на организма и ги трансформира. Ако се разстрои, отровите се разнасят по целия организъм и човек умира. Между черния дроб и жлъчката съществува тясна връзка. Ако тая връзка се наруши, човешкият живот е в опасност. Кажете ли някой, че животът му се е обезсмислил и желае да се самоубие, черният дроб е виновен за това. Ако работите му не вървят добре, пак черният дроб е виновен. Понеже черният дроб е свързан със същества от нисшия астрален свят, те започват да влияят на човека и му нашепват друга философия. Те му казват: Не мисли много. Тегли си един куршум и ще се освободиш от страданията. ... Тия същества са силни, но не са организирани. Като не разбират живота, те са способни да убият всеки, който се изправи на пътя им. Щом попаднете в едно мъчително състояние на духа, ще знаете, че сте в областта на неорганизираната материя. Светиите са със здрав черен дроб, с организирани висши чувства. До известна степен и англичаните. Организираният черен дроб е най-добрият слуга на сърцето."

[128, с. 26-27]

В България се даде практическо знание, да обърне българите към светлината, към възвишеното, да бъдат трансформатори на неорганизираната материя, на общочовешката карма. Те обаче са глухи за гласа на светлината и слушат ония същества на разрушението, които ги тласкат към nihilism, апатия, черногледство, самоунищожение. Без светлината на знанието те не могат да се проявят, да изпълнят задачата си и по този начин обричат човечеството на страдания. Всичката неорганизирана, нечиста енергия се стича в България, която е разпъната на кръста. И Учителя като казва, че от трънения венец на България ще се благословят балканските народи и ще се обедини човечеството има предвид тази трансформация.

Будните българи трябва да обърнат погледа си към светлината, към Отца, да възстановят връзката на човечеството с невидимия свят и в идващите дни на най-големи изпитания да кажат: "Господи, на Тебе предавам духа си!" Тогава ще дойде възкресението и хората-гъсеници ще станат на пеперуди - ще влязат в свободата на космичния живот.

Сега българите са на кръста и агонизират. Без светлината на божественото знание, без приложение методите на доброто, те ще умрат, ще влязат в пръстта на низшето, обаче ако се обърнат към знанието, ще възкръснат за светлината и свободата на новата възвишена култура, на новата универсална епоха, в която навлизаме.

При това положение трябва ясно да осъзнаем измеренията на нисшия свят, който ни е впримчил в пипалата си, за да придобием импулс да се освободим. И пак в тази полярност на живота трябва да се обърнем към светлината на Слънцето, на духовния свят, на възвишеното знание, на доброто, за да избуим и да придобием плодове. Това значи да трансформираме горчивите сокове в сладки плодове (добродетели и дарби).

„При правилно развиване на растенията, енергиите, соковете на корените вървят към клонете, а енергиите и соковете на клонете слизат към корените. Тази обмяна помага за растеж и развиване на растенията. Такава обмяна става и в човека: енергиите от физическия му живот отиват в духовния, а енергиите от духовния му живот слизат във физическия. Това значи правилна обмяна, правилно превръщане на енергиите. Енергиите от низшия живот трябва да отидат във висшия, там да се преработят. Така преработени, те слизат отново в низшия живот, да го повдигнат на по-високо стъпало. Тъй щото, когато се говори за духовен живот, това не подразбира само живот на клонете, но и живот на корените - пълния живот. Духовният живот включва в себе си и физическия. ... Израждането подразбира аномално състояние на човешкия организъм, в което енергиите му не се трансформират правилно. При слизване на енергиите от духовния свят във физическия и при качването им от физическия в духовния, е нужна наука, с която човек трябва да се справя. В тези два процеса се крие смисъла на истинския живот.

Следователно, ако не знае да трансформира правилно енергиите на своите низши желания, човек може да заболее. Това заболяване ще се отрази върху чувствата му, върху неговия духовен живот. Ето защо, едновременно с анатомията и физиологията на физическото тяло, човек трябва да изучава анатомията и физиологията на астралното си тяло. По този начин само той ще може правилно да трансформира енергиите на своя организъм. Болестите в съвременните хора се дължат, именно, на неразбиране закона за превръщане на енергиите. За да дойде до естествено приложение на този закон, човек трябва да живее висок морален, идеен живот." [38, с. 36-38]

Науката за обмяна между полярностите, за доброто, за любовта е най-новото знание, което трябва да се изучава. Висшата любов е най-простото, най-късото движение - по права линия. Като не могат да обичат, хората се подпушват и животът не може да протича през тях, да ги импулсира и обновява. Духовните обичат с безплодни фантазии, а светските - без идея. Проблемът е, че обществата на духовните не се обмянат с обществата на светските, обществата на жените не се обмянат с тия на мъжете, обществата на науката не се обмянат с тия на изкуството и пр. Това, което трябва да се направи е реализирането на динамичен обмен между отворените за живота представители на тия полярности, за да се отпушат инсталациите на обществото за нови инициативни енергии, за да се трансформират разрушителните сили в творчески. Това може да стане, ако поправим тази мембрана на обществото и в нас самите - да превръща грубото, разрушителното във фино, хубаво, мрачното в лъчезарно, низшето във висше. Тогава хората от единаци се превръщат в любящи същества, които владеят изкуството да общуват, да правят добро, да доставят радост на другите. От разрушителни, агресивни киселини, те се превръщат в благи, сладки основи, любими на околните.

"Повечето хора страдат от подпушване на чувствата, което се отразява на черния дроб, а оттам и на мозъчната нервна система. Не задържайте кисели чувства в сърцето си, за да не разстройвате черния си дроб. Ако мразите някого, дайте си отчет, защо именно го мразите. Като анализирате искрено чувствата си към този човек, виждате че нямате причина да го мразите. Щом се освободите от омразата, вие отпушвате чувствата си и психическото ви състояние се подобрява." [9, с. 20]

Същественото е човек да стане естествен, да отвори чувствата си, с които да сгрее околните, да обича заради другите, а не заради себе си.

"Мнозина казват, че могат да живеят сами, без Бога, без всякакви общества. Това показва, до каква степен тези хора са се индивидуализирали. Обаче крайният индивидуализъм е създал положителните сили в природата. Той е причина и за създаването на ония същества, които живеят повече сами. Такива са лъвовете, тигрите - хищните животни. Тревопасните живеят повече на стада и взаимно си помагат. Ако изпадне в положението на хищните животни, човек започва да се уединява, не иска да говори с никого. Той се обезверява, изпитва недоволство, отвращение към всичко, което го заобикаля. Всички казват за него, че е станал голям философ, че иска да живее сам, за да размишлява повече. Според мене този човек се е уединил, защото има в черния си дроб киселини повече отколкото трябва. Те го правят неспокоен и го карат да се уединява и да избягва хората.

За да не изпадате в мрачни състояния, трябва да подобрите дихателната си система и черния дроб. Щом подобрите дишането и чувствата си, подобрява се състоянието на нервната и симпатичната система." [9, с. 20]

"Според окултистите, грехът се дължи на личните чувства у човека. Значи, личните чувства са особен род космическа енергия, която, ако не се трансформира и разпредели между всички мозъчни центрове, причинява експлозии. Близо до личните чувства на човека се намира центъра на съвестта, през който те трябва да минават. Щом личните чувства минават през съвестта на човека, те се трансформират и по този начин всякаква експлозия може да се избегне. Честността се дължи на личните чувства. Човек, у когото личните чувства, самоуважението, не е развито, не може да бъде честен. Той може да има силно развита съвест, без да е честен. Човек може да бъде религиозен, без да е честен. Като бърка в чуждите каси, той счита, че всичко в света принадлежи на Бога." [29, с. 108]

Личните чувства, грехът, стипчивата неузряла ябълка свива и запушва кръвоносните и енергийни канали на човека, което води до разрушителни експлозии в организма - болести,

недоимък на живот, блага, енергия, условия. Това може да се оправи, кога то мотивите на човек да обича и постъпва се разширят и произтичат не от частен интерес, а от общото благо, общото щастие, естествения обмен, в който човек е извор на живот, на добро. Това е наука - да възпитаеш динозаврите в себе си, да превърнеш чувствата си от каменопад във фина светлина. Голяма смелост се иска, човек да погледне хищните животни в себе си в очите, да им стане господар. Това значи човек да подобри качеството на чувствата си, за да има здрава, фина мембрана в себе си между земята и небето. Защото колкото по-фина е мембраната на черния дроб, толкова по-фини величини изграждат човека, толкова по-органично, непрекъснато, цялостно, здраво, лъчезарно, възвишено същество е той. Първата стъпка към това щастие и благоденствие е да погледнеш смело допотопните животни в очите и да им станеш господар, да ги впрегнеш в градивна работа според тяхното предназначение.

"Пазете се от лоши мисли, чувства и желания, които понижават духа на човека в живота."
[122, с. 195]

"Първата ви работа е да очистите домовете си от нечистите мисли и желания. Като вляза в някой дом, веднага чувствам тежката атмосфера, като че е пълен с дим, с въглена киселина. Гледам децата, жената, мъжът, всички посърнали, мъчи ги нещо." [39, с. 178]

"По никой начин не пускайте в царството си животни. Щом има размирици вътре у вас, пусли сте животни в царството си." [68, с. 48]

"Изхвърли лошите мисли надалеч. Запуши си ушите, не слушай лоши думи. Животните вътре в теб те карат да се услужваш или да се караш с всички." [68, с. 47]

"Всички страдания произтичат от животинските състояния в нас, от животните. Ако ти не си господар на животното в себе си, ти изобщо не си свободен. Пияницата свободен ли е? Като види само ракия, трепери." [68, с. 47]

"Всеки човек се намира под влияние на змията, т. е. на животинското в себе си. Дълго време трябва да работите в съзнанието си, за да се освободите от това влияние." [69, с. 18]

"Човек трябва да живее разумно, за да облекчава страданията на животното. Животните в нас страдат, защото не живеят разумно. Да се изменим, това значи животинското състояние да изчезне, да остане само разумният човек, облечен в светлина, в разумност. Бог се радва, като види един чист, съвестен човек." [68, с. 48]

"Един човек, който е разбрал истински Божия закон, той не може вече да бъде подчинен на своите чувства. Ако човек е господар на животното, той вече разполага с божественото."
[68, с. 47]

"Подчинен ли е на низшето, човек не може да бъде господар, а е роб. Страстта трябва да бъде слуга на човека, а не господар. Щом ти стане животното господар, ти си роб. Човек иска да стане богат, учен, силен, знаменит, всички да му обръщат внимание - това са все животни у вас." [68, с. 47]

"Когато казват на някого да не бъде животно, това значи да не служи вече на външната, но на вътрешната любов. Като се е освободил от своето животинско състояние, той може да служи на вътрешната любов. Животното е израз на външната любов; то не подозира даже, че съществува и вътрешна любов." [69, с. 28]

Егоистичната любов можем да наречем "любов на хищника". Вълкът много обича овцата, лисицата - кокошката, котката - мишката или рибата. Котката с часове може да стои край дупката на мишката и да се вслушва в нейното скрибуцане. Когато малкото коте улови първата си мишка, то не я убива първо, но дълго си играе с нея, радва й се много.

Хора, които много обичат да ядат месо, хранят хищниците в себе си. Такъв човек, като влезе в месарницата, очите му се отварят по-широко, ноздрите му се разширяват. Понякога една благородна дама като види някой суджук, придобива хищно изражение на лицето си.

Често хората се нахвърлят на физическата любов с желание да изядат другия, който е апетитна мръвка.

Има също хищна и възвишена красота. Красиво е да видиш един ягуар. Той е водопад от енергия и чувства, които се изливат върху тебе. Обаче не всеки може да се справи с ягуара. Той е като порой, който завлича, ограбва силите и свободата ти.

Хищната красота изпълва човека с безпокойство и смут, а възвишената красота - с дълбока тишина и свещен трепет. Първата прави човека бурен, неспокоен. Той не може да си намери място, не може да свърши никаква работа. Всичките му творчески сили са парализирани, той е в хипнотично състояние и може да се подчинява робски.

Възвишената, фината красота вдъхновява човека, събужда в него възторжени, широки мисли и чувства на преклонение и благодарност, че е срещнал великото, божественото в живота, събужда творческите му мисли и го изпълва с ентузиазъм да прави добро, да обича всичко живо.

И тази е разликата: Хищната красота е самомнителна, егоистична, изпълнена с поза и маниерност или с бруталност и безочливост; възвишената красота изразява естествена, проста, скромна, висша култура. Тя е израз на красотата на душата, с нейните неизчерпаеми богатства и качества. Когато видиш такова лице, изпълваш се с голям ентузиазъм, радост, щастие, желание да подариш на света всичко най-добро, най-хубаво.

Тази красота, тази висша култура сега влиза в живота. Тя изразява нови, широки чувства и идеи. Тя ще направи хората добри, любвеобилни, отдадени в служене на прекрасното.

Значи при първата, външната любов човек се стряска, свива се, вследствие на което каналите на енергията и кръвообръщението в него се стесняват и вътрешното налягане го разрушава. При вътрешната, фината, идейната любов, човек се разширява и отваря сърцето и душата си за всичко живо. Животът и енергията изобилно протичат през него и това го превръща в изобилен творчески извор.

Само в тази любов човек може да бъде истински свободен и щастлив. Само тази любов може да обедини и освободи човечеството. И българите са призвани да я изявят - да спасят човечеството от саморазруха, да му вдъхнат импулс за творчески разцвет, широта, взаимност, изобилие. Това значи човечеството да се освободи от хипнозата на низшето и да влезе в светлината, в дихармата, в свободата.

"Трябва да се оправдае доверието на невидимия свят над България с разумна политика и да спазват строг неутралитет. Защото тази война е духовна. Тя се води в духовния свят. Духовете на тъмнината и духовете на светлината си дават сражение сега. ... Духовете воюват чрез хората, обществата и народите, като влизат в тях и ги обсебват, и ги правят инструменти и машина за ликвидация на световната карма." [50, с. 448]

"Газете се от низшите мисли и желания, които проникват в човешката душа като паразити. Ако ви нападнат, приложете закона на превръщането, както алхимията се стреми да превърне неблагородния метал в благороден." [122, с. 133]

"... когато черният дроб на човека е разстроен, чувствата му са накърнени. Когато нервната система е разстроена, човек страда умствено. Изобщо, за да не страда, човек трябва да се освободи от своите низши мисли и желания." [122, с. 209-210]

"Гневът, яростта, страстите са отрицателни качества, в които няма интелигентност, а любовта и смирението са първоначалните добродетели, с които е създаден човек, и те са интелигентните сили, които го повдигат." [54]

"Доброто или лошото състояние на черния дроб се отразява и върху чувствата на човека. Също така и чувствата се отразяват върху здравословното състояние на черния дроб. Ако той не работи добре, човек е нервен, лесно се сърди и гневи. ... Щом се подобри състоянието на черния дроб и чувствата на човека се изменят. Той е разположен, весел, готов да те прегърне и целуне." [128, с. 25]

Когато черният дроб е съвършено здрав, човек е изпълнен с радост, блаженство и дух на служене. Това е, защото при този случай той е свързан със света на чистотата, единството, изобилния живот - с Божествения свят. Този живот извира от висшето слънчево сърце, в което душата и духът обитават. През това сърце излизат всички блага от Божествения свят. Черният дроб бива наричан още "портално сърце" (по името на порталната вена). Той е най-голямото депо на вещества и кръв, най-голямата лаборатория и производителен комплекс на организма, най-големия богаташ, който кредитира всички. При определени състояния на амнезия, летаргия

или съзнателно медитативно потапяне в глъбините на съзнанието, сърцето може почти напълно да спре да работи; тогава черният дроб (порталното сърце) поема тази функция. Черният дроб подобно на сърцето се инервира от слънчевия възел и има обща нервна връзка със сърцето. Тези две сърца могат да изработват магнетична и гравитационна сила на синтез. Тогава казваме, че човек обича.

И черният и белият дроб дробят, изфинват. Черният дроб изфинва магнетичните сили, а белият - електричните. Магнетичните сили пораждат външната, физическата любов на притежанието, ревността и користните интереси. Гравитационните сили пораждат идейната, безкористната любов, която се отличава с изобилие, щедрост, радост, светлина, и която обединява всичко. Значи в черния дроб, в порталното сърце се съдържат методите да разединява и да обединява. Той е свързващото звено между небето и ада, между духа и материята. На тази граница днес се води космичната война между разумния организиран свят и инертния, безидеен свят. Тази война трябва да доведе до победа на разумното, позитивното, светлото - до чистота, единство, здраве, синтез. Алтернативата на това е злоба, егоизъм, невежество, саморазрушение, смърт.

Днес се очаква Слънцето на Духа, на Христовото космично съзнание, на висшата Любов на синтеза, да изгрее над това най-трудно място. Тогава чистосърдечните ще влязат в Чистотата - в неограничените възможности на Великия Живот.

Важното е тази дробилка - черният дроб - да направи кръвта чиста и заедно с това да преобрази мислите, чувствата и постъпките на хората. Това ще измени коренно целия сегашен строй на обществото.

"Най-голямото благо в живота на човека е неговия дух. Духът е родил второто благо - живота. Третото благо е кръвта, от която зависи неговото здраве." [114, с. 88]

"Животът е в кръвта. Кръвта пък излиза от сърцето. Значи животът иде от сърцето." [42, с. 29-30]

Сърцето е динамичния център - слънцето на нашата вселена, т. е. на нашия организъм. От това слънце извира живота ни. То е свързано със сърцевината, същината, есенцията на нашето светило, т. е. с Духа.

"Енергиите от сърцето минават през черния дроб. Това показва, че от сърцето към черния дроб има отворен път, обаче, от черния дроб към сърцето - няма. Ето защо, като знаете това, вие не трябва да допускате в сърцето си отрицателни чувства и енергии, които биха се отразили вредно и върху черния дроб. Който знае и разбира енергията на своя организъм, той ще може с нея да лекува някои заболели органи. Ако има някаква повреда в дихателната система, той ще пее или свири повече такива песни, в които често се повтаря тона до. Жлъчката се лекува с тона ла." [20, с. 144-145]

(Цикълът от първите десет движения на Паневритмията е в ла минор.)

При много нисък пулс, когато се включи изпомпващата функция на порталното сърце, т.е. на черния дроб, съзнанието на човека прониква много дълбоко в духовния свят. Ако този човек няма високо посвещение и нужните умения или методика, има опасност да напусне физическото поле. Ако обаче се върне от тези глъбини на Духа, той придобива големи прозрения.

"Ако пулсът се намали до един удар, пак има възможност за спасяване на човека. Той може да прекара цели три дни с такъв слаб пулс. Ако мисълта на близките на този човек е отрицателна, те могат да го уморят. Държат ли положителна мисъл, пулсът му постепенно ще се ускори, ще започне да бие 2, 3, 4, 5 пъти, докато стигне до 72 удара. Когато близките на болния се молят за него, поддържат положителна мисъл, те ще го спасят." [56, с. 267]

Както вече се каза, черният дроб е важен фактор за чистотата, единството и здравето на организма. Истински чист, непрекъснат, цялостен е само Духът. Във всички по-ниски сфери на човека има примеси, които нарушават единството на организма, на Цялото. Като дробят и изфинват нещата, черният дроб внася условия за чистота, единство и синтез. По този начин ръбестите диаманти се шлифоват в скъпоценни камъни, които изграждат хармонията на живота.

"Причината на физическите и психическите болести се дължи на нечистата кръв. Лошите мисли и чувства правят кръвта нечиста. Те оставят своите ларви, които се размножават в кръвта и изхвърлят нечистотиите си в нея. В процеса на размножаването си тези ларви изяждат тлъстините в човешкия организъм, от което човек постоянно слабее. Изверженията им пък тровят кръвта.

Новото, към което се стремите, подразбира нова хигиена, която започва от мисълта, от чувствата и от постъпките." [64, с. 199]

В този смисъл, новото знание не е друго, освен хигиена на живота.

"Един юнак може да повали човека на земята, но и микробите, макар и малки и невидими същества, могат да повалят не само слабия човек, но даже и най-големия юнак. - Къде се крие тяхната сила? - В бързото размножаване. В 24 часа те се размножават толкова много, че достигат на брой до 40-50 милиона и като войска, обсаждат човека, нападат го и го повалят на земята. Те теглят енергията на човека и го обезсилват. Единственото спасение на човека от микробите се заключава в чистата кръв. Когато кръвта на човека е абсолютно чиста, без никакви външни примеси, без никакви органични утайки в нея, той устоява на всякакви микроби. И да попаднат в кръвта му, те нямат условия да се размножават. Ето защо, когато казваме, че човек трябва да бъде абсолютно чист, с висок морал, имаме предвид ония благоприятни условия, които го предпазват от микробите. Чистотата е защита на човека от ония невидими тайни врагове, които внасят най-силните отрови в организма. В духовно отношение невидимите врагове на човека, които го разрушават, наричаме лоши аспекти. Астрологически, лошите аспекти на планетите, под чието влияние може да попадне човек, показват, че той е влязъл в област, населена с негови неприятели, които го дебнат, за да го оберат, да вземат нещо от него." [64, с. 176]

Вътрешната духовна чистота прави кръвта чиста. Такъв човек е свеж, лъчезарен, привлекателен. Той има вътрешен устой, вследствие на което устоява на всички болести и неблагоприятни условия, и минава през тях с радост.

"... за да издържате на болести и страдания, да се справяте лесно с противоречията си, изчистете мислите, чувствата и постъпките си. Това е тъй наречената вътрешна чистота. Който има тази чистота в себе си, кръвта му е чиста. Здравето, силата и разположението на човека се дължат на чистата кръв. В това отношение са правени много опити. Вкарвани са холерни бацили в човека с чиста кръв, но той не заболял. Вътрешната чистота прави човека привлекателен. Няма ли тази чистота, той отблъсква хората. Чистият човек създава около себе си приятна, здравословна атмосфера, която привлича хората. Нечистият няма такава аура и отблъсква окръжаващите. Благоприятната атмосфера се дължи понякога на чистотата на мислите, понякога - на чистотата на чувствата. Затова, ако погледнете човека с окото на ясновидеца, ще забележите около главата му светло сияние, или ще усетите приятна, мека топлина около него. Значи, причината за здравето и разположението на човека се крие в самия него. Който живее според законите на Бога, той всякога се радва на добро здраве и добър дух. Такъв човек има малко противоречия." [21, с. 215]

"Човек трябва да пречисти кръвта си, ако иска да подобри своя живот. Кръвта може да се пречисти главно с чисти мисли и чисти чувства. Чиста мисъл, чисти чувства уравновесяват силите на човешкия организъм. Съвременните хора са изгубили своето равновесие и трябва да го възстановят. Не е лесно човек да се справи с енергиите на своя организъм. Обаче съществуват ред методи за възстановяване на вътрешното равновесие на организма."

[30, с. 65]

"Когато животът стане съвсем неразбран, тогава в старите хора, които не разбират живота, се набира червеният цвят на венозната кръв, от която идват всички болести.

Всички болести се дължат на нечистата кръв в човека. За да се пречисти кръвта, ти трябва да обичаш. Ще призоваваш алхимическия огън, ще мислиш, мисълта ти да свети. Ако твоята мисъл не е светла, ако чувствата ти не са топли, ако постъпките ти не са силни, твоята кръв не може да е ясночервена. Онзи червен цвят, който кара хората да се бият, не е този червен цвят, за който аз ви говоря." [37, с. 37-38]

"Дойде ли ви някаква болест, не се страхувайте, но приложете любовта в живота си. Тя лекува всички болести. Гледайте на болестите като на благо, дадено, за да работите върху себе си. Всяка болест се дължи на известни нечистотии в капилярите, които тровят кръвта, предизвикват натрупвания във вените. ... Кръвта трябва да се пречисти. Чистата кръв в организма преодолява на всички физически и психически неразположения. Между движението на кръвта в артериите и във вените трябва да има известна хармония, както между мажорните и минорните гами. В това отношение, движението на кръвта в артериите представя мажорни гами, а във вените - минорни." [21, с. 72-73]

"Съвременната наука е дошла до заключение, че чистата кръв прави човека неуязвим към външните и вътрешните условия. Хора с чиста кръв са свободни от всякакви утайки и отлагания, каквито имат тия с нечиста кръв. Каквито микроби да попаднат в кръвта им, те не се заразяват. Чистата кръв убива всякакви микроби. Хора с чиста кръв не се простудяват лесно. Нечистата кръв, обаче, създава условия за зараза, простуда и лоши разположения. Чистата кръв има отношение не само към физическия, но и към духовния живот на човека. Следователно, за да бъде духовно здрав, т. е. психически здрав, човек трябва да се храни с чисти мисли и чувства. Затова Христос казва: "Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нямате живот в себе си." Христовата кръв и плът подразбират разумното Слово." [129, с. 51-52]

"Ако вземете двама здрави мъже и ги поставите на лоши външни условия - при температурни промени - единият ще заболее, а другият - не. При нечиста кръв, човек ще заболее, а при чиста кръв - не." [Към обетованата земя, с. 128]

"Когато мислите, чувствата и постъпките на човека са чисти, той не се страхува, не се тревожи и безпокои. Каквито болести да дойдат, той остава неуязвим. И да заболее, болестта ще мине и замине, не оставя никакви следи. Коя е причината за това? - Чистата кръв." [21, с. 215]

"Едно се иска от човека - чиста кръв. Чистата кръв е в състояние да се справи с всички болести. Тя не позволява да се развият в нея никакви бактерии. Трептенията на чистата кръв са толкова силни, че всички бактерии отскачат от нея." [Фактори в природата, с. 41]

"За да се очисти кръвта на човека по естествен път, изискват се най-малко десет поколения чист живот. Има методи за бързо пречистване на кръвта, но те се дават на малцина. Само на ония, които са готови да посветят живота си за служене на Бога. С прилагането на тези методи, в десет години човек може да пречисти кръвта си и да се подмлади. Наука е това." [63, с. 136]

"Постоянно да чистите кръвта си от старозаветна към новозаветна, праведна, докато стигнете до чистотата на ученика." [54]

"Богатството на хората се определя от тяхната кръв. Дали човек може да бъде богат - това е точно определено математически. Като разложите кръвта, ще видите какви елементи се съдържат в нея. Ако кръвта ви е бедна и заразена, целия свят да ви дадат, пак сиромаш ще си бъдете. Кръвта, животът и духът са всичкото благо на човека." [10, с. 121]

"Всяка частица от човешката кръв отговаря на нещо във него. Например, ти искаш да имаш много пари. Количеството пари, които искаш да притежаваш, отговаря на известно количество кръв в твоя организъм. Всеки предмет, който човек владее отвън, отговаря на известно количество кръв в него. Тая кръв контролира и пази предмета. ... Под "кръв" разбирам вътрешната сила на човека." [25, с. 130-131]

"Има елементи, които се срещат в кръвта на богатия, учения, а отсъстват в кръвта на бедния, невежия, слабия. В кръвта на богатия има повече органично злато, отколкото в кръвта на бедния. В бъдеще учените ще правят изследвания на кръвта и по нея ще определят даже характера на човека. Всяка характерна черта има специфичен елемент в човека." [12]

"Причината на скръбта, на мъката се дължи на различни съединения в кръвта. ... Изследвайте кръвта на богатия и на бедния, да видите каква разлика има в състава им. В кръвта на богатия има повече органично злато, отколкото в кръвта на бедния. Направете анализ на кръвта на учения и на невежия, да видите разликата в състоянието им. Анализирайте кръвта на силния и

слабия. Ако се анализира кръвта на подозрителния, ще видите, че в нея има известно съединение, което е причина за подозрението. В бъдеще учените ще правят изследване на кръвта и по нея ще определят даже характера на човека. Всяка характерна черта има специфичен елемент в кръвта. Най-малката промяна в цвета и линиите на лицето се отразява и в състава на кръвта Щом изчезне един от неблагоприятните елементи на кръвта и лицето се изменя." [12, с. 243]

Девизът на един йога е: "Без примес". Това е стремеж към изфинване, към чистота. Чистотата е сила на единство, сила на синтез, взаимност, любов. В интимния единен свят на чистотата има толкова изобилие от енергия, способности, живот, че то се изплисква като импулси на радост, щастие, любов; в импулси да правим добро.

В този смисъл, доброто произтича от степента на изфинване, на възвишеност, на култура, т. е. степента на вътрешна чистота, единство, синтезираща любов.

Чистотата ражда порива за добро. Черният и белият дроб, които дробят, изфинват елементите на живота, раждат порива за добро, за протичане на Духа (любовта, светлината, живота) между душите.

Кръвта на човека е синоним на живота му.

"Колкото по-нечиста е кръвта на човека, толкова по-лош е той." [54]

Вътрешният недоимък не може да роди добро. Вътрешното изобилие ражда доброто. Духът е синоним на енергия, на вътрешно изобилие от светлина и мъдрост, защото Духът е фино единство. Духът е чистота.

"Закон е: добрият живот прави кръвта чиста. Моментата, в който човек внесе една нечиста мисъл в ума си и едно нечисто чувство в сърцето си, кръвта му се покваря, т. е. губи чистотата си. Всяка мисъл, всяко чувство имат своето определено място. Не се ли поставят на мястото си, те изгубват предназначението си." [103, с. 77-78]

Същият закон важи при формирането на мислите и чувствата, които са проявления на светлината, на електромагнетизма.

Колкото по-разредена, по-фина е една среда, толкова по-цялостна е тя, толкова по-фини са шумовите образувания в нея, толкова по-малко съпротивление оказва тя на светлината. Следователно, висшата светлина, висшето мислене и чувстване, висшият живот се проявяват в изфинена, чиста среда, пълна с енергия и вътрешно изобилие.

Чистата кръв е онази висша среда, която ражда висшите мисли и пориви, възвишения живот, универсалните, гениални проявления на Духа.

По тази причина новото знание е дадено в мястото, което може да осигури чистотата, може да осигури условия за новия гениален тип човек, новата възвишена култура, новото хармонично и прекрасно общество.

Следователно, черният дроб в човечеството, респективно българите, може да влияе негативно или позитивно върху сърцето, ума, душата и духа на човечеството посредством чистотата, която може да роди планетарен импулс за добро, взаимност, синтез. Двигател на този процес е приложението на новото универсално знание за култура на най-фини величини, на финес, което ражда ново, дълбоко разбиране и проявление на живота.

"Нечистата кръв носи нечиста мисъл." [79, с. 203]

"Казвате, че във вас тече царска кръв. Под "кръв" разбираме живота. И Мойсей казва: "Няма да пиете кръвта на животните." Животът носи интелигентността." [54]

"Кръвта носи всички блага. С мисълта си ние създаваме една хубава течност - еликсирът на живота." [54]

"Здравословното състояние на кръвта в човека зависи от три главни фактора - от храната, от въздуха и от мислите, с които постоянно се занимава нашият ум. Ако човек се храни много добре, но има невъзпитан ум и невъзпитано сърце, той с неестествените си мисли и неестествените си желания ще развали онова, което яде и това, което диша." [5, с. 15]

"Трябва да почнете с пречистването на кръвта си. За да пречистите кръвта си, трябва да четете най-хубавите книги и да гледате хубавите места в природата." [113, . 83]

"Човек, на когото кръвта не е чиста, не може да бъде духовен." [54]

Съвременните хора употребяват неестествена храна и имат неправилен начин на хранене, което разстройва черния им дроб, а оттам техния емоционален и мисловен свят. Това е създадо негативизма, пороците и разрушителните сили на съвременния свят.

С други думи, естествената, чиста, слънчева храна внася позитивност и лъчезарие в човека, а неестествената, изкуствено приготвена храна на цивилизацията - безпокойство, напрежение, животински чувства. Неестественото хранене е причина и за съвременната заражена, опорочена духовна храна на масовата култура и преса, която осакатява, опустошава и отчуждава душите от непреходните ценности на живота.

Спасението на човека и човечеството е във възстановяване единството на организма чрез приемане на чиста физическа и духовна храна.

Следователно, съществуват храна на светлината и храна на тъмнината, които произвеждат два диаметрално противоположни резултата. Първата развива висшите умствени и духовни способности, а втората - низшите.

"Неестествената храна, която хората днес употребяват, внася в тях тия неестествени състояния и пороци, които ги уморяват и разрушават. Ако черният дроб в човека се разстрои, през ума му минават отрицателни, неприятни мисли; щом черният дроб се изправи, през ума на човека започват да минават светли, чисти мисли. Разстройството на черния дроб развива жестокост в човека. Черният дроб е свързан с низшите чувства." [118, с. 71-72]

"Организмът, който разрушава човека, това са неговите страсти. Те разрушават едновременно и тялото и душата." [34]

"Силните нисши чувства и влияния са свързани с черния дроб. И ако вие не контролирате вашите нисши чувства, ще разстроите черния си дроб. А това ще повлече разстройство на всички други системи. ... Здравата права мисъл е здравословна. С чиста и права мисъл може чудеса да вършите." [54]

Следователно между здравия черен дроб и правата мисъл, т. е. позитивното мислене има права пропорционалност.

"Казано е: "Не съдете, да не бъдете съдени." Защо не трябва да съдите? Защото има закон, който съди човека. Не е нужно вие да го съдите. Обаче, има хора, които живеят без всякакъв закон, вследствие на което вие не трябва да се занимавате с тях. Тези хора се отнасят към категорията на мъже-животни и жени-животни. И най-миролюбивите от тях са в постоянна война помежду си. Те са подобни на животни. Те решават въпросите си чрез закона на насилието. Там силният има право." [31]

Както вече казахме, методът на предметния свят е насилието, а на лъчистия - импулса, вдъхновението. В условията на първия господства интереса, а на втория - идеята, принципа. Животът на интересите води до противоречия и грижи, а идейният живот - до широта, осмисляне, удовлетворение, щастие. Първият можем да наречем живот в тъмнина, а втория - живот в светлина.

"Единственото нещо, което може да направи човека щастлив, е да изпълни този закон - да обича.

Има смисъл. Обичайте, за да бъдете щастливи. За да се реализира живота ви на Земята, трябва да се създаде едно общество от трезви хора, които да ви е приятно да слушат. Като срещнете човека, да знаете, че той има кого да обича. В лицето, челото на такъв човек е изразена една идея. Срещали ли сте вие щастлив човек, да знаете как изглежда? Като видите един щастлив човек, вие никога няма да го забравите." [33, с. 24]

Съществуват хора на тъмнината и хора на светлината, състояния на щастие и такива на нещастие, също хора на карма и хора на дихарма. Черният дроб е регулатор и мембрана между висшите и низши нива на духовния свят, както и между умственото и емоционалното

поле на съществуване. В тази мембрана се срещат и си взаимодействат електричеството и магнетизма в организма, т. е. влиянията на ума и сърцето.

"Черният дроб, далакът и стомахът съответстват на нисшите полета на астралното тяло. ... Разстрои ли се черният дроб и паметта отслабва. После ще дойде и неврастенията, понеже косвено този орган влияе на симпатичната нервна система." [80, 12]

"Какво представя неврастенията? Неврастенията не е нищо друго, освен резултат от неправилно функциониране на капилярните съдове. Тя се предизвиква от голямо натрупване на електричество върху нервната система. Излишното електричество причинява голямо напрежение върху нервите, вследствие на което човек става извънредно нервен." [Учение и работа, утринни]

"... Кажете ли някой, че не му се яде, че няма апетит, вината е пак в черния дроб. Ако религиозният стане песимист, и вярата му в Бога се намали, пак черният дроб е виновен. Малък орган е черният дроб по отношение на целия организъм, но играе важна роля. Той има грамадно влияние върху психиката на човека." [128, с. 25-26]

"Исправете черния си дроб, за да оправите мисълта си. Вие мислите криво, гневите се, защото черният ви дроб е разстроен. Като се разгневиш, обърни се към Господа с молба, да ти даде повече знание и светлина, да оправаш черния си дроб. - Не мога да търпя хората. - Черният ти дроб е виновен. - Не ми вървят работите добре. - Черният дроб е виновен. - Не мога да уча. - Черният дроб е виновен. Разстройството на черния дроб се отразява върху умствените способности и чувствата на човека, както и върху духовните му прояви. Под черен дроб разбираме дейността на нисшия свят в човека. Нисшите чувства влияят на черния дроб, както термитите, които изяждат всичко." [131, с. 38]

Негативните състояния са киселини, термити, които разлагат. Киселините са електричество, т. е. сила на ума. Самолюбието, гордостта, своеволието произтичат от ума. Низшите чувства пък се регулират с търпение. Само онзи търпи, който има възвишена идея в себе си, който обича. Търпение без идея и любов не съществува. Без идея, разбиране, перспектива, любов, човек е в неволята и мъчението. Българите трябва да вникнат в обширното знание за любовта и търпението, за да трансформират кармата (негативната енергия) на човечеството и да го спасят от катастрофа.

Казва се за българите, че са тил и страж на Божественото. Те владеят центъра на твърдостта, зад Божествения хилядолистник на темето. Това значи, че българите охраняват организма на човечеството от метастазите на низшия свят, на низшия астрал. Те трябва да поемат съзнателно тази най-тежка функция и да устоят на всички изпитания за щастieto на човечеството.

За тази цел българите трябва да приложат Божественото знание, да работят активно с ума, сърцето и с волята си за регулиране черния дроб на човечеството, за преход от стария цикъл на тъмнината, инертния живот, злото към новия цикъл на светлината, идейния живот, доброто.

"Черният дроб е един велик фактор в човешкото тяло. Ако черният дроб си замине, човек е фалирал. При сегашно устройство черният дроб всичко решава. Ако той се разстрои, човек става неразположен, ограничен, той е песимист, не може да говори внимателно, мрази, сърди се, може да извърши убийство - всичко туй излиза от черния дроб. И ако в съвременния строй има толкова престъпници, причината е, че черните дробове на хората са развалени. Поправете им черния дроб! На този човек ще дадете известна храна, има известни технически средства. На някой мъж жена му неврастения я хванала, той казва: "Лоша жена станала." - На жена ти черният дроб се е развалил, ще ѝ дадеш храна да се тонира. Поправи ли се, оправя се и домът ви. Мъжът се разгневи - черният му дроб е развален. И ако вие се разгневите, кажете: "Моят черен дроб не е на мястото си." При всяко нещастие, говорете на черния дроб, кажете: "Моля ти се, братко, като се дразниш ти, животът ни не върви, ти си благороден. Като си тъй в ненормално състояние, какви ли не работи правим." Всяка вечер му говори и животът ти ще се оправи. А сега, боли ли те черният дроб, дойде лекарят, веднага инжекция. Не инжекция, а Слово - говори на черния дроб; в Божествения свят той е нещо духовно; стомахът е нещо духовно; мозъкът е нещо духовно - на тия органи ние ще им говорим тъй, както на разумни същества, разбирате ли? Каква е функцията на мозъка? Казвате: "Да възлюбим Господ а." А как

може да го възлюбите, като не сте се заели да изучите вашия ум, който е основа на духовния свят?" [116, с. 177]

Престъпленията на съвременния свят се дължат на това, че българите не са регулирали черния дроб на човечеството. Те не са вникнали още в знанието, което им е дадено за тази тяхна задача.

Българите са умен народ, защото черният дроб създава условия на ума да се прояви. От друга страна, добродетелите са условията, които регулират черния дроб. Добродетелите, доброто в човека се олицетворяват от краката му, като негова основа. Българите са под знака Козирог, който управлява колената на Космичния човек.

"Разстроен е черният дроб на някого - това значи, че кракът му е изкълчен. Не може да се примири с хората, т. е. не може да ходи. Не го критикувай, не питай, защо не може да ходи; Помогни му да си оправи крака. Дръпни го оттук-оттам и той ще проходи.

Почни да мислиш и чувстваш добре и черният дроб ще се оправи." [131, с. 39]

Да мисли и да чувства човек добре, значи да разполага със себе си. Щом не мисли и не чувства добре - други разполагат с него. За да бъде господар на себе си и на своята съдба, човек трябва да прилага закона на чистотата. Задачата на здравия черен дроб е именно тази - да осигурява чистотата и автономността на организма.

"В природата съществуват различни болести: едни болести са от физически характер, други - от астрален характер, а трети - от умствен. Ако си неразположен психически, това се дължи на астрални същества, които влизат в твоята симпатична нервна система и причиняват известно дразнене. Тия същества обират човека и черния му дроб страда. Следователно, когато черният дроб на човека е разстроен, чувствата му са накърнени. Когато нервната му система е разстроена, човек страда умствено. Изобщо, за да не страда, човек трябва да се освободи от своите низши мисли и желания.

...Като пострадаш, казваш: Втори път не пуцам чужденец в себе си". [122, с. 209-210]

Черният дроб е банката на човека, която низшите същества нападат, за да я оберат. Действително, черният дроб е най-голямото хранилище на богатства - елементи, вещества, енергия, кръвна плазма.

Както черният дроб е владика на чувствата, така белият дроб е владика на мислите. Между тия два органа има тясно взаимодействие. Както българите имат отношение към черния дроб, така англичаните са свързани с белия дроб. Астрологически англичаните са под знака Стрелец, който управлява бедрата.

"За да не изпадне в мрачно състояние, човек трябва да подобри дихателната си система и черния дроб. Щом подобри дишането и чувствата си, подобрява се състоянието на нервната и симпатичната нервна система. Това се постига чрез систематично изпотяване. ... Чрез изпотяване се отварят порите на кожата и организмът започва да диша правилно. Повечето хора страдат от подпушване на чувствата, което се отразява на черния дроб, а оттам и на мозъчната и нервната система. Не задържайте кисели чувства в сърцето си, за да не разстройвате черния си дроб. Докато състоянието на вашия черен дроб не е нормално, вие сте лош човек, щом състоянието ви се подобри, вие ставате добър". [9, с. 29]

Лошият човек е пукната стомна, а добрият - здрава. Добрият човек е пълен с вътрешни богатства, които внасят в живота му радост и щастие. Черният дроб е стомна на съкровища, изобилие и добро, от която черпи целият организъм.

Черният и белият дроб, когато са здрави бликат светлина, радост, пълнота. Разстроят ли се - идва недоимъка, идват усилните, неносни условия на живота.

"Ако черният дроб в човека се разстрои, през ума му минават отрицателни, неприятни мисли, щом черният дроб се изправи, през ума на човека започват да минават чисти мисли. Когато дробовете се разстроят, човек се натъква на песимистични мисли, щом дробовете се подобрят, и мислите на човека стават светли, чисти. Разстройството на черния дроб развива жестокост в човека. Като знае това, човек трябва свещено да пази здравето си, което Бог му е дал."

[118, с. 71-72]

"Казвам: Пазете се от низшите чувства в себе си, които разстройват черния дроб и троят организма. Тия чувства са неорганизирани, затова причиняват вреда на човека. Няма по-опасни хора от неорганизираните. Дето минат, те всичко рушат. Добрите и благородни хора са организирани. Те съграждат и творят. Ето защо, щом попаднете в едно мъчително състояние на духа, ще знаете че сте в областта на неорганизираната материя. Попаднеш ли в тая област, ти не можеш да разсъждаваш правилно. Само силният, организиран човек може да търпи... Организираният човек знае какво ще стане, затова търпи. Неорганизираният не знае какво ще стане, и не може да търпи. В организираната и в неорганизираната материя съзнанието се проявява съвършено различно.

Като говорим за здравословното състояние на черния дроб, имам предвид светиите - хора с организирани висши чувства. В това отношение англичаните могат да се похвалят с организирани чувства, с добре развит черен дроб. Затова казваме, че англичаните са хладнокръвни. Те са силни главно в психичния си живот." [128, с. 27-28]

Преди 2000 години българите попаднали в неорганизираната материя, в саморазрушението. Днес единствено Божественото знание може да ги изведе от този низш свят. За последните 1000 години те водиха 150 войни, но не просперираха от това. Действително, войнолюбивият, енергичният Марс управлява жлъчката и ѝ влияе. И българите са енергични, имат много електричество, което произтича от силата на техния ум. Те са гръмогласни, изпълнени с пряма, първична сила. Ако не се впрегне на работа тази сила е разрушителна и пагубна. Затова на българите е дадено знанието за трансформиране на електричеството в магнетизъм, на грубостта и насилието - в нежност и благодетелност. За да помогнат на човечеството, българите трябва да трансформират разрушителната си сила. Ако не направят това, тази сила ще експлодира.

"Българинът се отличава с голяма разрушителна сила. Много обича да разрушава. Като върви през гората тук клъцва с брадва някое дърво или клонче, там клъцва. Ако българите съумеят да превърнат разрушителната сила в творческа, ще станат велик народ. Българинът трябва да разбира онези динамични сили, които минават през него като българин. Българите са хора на волята. У тях челото, носът и брадата са еднакво развити. Ето защо те не могат да бъдат хора само на чувството. Българинът иска любовта да се изрази на дело." [49, с. 293]

„Черният дроб е свързан с малкия мозък.”

Езотеричните практики на духовните системи имат предвид превръщане разрушителните сили - личните и сексуални чувства с център в основата на тила - в творчески сили. Това става посредством проектиране на тия сили от тила към челото, междувеждието, и оттам към центъра на мозъка (епифизата). Става дума за придвижване на "змийската" психична сила от червената долна част на спектъра до диамантово бялата му върхна точка. Това е задачата на българите - да превърнат черния въглен в себе си в бляскаво бял диамант.

"По отношение на отрицателното българите са много силни. Надали има друг народ, който да е толкова силен в разрушаването. Идете в някое село да видите, как българинът опитва брадвата си и как я остри. Като я опитва дали сече добре, той отива в гората и удря с нея ту едно, ту друго дърво, докато се увери, че работи, без да държи сметка колко дървета е похабил. После ще отиде при някоя чешма да остри брадвата си на коритото на чешмата. Мине друг селянин, същото прави. След няколко години коритото се разваля". [25, с. 220]

"Ако погледнете на бреговете и видите, че те са ронливи и отвесни, това не препоръчва много хората край тези реки. Всички реки в България са с ронливи брегове. Защо е така? Това не казвам аз, Дунава го казва. Дунавът пита: Какво може да ми даде за в бъдеще България? В българина е силно развито качеството да руши. Той трябва да превърне тази разрушителна сила в творческа. Той трябва да смекчи тази разрушителна сила да я превърне в творческа, в съграждаща. И ако българинът успее да я смекчи, от него велик човек ще стане. Защото киселините, които има българинът могат да се използват само при благоприятни условия... И сега аз бих желал вие да сте такива българи, че да направите бреговете на Дунава неронливи". [43, с. 29]

"... в българина има разрушителна сила, вследствие излишъка от електричество, което те съдържат в себе си". [118, с. 77]

"... българският народ представлява плодно дърво, плодовете на което са доста киселички. Който е вкусил от плодовете на това дърво, той има вече голяма опитност, знае какво значи кисело. Затова, именно, и българите обичат да ядат кисело: чушки, зеле, краставици и др. Причината, задето българите ядат повече кисело е, че те живеят в гъста материя, за разработването на която са необходими киселини. И наистина: всеки българин казва: Много работа имам за в бъдеще. Всичките ми работи са все недовършени. За да станат плодовете на българите сладки, те трябва добре да се наторяват. В духовен смисъл под наторяване се разбира възпитание". [79, с. 15]

Българите подобно на евреите са големи материалисти. Това е по причина на силата на ума им, който се движи от Духа към материята. Обаче електричеството, киселината на същия този ум разяжда материята - неносните външни условия - и чрез страдания и ограничения ще ги научи на скромност, смирение, милост, благодет, нежност. Те биха облекчили и съкратили пътя си, ако го извървят съзнателно, прилагайки Божественото знание. В противен случай киселината на Духа ще ги подложи на големи изпитания и унижения, докато главите им узреят.

"На българите особено препоръчвам да не развалят. Наблюдавал съм ги повече от 20 години и виждам, че те развалят това, което друг е съградил, а после си казват: "Чудно нещо, защо не ни върви!" - Не събаряйте, а градете върху това, което друг е градил вече. Така е и с мене, вече толкова години работя върху едно и също нещо, а повече се мъчат да събарят това, което аз уча. Ако това, което говоря е мое, то и аз бих го съборил, понеже то е Божествено и след мене друг няма да говори така, то българите трябва да построят живота си върху това учение. Аз не искам да разруша църквите, да изменям обществения строй, но ви казвам да изхвърлите от църквата от разните партии само това, което е негодно. След това всички проповедници, учители, партизани, подайте си ръка и започнете да градите взаимно, помагайте си един на друг и продължавайте работата на живата природа." [121, с. 172-173]

Два пътя има за освобождение на съзнанието от робството на грубите, ограничителни условия: съзнателен чрез прилагане на универсалното знание и инертен - чрез насилие и ограничение отвън.

"В България атмосферата е много тежка. Българският народ се е свързал много с материални работи. За да се повдигне, трябва да го развържем от материята." [54]

"- Не искам да изправа сърцето си, каквото е такова ще остане. - Ако ти доброволно не го изправиш, ще дойдат външни сили, които ще го изправят. Има два начина за изправяне: или сам ще се изправиш, или други ще те изправят." [129, с. 109]

"Ако хората бяха работили съзнателно, Царството Божие отдавна би дошло на земята. Хората, непослушните деца на Бога, са причина да закъснее идването на Царството Божие. За да научат урока си, Бог ги оставя да понесат последствията на тяхната небрежност, да опитат горчивината на живота. Те ще разберат, че няма изходен път, освен чрез изпълнение волята Божия." [62, с. 221]

Възвишената енергия на висшия живот трябва да протича като универсални идеи, красота на мислите, чувствата и постъпките, добро. Утвърдените структури на обществото, обаче, са лоши проводници на този висш живот, защото той разрушава техния монополизъм, техните частни възгледи и интереси. Обаче казва Писанието, че в края на века слънцето, луната и звездите ще потъмнеят, т.е. религиозните канони, структури и системи, държавната власт и авторитетите ще изгубят силата си. Тогава образът на този Исполин, който е сковал с ризниците и шлемовете си живота на съвременните хора, ще бъде разрушен от диамантовия камък на Божественото учение. Като се разкъсат завесите на старото, Божествената светлина ще проникне в душите, сетивата на хората ще се отворят и те ще влязат в красивите, безграничните, универсалните измерения на живота.

Следователно, понеже чиновниците, структурите и водачите на обществото не дават нужните средства, условия и идеи за приложение на Божественото знание, то ще дойде по неподозирани начини в обикновените хора, които са далеч от духовните и интелектуални среди.

В света идват Синове на Светлината и те ще го превземат мигновено. Който разбира, трябва да възстанови своята чистота, будността на ума и сърцето си, за да приеме това вдъхновение и да извърши своята работа в тази премиера на великата промяна. Понеже българите са първата врата, през която посланиците на невидимия свят ще минат, те първи трябва да отворят съзнанието си за новата, безсмъртна светлина на живота.

"Трябва да знаете, че на първо място духовенството е отговорно за тия катастрофи в България. След това отговорността лежи върху управляващите, в широк смисъл на думата, и най-последно всички останали." [44, с. 7]

Досега духовните системи и общества бяха затворили знанието в догми и системи, чужди на естествената простота на живота. Идва време това знание да стане елемент на националните култури, да стане живец в начина на живот на хората.

Новата светлина, новото разбиране, които идват отвътре, ще дадат на хората прозрение, че трябва да мислят, чувстват и постъпват по нов начин. За да се ползват от този космичен, Христов импулс, обаче, хората трябва да бъдат будни, да отворят филтрите на белия и черния си дроб, за да влезе новото в техните мисли, чувства и постъпки, в техните естествени битови и обществени условия.

"Защо трябва да мисли човек? - За да подобри състоянието на своята мозъчна система. - Защо трябва да чувства? - За да подобри състоянието на черния си дроб. Без мозъчна система и без черен дроб животът не може да се прояви. Като мисли човек, силите на главния мозък отиват в симпатичната нервна система, като чувства, силите на симпатичната нервна система отиват в мозъчната система. Когато тези енергии се кръстосват правилно, човек е здрав, мисли и чувства правилно. У много хора белият и черният дроб не действат правилно, поради което боледуват, страдат и не мислят право." [9, с. 19]

"Мисълта има отношение към белия дроб, а чувствата - към черния дроб. Затова именно казваме, че човек диша едновременно и с белия и с черния дроб. Ако белият дроб се подпуши, човек се задушава и престава да мисли; ако черният дроб се подпуши, в човека се зараждат много отрицателни чувства, които тровят кръвта." [9, с. 18]

"Интересувайте се само от онези мисли и чувства, които могат да внесат във вас сила и живот, да ви помогнат. Силата на човешките мисли се определя от чувствата и обратно - силата на чувствата се определя от мислите. Постъпките пък се определят от силата на чувствата и мислите." [9, с. 21-22]

Това е косвената връзка между черния дроб и мислите, между белия дроб и чувствата.

"Службата на сърцето, не се заключава само в изпращане на кръвта по цялото тяло. То е възел на електрическа енергия, която се предава на всички клетки, като им дава възможност да участват в целокупния органически живот. Белият и черният дроб представляват два трансформатора на енергия - белият дроб е трансформатор на умствената енергия на човека, затова отправя енергията на мисълта към мозъка; черният дроб - на чувствените енергии, като ги отправя към симпатичната нервна система. Чувствата не могат да се проявят без черен дроб. Колкото по-правилно функционира черният дроб, толкова по-възвишени и благородни чувства има човек." [9, с. 18]

"Каквото е отношението на човека към белия дроб, такова е отношението на жлъчката към черния дроб. Сърцето е поставено между двете крила на белия дроб, като водоразделна линия за енергиите, които текат в човешкия организъм." [9, с. 18]

"Помнете: Разстройството на черния дроб причинява различни болести. Например, неврастенията се дължи също на разстройството на черния дроб. Ще кажете, че англичаните са хора на въздържанието, поради което не страдат от разстройство на черния дроб. Не е само това. Англичаните са организирани. Те имат особени навици, придобити още в далечното минало...

Като сравнявам българина с англичанина, намирам голяма разлика в характера им. При това, англичанинът е по-цивилизован от българина. Той не е толкова бърз. Преди да предприеме една работа, англичанинът я разтака много. Той обмисля един план за работа, втори, трети,

докато най-после пристъпва към реализирането ѝ. Обаче, една отрицателна черта на англичанина е гордостта. Ако мислите и чувствата му не са организирани, гордостта му е опасна." [128, с. 32]

"Когато нашата мисъл е нечиста, увеличава се въглеродния двуокис. Когато нашата чиста мисъл се увеличава, увеличава се и кислородът, намалява се въглеродът. Когато сърцето е чисто, кислородът се увеличава." [54]

Сърцето е водораздел между кислорода и въглеродния двуокис, т.е. между бодърстването и съня. Понеже участва активно във въглеродният обмен, черният дроб е важен регулатор на тези процеси. Както вече казахме, той не случайно е наречен „портално сърце”.

Още през 1733 г. експериментаторът Ст. Хейлс открил при измерване в артериалното налягане на един кон допълнителни бавни колебания с период 40-50 удара на пулса, като амплитудата им била 4 пъти по-голяма от амплитудата на пулсовите вълни. През 1865 г. колебанията били наречени вълни на Траубе-Гьоринг. През 1911 г. руският изследовател А. Цейтлин за пръв път обръща внимание в дисертацията си, на връзката между черния дроб и вълните, чийто период според него е 35 секунди.

Движението на кръвния ток в отделен от животно черен дроб показва периодичност 30-40 секунди. Извод - черният дроб играе ролята на стабилен генератор, каквото е и сърцето. С други думи, кръвоносната система на черния дроб е допълнителна "помпа", която прехвърля кръвта от основните органи в коремната кухина към общия венозен път. Тя е отговорна обикновено за 30-40, а в експериментални условия - за 50-70 процента от общата циркулираща кръв в организма. Тази помпа обаче работи много по-плавно, при значително по-ниско налягане от това на сърцето, т.е. 100 Па, докато сърдечното налягане е 1800 паскала. При това, дори при спиране на дишането и на сърдечната дейност, порталното сърце продължава да функционира още 30-40 минути.

Тази е връзката между порталното сърце с черния дроб и трансцендентното състояние между бодърстването и съня, между живота и смъртта (клинична смърт), включително зомбираните състояния на съзнание. В такова състояние може да се изпадне в екстремални условия - шок, загуба на кръв, предозиране на наркотици или чрез овладяването му посредством методите на духовните системи. В това т.н. трето състояние съзнанието прониква в много фини нива на енергия и познание; физиологията на организма става също много фина, плавна.

В такива случаи порталното сърце (черният дроб) се активизира, което изглежда приблизително така: Черният дроб депонира в себе си кръвта, идваща от артериалната система, в резултат на което сърцето няма какво да препраща, тъй като кръв през долната куха вена не постъпва към него. Артериалното налягане пада. В следващата фаза (след 30-40 сек.) порталното сърце изхвърля кръв в долната куха вена. Така сърцето се активизира и първата му работа е да снабди мозъка с кръв, по-точно с кислород, което пък стимулира дихателната дейност. Животното или човекът правят едно-две вдишвания. Такъв пулс и дишане се забелязват само със специална апаратура. В такъв режим на работа черният дроб е водач на общия ритъм.

Оттук споменатото по-горе отношение между хладнокръвния, плавния подход към живота на хора с развит черен дроб (англичани, светци) и импулсивния, спонтанен подход на хора, повлияни от физическото и силните чувства на низшия астрал (южните народи).

Когато Висшето Съзнание казва на човека "Сине мой, дай ми сърцето си", има се предвид своенравното, плътското сърце. В човека обаче има едно друго фино, разумно сърце, което трябва да се пробуди, за да влезе човечеството в контакт с възвишения разумен свят, който е невидим за съвременните хора.

Преди да се спрем на тази област трябва да кажем, че за нуждите на този дълбок преход, в живота трябва да дойде ново знание, ново разбиране, нова култура на най-фините величини. Това може естествено да се постигне, когато порталното сърце на човечеството се активизира. По този начин хората ще придобият нов ум, ново, дълбоко проникновение в истините на живота.

Понеже са поставени в черния дроб, българите имат най-добри условия да изявят това ново съзнание в организма на човечеството, да го свържат с фините енергийни нива на живота обединител. Това значи човек да бъде хладнокръвен и умен, да постъпва съобразно принципите, а не от своеволие и капризи, които го тласкат към ограничителните и разрушителни условия на живота.

"Докато не се научи да мисли и да чувства правилно, човек не трябва да бърза да се проявява. Излезе ли преждевременно на сцената, учителят му ще му нанесе такъв удар, който ще го повали три пъти на земята. Това не значи, че природата изключва човека от живота, но му казва да учи, а после да се проявява. .. Ако си болен, ще учиш законите на здравето; ако си нещастен, ще учиш законите на щастието, ако си беден, ще учиш законите на богатството, ако си лош, ще учиш законите на доброто." [64, с. 207]

"Съвременният свят минава през голяма криза - и в ума и в сърцето и във волята, за да се предпази от катастрофа, трябва да му дойде някаква сила на помощ. ... Съзнанието на човека трябва да дойде на помощ. Само по този начин той ще се домогне до положителното знание, което носи щастие."
[79, с. 41, 42]

"Единственото нещо, което ще ви спаси, то е вашият ум. В никой език досега аз не съм намерил по-силна дума от "ум". За индусите тази дума е свещена - "ом" или "аум". Тя се произнася и по двата начина. Българинът казва "ум", англичанинът казва "майнд". Същината на човека е неговия ум, а "ман" е човекът, който е бил. Значи, умът спасява човека. Който не се държи за своя ум, ще страда. Хората страдат, понеже не мислят, те се водят по сърцето си, а не по ума си. Умът е Божественото начало в човека, което никога не се петни." [12, с. 163-164]

Божественият ум е онова, което наблюдава, вниква, схваща контекста.

"Външното виждане наричаме гледане. За да видим физически един предмет, съзнанието ни трябва да бъде будно. За да виждаме предмета външно и вътрешно, т.е. физически и духовно, нужни са ни мъдрост и любов." [26, с. 258]

"... ако не мисли за доброто и не го прилага, човек не може да бъде добър, ако не мисли за милосърдието и не го проявява, човек не може да бъде милосърден, за да бъде богат, човек трябва да мисли за богатството и съзнателно да го търси." [54]

"Каквото кажеш, става. Като кажеш, че си болен, ставаш болен. Като кажеш, че си здрав, ставаш здрав. Някой търговец казва: "Мога ли да изгубя капитала?" - Като му дойде на ума това, той скоро изгубва капитала си. Видиш, че някой човек пада и си счупва крака. Ако ти не туриш противоположната мисъл, можеш и ти да си счупиш крака. Вие трябва да се научите как да мислите." [54]

"Спасението на българина е в неговия ум. Той трябва да бъде умен! За да бъде умен, човек трябва да бъде вътрешно търпелив. За тази цел в ума на човека трябва да проникне идеята, че в света съществува едно висше Съзнание, което свързва съзнанията на всички хора и по този начин създава вътрешна интимна връзка между тях." [118, с. 56]

Какво се иска от българите? - Да бъдат хладнокръвни, да овладеят търпението, чрез което ще проникнат във фините нива на живота, в универсалното съзнание на финес, любов, цялост, което ще обедини човечеството.

"Само умният човек може да бъде търпелив. Той е над обикновените условия." [143, с. 104]

"Скритостта съществува в природата. То е едно чувство, от което се зараждат идеите. Човек трябва да бъде скрит до известна степен, да крие някои чувства в себе си, защото те зреят в скритостта. Само по този начин могат да се развият до свършенство." [119, с. 12]

Жлъчка

За да влезе човек в идейния свят, трябва да мине през области на дълбок мир и безмълвие, т.е. да научи закона за най-фините величини на живота. С други думи, човек трябва да овладее закона на електромагнетизма, на киселото, сладкото и горчивото, на хармонията между ума, сърцето и волята.

Полето, където можем да изфиним тези три сили, за да влезем в контакт с висшия свят е черния дроб и по-специално - жлъчката.

"Единствената реалност е интервалът", казва Алберт Айнщайн. Този интервал на непроявеното е причина за всички взаимоотношения, реакции и процеси между отделностите, чрез които се поддържа хармонията, единството и цялостта на Всемира.

Всички невероятни, необясними, магически процеси стават на повърхността на нещата, на разделителната граница от останалия свят. Повърхностните и каталитичните сили, междудисциплинарните области, интуитивните творчески връзки и пр. имат отношение към мистерията на интервала, който поражда любов, взаимност, обмен, реакция.

Този интервал е най-фината, най-реактивната реалност, защото, колкото по-фини са носителите на една среда, толкова по-големи реактивни площи има тя.

Жлъчката е онзи маг в алхимията на живота, който превръща най-застойния елемент на организма – масите – във фини емулсии.

Изводът от тази закономерност е, че с изфинването (емулгирането) нараства силата на обмен, усвояемост, синтез.

Изфинването е закон на любовта, единството, цялото, който предстои да създаде човека и човечеството на новия космичен цикъл, чрез една култура на финес, култура на възвишеното.

"Какво представлява жлъчката? Ако жлъчката не беше горчива, сърцето не би тупало. Жлъчката взема всички противоречия, които се зараждат в сърцето, преработва ги в себе си, следствие на което става горчива. Стомахът и червата казват: Ние трябва да работим, за да освободим жлъчката от отровите, които ѝ причиняват страдания". [75]

"Без сърце няма живот, но и без жлъчка не може да се живее. Когато жлъчката се излива на време и на място, тя помага при храносмилането. Обаче, когато тя не действа правилно, човек заболява от опасни болести. Когато човек се гневи, дразни възбужда, жлъчката не действа добре и в резултат на това се явяват различни разстройства в организма. За да трансформира чувствата си и да асимилира правилно сока на жлъчката, човек трябва да яде такава храна, която му е приятна - главно плодове." [9, с. 12]

С други думи човек трябва да храни ума, сърцето и тялото си така, че да бъде сладък, мил, благ. Българите, които в древността ги наричали "благари" трябва да си припомнят това изкуство. "Един Бог е благ" - казва Христос. Значи в хората все има нещо механично, чуждо, което наранява живота. Следователно, благите са онази най-фина същина, която е център и начало на живота. Тази благина и сила на синтез е катализаторът, който за кратко време може да трансформира разрушителните сили.

Следователно, понеже в българите се стича горчилката на човечеството, те трябва да я трансформират с този катализатор. Този процес се нарича "ликвидация на кармата", ликвидация на недоимъка, насилието, робството, необходимостта.

- Горчиво

"Не мисли за доброто и злото, защото никога няма да ги разрешиш. - Какво представя злото? - Зелен, незрял плод. - Доброто? - Зрял плод. Злото е горчивото в живота, а доброто - сладкото. Горчивото изсушава, сгъстява, ограничава човека, а сладкото го разширява и обновява. Горчивото съкращава човешкия живот, а сладкото го продължава." [133, с. 219]

С други думи, горчивото е мъртва вода, а сладкото - жива вода. Горчивото предизвиква чистене от механичните, чужди примеси, а сладкото внася съдържание в постигнатата чистота. Горчивото и киселото са електричество, а сладкото - магнетизъм.

"Кръвта носи със себе си електричество и магнетизъм, които се предават на центрове на мозъка и помагат за тяхното развитие." [30]

Вече разисквахме, че електричеството е сила, която изстудява, изсушава, свива капилярните съдове и като пречи на веществата и енергията да протичат, създава всички болести. По този начин, аномалиите в електричеството създават личния елемент, частния, егоистичния подход, който е причина за всички нещастия и ограничения в живота. Като се казва, че единственият недостатък на англичаните е гордостта, която води до запичане, т.е. аномалии в обмена, в доброто; и че без развитието на българите, т.е. на жлъчката, в човечеството ще дойде запичането, има се предвид този процес на стагнация, застои и загиване в организма. За това са виновни личните чувства, т.е. киселата ябълка от дървото за познаване на добро и зло.

"Най-голямата суша, която може да се яви в живота на човека, това е гордостта. Според някои гордостта представя "запичане на съзнанието". [9, с. 41]

"Дръжте в ума си закона: докато има запичане на човешкото съзнание, ще има безплодие. Щом има неплодородие, сиромашията ще дойде като естествено последствие." [9, с. 46-47]

Личният елемент ражда низшите чувства и всички разрушителни сили на съвременния свят. Той създава всички туморни втвърдявания, които запушват обмена между душите, спират изобилното протичане на живота в планетарния организъм. По тази причина цялата наша планета живее в недоимък, откъсната от изобилието на космичния организъм.

"Когато човек мисли неправилно, кръвта нахлува в малкия мозък, дето са страстите и обикновените чувства, събужда се половата дейност, той се поддава на неестествени чувства. Низшите чувства нищо не допринасят, това е духовно пиянство. Човешката лична любов води към това пиянство." [54]

"Щом центърът на тежестта на човешкия мозък мине отзад на главата, и животът става тежък, а за да стане по-лек, човек може да прекара теченията от задната част на мозъка си в предната част и по този начин да измени състоянието си." [54]

В долната тилна област - малкия мозък - са локализираните сексуалните и подсъзнателни чувства на низшия астрал. В тази област е складирана най-мощната, най-древна енергия, която наторява градините на живота. Оттам (през медула облонгата) влиза и Духът. Небето, т.е. невидимият, разумният свят чисти, възпитава и подтиква човечеството към добро, чрез киселината, електричеството на Духа, която предизвиква в хората противоречия и страдания и по този начин им посочва отклонението от разумния живот.

"Тези божествени токове са почнали вече да функционират в света. Те идват във вид на страдания. Тия страдания предизвикват в хората същите чувства, същите изживявания, каквито изпитват удавниците, които се борят из водата, за да се спасят. ... Защо е това нещо? - За да дойде Божествената Любов в нас, да я познаем и да я приложим в живота си. Тя е единствената сила, която може да спаси човека и света от гибел." [54]

С други думи, в условията на големи страдания, противоречия, ограничения, човек отвърща погледа си от големите работи на материалния свят и започва да забелязва и цени фините величини на духовния, нравствения свят, които го освобождават от робството на механичния, сивия, безидейния, ограничения от външни правила, традиции, организационни структури, нормативни пречки и условности живот. При това положение, човек оценява повече усмивката, вниманието, съпричастието на брата си, от личните си сметки и съображения.

Като поставя българите в условия на страдания, ограничения, недоимък, отрицание, невидимият свят ги приготвя за тази дълбока промяна в съзнанието. Защото големите, външните неща разграничават, а фините, интимните неща обединяват.

"От трънения венец на България ще се изплете великото благо на балканските народи и славянството - и само по този път ще се дойде до обединението." [54]

Нека припомним същото чрез текста за йерархичното място на българите в космичния организъм. Защото както казва Учителя, българите са в черния дроб, по-специално жлъчката, на общочовешкия организъм.

"Чрез жлъчката човек е свързан със съществата на доброто. Прекъсне ли се тази връзка, жлъчката се пука. Следователно, изгубването на доброто в човека и пукването на жлъчката, това са синоними. Казват за някого, че е много жлъчен. За да се намали жлъчността, трябва да се увеличи добротата на човека. Когато жлъчката е в нормално състояние, добротата и любовта се увеличават. Ако омразата се увеличава, любовта се намалява. Това е закон, който регулира отношенията между силите. [26, с. 263]

Следователно, жлъчката е мястото, където се хармонизират силите на сладкото, киселото и горчивото, т.е. на Любовта, Мъдростта и Истината.

"Обидата, която преживявате, се отразява на черния дроб като горчиво чувство, с което не можете лесно да се справите." [128, с. 25]

"... не се спирайте върху отрицателните мисли и чувства на човека, да не попаднете под тяхното влияние. За пример, ако всеки ден произнасяте думата "безлюбие" по няколко пъти вие ще внесете в сърцето си известна горчивина, от която мъчно ще се освободите." [21, с. 37]

"Недъзите на хората се лекуват с горчиви хапове." [68, с. 18]

"Без горчивини ученикът не може да напредва. Без горчивини ученикът не може да лекува. Горчивините в живота крият в себе си лечебни свойства. Те организират силите на човешкото тяло. Горчивината е специалист в известна област." [54]

В този смисъл, горчивината не е друго, освен съвършения, строгия и възискателен учител, който ни учи да свирим, т.е. да живеем разумно и хармонично.

"Всяка криворазбрана дума е горчива. Ти мислиш дълго време върху тази дума и като неразбрана, тя произвежда горчивина в устата ти. И лошата дума произвежда горчивина." [Работа на природата, с. 80]

"... горчивина има само в едно разумно същество. Колкото едно същество е по-разумно, толкова и горчивината в него е по-силна. И колкото едно същество е по-силно, толкова и радостта в него е по-голяма. Колкото едно същество е по-развито, щастието за него е по-разбрано и нещастieto в него е по-разбрано." [53, с. 16]

За да издържаш на горчивината на разумното, т.е. да постъпваш разумно, изисква се воля, принципност, истинност, които да стоят по-високо от личните интереси и настроения, т.е. изисква се сила на равновесие. Равновесието пък е резултат на интензивен, динамичен обмен.

"Между мислите, чувствата и постъпките на човека трябва да има движение. Ако останат на едно място, те ще мухлясат и ще се вгорчат. Движението подразбира прилагане. Без прилагане капиталът остава мъртъв." [72]

С други думи, животът е капитал в обръщение. Колкото по-динамично е обръщението на силите (капитала) в един организъм или обществена система, толкова по-висш е порядъкът на живота в тях. Чистотата е интимен свят, който се отличава с простота и динамизъм. Нечистотата е свят, в който се препъваш и отегчаваш от излишни, ненужни неща, които задръстват течението на живота и щастието.

"Изстиването на крайниците се дължи на нечистата кръв в организма. Нечистата кръв произвежда електричество в организма, а чистата - магнетизъм. Електричеството произвежда студ, а магнетизмът топлина. Следователно, за да не изстиват ръцете и краката ви, трябва да внесете в организма си повече топлина. Това става, когато човек даде ход на Божественото в себе си. При това положение, той няма да се страхува нито от студ, нито от безпаричие, нито от болести." [54]

"Има няколко начина за определяне дължината на човешкия живот. Един от простите е следният: туриш пръста си отгоре на кожата, натиснеш малко. Ако на мястото, дето си натиснал остане трапчинка, това значи, че този човек няма да живее дълго. Ако натиснете с пръст кожата на някого и трапчинката бързо изчезне, той ще живее дълго." [73]

"Кога се явява страхът? - Когато човек нарушава законите на природата. Щом пристъпи един закон в природата, страхът се явява като естествено последствие на нарушението. Първото нещо след греха е страхът. - Защо при дълбокото дишане страхът изчезва? - При дълбокото дишане става разширение на капилярите, които при страха се свиват. При страхът човек се свива, а при безстрашието се разширява. Някой иска да мине незабелязано, да не бутне никого и се свива. Това е страх. Мини свободно, не се свивай. Изпъди страха навън! И най-големия герой като се уплаши, свива се - кръвообръщението му се нарушава, става неправилно. За да бъде кръвообръщението ти правилно, трябва да живееш добре. Добрият живот подразбира

разширяване на капилярите. Лошият живот произвежда свиване на капилярите и неправилно кръвообращение.

Като живееш добре, ти се стопляш, разширяваш и придобиваш нещо. Ако мислиш право, придобиваш нещо, ако мислиш криво, губиш." [40, с. 43-44]

Под крива мисъл се разбира гордия ум, който усилва личните мисли и чувства и по този начин отваря път на низшия астрал.

Този процес е описан при грехопадението на човека. Гордостта предизвиква свиване, страх - стряскаш се защото си оголял, станал си неглиже пред очите на другите. Точно когато се гордее и шуми много, човек със сигурност подготвя своето падане. Страхът е падане.

Черната ложа си служи със страха, заблудението, тъмнината, а бялата ложа - с безстрашието, истината, светлината. Черната ложа се движи навън, към кондензирания и студен свят на тъмнината. Бялата ложа се движи навътре, към централната интимна реалност в дълбините на светлината, която кипи от енергия и живот. Черната ложа разсейва съзнанието на душите с майа, а бялата ложа концентрира душите в необятния живот на Единство и Любов.

"... За да може човек да се справя с всички свои енергии в себе си, били те положителни или отрицателни, той трябва да изучава закона на концентрирането. Когато е концентриран, съсредоточен в себе си, човек може да управлява своя страх, т.е. той може да го контролира. Не може ли човек да контролира своя страх, страхът ще му стане господар. Да контролира човек енергиите, които минават през него, това значи разумно да ги използва." [38, с. 45]

Има един свещен страх. Той е страхът на човека, който обича, да не обиди любимото същество, да не наруши неговите закони. В такъв човек висшата светлина, висшето вътрешно знание се проявява. Той е буден, внимателен и изряден във всичките си пътища.

Страхът има две октави - нисша и висша. По този начин и Сатурн - богът на Мъдростта има две лица - тъмно и светло. Светлото лице на Сатурн казва на човека: "Мъдростта е страх Господен". С други думи, ти трябва свещено да пазиш основната идея в себе си, която движи живота ти.

"Страхът е сатурнов елемент, т.е. елемент на мъдростта. Страх от Господа не подразбира онзи ненормален страх, какъвто животните имат. Като елемент на Сатурна, страхът подразбира предпазливост, грижливост, предупредителност. Той е свързан със средния пръст на човешката ръка, със съвестта, със справедливостта в човека. ... Средният пръст на човешката ръка е свързан с Божията Правда." [63, с. 119-120]

Българите са под влияние на Сатурн, който свива, сгъстява, кристализира нещата. Сатурн е богът на инволюцията и мъдростта, на потъването в материята. По тази причина българите са потънали дълбоко в материята - те са силно индивидуализирани.

"Това, което спъва днес българите, е тяхното впитане в материята. Обаче, в тях има силно вътрешно желание да се освободят от материализма. Отличителна черта на българина е неговата подозрителност, мнителност, която го спъва в развитието му." [76, с. 23]

"Сатурн пък е критично настроен винаги. Който се съмнява, подозира, гледа мрачно на нещата, е под сатурново влияние. Работата, дипломатията, задълбочаването са качества на Сатурн." [53, с. 262-263]

"В една легенда за създаването на света и за разделянето на богатата по земята се казва, че най-после се явил българинът при Господа и поискал от Него сила. - Взеха я вече, отговорил Бог. - Какво остана за мене? - Почти всички блага са раздадени вече. Като помислил известно време, българинът казал: Работата дадена ли е на някого? - Тя е единственото свободно благо. - Тогава дай на мене работата. Българинът взел работата и благодарил, че и за него е останало някакво благо. Наистина, велико нещо е човек да работи." [7, с. 122]

Българинът е работлив, но инициативата му днес е скована. Това произтича от силни лични чувства, които могат да доведат до безверие, черногледство, негативизъм, nihilизъм и пр.

"Най-опасното място в човешката глава е мястото на личните чувства. Те се намират в задната част на главата. За да се справи с личните си чувства, човек трябва да отпрати енергиите си

към горната част на главата, дето се намира центърът на милосърдието. Тук близо се намират два други центъра - на вярата и на надеждата, дето се сменят нисшите енергии с висшите." [7, с. 392]

С други думи, нисшата област на Сатурн се трансформира горе на темето от центровете Вярa, Надежда и Любoв. Сатурновият елемент пречи на българите да бъдат уважителни, милосърди. Този елемент ги прави размирни.

"Питам: какво научиха българите от многото войни в своето минало? Изхарчиха милиони и милиарди. Какво още научиха? Станаха упорити, твърди като кремък и развиха крайно критичен ум. Всички войни, които българите направиха, от началото на своето съществуване до сега, се диктуват от Сатурна, когото изпратиха да управлява България. Днес за днес един цар съществува в България - Сатурн, който с камшик я управлява. Най-размирният център в цяла Европа днес е Балканският полуостров. Понеже българите са твърди и упорити, невидимият свят ги постави на огън, да се смекчат малко." [118, с. 231]

"По-упорит и по-своенравен човек от българина няма. Затова Господ му е дал такава малка държава, която мяза на одрана волска кожа без никаква форма. Ако вземете Гърция, тя мяза на сърце. Земята им има сърцевидна форма. Тя е оформена. А земята на българите на какво мяза? Една от чертите на българина е, че той започва много добре, но най-после сборът се свършва с бой. Туй съм го наблюдавал, българите като се съберат, ще се напият, ще се набият и ще се разпръснат. Вие ще кажете, че нямате нищо общо с това. Добре, нека е така, но това, което съм забелязал, то е, че във всички духовни движения в България все има ритници за първенство." [140, с. 245-246]

"Няма случай в историята, дето народ опровинил се в неправда, да не е платил скъпо. Едно време на това място бяха българите, дето сега са турците. Те платиха скъпо. Сега Господ ги помилва и Той плаща на техните неприятели." [17, с. 266]

Днес задачата на българите е да излязат от сянката на Сатурн - от скептицизма, недоверчивостта, безверието, да придобият положителни възгледи за живота.

"Да виждаме само лошото в света, каквито са сатурнианците, това е болезнено състояние." [58, с. 150]

"Едно нещо, което препятства за правилното развитие на човека, е съмнението. Когато срещнеш днес, ще те погледне изпитателно. Казвам: Приятелю, няма защо да ме гледаш изпитателно. Аз те познавам добре. Ако имаш нужда от пари или друго нещо, кажи, аз мога да ти услужа. Каквото искаш, мога да ти дам. Аз мога да ти предам една Велика Божествена идея, да я посадиш. Така ще се научиш да живееш добре с жена си и с децата си. Като посадиш тия семена, ще благодариш на Бога. Аз ида от небето да питам учителя ти, как учиш, какви бележки и какво поведение имаш. Като се върна, ще кажа какво съм видял и научил на земята. Искам да видя какви са вашите учители." [54]

"Хората, у които религиозното чувство е слабо развито, са големи критици. Благоговейното чувство в тях е слабо развито. Тази е причината, поради която те лесно се разочароват. Като правех научни изследвания и измервания на човешкия череп, дойдох и до българина. Религиозното чувство в него е слабо развито, по-добре е милосърдието, а най-добре е твърдостта и упоритостта." [с. 94]

"Дето има проява на нещата, там разумността присъства. Без разумност няма проява. Прояви, в които разумността отсъства, ние ги наричаме механически или физически. За пример, изгонването на богомилите от България е неразумен процес. Той се е извършил под влияние на антипода на България, който се намира някъде на Запад. Всяка държава, всеки човек има свой антипод, който оказва две влияния върху него: отрицателно и положително. По това време върху България оказвали силно влияние отрицателните сили на нейния антипод, вследствие на което богомилите били прогонени из цяла Европа. Това отрицателно влияние върху България е било много силно. То е предизвикано от кривото разбиране, от дивацината на човека. За да се изправи тази погрешка, трябвало да дойде по-висока култура между народите. Днес, обаче,

върху България действат положителните, разумните сили на нейния антипод, и тя се стреми да изправи погрешката си.

... ако човек иска да побеждава, да се справя с мъчнотиите в живота си, като антипод на себе си той трябва да постави Божественото, разумното начало. Постави ли неразумното, човешкото начало като антипод на себе си, той непременно ще бъде бит. Да поставиш Бога за свой антипод, това значи, Бог да ти бъде задна стража. При това положение, каквото предприемеш, ще успееш. Положението на България и в миналото, и днес е зависило и зависи от нейния антипод. Той крие в себе си големи сили, голяма енергия." [47, с. 282-283]

"Човек има два полюса, два антипода, към които се стреми: единият е центърът на Слънцето, другият - центърът на Земята. Умът на човека трябва да бъде свързан с центъра на Слънцето. Само при това положение, човек може да има светла, възвишена мисъл. Свързан ли е умът на човека с центъра на земята, мисълта му е низходяща. Низходящата мисъл е причина за нещастията на хората. Ако Слънцето със своето влияние би се отдалечило от човека, всякаква деятелност в него би престанала." [47, с. 283-284]

"Съвременният човек е слязъл до дъното на своето падане и едва сега започва да се повдига. Той трябва да се върне към онази първична форма на развитие, която е имал някога. Ние не говорим за първобитната, но за първичната форма, представител на която е бил първият Адам. Човек трябва да се върне към онази епоха, когато се е намирал под благотворното влияние на Слънцето."
[109, с. 109]

"... не бъдете критици като Сатурн, който вижда само лошото в света. То е болезнено състояние. Всички най-добри състояния се дължат на Слънцето." [Изново, с. 267]

"Има два вида българи: по плът и по дух. По плът са повече, а по дух - по-малко. Българите по плът нямат право на държава, но благодарение на българите по дух, българите имат право на държава. Истински българин е този, който има доброта, справедливост, красота и разумност. Доброта - в сърцето, справедливост - в ума, красота - в душата и разумност. Българите трябва да се уповават единствено само на Бога." [49, с. 294]

"Досега българите слугуваха на силите на тъмнината, а сега ще слугуват на силите на Светлината." [49, с. 296]

"Че сме българи, то е хубаво, но да бъдем българи на разумността и Любовта." [127]

Антиподът, който ще изведе българите от сатурновата затвореност и изолация е слънчевото христово учение на разумността и любовта. Само Слънцето и Венера мога да изведат българите от безисходното положение, в което се намират. Само Бог, т.е. изворът на светлината, творчеството, доброто в тях, може да ги спаси.

"Не е лесно да се справиш със Сатурн, т.е. с голямото недоволство. Сатурн обича само Венера. Като те газе Сатурн, кажи му: Срецах Венера, която ти изпраща поздрав. Той веднага се изменя, лицето му светва. Венера отнема тъгите и скърбите на хората." [1, с. 238]

"Аз разглеждам Венера като напреднало същество, като отражение на Любовта, от чието влияние българите са лишени." [54]

Слънчевото и венерино влияние на Божественото учение ще свърже българите със светлата страна на Сатурн, която води човека към съвършенство. От черногледци, българите ще се изпълнят с радост, увереност, оптимизъм.

"Сатурн дава разширение на човешкия ум, на съзнанието." [80, с. 118]

"Ние трябва да разглеждаме вселената като жив организъм, във всеки уд на който са концентрирани различни динамически сили. За пример, ако влиянието на Сатурна върху известен орган от човешкото тяло е лошо, влиянието му пък върху всички останали органи е благотворно. За глупавите хора Сатурн е крайно разрушителен. От всички богове най-умен, най-мъдър и с най-голяма опитност е Сатурн. Той не е лековерен, да вярва на думи само. Като

отиде при него някой човек, той веднага разглежда живота му от единия до другия край, и като намери даже една погрешка, казва: Хайде, върви си! С тебе работа не може да се върши. Той не е снизходителен към погрешките на хората. Започнете ли да се извинявате, че сте слаби хора, че грешите, той казва: човек трябва да бъде абсолютно справедлив и умен! - Нищо повече." [57, с. 234-235]

Освен Сатурн и Марс, които пряко им влияят, българите трябва да имат предвид и влиянието на другите планети.

"Силите на Слънцето организират сърцето и белите дробове.
Силите на Сатурн организират черния дроб и костите.
Силите на Юпитер - жлъчката и половата система.
Силите на Венера - бъбреците." [80, с. 118]

"Далакът е проводник на слънчевата енергия и се намира под влияние на Слънцето, Юпитер управлява тимусната жлеза, Меркурий - тироидната жлеза, Сатурн и Уран - хипофизната, Нептун - пинеалната." [80, с. 118]

- Сатурн и мазнините

Мазнините са елемент на магнетизма и чувствата. Във висшия астрал те изграждат във вид на масти, мастни киселини, липиди и пр. стените на клетките, "смазват" организма и пр. В низшия астрал те са проводник на низшите чувства, под чието влияние се натрупват в депата на организма, събирайки чужди и токсични вещества, които внасят аномалии в обмена на веществата и водят до болести. В този си вид мазнините са инертна, неорганизирана материя, която може да доведе до монополни ракови и туморни метастази.

Мазнините са енергизатори на тялото и плътта, а захарите (глюкозата) – на мозъка и съзнанието. Енергията на захарите е оперативна и касае висшата нервна дейност, а енергията на мазнините - резервна, залежала и касае натрупването на телесна маса. Природата, обаче, не обича никакво залежаване и застои, а подтиква към движение и оборот на силите и веществата. "Утрешният ден ще се погрижи за себе си", казва Христос. Живот е това, което се реализира в мига на настоящето.

За да активизира жизнените сили, Сатурн противодейства на инертните, низшите чувства, чрез ограничения, страдания, недоимък, които подбуждат към дейност, и чрез изфинване на мазнините посредством киселините на жлъчката. По този начин, егоизмът, жаждата за признание и инертния живот на човека се трансформират в импулс за добро. Изфинването на мазнините от жлъчката символизира доброто, защото доброто е фина сила, а злото - груба.

Фините или граничните сили са силите на динамично взаимодействие, на синтез.

Нека разгледаме сега малко изворов материал относно инертния аспект на мазнините в организма.

"Какво представлява прасето? Прасето символизира човек на удоволствия. Прасето обича да се търкаля в тинята и като се обръща на една или на друга страна, казва: Това е животът! Повече не може да се желае. Като изучавате живота на прасето, вие се домогвате до низшия живот, който е вложен в дадена форма. От формата, в която е вложен животът може да съдите за нейната интелигентност. Като изучавате формите на всички животни и растения, от най-малките до най-големите, вие ще дойдете най-после до познаване на онази висша интелигентност, която е работила в тях. Същевременно, в целия органически свят, между растения и животни, съществува вечна борба за запазване на рода, за първенство. Това говори за слаба интелигентност, за отсъствие между тях на онази разумност, която примирява противоречията. Навсякъде стават кражби и убийства. Каква поезия може да съществува в такъв свят? В това отношение земята представлява голям затвор, с множество затворници, всички с вериги. Желанието на разумните същества, които са създали растенията и животните, е да пробудят съзнанието им, да ги повдигнат на по-висока степен на развитие. Като метод за пробуждане на съзнанието им, те са избрали страданието и ограничението." [56, с. 92-93]

"Когато човек се оплаква, че е изгубил нещо от себе си, той мяза на мляко, от което е извадено маслото. Кой вади маслото от човека? Страданията. Те не са нищо друго, освен буталката, с която бият млякото, докато извадят маслото от него." [31, с. 17]

"Всъщност свинската мас не е за препоръчване. Свинята е символ на краен индивидуализъм. Ако само една свинска клетка влезе в човешкия организъм, други 4-5 клетки трябва да я обикалят и пазят, да не направи някаква пакост." [140, с. 155]

"Какво представя любовта? Любовта не е нищо друго, освен живот, който изважда злото и погрешките на човека вън от него, за да ги види сам и изправи. - Какво представя грехът? - Живот на свинята. Тя цял ден грухти, рови, търкаля се в калта и очаква да дойде господарят ѝ да ѝ донесе ядене." [142, с. 13]

"Под формата на свинята се разбира грубия материален живот, живота на материята, на плътта, а не на душата и на духа. Следователно, само материята се жени, т.е. свързва, а душата и духът не се женят.

Бракът постепенно минава в по-високи форми, докато дойде най-последно до фазата на възкресението. Значи, бракът в смъртния живот се заменя с възкресението във вечния живот." [54]

С други думи, бракът е закон на предметния свят, а възкресението - на космичния свят на светлината. Като събираш предметите отвън, явява се света на монополизъм и интереси; като изфинваш нещата отвътре, влизаш в светлината, енергията, изобилието.

"Природата не взема ли еднакво мазнините на богатия и на сиромаша? Какво иска да каже природата с това, като обира мазнините на хората? Тя иска да им каже: "Вие не сте научили закона на братството." И като прочетете първата глава на Битието, ще видите, че Господ казва на Адама и Ева: "Вие ще ядете от всички плодове, но само от един няма да ядете, и в който ден ядете от този забранен плод, ще умрете." Забраненият плод, това е съвременния егоизъм. Един човек, който иска да работят за него, а той да живее на гърба на другите, един човек, който иска да се храни за сметка на вдовиците и бедните сирачета, един човек, който иска да се бори с толкова народи, той яде от забранения плод. Ето защо, всички трябва да бъдем последователи в това велико учение." [85, с. 73]

"Многото желаниа, например, могат да удавят човека, но ако е разумен, той ще намаже кожата си с мас, както прави патицата, и те няма да го докоснат. Патицата влиза във водата, но тя не се докосва до кожата ѝ, не пречи на плаването ѝ. Ако водата достигаше до кожата на патицата, щеше да отнема топлината на тялото и да ѝ противодейства. Тъй щото, когато много желаниа нахлуят в сърцето ви, намажете тялото си с мас, която да им се противопоставя." [8, с. 236]

"От омраза, низши чувства заболяват черният дроб и жлъчката. ...Многото мазнини разрушават жлъчката." [54]

"Най-устойчивото вещество в човека е мозъкът. Когато боледува от някоя сериозна болест, човек първо губи мазнините си. Те се стопяват, а той става като свещ. Ако болестта още продължава, мускулите се губят, но нервите и мозъкът остават до край. Те са най-устойчиви. И обратно: когато организмът започва да се поправя, първо се възстановява здравословното състояние на мозъка, на нервите, на мускулите и най-последно идват мазнините. Които имат повече мазнини, са спокойни, разположени натура. Които имат малко мазнини са повече спривави, нервни." [7, с. 266-267]

"Днес Бог ви е поставил в положението на сиромаша, да се научите да ядете. Той ви казва: Мазнини няма да ядете, защото те са причина за разни болести. Понеже в миналото си не сте знаели как да се справите с организма си, не сте могли да го управлявате, днес сте дошли на земята като беден човек, да живеете в лишения, да се изправите." [20, с. 53]

"Човек трябва да е изтъкан от фина материя и да няма никакви мазнини. Един идеален човек не трябва да има никакви мазнини на врата си, трябва да има малко мазнини - колкото да се върти колелото, но инак никакви мазнини" [60, с. 31]

"Тлъстината ви трябва да се обърне в енергия. Хора, които работят усилено умствено, които се подвизават духовно, никога не затлъстяват." [140, с. 255]

Сладко

Идейните хора са изградени от фина, динамична материя. Затова се казва, че светът ще се динамизира и оправи, че хората ще започнат да работят, когато светлите дойдат да управляват. Много естествено, светлината, Духът е динамична сила, която раздвижва долните области да се проявят. Материалистите пък са подобни на мазнините, т.е. на механични смеси. Те реагират със своя най-външен слой, а отвътре са латентни. Фините среди обратно, реагират с цялата си повърхност. Затова там нещата стават бързо и в пълнота.

Културата на материалистите можем да наречем външна, механична култура на насилието и директивната организираност. Тя е лишена от индивидуалната инициатива и идейност на фино ниво. За да се регулират силите на тази култура, трябва да дойдат киселото и горчивото, т.е. ограничението, недоимъка, страданието, които да стопят, изфинят инертните маси от хора, организации, правила, предписания и пр.

Културата на идейните хора работи с най-фините, нежни, изразителни, интимни сили на живота, които вдъхновяват и запалват всеки човек отвътре да се изяви. Тази култура няма предвид външната организираност, но има предвид идейната общност. Тя се отнася към душевния живот на всеки едного. Когато фините, сладки, благи сили в човека се проявят, той става универсално същество - светлина, слънце, пример пред очите на всички. Такива хора са естествени магнити, които привличат напредналите души, внасят благо в тях и ги повдигат.

Благите, сладките, скромните, смирените са хора на доброто, на изобилието - хора-слънца. Такива са били древните, „първичните“ българи, но вследствие на много примеси в кръвта, паднали до днешното си положение. От тях се иска да се възвърнат към първоначалното си естество, да станат отново "благари", т.е. сладки, благи и възвишени; хора на доброто, любовта и синтеза.

- Име

"Българите са съществували в предисторическо време. Нали едно дете може да смени три-четири пъти името си, но името не изменя човека." [54]

Душата е най-финия, най-сладкия, най-приятния, най-динамичния свят. В този богат на живот и възможности свят трябва да се върне човек. Защото душата е свят на космичната любов, на силата за универсална връзка и единство, която може да направи човека здрав и безсмъртен, да направи обществото - хармонично, човечеството - единно и отворено към живота на Вселената. От този свят на вътрешно изобилие произтича силата на доброто, която олицетворява основната идея на новия космичен цикъл - да живеят хората заедно, като братя и сестри в едно семейство, и тази най-блага и възвишена същина в тях да ги ръководи и вдъхновява в техния път.

"Кога работи човек даром? - Когато работи за душата си. Този закон наричаме "благият закон". Старите българи, които живеели на Балканския полуостров, служили на благия Бог, затова се нарекли "благари". Това е духовното тълкуване на думата "българин". Някои казват, че българите носят името си и от реката "Волга", отдето дошли, преминали Дунава и се заселили на Балканския полуостров, дето имало вече българи. Старите българи се различават от новите, които преминали Дунава. Първите са благи, служат на благия Бог, а вторите се отклонили малко от пътя си, заради което изгубили религиозното си чувство. Обаче и едните и други са на везните, взаимно си помагат." [8, с. 206-207]

"Да вярваме в българския народ. Името "българин" произлиза от думите благ и градинар. От времето, когато бил в рая, до сега българинът е все градинар. ... Желая и в бъдеще българинът да се занимава с градинарство и да обработва земята." [54]

"У българите има примес на монголска, римска и гръцка кръв. Римският тип се отличава с широчина на брадата долу, а монголския - със силно изпъкналите скули у българина. Влиянието на гръцката кръв се изразява в характерния нос. Монголските типове са консервативни, римските - са смели, а гръцките имат усет към красотата. У българите, преди идването на славяните, е имало местно население, което вървяло по пътя на Доброто. Техният характер бил много благ и ги наричали благатни хора. Те са имали стремеж към духовното, към мистичното. Българите са взели от славяните самопожертвуването, а от Аспаруховите дружини - храбростта. Българите имат следните качества: 1. Обич към духовното и към мистичното. Това е унаследеност от благатите хора. 2. Обич към смелост и храброст, унаследено от

Аспаруховите българи. 3. Обич към самопожертвование, унаследено от славяните. Щедростта е отличително качество на българина." [11, с. 103-104 Цв. Табакова]

"В българите има три хубави черти:

а) Най-първо са живели тук старите траки, които са се наричали "благати" хора или "благари". Те са правили добрини. От тях българинът е приел наклонността към мистичното и духовното.

б) После тук са дошли славяните и са залели Балканския полуостров. От тях българите приели Духа на жертвата и самоотричането.

в) Най-после са дошли Аспаруховите българи. От тях българите са наследили храбростта и волевия елемент.

Днес българинът трябва да стане ученик на Новото учение. [51, с. 306]

"Аз взима думата "българин" в смисъл на човек, роден от любовта. Всички европейски народи трябва да се родят от любовта. Моето почитание към всички народи, но те трябва да повярват в онова, което Бог е вложил в тях. Само тогава може да стане истинско опознаване на народите."

[7, с. 294-295]

"Дядо Благо водел разговор с Учителя и го запитал за произхода на названието "българи". Учителят пояснил: "Имало едно време едно царство, в което хората много обичали Господа и го наричали с името Харния Бог. Оттам другите народи нарекли хората от това царство "богхари". Така е произлязло името българи. Това царство е съществувало преди потопа." [54]

"Славяните са юдино племе. Българин - богарин - значи място на Бога." [110, с. 162]

"Какво означава думата "българин"? Тя е от древен произход. Коренът ѝ се крие в дълбоката древност. Под "българин" разбирам човек, който търси Учителя си, намира го и учи. От гледището на Божествената филология, това е значението на думата "българин". Като българин, намери своя велик Учител и кажи: Велики Учителю на светлината, ти ще бъдеш между нас и ще ни управляваш. Значи, българин е всеки човек, който търси и намира своя Велик Учител, за да приложи неговото учение и да покаже на своя народ и на своя ближен, как трябва да се живее." [25, с. 139]

"За сега аз едва съм намерил съответни символи за български език, чрез които превеждам Божествения език. Ако хора от други народи искат да слушат Божието Слово, те трябва да дойдат тук и сами да си намерят символи, с които да Го превеждат. Западните народи ще приемат Божието Слово от изток. Изобщо, мисълта на западните народи е аналитична, когато тази на източните народи е повече символична." [54]

"Вие сте българи, но не знаете какво означава думата "българин". Първият елемент в таз дума е буквата "б", която означава посяване на семето. Вторият елемент е буквата "ъ", което означава товара, който българинът носи. Третият елемент - "л" означава това, което българинът носи от горния свят. Четвъртият елемент - "г" е вечното начало, за което българинът се е хванал. Петият елемент е буквата "а", която показва, че българинът е бременен с нещо. Шестият елемент - "р" показва, че като се хване за нещо, българинът не се отказва от него. С девет чифта волове да го теглиш, той не се отказва от идеите си." [7, с. 292]

"Еврейските пророци се обръщали към евреите с думите: О, Израилю, обърни се към Господа! Защо не казват: "Якове, обърни се!" Българите трябва да изменят една от буквите на името си или името на София. И България и София свършват с буквата "я" - опасна буква. Българите са в областта на буквата "я". Понеже сега царува тая буква, българите говорят за купони, за ядене, за месо, за масло. Буквата "я" владее цяла България, както и София. Вие живеете в София, без да знаете, какво означава тая дума. Буквата "с" означава закон на реформи, буквата "о" подразбира условия, буквата "ф" е опасна по вибрациите си. Ако не вярвате, че тая буква е опасна, питайте евреите, които са живели при фараона. Казват, че не е важно какво име носи човек. Ожени се за някоя мома, на която името започва с буквата "ф", да видиш не е ли важно. За да се реформира България, половината от българите трябва да се прекръстят, да им се дадат нови имена, за да не създават нещастия. Не е безразлично какво име носи човекът или животното. Мислите ли, че имената на вълка, на змията не отговарят на техните прояви?"

Ако един мирен и тих по характер човек произнася в продължение на един месец, по няколко пъти на ден думата "змия", непременно ще почувства вибрацията на змията. Сегашните хора често говорят за дявола, за дяволски работи и без да подозират, възприемат неговите вибрации. Хората мислят повече за дявола, отколкото за Бога....

Аз бих желал българите да видят тоя Христос, който може да внесе любовта в душите им. Бих желал българите да видят тоя Христос, който може да внесе Божията мисъл в умовете им и да престанат да се интересуват от дявола. Никакъв дявол не съществува. Аз отричам дявола като съществена реалност. Като обикновено същество, като относителна реалност дяволът съществува, но не и като абсолютна реалност." [25, с. 170]

В думата "дявол" буквата "я" внася нещо ялово, парализиращо волята. Интересно е, че нито един западен народ не употребява буквата "я" в думите "България" и "София", но казват "Балгария" и "София".

Но нека се върнем още веднъж към първичното значение на думата "българин". Учителя казва, че българите били градинари в райската градина. Райската градина е душата. Раят е място на души, на любов, а адът - място на бездушие, на безлюбие.

Да се върнат българите към градинарството, значи да се върнат към естествения живот на душата, на хармонията, да влязат в културата на най-фините величини, на благия, Божествен живот.

Това движение към финото, наричаме еволюция, а движението към външни богатства - инволюция, потъване в материята, в робството на механичния свят.

"Израил" ("из", "рая") показва излизане от финия свят на светлината, на душите и потъване в материята. Това е инволюционно движение.

"Балхар", („бал" – голям, велик, „хар" – харен, красив, добър), както ни наричат на Изток, значи велика хармония, т.е. фино вътрешно единство. Това е еволюционно движение към душата, към възвишеното. Българите излизат от дъното на грубата материя и отиват към интимния свят. Коренът на името им показва, че носят силите на доброто, красотата и волята, защото древната дума "харен" значи едновременно "добър", "хубав" и "хармоничен".

Приведените по-долу мисли са илюстрация на тази идея.

"Вярвайте в онова, което Бог е вложил във вас. Досега вие сте излизали от душата си, но като българи, трябва да влезете вътре в душата си, да не въздишате повече. Душата е раят на човека. Всеки, който е вън от душата си и въздиша, той е вън от рая. Който въздиша е Израил; който не въздиша е "българин". [7, с. 293]

"Израил е онзи, който излиза от рая, из-рая, а пък "българин", който влиза в рая. Първоначално сте били Израил, излизали сте от рая; после ще станете "българи", ще влезете в рая. Така се примиряват противоречията." [7, с. 293]

"Щастието на човека седи в това да стане "българин". Днес всички сте в Израил. Няма човек, който да не е в Израил. Значи, всички сте извън рая и отсега нататък трябва да влезете в рая, да станете "българи". За сега първи вкарват в рая българите. - Как ги вкарват? - С камшик." [7, с. 294]

"Да се върнем към символичното понятие "българин". Всеки българин, който е познал Бога, може да влезе в рая. Всеки българин, който може да връзва нещата на земята и на небето, и който ги развързва на земята и на небето, живее в рая - него можете да слушате. - Защо? - Защото Бог го е кръстил. Името "българин" не е произволно дадено. То съдържа в себе си велика Божествена идея. Който е готов да приеме тази идея, той носи вече това име." [7, с. 297]

"... когато губиш нещата, ти си Израил, когато ги придобиваш, ти си "българин". Който губи, който се обезсърчава, който страда, който не може да живее с ближния си, той е Израил. Когато Христос дойде между израилтяните, прие ли Го? Не Го прие. Не само това, но те Го разпнаха. Те мислеха, че без Христос ще се повдигнат повече. Всъщност, повдигнаха ли се? Те не приеха Онзи, Който носеше Божието благословение, но не се издигнаха, както очакваха." [7, с. 293-294]

"Всеки човек, бил той германец, французин, англичанин, който се справя със своите мъчнотии, е българин. Ако не може да се справя с мъчнотиите си, не е българин." [7, с. 294]

В България, в жлъчката, се стичат мъчнотиите на човечеството. И всички ония, които не дезертират от това бойно поле и превърнат тази горчилка на най-сладък мед, ще се нарекат "българи", т.е. ще влязат в хармонията, в душата, във възкресението. Това са благите хора, които сега ще се изявят.

"На физическия свят българинът пее и играе, движи се и работи. Каквото вижда, той все мнението си дава, затова главата му страда. Той мисли, че ако стане министър, ще оправи света. Всеки българин мисли, че може да оправи света. Това е Израил. Като дойде истинският българин и каже камъните да станат, те ще станат. Онзи, който казва на камъните да станат, а те седят на мястото си, той е Израил." [7, с. 294]

"Когато се намерите в известно затруднение и не можете сами да си помогнете, обърнете се към българите от духовния свят, те ще ви помогнат. Ако и те не могат да ви помогнат, обърнете се към българите в Божествения свят. Те непременно ще ви се отзоват." [7, с. 301]

Да се обърне човек към висшите светове, значи да се обърне към благите, любовните същества, към колективния живот на Бога. В този живот всичко е сладко, благо, стабилно. Той е животът на душата, от която извира Словото на живота.

"Съвременните хора се нуждаят от сладка храна. Тя е словото на живота. Словото трябва да се дава на хората." [130, с. 139]

"Словото е единствената реалност, с която ние сме свързани. От Словото, т.е. от разумното начало е излязъл животът. От живота е излязла светлината, която озарява всеки човек. Животът съдържа всичко, което ние възприемаме. - Що е животът? - Сладкото, което постоянно ядем." [130, с. 108]

"Сладчината е израз на любовта. Колкото по-правилно е разбирането ни за любовта, толкова сладчината е по-добра. Сладчината не е само в ябълката. Има сладки мисли и сладки постъпки. Някога един човек те погледне така, че целият ден ти е приятно - има сладчина в погледа му. И друг те погледне и те среже.

Съдържанието на нещата се познава чрез любовта. На физическото поле като изучавате една ябълка, изучавате я по закона на любовта." [54]

"Който прилага Любовта, малко говори, много върши. Любовта превръща горчивото и киселото в сладко, отрицателното в положително. Затова казват, че Любовта върши чудеса." [54]

"Любовта... е сладък сок, с който се справят само мъдреците и светиите. Попадне ли в устата на обикновения човек, тя първо е сладка, а после го опива. Тоя сок ферментира и действа опивателно. Мъдрецът трансформира силите на любовта и работи с нея безопасно. Обикновеният човек, обаче, не може да се справя със силите на любовта." [122, с. 177]

"Има хора, които никога не предизвикват близките си. Силите в тях са хармонични. Който влиза в общение с тях, чувства се добре разположен. Много естествено. Всеки отива с разположение към сладките и вкусни плодове на дървото. Докосне ли се до някой кисел или стипчив плод, като го вкуси, веднага го хвърля. Значи, вътрешните сили на човека определят отношенията на другите към него." [6, с. 79]

"Да любиш Господа нито е лесно, нито е мъчно - от сърцето зависи. Ако сърцето е много твърдо, както коравата захар, трябва по някакъв начин да се смекчи. Като туриш захарта във вода, веднага се смекчава - в топлата вода по-лесно, отколкото в студената." [82, с. 245]

"... по този закон на съпоставяне ще спим сладко, ще ядем сладко, ще мислим сладко, ще чувстваме сладко, ще пеем сладко. И когато светът навсякъде се изпълни само със сладчина, ще дойде и красотата в живота. Да видиш красив човек, това е истинският човек, това е човекът, у когото чувствата, мислите и делата му са тъй хармонично съпоставени, че като видиш този човек, неговият образ представлява Божествен образ." [43, с. 27]

"Според мене, това което внася в човека известна мекота; което удължава неговия живот; което разширява ума и сърцето му; което укрепва волята му, това е сладчина, значи, тя е храна за

света. - Защо съм нервен? - Нямах сладчина в живота. При това положение, ти можеш да убиеш човека. - Как ще го убия? - Като му кажеш 999 горчиви думи. Ако мъжът казва на жена си по 999 горчиви думи на ден, той ще я убие. Изобщо, отсъствието на сладчина в човешкия живот води към смърт. Плодовете на забраненото дърво не бяха още сладки. Сладките храни са женски, а киселите - мъжки. Ако искаш да станеш мъж, яж кисели храни; ако искаш да станеш жена, яж сладки храни. Който яде сладки храни, ще стане безсмъртен." [1, с. 281-282]

"Красотата има отношение към човешката душа, силата - към човешкия дух, а сладчината - към човешкото сърце. Ако не се храни със сладки работи, сърцето на човека огрубява." [58, с. 299]

"Истината е сладка, а не горчива - тя освобождава човека от ограниченията и заблужденията." [114, с. 42]

"Казват за някого, че говори много сладко - мед капе от устата му. Колко души сте срещнали, от устата на които капе мед? Не подразбираме, че в буквален смисъл трябва да капе мед от устата им, но да носят любовта в себе си. Който има любов в сърцето си, говори сладко." [с. 67-68]

"Има ли по-хубаво от това, сладко да говорите? Отправете към човека един мил поглед. Милият поглед е богатство и се помни." [54]

"Най-добрите хора са българите... Сега от невидимия свят искат от българите малко мед, бял от най-хубавия, събран от всички цветя. Понеже българите са благи, най-хубавия мед искат от тях, за да си дадат мнението, какви са българите. Вие действайте българите да изпратят мед в другия свят, да се изправи света." [54]

Колко хубаво е казано! От всички цветя. Трябва да се даде един образец за новата, общочовешка култура - да се направи една градина от всички цветя, да направят пчелите един хубав мед - букет. Пчелите са дошли от Венера. Такива венерини ученички на новото се търсят, да внесат меда на новата култура в живота.

От българите се иска да изпратят букет-мед във възвишения свят от доброто, хармонията, красотата, любовта. Това е Божествения спектакъл, който предстои и се очаква с голям интерес.

"Съвременните хора се възмущават от порядъка, който съществува в света и казват, че Бог не е създал света както трябва. - Не, светът е създаден както трябва, но в него се е вмъкнал и човешкият порядък. Тъй щото, това, което не се харесва на хората е човешкият порядък на нещата. За да се освободят от този порядък, хората трябва да приемат учението на любовта, да станат Божествени деца, да се хранят със сладки плодове." [28, с. 24]

- Благост

"Думата "благ" произлиза от любовта. На български думата "любов" е неразбрана, неопределена, неточна. Затова, като се говори за любовта, всеки пита: Каква любов? Значи освен изменчива любов, има друга любов, която е съществена, неизменна. При нея отношенията всякога остават едни и същи. Тя носи благата на хората." [39, с. 112]

"Благостта е божествено качество, най-съдържателната дума в българския език, дума, която има 35 милиона градуса топлина. Благият е добър, разумен и силен.

Благостта, милосърдието, смирението и красотата са бронята, която отбива всички неприятности.

Глупавият човек не може да бъде смирен." [54]

"Ако търсиш воля, в жената я търси. По-волево същество от жената няма. Ако търсиш ум, разбиране, ще го намериш в мъжа.

Вината е във волята на човека, която символизира женския принцип. Понеже човек не може да се определи, желанията му се колебаят.

Значи, волята - светът на жената, и разумността - светът на мъжа се съединяват в едно и образуват човешкия свят. Жената в истинския смисъл на думата, представя благостта, а мъжът

- истината. Ето защо, благостта и истината трябва да се съединят в едно, да проявят висшия ум на човека.

Само мекият човек е истински волев.

Казваме: Да бъде волята на Бога! Това значи: Да се прояви благостта на Бога. За да се изпълни волята на Бога, нужно е благост. Не можеш да служиш на Бога без любов. Благостта произтича от любов. Да живееш без любов, това значи да бъдеш всякога недоволен. Ако истината и любовта не са съединени ведно, животът не може да се прояви." [122, с. 87-88]

"Само истината и благостта внасят в човека вътрешна сила, вътрешен мир и спокойствие. Те продължават човешкия живот. Да мисли човек, че по механичен начин може да се подмлади и да продължи живота си, това е заблуждение.

... благостта има отношение към любовта, която изисква разумност. А разумността има отношение към истината и мъдростта." [122, с. 93]

"Благостта носи добрини и радост, и пълни душата с живот и радост. ... Благостта е външна проява на Бога. Той първо е Любов и Мъдрост, а после е благ. - Към кого проявява благостта? – Към съществата, които са излезли от Него. Преди да роди деца, бащата е любов и мъдрост. Щом роди, той проявява благост към тях. Човек може да се отнесе благо само към същество подобно на себе си. При това, благостта се проявява само чрез човек, в когото душата е изявена." [139, с. 124-125]

"Вие още не сте познали, кой е благ в света, т.е. нямате още онази мярка, с която можете да мерите човешките отношения." [112, с. 12]

"Бог се проявява само в ония добри моменти на нашето съзнание. Отвориш сърцето си, ставаш благ и Бог се проявява, затвориш сърцето си, ставаш жесток, няма Го Бог. Та трябва да знаем, че във всички моменти на благородни прояви и постъпки, Бог е, който действа върху нас и неговата ръка ни освобождава." [б. Раздай всичко, сер, с. 26]

"Да имаш образа и подобие на Бога в себе си (благостта и истината б.с.) това е новото, което иде в света! Който разбира новото така, и го прилага, ще се радва на успех.

Бъдете истинолюбиви и благи. Това значи да бъдеш чист, искрен, любещ.

Отворете широко ума си за истината, а сърцето за благостта, и всичко ще тръгне по мед и масло." [122, с. 99]

"За да се кали нервната система на човека, той трябва да се движи между любовта и благостта; той ще минава от полюса на любовта в полюса на благостта. Като се движи от единия в другия полюс, човек постепенно се облагородява и по този начин става полезен за себе си и за своите ближни."

[63, с. 309]

"И тъй, когато един люби, другият трябва да бъде благ. Такъв е законът на природата. Благостта съдържа в себе си необходимите елементи за растене. Любовта е мощна, творческа сила, която се посажда в благостта, като в благоприятна за нея почва, и там се обработва, израства и се развива. Тази е причината, задето един трябва да люби, а друг - да бъде благ."

[63, с. 309]

"Онзи, който е милостив и онзи, който е благ има голямо различие в техните лица. В лицето на милостивия човек има състрадание, а в лицето на благия човек има една веселост, отвореност. Той е като Слънцето, което изгрява. Милостивият човек е като месечината, която изгрява. ... За един свят на страдания, милостта е на място. За един свят на живота, благостта е на място. Един страдащ свят милостта го оправя. В един свят на нов живот, който иде, благостта оправя. ... Благостта е за новото, което иде. А милостта е за онова, което е минало вече и което е несъвършено." [69, с. 88]

"Туй което може да внесе един здравословен живот в нас, това е Божията благост. Когато дойдат изпитите, изпитанията в живота ви, радвайте се, не защото ги искате, но те ще ви дадат възможност да проверите силите си, да видите доколко можете да приложите Божията благост и да принесете всичко с търпение." [90, с. 19]

"Може да кажем, че благодтта е едно от великите качества, което определя Разумното в света, защото в съвременната култура, според сегашните й схващания, думата "Бог" е опорочена. Но когато едно свещено Божие име се опорочи, Бог обезличава всички форми, цялата култура се заличава от лицето на земята и се създава нова култура, с ново име." [90, с. 3]

"Благодтта е едно от качества на Бога. Той не може да бъде друго, освен благодт." [90, с. 4]

"Най-добрите хора са българите. Българинът произлиза от благ, от благите хора са българите. Понеже са много сладки, че някой път се случва да загорчават от сладко, горчиви стават от много сладчина." [6 XI 1942]

"Бог туря българите при най-лошите условия, за да добият една добродетел - благодт. И българинът е благ. Той има да върши най-трудната работа в света. Българинът е жлъчката и черния дроб в общия космически организъм на човечеството. Ако българите се откажат да работят, всичката деятелност ще спре. Черният дроб и стомахът заповядват. Ако речеш да ги нападаш, турят от своята отрова. Като влезе храната, една капка отрова пускат и всичко се смилва. Цялото храносмилане става по желание на българите. Българите понеже са най-богатите хора на света и при най-лошите условия пак са благи. Упорити са малко, но са благи. Българите трябва да извършат много хубава работа и то докрай. Да не казват: Дотегна ни това робство. До край да извършват работата и да докажат, че са българи." [66, с. 4]

Черният дроб е най-богатата банка на човека, в която българите работят. Те кредитират човечеството с Божественото учение, с нови идеи и енергии. Те внасят в живота силите на новата култура - благодт, нежност, мекота, финес. Тези сили ще събудят красотата и благородството в човека, ще трансформират негативното в позитивно, злото в добро, старото - в ново, свежо, чисто.

Днес само благите хора, пълни с любов и велико търпение, могат да понесат хилядолетния товар на тъмната епоха, да го надробят, стрият, да се превърне нечистото в чисто, грозното в прекрасно, смъртното в безсмъртно - Каква по велика и славна задача! И в тази велика трансформация ще дойде единението, наречено Любов.

"С любовта ти влизаш в един красив свят - свят на най-добрите условия. Любовта е Божественият свят. Щом любиш, ти си в Божествения свят. Небето е навсякъде, дето има Любов, дето животът е разумен. Раят е в Любовта!" [134, с. 247]

- Кротост

Задачата на българите е да счукат на дребно гордия ум и щестлавното сърце на хората, докато ги направят кротки, смирени и благи. Само кротките и смирените могат да влязат във финия свят на Любовта, на Божественото. Първите, които минават през тази чутура, за да се изфинят, са българите.

"Докато хората не станат кротки, няма да дойде безсмъртието, т.е. възкресението в света. Щом станат кротки, Христос ще влезе в сърцата им, защото Той казва за себе си: "Аз съм кротък и смирен по сърце." Докато сърцата на хората са смутени, пълни с роптания и протести, те никога няма да видят и познаят Христос. Сегашните хора мислят, че Христос ще слезе някъде от небето, облечен в слава и великолепието и се готвят да Го посрещнат, да седнат едни отляво, а други - отдясно.

Не, когато Христос дойде втори път на земята, Той няма да постави хората едни отляво, а други отдясно, но ще ги сложи в една чутура, където ще започне такова грухане, каквото светът никога не е мислил." [23, с. 129-130]

"Всички учени и велики хора, всички мъдреци, които са направили нещо за доброто на човечеството, които са го повдигнали, са били смирени и кротки хора." [10, с. 127]

- Мекота

"Сладкото дава мекота, киселото - активност" [54]

Мекотата, нежността произтича от сладкия и благ живот. Меко и твърдо, пасивно и активно, сладко и кисело се съчетават, за да изградят живота, както водородът и кислородът, както алкален и кисел принципи се съединяват, за да родят вода. В този смисъл, сладките неща внасят мекота в човека. Любовта, благостта, божественият живот внасят мекота.

"За да бъде добър, човек трябва да прояви своята духовна мекота. Мекотата се обуславя от две качества: благост и разумност". [16, с. 182]

"Помнете: Мекотата ще донесе новия живот. Великодушието и целомъдрието са условия за придобиване на мекотата. Една от красивите черти на мъжа е великодушието, а на жената - целомъдрието. Приятно е да срещнеш великодушен мъж. Ходът му е лек, подвижен, пластичен. Приятно е да срещнеш целомъдрена жена. Тя има красива фигура, добре сложена, с пъргави леки движения. Няма по-красиво нещо от великодушен мъж и целомъдрена жена. Който иска да придобие нужната мекота, трябва да бъде великодушен и целомъдрен. Великодушието изисква отличен ум, а целомъдрието - отлично сърце. Великодушието изисква добър, мощен дух, а целомъдрието - необятна, обширна душа. ... Дайте място на ума, на сърцето, на духа и на душата си да се проявят. Постигнете ли това, вие ще придобиете нужната мекота. За тая цел човек трябва да бъде свободен." [128, с. 199-200]

"Мекотата и смирението са Божиите пътища. ... Основата на истинското знание е мекотата. На гневливия покажи своята мекота." [68, с. 98]

"В мисълта трябва да има любов, а в любовта - мекота. Тя подобрява живота. Мекотата е здравословно състояние на човешкия живот. Който има мекота, той лесно се учи, лесно се възпитава, лесно възпитава и децата си. С мекота всичко се постига. Без мекота човек е недоволен от себе си, от своите мисли и чувства." [54]

Мекотата е естествено последствие на виделината - духовната светлина. Човек трябва да пази свещено виделината в себе си, за да може хармонично да се прояви.

"Един ден и пред вас ще се открие един велик свят, в който виделината съществува. Тази веделина идва отвътре, а не отвън. Съвременните окултисти казват, че който има тази виделина, той има магнетизъм, такъв човек е мек, отстъпчив, у него има любов и той скоро прощава. Това, което разрушава, разваля съвременните хора, са следните седем елемента: гордостта, гневът, сладострастието, леността, скъперничеството, завистта и лакомството. Гордостта не е от Бога. Бог е създал така човека, че той да се самоуважава, но той се е отдалечил от Него с гордостта. ... Друго нещо, което руши виделината, е гневът. Гневният човек е човек без воля. На едно място в Писанието се казва: "гневете се, но не съгрешавайте". Гневът е известна енергия, неизползвана в добро направление. Всеки човек е изпитал след гняв едно отслабване. Това показва, че е настанало демагнетизиране. Трети елемент, който спира виделината е сладострастието. То е гробът на любовта. Колко млади момичета и момци са отишли преждевременно в гроба от него! Любовта е хармония, а сладострастието - отрова. Четвърта причина, която съсипва виделината е леността. Ако отидете в Америка, ще видите, че в училищата учат децата, освен на наука, но и на съответстващи за тях занаяти; там всеки работи, всеки сам изкарва прехраната си и счита за унижение да очаква подаяния; там се уважава всеки младеж, момък или мома, които работят. Бих желал в България всеки да се стреми към труд; това се отнася до гражданите, защото за тях се явява опасност и леност, а не за селяните. Пети елемент, който руши виделината, е завистта. Завистта и гордостта са брат и сестра. ... Завистта се явява и у политическите хора. В България я има достатъчно много. Дайте място на благородните хора! Ако у някой човек има споменатите пет порока, спънете го, той не е на мястото си." [48, с. 33, 37-38]

"... единственото богатство, което човек ще занесе със себе си в оня свят, е мекотата на неговия дух, мекотата на неговата душа, мекотата на неговия ум и мекотата на неговото сърце." [128, с. 202]

- Кисело-сладко

"Сладката храна придава мекота в характера, киселата придава активност, енергия. Киселата храна усилюва волята на човека." [54]

"Като говоря за любовта, аз имам предвид онази любов, която осмисля живота. Като говоря за мъдростта, аз имам предвид онази мъдрост, която внася светлина и знание в ума на човека и го прави силен. Силата внася киселина в човека. За да се обработи тази киселина в организма, човек се нуждае от знание. - Колко знание е нужно на човека? - Колкото да послужи за храна на неговата душа. Колко любов е нужна на човека? - Колкото да урегулира неговите чувства и да го подмлади. Човек трябва да бъде едновременно млад и възрастен. Младият трябва постоянно да се подмладява, а старият - да се усилва.

Христос казва: "Аз и Отец ми едно сме." Учениците казваха на Христа: Покажи ни Отца. - Който е познал Любовта и Мъдростта, той е познал Бога и разбрал смисъла на думите: "Аз и Отец едно сме." [28, с. 29-30]

С други думи, който познава водорода и кислорода, той познава и водата, познава живота. Водородът е благ, кислородът - активен, а водата любвеобилна - разтапя се от любов, разнежда и изфинва до най-щастливите състояния на живота.

"И тъй, за да облекчите живота си, учете изкуството да смесвате сладкото с киселото. Ако животът ви е много сладък, прибавете му малко киселина. Ако е много кисел, прибавете малко сладка храна. Да смесвате сладките работи с кисели и киселите със сладки, това значи, да размесвате вашите мисли и чувства дотогава, докато изпитвате известна приятност. Да подобрите живота си по този начин, това значи, да вложите любовта, мъдростта и знанието, като мощна сила в живота си. Любовта ще урегулира сладките храни, а мъдростта - киселите. За да може правилно да прилага любовта и мъдростта в живота си, човек трябва да разполага със знание. Няма ли нужното знание, и сладките и киселите храни могат да му причинят голяма вреда." [28, с. 29]

- Горчиво и сладко

"Защо човек слиза на земята? - За да разбере сладчината и горчивината. Защо трябва да се качи на небето? - За да разбере красотата и грозотата. Грозотата е сянка на красотата, горчивината е дреха на сладчината. Сладчината не може да се прояви без своята дреха - горчивината. ... Те вървят заедно...

Сърцето разбира сладчината, умът разбира красотата. Умът никога не може да разбере, що е сладчина и сърцето не може да разбере що е красота. Когато сърцето иска да разбере красотата, то се качва в ума. Когато умът иска да разбере сладчината, той слиза в сърцето." [41]

"Горчивината е признак, че отиваш надолу; сладчината е признак, че отиваш нагоре. Тъмнината е признак, че отиваш надолу; светлината е признак, че отиваш нагоре. ... Христос казва: "Който не се отрече от всичко, не може да бъде мой ученик." Отричането не е външен процес, но вътрешен, то не е еднократен, но многократен процес. Ще се отречеш от всичко, което те е спъвало, ще олекнеш и ще се радваш на онова, което твоят ближнен има. Ще се откажеш от несъщественото и ще живееш в същественото. Богатите имат злато, къщи, но тяхното богатство не дава плод. Ти имаш малки, дребни семенца, но те ще дадат изобилен плод. Бъдещето е в твои ръце." [82, с. 277-278]

Като се движиш от един към друг град, ще изоставиш първия за да отидеш във втория. Като се движиш от външния свят на формите, към съществения, необятния свят на светлината, ще изоставиш целия тоя мрачен свят и ще влезеш да опиташ онази радост, щастие, непреходност. Това движение не е във време и пространство, но в интензивност и финес на съзнанието. Следователно, в това изфинване на съзнанието, животът ти ще се подслади, ще изпиташ блаженството на вътрешното изобилие, в което искаш да дадеш благо на всички, да оживиш и ощастливиш ближните си.

"Ако ти опитваш сладките работи, слънцето е изгряло. Ако опитваш горчивите работи - слънцето е залязло. Под думата "изгрев на слънцето" разбираме Разумния Свят. Изгрев има там, дето има светлина; там дето има залез, има лошевина. Понеже Земята е добра и лоша, има залез за лошите хора и изгрев за добрите хора." [88]

Значи благият, добрият човек често посещава слънцето на своята душа, на своя дух, на разумното в себе си. По този начин той може да общува със светлите, разумни същества, които имат слънца в себе си. Това става, когато човек изфинва съзнанието си към късите вълни, към високите области на светлинния спектър.

"Как превръщате горчивината в сладчина? Тоя процес става във вас, без да го знаете. Горчивите неща имат дълги вълни, а сладките неща имат къси вълни. Всички плодове, които имат дълги вълни са горчиви. Плодове, които имат къси вълни, са сладки. Какво ще кажете за червея, който се движи бавно, полека? Умно същество ли е той? Не е умен. Защо? Същества, които се движат полека, имат вътрешни недостатъци: те са свързани със своя вътрешен живот, отвън нищо не ги интересува. Те не се интересуват нито от цветята, нито от небето. Те казват: Свързани сме със земята, към нея можем само да гледаме. Ако гледаме нагоре, малкото влага, която носим в себе си, ще пресъхне, ще отиде живота ни." [41, с. 55-56]

Смиреният, благият човек е узрял плод, своенравният - кисел или горчив плод. Смиреният, мъдрите хора пътуват с мисълта си в цялата вселена. Те имат изобилно вода, т.е. живот в себе си, вследствие на което могат да работят с космичния огън, да се превръщат на светлина и да пребродват Всемира. Водата - майката на живота, съдържа в себе си космичния огън. Това е живият, любящият елемент във водата. Този елемент е дошъл от Слънцето чрез водорода - "раждащият вода". Като слънчев елемент, водородът носи в душата си онази божествена, фина, блага светлина от Слънцето. Тази светлина идва и направо при всички същества с будно съзнание, за да ги подслади.

"Горчивите неща показват закона на безлюбието. Сладките неща, това е закона на любовта. Слънчевата светлина, когато слиза от слънцето, прави тия плодове сладки. Тя показва ония същества, които живеят на слънцето, които изпращат своята помощ на земята, показва, че са много добри и сладки. Следователно, на земята имаме повече сладки плодове, отколкото горчиви. Един сладък плод показва какви са жителите на слънцето. ... и ние трябва да бъдем сега такива. Един човек яде 20 години череши и хляб и да е горчив, туй как ще го обясните?" [54]

Значи на земята има слънчеви и планетни, светли и тъмни, сладки и горчиви хора. Новата Христова епоха, в която навлизаме, носи една светла слънчева култура, която ще обърне сърцата и умовете на хората към светлината, да ги огрее слънцето на доброто, да се изпълнят със сладки плодове. В приближаващите събития напредналите земни хора ще се срещнат със слънчевите жители и ще придобият велик импулс в душата си. Този импулс, това верую в тях ще ги направи мощни да превърнат горчивото минало на човечеството в най-сладък райски плод.

"Както се опитва степената на сладостта на захарта, така се опитва и правотата на едно верую. Вземаш три бучки захар от три различни качества и ги туряш в еднакво големи чаши, пълни с вода. В която чаша водата е най-сладка, тази захар е първокачествена, т.е. първа по сладост. Страданията в живота имат за цел да изпитат силата и правотата на човешкото верую. За пример, поставят различните вярвания на едно и също изпитание и гледат, кое от тях ще устои, без да се разколебае. Щом едно верую не се разколебава и от най-големите изпитания, то е право и истинско." [142, 348-349]

"Най-силните храни са сладките, но трябва да знаете, как да преработите тази сладчина. Ако организмът не може да я обработи, тя ще причини в него захарна болест - диабет. След сладките храни идат киселите. Те са причина за буйния, сприхав характер на човека. В каквото общество попадне такъв човек, в края на краищата той ще избухне и ще причини нещо. Той разяжда материята, както киселините. Който употребява водни храни, лесно затлъстява. За да дойде в нормалното си състояние, той трябва да яде повече кисели храни, после сладки и след това да употребява и малко количество вода, главно водни храни. Казано е: "Блага дума отваря железни врати." Следователно, кажи на човека една блага дума, да го повдигнеш и успокоиш. Острата, груба дума възбужда, дразни човека. Благата дума е естествена храна за човека. Дай му сладка храна, ако искаш да ти благодари." [130, с. 134]

Значи Словото е храна. Различните вибрации на словото предизвикват различни "вкусови" усещания и различни последствия за физиологията и психиката на човека. Има слово горчиво и Слово сладко, слово на тъмнината и Слово на светлината, слово, което ограничава и умъртвява и Слово, което освобождава и възкресява.

Когато Христос посети Мария и Марта, Марта избра да шета, а Мария избра да слуша Словото. Казва Христос: "Мария избра добрата част."

"Мария избра живота на възкресението, живота на светлината, живота на Мъдростта, живота на свободата. А какво избра Марта? - Марта избра живота на ограниченията - горчивия живот. Тя избра службата да погребва хората, да опява, да им кади тамян, да им кърпи съдраните обувци, ризи и гащи, да събира оттук-оттам останало ядене от вчерашния ден и от него да направи някакъв буламач, та като ядат от него хората да кажат: отлична жена е тази Марта, оттук-оттам събра и пак наготвила някакво ядене. Тя мяза на онзи банкиер, който от тук открадне, от там открадне, този излъже с една полица, онзи излъже и току виж, разбогатял. Това е Марта! Навсякъде, по целия свят е горчива тя. Не, естественото положение в живота, това е Мария." [94, с. 5-6]

"Кои са благодарните хора? - Това са здравите хора. Казвам: съвременните хора са неблагоприятни, защото са болни, защото Марта в тях не си е свършила работата. И когато казвам, че трябва да бъдете благодарни, разбирам най-възвишеното състояние на човешкия дух." [94, с. 5]

"Мария избра добрата част". Коя е добрата част? - Тя е Божественото в човека. И сега аз казвам, че всички вие трябва да изберете като Мария - Божественото, но щом се безспокоите, вие сте Марта. Щом се тревожите за много неща, вие сте Марта. Щом казвате, че еди кой си не върви в пътя като вас, вие сте Марта. Следователно, когато вие искате, щото хората да вървят точно по вашите убеждения, вие сте Марта. Когато вие сте доволни от живота, този живот вече върви по един велик закон." [94, с. 6-7]

"Марта и Мария това са символи. Мария значи сол, тя посолява нещата... Марта пък означава "Мара, горчива". Когато някой човек се разболее, лекарите му дават малко горчивина, тогава той става "Марта", т.е. става много активен, ще го видите, движи се нагоре-надолу, пресвива се, вика един лекар, друг лекар, всички го прислужват, цяла тревога се дига около него. Това работа ли е? Как да не е работа." [94, с. 4-5]

Горчивото извършва известна работа. То измита боклука, измива съдовете, изкъпва хората и пр. И сладкото извършва специфична работа. То внася в изкъпаните хора изобилен живот, идеи, щастие, подем. Горчивото отваря път на хората да обичат, да протече през тях Великия Живот.

"Какво се крие в горчивата чаша? - Божията Любов. Ще кажете, че тя носи страдания. Без страдания не може да окапе листа на горчивата чаша. Следователно, без страдания тя не може да даде плода на живота. Христос е живият плод върху дървото на живота. Като не разбираха закона на живота, учениците на Христа казваха: "Учителю, недей се излага на страдания!" Това подразбира: Учителю, недей цъфтя. Христос знаеше, че сега е времето да цъфне и да върже. Ако не беше цъфнал и не беше вързал, плод не щеше да има. Плодът донесе благодатта за цялото човечество.

... В този плод се крие новото учение, което носи елементите на вътрешен мир и спокойствие. Само така човек влиза в космичното съзнание на живата вселена, в която всички възвишени същества, всички ангели и цялото небе служат на Бога. Когато човек е добър, дето да го турят, в ада или в рая, навсякъде му е добре. Ако е лош и в рая да го турят, пак му е зле. Тримата младежи минаха през огнената пещ, но не изгоряха. При тях влезе и четвърти, който приличаше на Христа. Когато човек мине през огъня, ще намери четвъртия елемент, т.е. Духа, наречен от философите "Висше аз" - Божественото начало в човека. От гледището на християните, това значи да се съединиш с Бога. Това подразбира да живееш в хармония.

Казвам: Влезте в Божествения живот, да заживеете в неговата хармония. ... - Защо са нужни тогава страданията? - Те идват като необходими препятствия за постигане на хармонията. Без препятствия хармонията е непостижима. Може ли влакът да се движи по гладка повърхност и да постигне крайната цел на своето движение? Кажете ли се, че пътят на влака е гладък, колелата му ще се движат, без да напредва. За да върви напред, сипват пясък на пътя му и той

започва да напредва. Пясъкът е препятствие, но без него влакът ще стои на мястото си. Не мислете, че ще бъдете щастливи, ако пътят ви е гладък, и без препятствия. Разумните същества, които разбират законите, веднага сипват пясък на пътя ви, да тръгнат колелата на вашия живот напред....

Христос казва: "Това е живот вечен, да позная Бога, да позная Любовта." Това е Божествения плод, който носи хармонията за цялото човечество. Който е готов са страда, само той ще цъфне, ще върже и ще даде плод. - Ако съм плод, ще ме изядат. - Нека те изядат. Ти имаш семка, от която ще се родиш отново. В семката е силата на твоя живот. Докато не прояви силата си, човек не може да се развива." [25, с. 22-23]

"Всеки човек има по една горчива и по една сладка чаша, която се сменят една с друга. Чрез горчивата чаша човешкият живот постоянно се пречиства. - Защо трябва да се пречиства? - Човешкият живот е подобен на извор, който е пътувал дълго време и по пътя си събрал различни утайки, които са го оцапали. За са се пречисти изворът, водата трябва да мине през редица пясъчни пластове. Така водата се филтрира и придобива първоначалната си чистота. Ето защо, Бог от време на време ви дава по една горчива чаша, да пречисти живота ви. Като минете няколко пъти през горчивата чаша, ще разберете защо е трябвало да пиете от нея. Горчивата чаша ще освободи живота ви от всички нечистотии. - Какво представят нечистотиите? - Лошите човешки мисли и желания. Те са елементи, които внасят поквара в човешкия живот и в характера му, като ги разрушават. Така човек губи сигурността в живота си и започва да се страхува да не се разболе, да не остарее, да не изгуби богатството си." [25, с. 20-21]

"Горчивината служи за лекуване. Сладчината носи здраве. Горчивината изпъжда болестите." [Е. речн. I, с. 294]

"Ние се радваме, че на съвременните хора е дадена вече чашата на страданията. Те трябва да я изпият, защото зад нея седи Любовта. Ако не изпият чашата, Любовта няма да дойде. Когато потокът на страданията изтече, любовта ще дойде и ще отвори вратата на новия живот." [141, с. 102-103]

"Доброто знае как да подслажда горчивите плодове на злото. Като дойде някой лош човек, нагости го. Той ще омекне малко." [54]

Днес цялото човечество пие горчивата чаша. Като се пречисти, ще дойдат българите със сладкия плод на Божественото знание и ще го угостят. Туй ще бъде диамантовият камък, който ще съкруши онзи механично събран исполин на старата епоха, и ще внесе диамантово бялата светлина на новия, непреходен живот на възкресението.

- Горчиво, люто, кисело, сладко

"Един човек създаден в три лица, т.е. по три начина. "Аз" - човекът, който мисли; "ти" - човекът, който чувства; "той" - човекът, който работи. Следователно трите лица са съединени ведно. "Аз" - главата; "ти" - гърдите; "той" - краката." [54]

Българите са поставени в положението на Сина, равнодействащия принципи и трябва да развиват волята, работата, краката, т.е. добродетелите. Те трябва да проявят принципа на истината и благостта, който трансформира негативното в позитивно, творческо. За тази цел те трябва да овладеят науката за трите принципа, които участват в това трансформиране.

"...всички храни, всички цветове имат дълбок смисъл. За пример, зад горчивото, киселото и сладкото всякога се крие нещо красиво. Зад горчивото се крие истината, зад киселото - мъдростта, а зад сладкото - любовта. ...Горчивото е граница, през която човек трябва да мине за да влезе в царството на истината. Киселото е граница за минаване в царството на мъдростта. Сладкото е граница за минаване в царството на любовта. Който не разбира смисъл на киселото и на сладкото, той не може да се домогне до мъдростта и до любовта." [28, с. 25]

"Който е разбрал сладкия вкус на нещата, той е дошъл до познаване на любовта. Който е разбрал киселия вкус, той познава вече мъдростта, който е разбрал горчивия вкус, той познава истината в живота." [28, с. 16]

"Между цвета и вкуса на нещата съществува известно съответствие. За пример, червеният цвят съответства на сладкия вкус, синият - на киселия, а жълтият - на горчивия. Следователно, сутрин човек трябва да бъде сладък, на обед - кисел, а вечер - горчив. ...Когато плодът зрее, вкусът се изменя точно обратно: в първо време е горчив, после кисел, а когато напълно узрее - сладък." [28, с. 13]

"Днес хората остаряват преждевременно, което показва, че са се хранили с горчива храна. За да не изпаднат в това положение, те трябва да влязат в царството на трите цвята - червения, синия и жълтия, т.е. да се хранят едновременно със сладка, кисела и горчива храна." [28, с. 26]

"Човек минава през червения цвят, през сладката храна, за да придобие мекота на характера си. После минава през синия цвят, през киселата храна, за да придобие активност. Най-после той минава през жълтия цвят, през горчивата храна, за да придобие истината, която ще го направи свободен." [28, с. 17]

"Сладкото, киселото и горчивото могат да се уподобят на мъчнотиите, на изпитанията, които се дават на хората. Старият, мъдрецът, може да носи голям, тежък товар. Дават ли същия товар на детето, ще го осакатят. Мнозина искат да станат силни, учени, мъдри, без да носят товара на стария човек, на мъдреца. Който иска да стане мъдър, той трябва да носи тежкия товар на мъдреца. Не може ли да носи този товар, той ще си остане дете и ще се храни със сладка храна." [28, с. 19]

"...детето трябва да се храни изключително със сладка храна, възрастният - с кисела, а старият - с горчива. Храни ли се със съответна на времето храна, човек правилно се развива и естествено минава от детство във възмъжалост и в зряла възраст, без никакви противоречия. При това положение, човек не би казал, че съществува зло в света. Зло съществува само за неразумния човек, но за разумния, за добрия, за светия човек никакво зло не съществува. Това, което хората считат зло в света, за Бога е приятност, удоволствие. Той примирява всички противоречия. Така постъпва и мъдрецът, т.е. истински старият човек. Каквато горчивина да му се представи в живота, той я превръща в сладчина. Ето защо поне през няколко хиляди години трябва да дохожда по един стар, мъдър човек на земята, за да превръща горчивото в сладко. Не дохождат ли от време на време стари, мъдри хора на земята, които да превръщат горчивото в сладко, децата и възрастните ще бъдат изложени на големи страдания. Следователно, иска ли човек да се примири с противоречията в живота си, той трябва да влезе във фазата на стария, мъдрия човек, да приеме горчивото и да го обработи в себе си." [28, с. 15-16]

"Само мъдрият е в състояние да превръща горчивия вкус в сладък. Възрастният трябва да разбира свойствата на киселия вкус и разумно да го използва. Детето пък трябва да използва свойствата на сладкия вкус и разумно да се ползва от него. От това гледище, който иска да се подмлади, той трябва да носи в себе си червения цвят и да обича и разбира сладкото. Който иска да възмъжее, той трябва да носи синия цвят в себе си и да разбира и обича киселото. Който иска да стане мъдър, трябва да носи жълтия цвят в себе си и да разбира и обича горчивото." [28, с. 14]

*

"Човек може да се лекува чрез различни плодове и храни. Различаваме три вида храни: сладки, кисели и лютивни. Сладките храни се отнасят към Венера, киселите - към Марс, а лютивите - към Сатурн. Понеже българинът е сатурнов тип, той обича повече лютивни храни. Англичанинът като марсианец обича повече кисели храни, но яде и сладки." [54]

"Много хора, особено българите, ядат люти чушки. Лютите чушки помагат срещу треска, но за здрав човек те не се препоръчват. Също така не се препоръчват и много кисели или сладки храни. Ако човек прекара целия си живот в доволство и безгрижие, той ще придобие голяма мекота, която не е на място. Това е мекота без пластичност. Такава мекота разваля човека. Ако пък употребява много кисели храни, човек придобива повече енергия, отколкото му трябва, вследствие на което става много остър. Всяка храна трябва да се употребява в такова

количество, каквото е нужно за организма. Всеки трябва да познава организма си и да го храни както във физическо, така и в психическо отношение." [54]

"Горчивините са необходими за човешкия свят. Ако лишите хората от горчивина, ще ги направите лоши. Искате ли да направите човека човек, дайте му горчивини.

Със соленото умът се прояснява.

Киселите, горчивите и солени храни събуждат активност в човека. Безвкусните работи не съдържат никаква енергия." (54)

- Воля, дете, истина

Волята е сила на равновесие, която довежда нещата до резултат, реализация. Българите са елемент на волята в човечеството, т.е. имат за задача да внесат равновесие, баланс, хармония в общочовешкия организъм. Те имат да играят балансираща роля между влиянията на Изтока и Запада, сърцето и ума, интуитивното и обективното. По тази причина ще спрем вниманието си върху принципа на волята.

"Волята се проявява в три свята: в умствения, в сърдечния... и във физическия. Волята подразбира процеса на организиране." [104]

"Волята се усилва чрез постоянни упражнения. ...Човек трябва да работи съзнателно върху себе си, да възпитава волята си. Той трябва да знае, че материята на физическия свят се подчинява на човешката воля." [54]

"Чрез силата на волята, подкрепена от ума и сърцето, човек проявява способностите си да превръща низшето в себе си във висше." [54]

"Чрез усилване и възпитание на волята, човек може да се справи с всички лоши навици, с всички свои недъзи, които е придобил чрез влияние от силни и учени хора." [119]

"Щастието, това е превръщане на силите в себе си. А превръщането става с помощта на волята. Човек не може да бъде щастлив, докато не превърне своето нещастие в горивен материал за щастие." [4, с. 27]

Българите са под Козирог, който има завършваща, кристализираща, формираща функция. В него реализиращите, волевите сили са изявени. Този знак формира скелета, мускулите, разгражда инертните масти.

"Мозъкът е свързан с мислите на човека; дробовете и сърцето - с неговите чувства, а мускулите, мазнините и костите - с постъпките му." [7, с. 269]

Понеже изразяват волевия елемент в човечеството, българите съдействат за равновесие между централната и симпатична система, между ума и сърцето в общочовешкия организъм. Този принцип на равновесие се символизира от истината.

"Като ученици, вие трябва да изучавате закона на равновесието, чрез който можете да регулирате силите на ума и сърцето си. Волята се явява като равнодействаща между силите на ума и сърцето. Обаче, има случаи, когато умът и сърцето действат сами. Тогава умът трябва да вземе надмощие, т.е. мислите трябва да регулират чувствата. Когато човек пада на земята, това показва, че мисълта му се прекъсва. Следователно, не прекъсвайте връзката на мислите си. Това подразбира съсредоточен, концентриран ум." [64, с. 113]

"Съвършен е онзи, който през целия си живот може да запази състояние на пълен вътрешен мир и равновесие." [Прости истини, с. 91]

"Та казвам, за да постигнеш едно желание, ти трябва първо да бъдеш вътрешно абсолютно спокоен, да има нещо, на което да се основаваш. Отвън ще има нещо, което ще те разколебава, а и вътрешната природа не е спокойна. Майсторлъкът е при всяко положение да запазиш спокойствие. ...Ако ти се безпокоиш много, това показва, че нямаш равновесие. Равновесието трябва да се добие." [60, с. 230]

"Може да се роди само онзи, който носи мир." [121, с. 28]

"Без воля човек не е изявен. Тя е реализиран израз на човешкия ум и човешкото сърце, изразител е на два свята - света на ума и света на сърцето. На съвременните хора и на окуатните ученици липсва воля." [144]

"Същественото, което може да оправи човешкия живот е работата на ума и на сърцето. Това значи човек да прояви любов към Бог, за която е нужно най-малкото усилие. ...Докато Бог е в нас, всички ни обичат. Щом Бог ни напусне и хората ни напушат. Дето е Бог, там мястото е населено и плодородно и плодове има и цветя има, там извори текат и птички пеят. Дето любовта царува, там е животът." [82, с. 272]

"Вложи истината в душата си и ще придобиеш свободата." [54]

Носител на Волята в света е Синът. Под "син" се разбира детето - чистото и святото в живота. В детето е скрита великата идея. То е носител на божествената култура на най-фини величини.

"Децата са емблема на чистота. Те представят живот, който иде от по-високо място. Децата носят със себе си живот, който старите не могат да изразят. Старите са хора материалисти, те вярват в това, което са придобили вече. Те вярват в къщите си, в синовете и дъщерите си, в богатството си."

[103, с. 267]

"Иде Божественото дете на земята. Кое е това дете? - Христос." [147, с. 16]

"В този час възрадува се духом Исус и рече: Благодаря ти, Отче, Господи на небето и земята, че си утаил това от мъдри и разумни и открил си го на младенци, ей, Отче, защото така би угодно пред Тебе."

"Любовта е сила, която с думи не се описва. Който иска да я опита, трябва да стане дете."

[133, с. 204]

"Чистете ума и сърцето си. Станете малки деца, за да влезете в Царството Божие, да наследите новия живот." [54]

"Учете се да запазите детинските си черти, своята младост. Тя е едно Божествено състояние. Не го осакатявайте. Само любовта запазва у човека детинските черти през целия живот. Човекът на любовта винаги има нещо детско и чисто." [136, с. 48]

"В някои отношения детето стои по-високо от възрастния. За пример, детето се отличава с голяма вяра. То вярва на всичко, каквото майка му и баща му кажат." [7, с. 245]

"Ние мислим, че децата са глупави. Не, детето, още като го учите, знае, разбира, говорите ли истината или не. Няма по-прозорливи същества от децата." [136, с. 77]

"...най-добре за вас, ако искате да бъдете щастливи, да се удостоите да влезете в Царството Небесно, отсега нататък да не помятате и да се молите на Господа да ви прости за лошото използване на всички ония добри мисли и желания, на всички ваши деца, които сте пометнали, които сте убили и окрали тяхното богатство." [48, с. 59]

"Сегашните хора не стават деца, а въпреки това искат да влязат в Царството Божие. Невъзможно е стар човек да влезе в Царството Божие. ...Да станете като малките деца, това значи да се яви у вас желание да учите. Само децата учат. Дръжте в ума си положителната мисъл, че сте млади и можете да учите. Дръжте в сърцето си желанието да бъдете добри и да обичате." [142, с. 382-383]

"Само когато образуваме във вас диамантена воля и белия цвят, тогава ще пристъпим към втората част на школата, която се нарича бяла магия. Но там се иска диамантена воля, която пред нищо не се огъва. Само при такава воля ние може да правим велики опити в природата. [3, с. 183]

Като изразители на елемента въглерод, българите могат да достигнат твърдостта на диаманта, несъкрушимата диамантена воля на възкресението.

"Христос е дошъл да покаже, че трябва да се борим със смъртта, да я победим и да възкръснем. Това означава раждане." [121, с. 36]

"Ако ядеш лютивни неща, все едно че се караш с хората. Сладките храни подразбират добри, правилни отношения между хората." [54]

Тотална криза

„Човек и Земята са едно – човек е живата Земя.” [101, с.126]

„Земята ще заиграе, както никога не е играла. Реките ще излязат от коритата си и вулканите ще изригнат със всичката си сила и мощ. - Де ще станат тия знамения? - В човешките общества. Те ще ви разтърсят така, че всичко старо ще изчезне.”

Съвременната планетарна криза е болест, допусната от вътрешното ръководство на човечеството, която го заставя да изправи своите възгледи и начин на живот в съответствие с космичния закон.

Пробудената част от човечеството ще извърши квантов скок в друго измерение на живота. Само Любовта на свръхсъзнанието, изявена чрез чистота, търпение, жертва и позитивност, може да помогне на останалата част от човечеството да се трансформира.

„Дисхармонията, която виждаме в природата е създадена от хората. Тя е отражение на човешкия живот. Дисхармонията в човешкия живот създава натегнатост в атмосферата. Когато хората живеят в хармония помежду си и природата е весела и разположена.”

„Окултната наука доказва връзката между всички явления – физически и духовни. Божествената наука отива още по-далеч. Тя казва, че развалянето и подобряването на времето има връзка с живота на човека. Не говоря само за обикновеното време. Но когато се явяват бури, циклони, земетресения, те имат отношение към вътрешния, органически живот, както и към мисълта на човека.”

„Видимите аномалии, които съществуват в природата, произтичат от онези факти, които ни показват нарушението на разумните закони в света.”

„Параходите, които потъват, къщите, които изгарят, както и смъртните случаи между хората – всичко това се дължи на човешките престъпления, на неразумния, неправилния живот на хората.”

[За това се родих, IX серия, с. 18]

„Сега от всички се иска добър, хармоничен живот. Помнете, че лошият живот на хората е причина за всички болести, страдания, сиромашия, бури, земетресения, циклони.”

„В човешкия сеизмограф се отбелязват както неговите лични слабости и добродетели, така и тия на неговите ближни. Всяка човешка проява предизвиква точно определен ъгъл на отклоняване.”

„Неразположението на един човек само е в състояние да произведе пертурбации във всички останали.

„Това, че аз искам да стана добър, това показва, че в света идва нещо ново. И когато хората станат много зли, това показва, че идва нещо страшно.”

„В Европа идва едно земетресение, което ще започне от Север, ще разтърси цяла Европа така, че ще се помни туй земетресение с хиляди години. Обяснява се и причината на туй земетресение. В Стария Завет се казва: „Гледайте да не станат вашите дела и мисли толкова лоши, че да не може Земята да ви търпи вече”. [Мърчаево, 1944 г.]

„Ние сме вече в последния период на епохата. Веднъж завинаги трябва да ликвидираме с лъжата, с измамата. Било е време, когато Бог е бил снизходителен към нас, като към малки деца; други да ни носили, но сега сме възрастни. Законът се изменил, няма вече кой да ни носи.“

„Причината за земетресенията в която и да е част на земното кълбо, са всички живи същества. Те създават земетресенията. Чудни са хората, като търсят причината за земетресенията другаде, а не в себе си. Отрицателните мисли, чувства и действия на хората влияят върху Земята тъй, както експлозивните вещества, които като турят под някоя канара, тя се разрушава. Достатъчно е да се тури само запалка на тия вещества, и всичко над тях хвърква из въздуха. Така се произвеждат и земетресенията.“

„Както каруцата разтърсва човека, така и трептенията на грубите думи, на отрицателните мисли и чувства произвеждат сътресение в нервната система“.

„Бъдете внимателни в мислите и чувствата си, защото лошите мисли и чувства са причина за злото в света. Дръжте в ума си светли мисли, а в сърцето си възвишени чувства, за да привлечете към себе си напреднали същества. Като дойдат при вас, те ще ви донесат своето благословение, ще уредят живота ви.“

„Хората със своята мисъл могат да спънат нормалната дейност на вулканите и да ги подпушат, но с това ще подготвят големи катастрофи на човечеството. Вулканите това са отдушниците на Земята. Затова, по-добре е да седят отворени и да си действат по малко, за да не стават пакости.“

„Срещате някой човек, казвате му една дума, която веднага произвежда силна реакция в него. Защо? Този човек има взривни вещества в себе си, които лесно експлодират. Той е избухлив човек. Той не е виновен за това, такова число съдържа в себе си. Достатъчно е да драснете клечка кибрит, за да се възпламени избухливото вещество в него, а заедно с това и вие да хвъркнете във въздуха.“

„Езикът на човека е склад от експлозиви. Драсне ли невнимателно клечката, подхвърли ли я небрежно някъде, човек се натъква на големи нещастия. Кибритените клечки не са нищо друго, освен думи, с които човек си служи. ... Като знаете силата на словото, вие трябва да бъдете внимателни, да избирате думите, с които си служите.“

„Вие казвате: „Е, нима една малка мисъл може да произведе нещо лошо? Да, но ако аз пусна в салона само една хилядна част от милиграма от някой силно отровен газ, той въпреки малкото си количество, ще може да изтреби всинца ви. ... силата на материята не се заключава в нейната тежест, но в нейната интензивна дейност. Има известен род материя, която не тежи, но в нея има такъв интензивен живот, че може да премахне всинца ни от лицето на Земята.“
[Осма серия, Давам власт, с.25]

„Едно трябва да знаят съвременните хора: избиването на добрите хора винаги произвежда земетресения.
Ние можем да обосновем това нещо научно. Как именно се обясняват земетресенията? – Те са резултат от отрицателните мисли, чувства и действия. Човешката мисъл е в състояние да измени лицето на Земята. В това отношение, колективната мисъл на българите е много силна, много активна. У българите е складирана голямо количество разрушителна енергия.“

„Ако светът не се оправи, няма да мине дълго време и той, заедно със своето богатство ще се разруши и ще се намери на дъното на морето. Затова именно Бялото Братство работи усилено, приготвя хората за нова култура, за новия живот. Те се готвят да напуснат старата къща, с претоварените от богатство етажи и да влязат в нов свят, с нови условия на живот.“

„Сега светът се намира в едно преходно състояние и трябва много разумни хора да работят едновременно, за да се излезе от това тежко положение, което хората от неразбиране на живота сами са си създали. Учените казват, че сега се увеличава вулканичната дейност на Земята, обаче не се знае кои са причините за това. Трябва да знаете, че неестествените мисли на хората са оказали известно влияние върху строежа на земните пластовете и са ги разместили

неправилно. Затова може да се очаква, ако хората не се оправят, да станат земетресения, от които главите им ще побелеят. Хората трябва да изменят своята разрушителна мисъл, за да се спасят, защото трябва да знаете, че Земята е жива и разумна и ще реагира върху неестествените мисли и желаниа на хората. Има една страна на Земята, която е неразумна, но има и една страна, която е разумна. Има нещо разумно в Природата, но има и нещо неразумно. Тези две сили едновременно работят в човека и Природата, и всяка една от тях носи съответните последици. На човека е дадена свобода да вземе едната или другата страна и в зависимост от избора му ще има съответните последствия. Ако отиде на страната на неразумното начало, очакват го само страдания и нищо друго – никакво щастие, никакъв прогрес, а само движение в един омагьосан кръг от страдания, страдания и страдания. А ако отиде на страната на разумното начало, очаква го свобода, щастие и вечен прогрес. Затова ви казвам, че вашата съдба, т.е. вашето щастие и вашето нещастие са във ваши ръце.”

„Грехът е взривно вещество, което експлодира от най-слабото докосване. ... Греховете на сегашните хора зависят от особения състав на материята, в която живеят. Тази материя е неустойчива и в нея става особен род гниене. В бъдеще тази материя ще изкристализира и светът ще се преустрои. Тогава грехът ще бъде невъзможен, защото няма да има такава материя, която да го създава. Тогава ще разберете какво значи красота и хармония. Тогава ще видите кристалните води на безсмъртието, отдето извира животът.”

„Материята е мъртва. И всеки, който живее там, той е мъртъв. Това е една мъртва материя, всмукана с всички отрови вътре. Вие сте сензитивен и влезете в някой дом, където двадесет години мъже и жени са живели в нечистота, вие едва бихте могли да изтърпите. Ако човек остане да седи там, трябва да има грамадна сила, за да издържи. Като почувства какво е мислила жената, какво е мислил мъжът, всички престъпления са вътре в къщата! ... И аз се чудя не толкова на онова, което са създали, а се чудя как е било възможно да живеят в тази къща! Та съвременният свят: всички съвременни учреждения, всички здания, болници, затвори, които сега съществуват, с изключение на някои паметници, всичко туй трябва да се събори. Това е закон. Когато Соломон съгради храма, той каза в него постоянно да се слави Името Божие. Но колко пъти се събаряше този храм и наново трябваше да го съграждат?! Защо? Защото свещениците опетняваха храма.

Не искам да оставя у вас едно песимистично чувство, аз само казвам истината. Но ако някой каже истината, веднага мислите, че той е изменник. Че и вие, които убивате, сте изменници. Вие, които не живеете добре с жена си, с брат си и вие сте изменници. Живеете ли един развратен живот, вие сте изменник.”

„Както не е все едно дали химикът получава вода или някое експлозивно вещество, така не е все едно с кой свят ще се свърже човек: с възвишения или с низшия. Някои думи, с които си служат хората имат свойствата на водата – чистят, освежават, възрастват; други думи са подобни на азотната киселина: дето паднат, всичко изгарят. За да не причинявате пакости на себе си, нито на своите ближни, служете си с думи, които приличат на водата, а не с такива, подобни на азотната киселина...

Всяко нещо, което разваля добрите мисли, чувства и постъпки е азотна киселина. Под „азотна киселина” окултистите разбират човек крайно самостоятелен, горд. Значи гордостта се дължи на присъствието на азота в човешкия организъм. Като елемент азотът е крайно инертен, неактивен, не влиза в съединение с другите елементи. Обаче съедини ли се с водорода и кислорода, той образува азотна киселина и става активен и опасен. Поотделно водородът и кислородът не са опасни елементи, но заедно с азота те образуват силната и разядлива азотна киселина. Глицеринът е безвредно съединение. Внесе ли се в него азота, получава се нитроглицерин – силен експлозив. От него приготвят динамита. Първи, които откриха експлозивните вещества са падналите ангели. Те живеят между хората, дето и до днес правят най-страшните експлозиви.”

„... обикновения човек, като го бутнеш малко, той веднага избухва: устата му започва да се криви, ръцете му се движат нагоре-надолу – цяло земетресение става в него. Той не е виновен. Причината за това се крие в излишното електричество в междуатомните и междумолекулни пространства на неговата нервна система.”

„И когато се обичат и когато се мразят, хората мислят едни за други. Природата не обича да подпушва енергиите си. Този закон съществува в цялата природа, затова, когато един човек се

радва, друг скърби. Когато двама души не се разбират, в помощ ще им дойдат други двама, с противоположни на тях енергии, за да се обменят. Събраната енергия в междумолекулното пространство като по-гъста, минава в междуатомното, дето функционира електричеството и по този начин тези енергии се взаимно обменят. Ако човек подпуши в себе си енергиите на едно висше желание, в него става голямо сътресение, голямо земетресение. Не отвори ли път на това желание в себе си, непременно ще го сполети някакво нещастие. За да не стане това, той трябва да даде ход на своето желание, да му отвори път. Щом му отвори път, събраната се междумолекулна енергия ще премине в междуатомните пространства. Спирането на енергията в междуатомното пространство се придружава с голяма експлозия. Тази е причината за внезапната смърт на хората. Когато една бомба експлодира у човека, тя причинява внезапна смърт.

Мислите на човека проникват в междумолекулното пространство на мозъчната нервна система, а чувствата – в междуатомното пространство на симпатичната нервна система. В това именно се заключава разликата между мислите и чувствата на човека. Ако човек подпуши някой своя мисъл, т.е. не й даде възможност да се реализира, тя ще предизвика взрив в мозъчната нервна система. Ако пък подпуши някое свое чувство, то ще предизвика взрив в симпатичната нервна система.”

„Природата не търпи никакви противодействия. Който не я слуша, тя ще го разтърси. Същото научно обяснение се прилага и при земетресенията. Земетресенията се дължат на напрежението, което изпитват силите на Земята в междумолекулните й пространства. Това напрежение предизвиква разширяване на тези пространства, което се изпитва от нас като земетресения. Напрежението между силите на природата не е нищо друго, освен космическа енергия, която иде от хората, от всички живи същества на Земята. Живите същества са врати, проводници на енергии. През човека, като през най-висша форма, минават най-висши енергии. Следователно, материята живее и съществува поради космичния човек. Ако той умре, т.е. престане да живее на Земята, и Земята ще умре – няма повече да съществува. Ние сме дошли на Земята, за да може тя да живее. Значи, недиференцираната материя приема живота, който минава през хората. Когато казваме, че човек е причина за земетресенията, подразбираме онези човешки мисли, които са в състояние да подпушат междумолекулната енергия на Земята. Чрез земетресенията природата стресва хората, уплашва ги, а по този начин тя трансформира енергиите си. Когато се проповядва на хората да живеят добре, да не изтезават и да не колят животните, целта е да ги заставят чрез молитви, чрез добри дела да преработят недиференцираната енергия на Земята, да отпушат запушените й отвори, да се избегнат земетресенията и катастрофите, които стават в природата. В Божествения свят не съществуват никакви сътресения, никакви катастрофи. Там всичко е абсолютна хармония. Дисхармония съществува само на физическия свят, причина заради която са хората.”

„... има една наука, според която нещата са точно определени, но тя не е фатална наука. При известни условия някои страдания и злини могат да се отстранят или да се отложат, а могат и да се ускорят – това зависи от живота на хората. Един храм може да се разруши, а може и да се съгради. Един народ може да се разруши, а може и да се създаде. Това е в ръцете на самия народ.”

„Във времето на пророк Данаил дежурен беше Архангел Михаил. Сега е Второто пришествие, сега е края на века.

Всички тия неща, които са казани в 24 глава от Матей и в 12 глава от пророк Данаила, се отнасят за сегашните времена. Тия дни на страдания, ако не се съкратят, нито една плът не би се спасила. Но заради избраните тия дни ще се съкратят.

Ще дойдат граждански войни. Те ще бъдат ужасни. Ние не ги желаем. Ще се събуди голяма омраза между двете класи. Масите ще се повдигнат, ще станат големи кръвопролития. В много държави ще има гражданска война. Тогава и самата природа ще се възмути и ще дойдат големи земетресения. Където е било сухо, ще стане вода. И където е било вода, ще стане сухо. Тези, които ще се спасят, ще влязат в Царството Божие, дето ще бъде небивала красота. Бъдете будни вие, защото нито косъм няма да падне от главата на праведния. Всички ще минат през изпитания. Будни бъдете, защото всички, които издържат на всички изкушения и изпитания, те ще влязат в Царството Божие. В най-големите страдания човек да има мир, вяра и любов, да не се обезкуражава.

В 12 глава на пророк Данаила се говори за второто идване на Архангел Михаил. Ще дойдат най-големите страдания, каквито човечеството не помни. Архангел Михаил, понеже има

слънчево влияние, културата, която идва ще бъде слънчева. Тогава човекът на Любовта ще бъде силен, ще може да стъпи с краката си на главата на лошия човек и ще му каже: „Ще ходиш ли по пътя на Господа или не?“ Това е символично казано. Това се разбира, че лошият човек ще бъде парализиран от силата на човека на Любовта, който ще има силни вибрации.

Сега борбите на Земята са отражение на войната, която се води в невидимия свят между Бялата и Черната ложа. Бялата ложа ще победи. Тъмните духове ще бъдат вързани и ще бъдат изпратени в бездната. Сега преживяваме най-важната епоха в историята на човечеството. Радвайте се, че живеете в най-важната епоха.

Който влезе в новия живот – това е възкресение. Тези, които ще се превърнат от гъсеници в пеперуди – това е първото възкресение.

От живота към Любовта, от Любовта към Бога и от Бога към света – да се помага, да се работи.”
[Из Словото, с.331-332]

„20 глава съответства на 20 век. В тази глава се говори за змията, която е символ на светската мъдрост, която сега ще изчезне.

Под думата „земя“ се разбира сегашния строй, който ще се разруши”

[Беседа върху XX глава от Откровението на Йсана, 11.IV. 1916 г.]

„Спомнете си за виденията на Данаила, т.е. за образа, който видял на сън. Сега сме в ония времена, които се представляват чрез пръстите на краката на данаиловата фигура, т.е. във времето на десетте Велики Царства: седем в Европа, едно в Америка и две в Азия. През тия времена ще се установи Царството Божие. Ето, виждате как тия царства се стремят към обединяване, съюзи, въобще към конференция. Тия царства постоянно ще отслабват, заменени от царството на Господа. Неговото Царство ще бъде духовно и разумно във всяко отношение, т.е. редът, порядъкът и правдата ще бъдат в душите на хората. От невидимия свят ще дойдат ония хора, които са били направени по образ и подобие Божие, т.е. светиите. (Послание Юдово, 1, 14-15). Те ще завладеят сегашния свят и ще турят в него ред и порядък.”

[Беседа върху XX глава от Откровението на Йоана, с. 11 IV 1916]

„Сегашният свят ще бъде разрушен, нищо няма да остане от него. Под тази мисъл разбирам, че няма да остане лош човек на Земята. Злото и лошите хора ще изчезнат, няма да остане спомен от тях.”

„За в бъдеще, на Земята няма да има паразити. Няма да има тунейдци, нито грешници. Те прекарват последните дни на своя живот.” [Мнозина казваха, с.69]

„Идва една съдба в света и всички религии, които сега съществуват, ще бъдат разтърсени до дъно, всички религии ще опитат това. Всички народи, всички хора ще се изпитат. И всичко онова, което не е съгласно с Божествения закон на Любовта, е осъдено на смърт. Доброта, честност и права мисъл, това е достойнството на човека.”

„Идва едно коренно пречистване. Идва голям огън. Вие ще бъдете свидетели на това нещо, ще го проверите. Сегашните хора ги е страх от революции, опасността обаче не е в революциите, опасността не е в болшевиците, нито в богатите, нито във войните, нито в безверниците. Идва едно раздвижване на Земята, от което и бедните и богатите ще хвърчат във въздуха, ще бъдат затрупани под пепелта.” [17 IV 1932 г.]

„Има неща, които са непоправими. Така, както сега хората мислят и живеят, светът няма да се оправи, десет пъти повече ще се развали, но няма да се оправи. Ако хората не добият ново разбиране, ако не внесат Божествената Любов, Мъдрост и Истина, в света иде катастрофа. Нещата са поправими само в Божествения порядък.”

„Христос дойде на Земята с велика мисия. Той искаше да покаже на съвременните европейски народи как трябва да постъпват. Всичко, което проповядваше Христос на времето си, се отнасяше до сегашните времена. Той казваше на всички народи: вие ще дойдете до една голяма криза. Ако искате да се освободите от тази криза, единственото разрешение седи в това, което сега проповядвам. Ако приложите моето учение, ще се избавите от голяма катастрофа, не приложите ли учението ми, катастрофата е неминуема.”

„Иде огънят! Който няма Любов, нищо няма да остане от него. Нищо няма да остане от европейските държави. Няма да мине много време, ще проверите това, което ви казвам. Само Любовта ще ви спаси. Думите на пророка ще се чуят. Нищо няма да остане от плановете на европейската политика. Това трябва да знаят европейските дипломати! Нищо няма да остане от сегашните религии и църкви. Камък на камък няма да остане! Любовта ще разруши всичко старо. След това ние ще започнем да градим.” [Из Словото, с. 103]

„Всеки народ трябва да приеме учението на Христа, което носи обществена, политическа и духовна култура, която почива на закона на Любовта. Под „Любов” не разбираме физически преживявания, настроения и чувства, но нещо високо, което надминава възможностите на физическия човек. Само онзи люби, който е надраснал физическите условия, който е господар на себе си. Никой от съвременните езици не може да предаде съдържанието и смисъла на Божията Любов. Да живееш в тази Любов, това значи, в един миг да ти се разкрие целият свят в неговата наука, философия, изкуство, музика.” [Рилски беседи 12 X 1943 г., с.121]

„В света ще стане една коренна промяна, няма да ви кажа кога, но вие ще я видите. Тя ще стане внезапно. Хората ще заспят и като се събудят, ще видят, че не са такива, каквито са били. И тогава всеки човек в лицето на своя брат ще види брат си, ще види човека. Ще види Божественото Начало, което гори в него. Това Начало, както и стремежите на всички хора, ще бъдат едни и същи. Тогава ще се даде възможност на всички таланти хора да се проявят.”

„Всичко става много бързо. Сега са най-важните времена за духовен напредък. Учителите на човечеството предупреждават хората, а специално своите ученици, да бързат. Времето е скъпо. Денят е равен на век. Който може добре да използва времето, той ще придобие големи богатства.”

„Никакво отлагане! Трябва да използвате Божествената вълна, която сега се подема, но не е дошла още в истинската си сила. Затова можем да кажем, че тя иде. Който е дошъл на Земята, трябва да използва хубавите условия, да не отлага. Сега иде една обща пролет, обща духовна вълна, която ще засегне всички. Само че, които са повече напреднали, ще имат повече условия за напредък. Но всички ще придобият по нещо. Сега е една епоха, когато нещата са кондензирани. Това, което за хиляди години щеше да се ликвидира, сега може само за 10 години да се ликвидира в сегашната епоха. Затова идват големи напрежения, противоречия. ... Сега са настанали такива благоприятни времена за духовни постижения, че за една година можете да добиете това, което по-рано не можехте да придобиете за сто и за хиляда години.”

„Днес еволюционният процес е съкратен. Всяко нещо, за реализирането на което в миналото се е изисквало хиляда години, днес може да се реализира в продължение на секунди, минути или часове – зависи от интензивността на мисълта.”

„Христос казва: „Будни бъдете!” – За какво? Сега е най-опасното време, може да заспите и да останете въвън. Божественият влак е толкова точен, само с една секунда можете да закъснеете. Затова вашето съзнание, вашите сърца и умове трябва да бъдат будни.”

„Няма време за отлагане. Остава само половин час до последния трен. Ако сега го пропуснете, ще чакате хиляди години отново да дойде. ... Преди две хиляди години се казваше, че е наближил денят Господен. Сега аз казвам: Ние сме в деня Господен. Остава само половин час до последния трен. Горко на оня индивид, на оня народ, който дотогава не уреди сметките си! Всички ще бъдете изобличени. Така се казва отгоре. Ако Европа не изправи своите погрешки, тази тояга ще се сложи отгоре ѝ. Големи страдания я чакат. Казано е: „Горко на тебе, Ерусалиме!” Сегашната Европа е този Ерусалим.”

„Казвам: сега идат важни времена за човечеството, когато хората не трябва да се обезсърчават. По-важни времена от сегашните никога не са наставали на Земята. Времената, които сега преживяваме са велики по своите идеи. Много същества от Невидимия свят биха дали милиони, за да присъстват на тия времена на Земята, но не ги пушат. Всички билети за представлението, което ще се даде на Земята, са вече продадени. Много ангели хлопат, искат да дойдат на това представление, което ще се разиграе, но няма места повече. Затова тия от хората, които са недоволни от своя живот, нека продадат билетите си на някой от споменатите

ангели, те да дойдат на Земята, а недоволните хора да отидат горе. Това, което ви говоря е велика истина. Сега е време, всеки да покаже, че е човек. Дали сте българин, англичанин, американец, германец или какъв и да е, това не е важно, времената са едни и същи за всички. Важното за вас е да използвате добрите условия на живота.”

[За това се родих IX серия, с.207]

„Всички трябва да се освободите от старите си навици. Господният ден, който иде, ще бъде ден на такава голяма светлина, пред която нищо няма да се скрие. Казвате: Дали е дошло времето? – Закъснели сте...”

Искам да остане в душата ви следната мисъл: „Светът вече влиза в нова епоха, в нова култура. Сегашната епоха заминава.” [Мнозина казваха, с.42]

„И сега, понеже настава освобождението на Земята, искат се силни и здрави хора, пълни с идеали и устой. Животът няма да бъде така мирен, както мнозина мислят. Защо? – Понеже иде нова култура. А когато иде нова култура в света, всички плодородни полета трябва да се разорат, цялата Земя трябва да се преобърне.” [За съдба, Той дойде при Пилата, с. 32]

„Ще влезете в огъня и ще изгорите всичките си полици, т.е. всички недоразумения, всички огорчения и обиди. Всичко това ще изчезне. И като излезете оттам, ще имате чиста, кристална Любов. Който има тази Любов, той е готов на всякакви жертви.”

Алхимия на волята

Защо Провидението събра воините на Аспарух с богатните траки и миролюбивите славяни? Защо трябваше да бъде пожертван Тангра, за да се приеме и даде азбука, книжовност и евангелско слово на Русия?

Както във всяко противоречие и в това има дълбок вътрешен смисъл. Този смисъл се заключава в думата **ТРАНСФОРМАЦИЯ**.

Мощта на волевите сили, вложени в българския характер е акумулирана и подготвяна от хилядолетия за сегашния трансформационен европейски и планетарен процес.

Българите трябва да извършат и издържат тази дълбока кармична трансформация в планетарния организъм. Макар и „племе на раздори”, те имат онзи войнски, твърд характер, онази спартанска закалка, която ги прави пригодни да бъдат основа за трансформиране негативния товар на човечеството в позитивен, на тъмната и тежка кармична материя от дългове в ефирна, светлинна материя от добродетели.

Тази трансформация се извършва чрез абсолютно позитивното съзнание на Любовта, на търпението.

Само магът на Любовта има дълбокият вътрешен устой да мине невъзмутимо през тежки изпитания, ограничения и страдания, без да изневери на своята невъзмутимост, доброжелателство, оптимизъм – да извърши трансформацията на тъмното в светло, на аморфното в кристално, диамантено.

Такъв маг, който показва на човечеството процеса на трансформация беше небесният пратеник Исус Христос.

Българите минават през неговото разпятие, за да помогнат на човечеството в процеса на просветление, възкресение, освобождение.

Още в началото на 20 век Учителят казва на учениците си: „Нали, за да опрем твърдо лоста, това място трябва да се причука. Не сте разбрали вие още призванието си.”

Тази област – алхимия на волята – изисква обширна разработка. Тук ще изложим мисли на Учителя за основния христов метод – търпението – чрез който Исус изпълни мисията си.

Философията и смисъла на Христовата трансформация не е в кръста, но във възкресението – абсолютно позитивното, търпеливо, самоотречено посрещане на изпитанията, за да се превърне всичко негативно в светлина и свобода.

„Издържайте, за да придобиете Любовта. Царският подарък на Любовта е търпението.”

„Търпението е закон на Любовта, който чрез силите на ума, сърцето и волята обработва материята на скръбта и я превръща в радост.”

„Мъчнотиите и препятствията се преодоляват чрез скъпоценния камък на търпението, т.е. чрез Любовта.”

„Търпението е дете на Любовта. То изключва болестите, сиромашията, страданията.”

„Търпението е храмът на Божията Любов.”

„За да бъдете безпогрешни като Любовта, никога не бързайте.”

„С Любовта идва търпението и знанието.”

„Любовта изключва всякакво недоволство и користолобие.”

„Неволята е необходимост, а търпението – Любов. Търпението превръща грубата материя на скръбта във фина материя на радост.”

„За развиване на търпението специално, препоръчвам ви да дишате дълбоко. Търпението е свързано с дишането, с дихателната система. Колкото по-дълбоко диша човек, толкова е по-търпелив. Дишайте дълбоко, издържайте дишането си 10 – 20 – 30 и повече секунди. Търпението се увеличава право пропорционално на секундите. Ако човек диша 1 – 2 години наред правилно, дълбоко, той ще развие в себе си известни дарби и способности. Той ще стане по-търпелив, по-разсъдлив, ще развие въображението си, ще придобие голямо спокойствие.”

„Аз бих желал да се създадат в България учители, които да учат на благост и търпение. Аз не съм срещал в България търпеливи хора. Срещал съм такива, които носят неволята си, но търпеливи не съм срещал много. Да имаш търпение, то подразбира воля и ум, сиреч да знаеш причините и последствията на нещата. А нетърпението ражда подозрение към всичко и към всички. ... Българите нямат търпение и затова подозрението не ги напуска. ...

И тъй, вложете две неща: търпение и да отмахнете вашето подозрение. ... подозрението е отсъствие на безкористна любов, от него се раждат всички болести. Вие като срещнете някои хора, казвате: „Този е лош, онзи е лош”, за вас няма добри хора. Мислете, че всички хора са добри, но у тях има положителна енергия, която вие не можете да използвате и затова стойте настрана от тях, за да я използват другите.” [Новият човек, с. 155-156]

„Българите имат бъдеще като народ, затова трябва да станат търпеливи и да премахнат подозрението. Българите не са толкова добри, но в тях има условия за добър живот, а дете има условия за живот, Бог е там. От българите ще излезе нещо, а не от България, защото тя е ретортата, в която стават опитите, а като такава ще изпълни ролята си. Съдържанието, което е в ретортата, което е българският народ, е творческата сила. Когато българите отиват да живеят между американците и други народи, са учтиви, любезни, но щом се върнат в България, стават груби, недоволни от всичко. Това недоволство се дължи на малкото земя, с която разполагат. Българинът има творчески дух и затова му е тясно. Дайте работа, широк замах на българина, той ще работи.”

[Новият човек с. 157]

„Неизбежно е човек да премине от състоянието на необикновен в обикновен, за да види доколко е разбрал същността на нещата и да разбере какъв е стремежът на неговия дух. Неизбежно човек трябва да премине през контрастите на живота, за да намери истината. Това значи да премине през големи противоречия. Той ще мине през любовта, но ще мине и през омразатау когато не ще може да търпи никого.

Обаче изпадне ли в това положение, тогава ще разбере ужаса на самотията. За да не изпадне в самотата на живота, човек трябва да търпи, а търпението се добива при най-големи мъчнотии, несгоди и горчивини.”

„Всяко лошо и страшно нещо крие в себе си някакво добро, но трябва да знаете как да го използвате. Помнете, лошите, страшните неща каляват човека. Значи човек трябва да се кали, да стане търпелив. Търпението се развива главно при неблагоприятни условия на живота. Само при тези условия човек вижда какво вяра има, доколко мисли право и търпение има. Не останяйте мъчнотиите си на другите, те да ги разрешават, защото те ще се ползват от благата им. Мъчнотиите крият в себе си известни богатства, от които не трябва да се лишавате.”

„Търпете и издържайте, за да имате посвещението на Христа – възкресението.”

„Христос даде пример за понасяне на страданията, за придобиване алхимическия камък на търпението. Възкресението е светлина, събрана от този камък.”

„Христос даде образец на търпение и разумно понасяне. Той дойде на Земята да научи хората на търпение.”

„Христос приложи смирението и търпението.”

„Най-хубавото качество на Христа е търпението.”

„Волята започва с ограничението. Тя е наклон в тясна площ на съзнанието, което поражда движение.”

„Страданията показват работата на Майстора, който с длето и чук ни придава изящна форма. Търпението е качество на Бога, което можем да придобием само с постоянство.”

„Гледайте с търпение на всичко, което става в света, като на изпит за човека и човечеството.”

„Търпението ни укрепва, да носим всички неща, без да се смущаваме.”

„Носете мъчнотиите и страданията с търпение и радост – сякаш нищо не ви е постигнало.”

„За да влезете в Небето, търпете всички, защото е обещано, че всички ще се изменим.”

„Скъпоценното камъче се хвали със своето търпение. Неговият блясък ни казва: в безмълвието на търпението ще намерите съвършенството и красотата.”

„Свободният има устой в себе си – стои върху канарата на търпението.”

„Само върху скъпоценния камък на търпението може да се напише небесното име на човека, което ще го освободи.”

„Нашата длъжност е да бъдем търпеливи, смирени, учтиви пред обидите на света, за да влезем в новия, в бъдещия живот. Само търпеливият, смиреният е човек на бъдещето.”

Смирението е вглъбяване в гълбините на Битието, а търпението – метод за изплащане на дългове. В миналото ти си извършил ред престъпления – онеправдал си, откраднал си, измъчвал си, убил си и сега отгоре онеправданите искат възмездие, поставят те в угнетителни условия. Каквото да правиш, ще те принудят да изплатиш всичко. Търпението е начин да ускориш този процес и да се освободиш. Най-трудно, но и най-ускорително е да изтърпиш с разположение, опрощение и Любов. Ще търпиш, но и ще се освобождаваш от пороците и недостатъците си, ще разрешаваш задачите си, ще се стремиш към доброто, красивото и светлото.

„Бог благоволи към ония, които се سماляват.”

„Безкористната Любов прави човека силен – смирен, търпелив, безкористен.”

„Мекото, милостиво, милосърдно сърце е признак на новата раса.”

„Каквото да ти кажат, изтърпи го. След време от това изтърпяване ще имаш необикновена полза.”

„Черната ложа нервира двама и те не се разбират. Винаги запазвайте спокойствие и самообладание.”

„Търпеливият създава най-хубавото.”

„Вниквайте в думата „търпение” да извлечете соковете й.”

„Който бърза, не постъпва според Любовта. Любовта не бърза и е безпогрешна.”

„Бързането не е от Бога. Да стане тогава, когато Бог е предначертал.”

„Търпението е мощна сила, която привлича светлината в човека. То е най-хубавото състояние.”

„За да влезете в Небето, трябва да търпите всички. „Всички ще се изменим” – това е търпението.”

„Ученикът носи мъчнотиите и страданията с търпение и радост.”

„Търпението е изфинване, шлифоване на характера, докато стане скъпоценност.”

„Когато обичаме, търпим го. Любовта ражда търпението.”

„Правата мисъл се крепи на търпението.”

„Вземете пример от диаманта, който изтърпява налягането, смялява се и така става скъпоценен.”

Търпете, докато видите как ще се развият събитията. Не бързайте.”

„Търпението е проникване в същината на живота.”

„Търпението се придобива с вяра и Любов.”

„Степента на търпението показва степента на Любовта.”

„Търпението развива интуицията.”

„Търпението превръща неблагородните неща в благородни, простите камъни в скъпоценни, обикновените хора в синове на светлината.”

„За да постигнете своята свещена, велика идея, научете от дърветата търпението.”

„В контрастите на живота развивайте самообладание.”

„Търпението е резултат на устойчиви чувства.”

„Съзнателно носете своя кръст – търпението, и гледайте спокойно на всичко, което става.”

„Само като издържите противоречията, ще изпитате силата си.”

„Болестите и страданията възпитават търпението.”

„В търпението са корените на човека.”

„Само търпеливият свършва работата си.”

„Само търпеливият устоява на напреженията.”

„Всяка чужда погрешка е моя. Всеки е част от мен. Търпя го, за да не съсипвам себе си.”

„Ученикът носи с търпение всички неща, без да се смущава.”

„Издържайте с търпение всички условия, за да се ползвате от благата, вложени в тях.”

„Божественото работи без никакъв шум.”

„Онова, за което предварително се говори, не става.”

„Търпеливият има силен, издръжлив, твърд характер.”

„Мъчнотиите и несгодите са тежести, които произвеждат напрежение. Който има морален гръбнак, повдига с този лост всички тежести.”

„Търпеливо панасяйте процеса на чистене, за да ви допуснат в съкровищницата на природата..”

„Търпението е Божественото в нас.”

„Единствено могат да ни обичат заради търпението.”

„Търпи и уповавай на Бога до край.”

„В дълготърпението са всички добродетели.”

„Бавното дишане, бавността в музика и движения усилва волята.”

„Недоволният затъва в гъстата материя, дето желанията го завличат все по-надолу.”

„Мъчнотиите са изпратени Божии благословения.”

„Пращат ни страдания, за да калят волята ни.”

„Зад всяка неприятност или неуспех седи нещо по-велико.

Считайте, че желанията ви са изпълнени, за да се издигнете към нови начинания, нови сфери.”

„Гениалност е да победите внушенията на хилядите поколения за остаряване и смърт.”

„Приложете търпението като състояние на мир, което привлича светлината.”

„Препятствията се преодоляват чрез любящото състояние на търпение.”

„Търпението е възвишено състояние, което превръща грубата материя на скръбта във фина материя на радост.”

„Силата на търпението ражда блясъка на диаманта и светлината на възкресението.”

„Изтърпи всяко нещо до пълната му трансформация.”

„Посрещайте невъзмутимо и смирено обидите, докато Божият план се реализира.”

„Търпението показва, че си вътрешно богат да изплатиш задълженията си.”

Геройство е да носиш невъзмутимо кръста на търпението, докато възкръснеш и влезеш в светлината.”

„Развивайте музикалността си, защото тя придава търпение.”

„Бог се проявява само чрез онзи, който е мощен да се смали.”

„Да изтърпиш налягане, да се смалиш, да кристализираш в диамант, който отразява Божията светлина, това състояние е светло, положително. Такава е всеопрощаващата любов.”

„Търпението е в корените, а вярата в клоните. Ще търпиш ограничителните условия и ще вярваш във великото Съзнание, което ги разрешава.”

„Абсолютно положителна мисъл има само човекът, стъпил върху канарата на търпението.”

„Търпението е диамантената ос в колелото на живота.”

„Търпението да ти е идеал! Да изпиташ благоговение вътре в него! Търпението е Бог, който оправя нещата.“

„Само по стълбите на търпението и разумността ще влезете в поезията на живота.“

„Може да ви се придаде вяра отвън, но търпението изработвате сами.“

„Вяра се придава само на търпеливия.“

„Търпението се подкрепва и подхранва със светлината на вярата и топлината на любовта.“

„Търпението е качество на Бога. Ще се стремите към него съзнателно, неотклонно, непрестанно, докато се удостоите да го придобиете.“

„На всеки час се ражда по един глупав човек. На всеки 2000 години се ражда по един Велик Учител. Учителят е образец на търпение.“

„Интуицията е дете на търпението.“

„Търпеливият започва постепенно, внимателно, с микроскопически опити.“

„Търпението ще ви шлифова до блясък, ще ви превърне в Синове на Светлината.“

„Всяко дърво е професор по търпение. За да имаш постижения, иди при този професор да те учи.“

„Не насилвайте нищо, но вярвайте в Разумната Природа и очаквайте нещата, които е приготвила за вас.“

„Ще посрещнеш безстрашно контрастите на живота, които идват да развият в теб самообладание.“

„Оставете всяка мисъл на дървото, докато узрее и даде костилка. Костилката е безсмъртието, в което се крие Божественото.“

„Божественото търпение на човешки език наричаме твърдост.“

По думите на Учителя, българите са най-твърдия елемент на Земята. Те трябва съзнателно да развият в себе си диамантена воля, за да бъдат задна стража на Божественото, да защитават тила Му от силите на мрака. И действително, центърът на твърдостта се намира точно зад божествения център Сахасрара на темето.

„Символът на новия човек е равноностранен триъгълник. В него силите на ума, сърцето и волята са в пълно съгласие. Това показва, че той е човек на търпението.“

„Самообладанието е метод за асимилиране на излишната енергия в организма.“

„Ще търпите върху кръста на своите изпитания, докато дойде Любовта да ви освободи.“

„Издържайте противоречията. Те са изпит за вътрешната сила на ученика.“

„Търпението е вътрешна сила на постигане. Търпеливият е мощен да постигне всичко, което желае.“

„Търпението е основа на живота. Без него не можете да свършите никаква работа.“

„Болестите, страданията, ограниченията, недоимъка са школа за търпение.“

„Нетърпеливият е без корен. Всеки вятър го разнася, където си ще.“

„Търпелив си, ако издържаш на всички противоречия и изслушваш всички.“

„Определено е за колко време можете да реализирате дадена идея. Не бързайте, да не изкарате недоносче.“

„Всички упражнения са дадени, за да развият божествената ви воля. ... Като излизате от къщи, тръгвайте баво и постепенно ускорявайте.“

„Великите хора се отличават със силна воля. Те са хора на търпението.“

„Търпение е да слушате и гледате, без да давате мнението си. При всеки даден случай съзнавайте, че всичко, което става в света е изпит за човека и човечеството.“

„Най-хубавите неща се раждат тайно. Зреенето е вътрешен процес. Първо узрей хубаво, че тогава раздавай сладки, ароматни плодове.“

„Геройство е да изслушаш всички обвинения, без да се защитиш. Който не може да издържа, не е господар на положението.“

„Ученикът може да констатира фактите, но няма право да се произнася за нещата.“

„Бързото дишане и хранене са нездравословни. Който диша бързо, той се изтощава и не може да завърши докрай започнатата работа.“

„Всичко в теб отвън да е отмерено, ритмично, а отвътре – ефирно, спокойно.“

Страданията ни правят закалени и силни да приемем и опазим благословенията. Онзи, който не издържи, ще остави за други приготвеното за него благословение.

„Само като издържи стотици страдания, човек ще се кали, за да издържи вибрациите на една божествена радост.“

„Търпението е най-великото, най-благородното качество на характера.“

„Търпението е жизненият еликсир на душата.“

„Цялата Вселена, цялата природа, всичко, което ни заобикаля работи за нашето възпитание, за развитието на душата.“

„Онзи свят е Любовта. Идването на Любовта е възкресение на душата.“

„Щом придобиеш търпението, всичките ти работи ще се оправят.“

„Съединете търпението на Земята и вярата на Небето, за да черпите от двата свята – сокове от Земята, светлина и топлина от Небето. Като имате корени, стебло и клони, от това дърво ще се родят плодовете на вашия живот.“

Един реализиран човек, архат, не се смущава от нищо. Той живее в детинско щастие и блаженство, в изобилието на живота.

Великите хора като Суворов посрещали с радост безисходните ситуации, когато поверените му войски се виждали изправени пред многократно по-многобройна армия. Тогава той отивал при войниците си и им казал: „Чудо богатири, сега е моментът да се прославим.“

Неизчерпаемият потенциал от възможности е вътре в човека, а не отвън.

- Слънчев възел

Слънчевият възел е команден пулт на симпатичната система и пряк трансформатор на слънчеви енергии, който чрез блуждаещия нерв инервира черния дроб. Тази станция на човека го свързва с висшите области на интуитивното съзнание.

"Ако искате да се разбирате помежду си и да наредите работите си добре, вслушайте се в съветите и изискванията на симпатичната нервна система. Който живее в симпатичната нервна система има резултати; който живее в отраженията, т.е. в мозъка, дохожда до други резултати." [54]

"...човек мисли върху някои неща, а те не се сбъдват, докато не ги почувствува в слънчевия възел. Щом нещо трепне под лъжичката му, т.е. в слънчевия възел, това, което мисли, ще се реализира. Не трепне ли, мислите му не се реализират." [8, с. 175-176]

„Координирайте силите на слънчевия възел с тези на Слънцето, силите на черния дроб с тези на Сатурн, силите на тила с тези на Венера, силите в долната част на челото с Меркурий.”

- Контакт - синтез

Пространството е живо и разумно, пълно с неизчислими реалности, измерения, пространства, светове, същества и цивилизации, изградени от все по-фини и по-ярки субстанции.

При цикличното въртене на космичните системи, миналото на едни същества и цивилизации е настояще за други и бъдеще за трети. Затова човечеството носи отговорност какво ще остави на идващите след него.

Във Вселената съществуват възвишени, разумни цивилизации на изобилие, благоденствие, красота, любов, щастие, съвършенство, невъобразимо по-напреднали от нас, които могат да помогнат на човечеството, стига то да се съобрази със законите на космичната хармония.

Всички звезди и планети са космични училища и университети за човешката душа, в които съществуват живот, същества и култура в различни измерения и различни нива на енергия, материя и съзнание.

Като погледнеш към звездното небе, ти виждаш своята глава, която мисли. Всяка клетка в човека е антена, свързана с някоя звезда.

Когато човек мисли, той става на звездно небе, което излъчва светлина.

Органичните вещества, организирани в организма на човека са течни кристали в една телекомуникационна система, способна да поддържа връзка с космичните нива на живот, съзнание и култура.

На всяка от милиардите звезди и планети човек има по едно сродно същество, което го обича и му изпраща своите подаръци.

Пощите на хората от хилядолетия са задръстени от неполучени подаръци.

При всички тия несметни богатства и цялата любов, която идва от небесния свят, съвременният земен човек се чувства изоставен, самотен и нещастен.

Това говори за голямото невежество на съвременния свят, откъснат от единния живот на космичния организъм.

Повдигнете глава към небето, да видите как космичният човек мисли за възвишеното, незнаниято.

Земята е като туморна клетка в него, затворена в своя малък, паразитен свят.

Небесните жители са решили да я очистят по който и да е начин и да възстановят хармонията и единството ѝ с Цялото.

Всички будни хора, които съзнават това, са призвани да вземат участие в това велико космично събитие – възстановяване на контакта с неизчислимите цивилизации и нива на живот, съзнание и култура в организма на Всемира.

Днес нашата система навлиза в принципно нови условия на космичния живот, с по-фина среда и разумно присъствие. При това положение, пред човечеството се отваря нов, качествено различен път на развитие. Външната механична култура на предметния свят се заменя с вътрешна, духовна култура, владееща дълбините на светлината, на Духа. Ако разгледаме думата "култура" в древния ѝ смисъл (култ-у-ра) – почитание към вътрешното Слънце, вътрешната светлина - ще можем да осмислим тази нова посока на живота. А това вътрешно Слънце е творческият Дух, висшето Божествено естество на съществата.

Петата бяла раса имаше за дължност да развие интелекта, мозъка. Новата посока на движение изисква да се пробуди онова проникновено, интуитивно съзнание, в което централно място заема дейността на слънчевия възел и епифизния дял. Посоката на сетивност и на силите е насочена вече повече навътре. Това заменя възприятието на фрагментарни форми с възприемането съдържанието и смисъла на единния свят като светлина, като енергия.

Черният дроб, в ролята си на портално сърце, генератор на дълбоки медитативни и сензитивни състояния, започва да има определяща роля в новата насока на възприятие и сетивност.

"Съвременното човечество е дошло до положение, в което трябва да стане смяна на енергиите му. Тази смяна ще се отрази и на неговото съзнание. Да се сменят енергиите на човека, това значи, да се сменят формите на материалния свят, формите на самата материя. Щом формите се изменят, заедно с тях се изменя и посоката на енергиите, т.е. посоката на силите в човека." [138, с. 169]

"Спасението ви е в черния дроб. Организирайте черния си дроб, и работите ви ще се оправят. Много начини има, по които човек познава, ще се оправят ли работите му или не. Достатъчно е да се вгълби в себе си, за да провери как ще се наредят работите му. Без да се допитва до някого отвън, той сам ще разбере. Затова се иска здраве. Ако човек е здрав, и работите му се нареждат добре, той усеща в себе си вътрешен мир и разположение. ...Вътрешният начин за проверяване на нещата наричат интуиция. Оня, който няма интуиция, нищо не знае. Той живее от ден за ден и гледа на всичко като на случайност. [128, с. 33-34]

Понеже имат развити волеви сили, българите, ако решат, могат да прилагат дадени принципи, могат да постъпват добре. Правилните постъпки и действия регулират мислите и чувствата, хармонизират силите на живота.

"...постъпвайте добре, за да не спъвате мислите и чувствата си. За да се постъпва добре, нужни са усилия, а усилието е нещо разумно. Колкото малка да е една постъпка, човек трябва да бъде доволен от нея. Красивата постъпка внася подтик в ума и сърцето на човека. Тя му отваря път към светлината. Който не обръща внимание на постъпките си, всякога се намира в затруднения." [12, с. 189]

Ръководство за правилните постъпки е философията на доброто. Реализирането на тази философия води до регулиране на белия и черния дроб, като трансформатори на мислите и чувствата, и по този начин, до здраве и благоденствие на човека.

Основен недостатък на белите дробове е гордостта, а на черния дроб - ревността. На тези недостатъци се дължи разслоението и самоунищожението на съвременното човечество.

"...Какво представя ревността? - Сиромашията на живота. Гордостта произвежда запичане на съзнанието, а запичането създава суша в човешкия живот. Какви плодове могат да излязат от сухата почва? Затова именно запичането създава сиромашията, т.е. ревността. Когато се казва за някого, че е ревнив, това значи, че той е осиромашал и умствено, и сърдечно - във всяко отношение.

Гордият и ревнив човек губи всичко ценно в живота си - своите велики мисли и чувства. С това той изгубва и радостта си." [9, с. 46]

Под "запичане" се разбира затрудняване на обмяната на веществата, енергията, живота, капиталите и пр. Черният дроб, именно, до голяма степен регулира водата (живота) в организма. Тези аномалии произтичат от нарушения в закона на доброто.

"Който не е готов на никаква услуга, той е болен човек. Черният му дроб е разстроен. Той няма общение с Бога, неговият телефон е развален, звънецът му е счупен, не звъни. Той е затворен в стаята си, изолиран от света. Щом се оправи черният дроб, човек влиза в общение с Бога. Това означава стихът: "Преди да попросите нещо в мое име, Аз ще ви се изявя." [128, с. 37]

Като граница между физическия и духовния свят, черният дроб осъществява връзка между физическия организъм и висшите енергийно-информационни йерархии на светлината. При наличието на тази връзка човек живее в изобилните условия на висшите светове и има импулс да дава, да прави добро. Ако няма тази вътрешна връзка, човек живее в един ограничен свят, който е извън него, т.е. чужд, неподвластен на неговата воля. Следователно, нарушаването на тази връзка с вътрешния свят на изобилието парализира човека, прави го лош.

"Докато състоянието на вашия черен дроб не е нормално, вие сте лош човек; щом състоянието ви се подобри, вие ставате добър.

И тъй, ако искате да подобрите състоянието си, трябва да дойдете до онзи психически възел на живота, в който се примиряват всички противоречия. Щом постигнете това, вие ставате любим

и привлекателен за всички. С това се обяснява защо някой човек привлича хората към себе си, а друг ги отблъсква. За първия човек казваме, че е хармонизирал мислите и чувствата си, а вторият още не е дошъл до истинската хармония в живота. Ако искаш хората да те обичат, първо ти обичай. Ако искаш хората да бъдат доволни от тебе, първо ти трябва да бъдеш доволен от себе си." [9, с. 21]

"Съвременното човечество се намира в преддверието на новата епоха, понеже слънчевата система е влязла вече в областта на Божественото зазоряване. Дойде ли това време, за лошите хора няма да има условия за живот. Един след друг те ще измрат и земята ще се освободи от тях. Новите условия, които идат, не търпят злото. Те сами ще го разрушат. Тъмнината ще дигне своите завеси и ще отиде на друго място, дето ще основе своите банки и кантори." [28, с. 393]

"Почни да мислиш и чувствуваш добре и черният ти дроб ще се оправи. Всяко нещо може да се оправи, но за това се иска известна подбуда. ...Дай на човека нещо реално и той веднага става добър. ...Когато не живееш за Бога, всички неща са криви. Щом живееш за Бога, всички неща са прави. Правото се определя от правите мисли, чувства и действия на човека." [128, с. 41]

"Мисълта е положителна сила, тя дава; чувството е отрицателна сила, всякога взима. Ако човек има само мисли, без чувства, все едно, че нищо не е складирал в себе си. Той минава за беден. Следователно, в главата на човека се крият положителни сили, а в сърцето - отрицателни. Под лъжичката на човека се намира стомашният мозък, т.е. симпатичната нервна система. Кажат ли за някого, че е богат, разбираме, че той е складирал богатството си в своята житница - стомахът.

Колко храна може да събере човешкия стомах? Това зависи от мозъка. Между стомаха и мозъка има известно отношение: ако стомахът е в изправност, и мозъкът ще бъде в изправност. И обратното: ако мозъкът е в изправност, и стомахът ще бъде в изправност. Следователно, главата се лекува чрез стомаха, а стомахът - чрез главата." [81, с. 172]

Черният дроб е регулатор за взаимоотношенията на главата и стомаха. Как? - Чрез закона на чистотата и доброто. Понеже славянството е поставено в стомаха, а англосаксите - в главата, българите, като волев елемент, който регулира черния дроб ще имат важно място при взаимодействието на тия две формации в организма на новото човечество.

"Бъдете в хармония помежду си! Това всеки човек, всеки народ може да направи. Това се иска от българите, това се иска от всички народи. Хармония е нужна, както на семействата, на обществата, така и на всички народи. Щом имате хармония, нищо друго не ви остава, освен да сеете. Ще имате голямо плодородие, изобилна жътва. Без хармония нищо не се постига. - Защо иде глад между народите? - Поради отсъствие на хармония. Омразата, антагонизмът, завистта между хората, кой да управлява, кой да вземе надмощие между държавите са причина за глада лишенията и мор." [54]

Тайната за проникване в резервоара от богатство, енергия, знания, възможности се заключава в баланса между полюсите на светлината - ума и сърцето. Божественото знание е дадено в България да оздрави регулатора на тия два полюса, който да ги балансира и хармонизира за проникване в неизчерпаемите богатства на невидимия свят. По този начин хората, народите, човечеството ще забогатяят, ще решат насъщните си проблеми.

"Ако следвате пътя на Новото учение, ще намерите начин да си платите полиците. Силата на Новото учение се заключава в това, че може да плати всички полици. Ако приемете Новото учение, няма да остане неплатена полица. Под стари неплатени полици подразбирам кармата. Европейските народи страдат от своята карма. Те живеят под нейната тежест. Когато един народ се вслушва в идеите на Бялото Братство, върви му. Ако не се вслушва - не му върви." [49, с. 249]

Под хармония, в дълбок смисъл, се разбира, наличие на благоприятни условия за развитие на ума и сърцето с помощта на мъдростта и любовта, до онова фино състояние на безсмъртие, на влизане в необятните, космичните условия на живота.

"Ние сме хора на вечния живот. Нашата цел тук на земята е вечният живот, да придобием ония условия, при които можем да изучаваме любовта и мъдростта. Това е нашата цел. "Ама ти не си ли българин?" Това не е цел - да бъдеш българин или друг. ... И да сте не българи, ами аз желая вие да сте синове и дъщери на този Господ, който е създал цялата Вселена. Да имате достъп до Неговото Царство, да ходите свободно. Да бъдете достойни за Неговата Любов и да Му благодарите и благославяте." [116, с. 118]

"Сега се проповядва да няма война. То е палеативна работа. Докато смъртта в света не се махне, ние всякога ще бъдем изложени на тази постоянна война. Когато аз говоря, че ние сме против войната, това значи, че ние сме против греха. Трябва да се премахне греха! Съществува ли грехът, никакви външни ограничения не са в състояние да отмахнат войната. Казвам: миротворството в света ще дойде само тогава." [15, с. 149]

"...в бъдещата култура няма да се раждат повече от две деца: едно момче и едно момиче. Тъй щото, бъдещето щастие на човечеството зависи от малкото размножаване. Добре, че българите не се размножават много, но ако при тези граници, с които разполагат станат няколко милиона още от това, което са, тяхното икономическо състояние ще бъде невъзможно. Казвате: да се размножават хората. Не, силата на един народ не е в неговото размножение, но в неговото безсмъртие, който живее, да не умира. Всички разумни хора, всички хора с благородни чувства и със силна воля, аз наричам хора, които могат да оправят своя свят. Това е закон, според който бъдещето общество може да се преустрои. Затова трябва работа, трябва знание, а не хората да се размножават." [15, с. 309]

Човек постига безсмъртие, като издигне ума и сърцето си до полето на душата и там се съедини с духа си, т.е. с Божественото. Като се съединят с Божественото, хората ще станат привлекателни, ще станат магнити и като се обединят помежду си, ще обединят и човечеството. Бог, т.е. висшето естество в хората, ще обедини човечеството.

За да премине през този процес, човек трябва да има здрав черен дроб, който да внесе вяра в ума му и любов в сърцето му, за да се издигнат тия две начала до живота и условията на душата.

"Човешките работи стават с пари, а Божествените - с вяра и любов." [7, с. 117]

"...работете за развиване на абсолютна вяра, с която всичко се постига. ...тя е потребна за организиране на черния дроб." [54]

"Аз искам да събудя тази Божествена вяра в българите, те религия имат, но вяра нямат, изгубили са я." [3, с. 51]

"Единственият метод за лекуване на различни болести се заключава в превръщане енергиите на човека от низходящи във възходящи. Вярата е средство за урегулиране на подпушените енергии в човека." [71]

"Някои казват: Кой е ходил на оня свят и се е върнал та да знае, какво има там? - Това е философията на черния дроб. Това е философията на неорганизирания свят. Това са безверниците, които са умни, но не са будни, вярващите са будни, но не са много умни. Обаче няма безверници в абсолютен смисъл на думата. И най-големият безверник вярва в нещо." [128, с. 29]

"...вярата има отношение към пеенето. Ако взимате правилно тона фа, имате вяра. Щом имате вяра, разбирате Словото. За да пее правилно, всеки момент човек трябва да носи камертона постоянно със себе си. Всеки има свой камертон, с който може да настройва мисълта и чувствата си. Какъв е човешкият камертон? Като ударите с показалеца и средния пръст на дясната ръка върху дланта на лявата си ръка и вдигнете ръцете си към ухото, вие чувате правилния тон на вашия живот, според който се настройвате. Палецът поставяте под двата пръста. Трите пръста заедно представят трите велики добродетели - любов, мъдрост и истина. Прилагайте често камертона си, за да се изправяте. Ще кажете, че въпреки това противоречията съществуват. Това нищо не значи: противоречията са необходими като условия за възстановяване на хармонията." [142, с. 319]

"Днес е деня, в който трябва да вземете правилно тона фа, без никакво повишаване или понижаване. Най-малкото отклоняване от този тон ще ви изведе вън от правия път. Правилният тон фа води към щастието, към придобиване на Божиите блага." [142, с. 321]

"...мислете за тона фа, както мислите за Бога. В това отношение българите са на прав път. Те казват: фала Богу. Думата "фала" е образувана от два тона: фа и ла. Ако вземете тона фа за основен, ще образувате акорда фа, ла, до. Засега работете главно върху тона фа, а после ще работите върху останалите. Ето защо, за да се оправят работите ви, трябва да пеете правилно тона фа. Един тон е, но от него зависи вашето щастие." [142, с. 219]

Като пее тона фа, човек ще урегулира черния си дроб, който ще свърже долния и горния свят в него. Дълго време човек трябва да пее, да музицира, докато регулира черния си дроб. Когато постигне това, той ще влезе в светлината, във вдъхновението.

"Добрият певец и с най-простата песен може да трогне публиката. Всеки може да пее, но при условие, умът, сърцето и душата му да вземат участие в пеенето. Това значи, да просветне човек. Като пее, той усеща под лъжичката си топлина, която се предава и на слушателите. Те слушат в захлас и се забравят. Това пеене произвежда сълзи в очите на оня, който слуша. Не усещаш ли тая топлина в себе си, ти ще пееш като обикновен човек, без любов и съзнание. Мнозина се стесняват да пеят. - Защо? - Черният им дроб е неорганизиран. Добро чувство е стеснението, но то говори за неорганизираност на чувствата. Който е организиран чувствата и мислите си, той е организиран и черния си дроб. Той е готов да се примири с всички хора. Кажеш ли, че не можеш да се примириш с хората, ти не си организиран черния си дроб. Почни да мислиш и чувстваш добре и черният ти дроб ще се оправи." [128, с. 38-39]

Значи от клетките на черния дроб зависи хората да се примирят и човечеството да стане на едно семейство. За тази цел, великите музиканти трябва да влязат между тия клетки, да им проповядват за възвишения, музикалния живот на новата култура. По този начин хората ще се въодушевят, ще повярват в доброто и красивото.

"...докато сте разположени, вие сте готови да правите добро, да служвате на хората. Щом изгубите разположението си казвате: Не вярвам вече нито на хората, нито на себе си." [128, с. 37-38]

"Ще вярваш, за да се наредят работите добре. - Защо ми е нужна вяра? - За да живееш. Без вяра няма живот.

Вярата е Божествен закон. Щом вярваш, ти вярваш на Бога. Той няма да остави да бъдеш поруган." [128, с. 36, 37]

"Каже ли някой, че не му се яде, че няма апетит, вината е пак в черния дроб. Ако религиозният стане песимист и вярата му в Бога се намали, пак черният дроб е виновен. Малък орган е черният дроб по отношение на целия организъм, но играе важна роля. Той има грамадно влияние върху психиката на човека." [128, с. 25-26]

"Всяко нещо може да се оправи, но затова се иска известна подбуда. Срещате един недоволен, песимист, той напада всички хора, гневи се, вдига шум. - Защо? - Черният му дроб е разстроен. Аз зная какво иска той. Пари няма. Задлъжнял на бакалина, на фурнаджията, не може да си плати. Изваждам кесията си и му давам известна сума. Щом види парите, състоянието му веднага се изменя: от песимист става голям оптимист. Всичко лошо забравя. Дай на човека нещо реално и той веднага става добър." [128, с. 39-40]

Когато българите приложат слънчевото учение, те от сатурнианци ще се превърнат в слънчеви типове - ще внесат радостното мислене, чувстване и постъпване в живота.

"Питате се, как е възможно черният дроб да изпълнява толкова важна служба и на физическия, и в психическия живот на човека. Важен уд е черният дроб. Той има отношение даже и към вярата. Да вярваш в Бога, това значи, да имаш организиран ум, организирано сърце и организирана душа. Под "вяра в Бога" се разбира едно божествено състояние, при което човек се чувствава силен да постигне всичко, каквото желае." [131, с. 44]

"Съмнението, подозрението, неверието, както и ред още отрицателни мисли и чувства са причина за разстройството на черния дроб в човека. За да подобри положението на черния си дроб, човек трябва да се моли усърдно, с будно съзнание. Започне ли да се моли, свърже ли се с Божието име, и земетресение да стане, къщите да се съборят около него, той трябва да остане спокоен, да не прекъсва връзката си с Бога. Такава молитва е в състояние да спаси човека от всички беди и напасти. Къщите ще се събарят около него, но главата му ще остане неповредена, косъм няма да падне от нея. Магическа сила е молитвата!" [20, с. 171]

"Сега, във всички хора трябва да заработи Божественото. Ако не пееш, божественото не иде. Ще се молиш без да чуват близките ти. Ако молитвата ти се приеме, ще имаш такава опитност, за която заслужава да се живее. Не се ли приеме молитвата ти, ще продължаваш да се молиш. Казано е в Писанието "В молитвата ще постоянстваш." Тя е непрерывен процес. Молиш се, викаш на една станция, на друга, но отникъде отговор. Значи, молитвата ти не се приема. Ти викаш "allo", "allo", но телефонът не работи, не получаваш отговор. - Защо? - Сам си затворил станцията и няма никакво съобщение. Отвори станцията и започни да говориш. Веднага ще чуеш, че някой говори на телефона." [128, с. 44]

Сега българите трябва да съзнаят, че са станция към невидимия свят, която трябва да се отвори. Те са съобщителна станция между физическия и духовния свят.

"...чрез вярата човек се свързва с разумни, богати и силни същества. Бог е най-разумният, най-силният и най-богатият в света. Щом ви обича Бог, всичко можете да направите. Ако започнете някоя работа и не успявате, грешката е във вас. Който иска да успява трябва да се свърже с Божествения свят." [Реалности и сенки, с. 130]

"Физическият свят е врата за Божествения. Ако в този свят не можеш да влезеш при Бога, в онзи свят съвсем не можеш да влезеш. Там има само една врата - за излизане. Щом си дошъл в този свят, ще използваш вратата за влизане при Бога. Врата е затворена докато не си страдал. Щом страдаш, вратата вече се отваря. Всеки сам трябва да отвори тази врата. Затова е казано, че вратата към Бога е тясна." [61, с. 90]

"Ние вече влизаме в положението на шестата раса - да имаме съзнателно общение с ангелите и светиите.

Ангелите и светиите са между хората. Достатъчно е да се вгълби човек в себе си, да започне да размишлява, за да се свърже с тях.

Когато се натъкнете на някое страдание или изпитание, обърнете се към Синовете на Светлината. Достатъчно е поне един от тях да ви посети, за да имате една реална опитност. Няма ли връзка с разумните същества, колкото да се молите, молитвата ви няма резултат. Висшите напреднали същества, светиите, ангелите, адептите, Учителите се интересуват от хората дотолкова, колкото е степента на техния стремеж към Бога." [54]

"...тялото главно страда, а душата се освобождава от ограничителните връзки и придобива богатства. Следователно, каквито и да са нашите страдания, те не могат да се сравнят с онези големи богатства, които душата придобива. Един ден, когато душата се освободи от всички връзки, като ангел ще разпери крилата си и ще пропътува всички слънчеви системи, като се ползва от всички блага. Ще помни ли тогава човек своя живот на земята, че бил беден, че нямал какво да яде, че нямал нови дрехи? Всичко това ще потъне в дълбока забрава." [118, с. 63]

Чистота

"Българите трябва да разберат, че пътят на спасението е в абсолютната чистота на живота"
[83, с. 105]

„Чистотата води към еволюция и благоденствие. Нечистотата води към загуби и робство.”

„Божият Дух влиза само в чисти, ухаещи домове. Той се отвръщава от смрадта на съвременния човек.”

„Изпърво трябва в този свят да живеем, да се подготвим; не можем да живеем на небето, защото светлината и топлината там са много ярки.“ [Абсолютна чистота, с.10]

„Невидимият свят сам може да оправи света, но ако невидимите сили рекат да побутнат, да заработят над съвременните хора, от тях нищо няма да остане.“ [Видяхме звездата, сирии, с. 15]

„Тъй както е създадена днес нервната система на човека, тя не е в състояние да издържи трептенията на висшата радост, каквато изпитват възвишените същества. Попадне ли човек в трептенията на такава радост, неговата нервна система, както и мозъкът му съвършено ще се разстроят. Тази радост ще донесе нещастие на човека. Тъй както е устроен човек, той не може да издържи нито на висшите, нито на низшите трептения на някои същества. И от едните и от другите той остава с лоши последствия, защото нервната му система не е приспособена към тях.

[За съдба, Вечно веселие, с. 18-19]

„За да могат да издържат на вибрациите на духовния свят, съвременните хора трябва да калят своята нервна система. Днес бялата раса, както и цялото човечество, постепенно се приспособява към проявите на духовния свят. Големите страдания, които хората прекарват днес говорят именно за това, че невидимият свят ги подготвя по такъв начин да влязат във връзка със съществата от духовния свят. Тъй щото, дойдат ли ви страдания, не се стремете да ги премахнете, но гледайте да ги осмислите.“ [Мнозина казваха, с. 129]

„След като слезе от кръста, хванаха Го онези жители на астралния свят и онези, които Го бяха осъдили казаха: „Доведете Го тука.“ Вързаха Го духовете, дяволите Го вързаха и Го доведоха с вериги, пранги туриха на краката Му, войници Го водеха. Писанието казва, че Той, като дойде, с крака си ритна вратите на ада и те се събориха изведнъж; веригите и всичко изчезна, и Той влезе вътре. Там блесна една светлина, изплашиха се всички духове и Той отвори затворените и каза: „Излезте и идете при този Бог, който ви е пратил, и не грешете вече.“ Излезнаха един по един и се изпразни целият ад. Казва дяволът: „Защо ми го доведохте този? Отиде всичко!“ [53, с. 199]

„Като наблюдавам хората, виждам какъв страх ги е овладял. Те слушат да им се говори нещо хубаво, разбират, че трябва да махнат преградата в своя живот и решават да съборят една малка част от тази преграда. Като съборят една малка част от нея, те казват: Голям преврат стана днес в мене. Днес е станал голям преврат с някой човек, а на другия ден работите му пак не вървят. – Не, приятелю, събори тази преграда изведнъж. Събаряш ли я част по част, животът ти няма да се оправи. Животът не се оправя с палеативни средства. Човек трябва да бъде смел, безстрашен. Дойде ли до тази ограда, ще я ритне изведнъж да се събори.“ [56, с.173-174]

„Иде сега Христос да ви изведе от този затвор на вашия егоизъм, да ви заведе във великата Природа, дето ще играете и ще скачате при изворите. За вас е това. Това е новият живот, който иде. Това е възкресението.“ [54]

Светла мисъл

„Моего учение е за правата мисъл.“

Мнозина духовни учения казват: „Убий ума!“ Като убиеш ума, ще станеш безумец.

Няма защо да се убива ума, защото той стои в основата на мирозданието. Въпросът е тъмните, блуждаещи мисли на егоистичния човек, които са вградени от външния предметен свят, да бъдат изместени от светлите интуитивни мисли и прозрения, идващи от свръхсъзнателния ум.

Мислите на съвременния човек и съвременното общество са пълни с мрак, корист и враждебност. Тези мисли са генетична разрушителна сила на тъмнината, която подготвя под континентите нещо страшно.

Божествената Любов е висшата светлина, която идва от центъра на Вселената. Ако човечеството отвори съзнанието си за тази светлина, ще се преобрази. Ако съзнанието му остане затворено – то ще погине.

"Всеки един живот се обуславя от степента на вътрешната интелигентност, т.е. от съзнанието, което човек има." [112, с. 6]

"Вие търсите вашето щастие там, където никога няма да го намерите. Едно растение търси своето щастие в почвата, рибата го търси във водата, птицата - във въздуха. Човек трябва да търси щастieto си в мисълта. Той живее в един широк мисловен свят и там ще го търси щастieto." [65]

"Умът съдържа всичко в себе си. Той е безсмъртното начало. Това е човекът, който мисли." [65]

"... Умът върши най-важната работа. Той е Божественото в човека, което го ръководи." [81, с. 187]

"Единственото нещо, което ще ви спаси, то е вашият ум. В никой език досега аз не съм намерил по-силна дума от "ум". За индусите тази дума е свещена - "ом" или "аум". Тя се произнася и по двата начина. Българинът казва "ум", англичанинът казва "майнд". Същината на човека е неговия ум, а "ман" е човекът, който е бил. Значи, умът спасява човека. Който не се държи за своя ум, ще страда. Хората страдат, понеже не мислят. Те се водят по сърцето си, а не по ума си. Умът е Божественото начало в човека, което никога не се петни." [12, с. 163-164]

"Думата Бог не е много съдържателна. Най-съдържателната дума, която съществува в езика на всички народи, това е думата ум. Най-силната дума, това е умът. Тя е същата дума "аум" или "ом" - една свещена дума, която посветените на Индия произнасят по няколко пъти на ден. И ако хората биха разбрали само тази дума, цялата култура ще се измени. Ако знаете само как да я произнесете, ще дойде светлина във вас. И когато дойде един велик Учител в света, той ще запали и пробуди човешкия ум, ще научи хората да мислят и като се съединят всички умове в едно, това е Учителят в света. Това е пътят, по който ще дойде спасението на човечеството; когато просветне умът, ще изчезнат всички убийства и престъпления." [4, с. 48]

„Мислите растат в градината на мозъка, както на земята растат цветята. Мозъкът е разсадник на семена, от чието развитие зависи благосъстоянието на организма.“

„Висшите същества ядат плодовете на нашите мисли, посадват семената им в своите градини и когато те започнат да растат в ангелския свят, ставаме гениални.“

„Идеите са свързани със съществата, които ръководят процесите в природата и ние ги възприемаме от тях.“

„Мисълта е първият тласък. Всяка мисъл съдържа зародиш на дейност.“

„Сдъквайте добре всяка мисъл, за да я разберете и приложите.“

„Животът ви е огледало на вашето мислене. Мисълта привежда материята в движение.“

„Каквото посеете в себе си, лъчите на Бога ще го възрастват. От възрасталото ще се определи съдбата и отношенията ви в света.“

„Разумният човек подхранва в себе си красиви мисли, с които изгражда божественото си тяло.“

„Възходът ни се определя от нашата мисъл.“

„Божествените мисли, които човек държи в ума си, ще го направят велик.“

„Чрез изпитанията природата ни заставя да мислим.“

„Математиците боравят с числа, химиците с елементи, а успяващият човек – с права мисъл.“

„Идеалът е да намерим правата мисъл – ключът на живота. С този ключ можете да запалите

свещения огън в себе си.”

„Да мислиш право, това е новата наука, философия и религия.”

„Светлината на правите мисли е мека, приятна, бяла. Тя разширява съзнанието.”

„Правата мисъл притежава широта и има за основа Любовта.”

„Лъчите на правата мисъл топят лошите условия като сняг.”

„Правата мисъл следва законите на музиката – тя е музикално явление. Човек с музика в мисълта си има грамадна сила.”

„Правата мисъл се проявява при най-малко съпротивление.”

„Човекът на правата мисъл държи отвеса към Слънцето.”

„Правата мисъл отваря каналите на гръбнака, да тече енергия по цялото тяло.”

„Болестите са резултат на вътрешна дисхармония, която показва отклоненията от божествен ия живот и правата мисъл.”

„Само като разрушите затвора на отрицателните мисли, чувства и постъпки, ще излезете на свобода.”

"С развитието на ума човек става една ярко изразена индивидуалност, един вид стъпва на собствените си крака. ...Защото новата форма на любовта, която иде сега, трябва да свързва помежду им свободни личности." [134, с. 410]

"Само свободните хора могат да мислят, а хора, които не са свободни, те повтарят нещата."

„Изпращайте мисли, които повдигат и обединяват човечеството.”

"Каквото помисли човек, това става. Затова казваме, че мисълта на човека определя положението и мястото му в живота. Мисълта определя да бъде човек богат или беден. ...Зад мисълта седи разумна сила, която определя човешкия живот. Разумността е причина, да се подобри или влоши живота на човека; ако прилага разумността си, животът му ще бъде добър; ако не прилага разумността си, животът му се влошава." [109, с. 96]

"Едно трябва да знаете: това, в което човек вярва, всякога става, всичко, каквото човек желае, става." [118, с. 78]

"Великото в живота на хората се заключава в пробуждането на съзнанието и освобождението им от негодите и мъчнотиите, в които се намират." [28, с. 395]

"За да се ползват от умствената енергия на природата, хората трябва да знаят как да я привлекат към себе си. За тази цел се изискват огнища, общества от хора с умствени, интелектуални стремежи. Те са в състояние да привлекат тази енергия. В това отношение университетите са такива фокуси, огнища, които привличат умствената енергия на природата. Ето защо, когато студентът влиза в някой университет, той изпитва свещен трепет, подем в своите умствени сили. Той може да се занимава и в дома си, но университетът е мястото, дето умствените сили и способности на студента се запалват и разгоряват. В училищата, в университетите умствената светлина е по-голяма, отколкото тази в семейството. Тази е причината, дето децата от най-ранната си възраст се пращат на училище. Ако погледнете на някое училище или на някой университет с окото на ясновидеца, ще видите, че оттам излиза светлина. Колкото по-първоначално и малко е училището, толкова светлината му е по-малка. Най-малка е светлината на първоначалното училище, а най-голяма - на университета."

"Докато живеете в заблуждения, вие се намирате в положение на хипноза, която държи съзнанието ви в сънно състояние. За да бъдете свободни от тия състояния, вие трябва да

имате в себе си Велика, свещена идея, която носи живот." [30, с. 30]

"Любовта подразбира колективна работа на множество души, свързани в една идея и в едно разбиране." [119, с. 194]

"Явяването на хора с нови идеи в един народ е радостно явление. Това показва, че този народ не слиза, а се качва. Хората с нови идеи са център на народа; чрез тях народната душа изразява своята творческа мощ, своя замах, чрез тях той гради своя възход, а заедно с това и възхода на човечеството." [11, част I, с. 46, Боян Боев]

"Като срещнете някой човек, в когото любовта живее, вие тръгвате подир него. Той има особен ход, особени движения. Достатъчно е да мине покрай някого, за да го застави да тръгне след него. Обаче, това може да направи само онзи, на когото съзнанието е будно. За онези, на които съзнанието не е будно, любовният минава за обикновен човек. Човекът на любовта може да се уподоби на цъфнал цвят, към който се стремят пчелите, пеперудите и ред още насекоми. Защо всички се стремят към този цвят? - Защото има какво да вземат от него. Такова нещо представлява любовта, такова нещо представлява идейния живот. Всяка идея дава импулс, подтик на човека, понеже тя представлява живо същество. Зад всяка идея се крие някое разумно същество. Следователно, човек може да обича само онова, за което има някакъв свещен образ." [20, с. 96-97]

"... дойде ли до любовта, ще знаете, че всички любещи души са свързани с възвишени и разумни същества от невидимия свят. В този смисъл, когато имате възвишена идея, която обичате и в която вярвате, тя се подкрепва от всички възвишени и любещи души. Всяка душа внася по един приток към вашата идея. Всяка душа ви служи като подтик за реализиране на вашата идея. Колкото малка да е вашата идея, щом дойдат тия същества около вас, те непременно ще я засилят. Тези същества изпълнят пространството и са крайно отзивчиви към всеки благороден стремеж на човека. Достатъчно е да се отправи най-слабия зов към тях, за да се притекат веднага на помощ. За тях няма разстояние, няма никаква преграда. Те са невидими помагачи на човека. Придобие ли любовта вие придобивате помощта на хиляди и милиони любещи души. Любовта подразбира колективна работа на множество души, свързани в една идея и в едно разбиране." [119, с. 194-195]

"В материалния свят нещата не стават лесно. - Защо? - Защото в този свят всичко се движи много бавно. Една буболечица, за да измине един километър път, нужни й са стотици години. В идеалния свят всичко се движи с шеметна бързина. Достатъчно е само да помислиш нещо, за да си го постигнал. Материалният свят работи с големи величини, с вечности. За да научиш какво е човекът, какво е животът, нужни са вечности. Много ще живееш, много ще учиш и малко ще разбереш." [61, с. 102]

"... човешката мисъл се движи с бързина три квадрилона и 600 билиона километра в секунда. С тази бързина ти можеш да бъдеш навсякъде в материалната Вселена." [41]

"Всяка мисъл и всяко чувство, които идат от висок свят, са идеи и чувства на вечността. Те се движат с голяма бързина. Ако мислите и чувствата на човека се движат с малка бързина, това показва, че идат отблизо, от по-нисък свят. На същото основание казвам: Морален човек е онзи, на когото мисълта и чувствата се движат бързо и каквито препятствия срещнат на пътя си, минават и заминават край тях, без да накърнят цялостта си. Неморалният човек не може да се справя с препятствията. Като мине край тях, те все ще го засегнат и ще го отбият от пътя му." [119, с. 317-318]

"Светлината се привлича от тела или от съзнания, които са високо организирани. Клетките на смирените хора носят светлина, с която земята се обработва." [68, с. 129]

„Мъдрецът намира щастието навсякъде и във всичко, обикновеният само в специфични неща и места, а глупавият намира нещастieto навсякъде и във всичко. Мъдрецът намира щастието в Бога, обикновеният – в себе си, глупавият никъде не го намира. Той очаква щастието отвън, хората да го направят щастлив.“

„Висшата мисъл на адептите ги огражда от лошите влияния – те са недосегаеми за тяхното влияние.”

„Възвишените същества се събират около човека с възвишени стремежи.”

„Приемайте божествените мисли на светлите същества и ги изпращайте като един вътрешен подтик в човечеството.”

„В нашите хубави мисли живее Божият Дух, който ги насажда в градините на хората.”

„Божествените мисли са късовълнови, а човешките – дълговълнови.”

„Сутрин размишлявай с вяра, че светът се подобрява; хората стават добри, любящи. Виждай в себе си вложените велики дарби и способности, които да разработиш, за да служиш на Бога във всички същества.”

„Като мислите само за идеални неща, мисълта ви ще стане силна, мощна.”

„Възвишените ви мисли са магнит за подобни мисли. Вашата възвишена любов събужда подобна любов и към вас.”

„Вашият космос от мисли ви създава космос от условия.”

„Светлите мисли настройват окръжаващите по съответен начин и превръщат препятствията в сполуки.”

„Винаги се запитвай: Какво мога сам да направя? Каква основа мога сам да поставя?”

„Каквото да правиш, мотивът ти да е да направиш другите щастливи, да ги зарадваш с нещо.”

„Когато срещнеш и за когото се сетиш, изпрати му най-хубавата мисъл. Всяка хубава мисъл се реализира.”

„Като мислиш за хората, че са добри и те обичат, те стават добри и те обичат.”

„Мисълта за светлината, която ни обикаля, внася радост в нас.”

„Ако българите насочат мисълта си към красивото, доброто, божественото, те ще преустроят света.”

"От България ще искат 1440 души избрани, а другите - от другите славяни." [54]

"Сега аз желая да срещна българи, които не са направени от кал. Има вече такива българи. Какво ще стане с България? Ония, които са направени от кал, ще се стопят. Ония, които са родени от чиста вода и от светлината на Духа, ще имат велико бъдеще." [54]

"Аз говоря на избраните, на съвършените, на тия, които са опитали, разбрали и приложили истината в живота си." [98, с. 8]

"За да не се намерите в безизходно положение, спазвайте следното правило: Каквото богатство да имате, дайте го на умни, добри хора, а не на глупави и лоши. Глупавите трябва да работят, а умните да дават от себе си. Като разсъждавате и постъпвате по този начин, вие постепенно ще дойдете до вътрешно, дълбоко разбиране на живота, в което седи истинското щастие." [54]

"Свързвай се с хора, които са одарени - музиканти, художници, учени. От тях излиза магнетична сила." [113, с. 329]

"... българинът е доста практичен. Като дава пари и продава нещо, той всякога се вглежда в

хората, да разбере какво носят. Той дели хората на щастливи, с добър полз. Ако в дюкяна ви влезе такъв човек, след него ще дойдат много купувачи. Тоя ден ще дойдат много клиенти, и търговията ще върви добре. Влезе ли в дюкяна ви някой нещастен човек, тоя ден търговията няма да върви добре. Това е наука, която ще се изучава в бъдеще." [49, с. 21]

"Когато работите ни в една школа или в едно общество вървят добре, ние усещаме един трепет, една радост, а пък когато не вървят добре, нещо ни стяга отвътре, тъжно ни е, скръбно ни е. ...Вие може да проверите и изпитате степента на развитието на всяко общество. Не се заблуждавайте! Щом изпитате един приятен трепет под лъжичката, ще знаете, че тия хора са добри, с благородни стремежи." [Делата Божии, с. 21]

"От добрите хора зависи благосъстоянието на всички народи, на цялото човечество. Със своите светли умове и чисти сърца, те носят благословение на всички народи." [Който дойде при мене, с. 207]

"Ръката на лошия човек от лакета надолу тежи два пъти повече, отколкото ръката на един добър човек; но ръката на добрия човек по сила е много по-силна, отколкото ръката на най-силния пехливанин. Ако един добър човек хване с ръката си и най-силния пехливанин, който може да спира с ръката си един кон, ще може да го вдигне във въздуха. ...И когато тия добри хора дойдат в едно такова голямо събрание като нашето, достатъчно е само да махнат с ръката си, за да повалят всички на земята. А сега съвременните хора мислят, че добрите хора са баби в света, че те са първите глупаци, които търсят неща извън света. Не, не е така." [91, с. 15-16]

"... степента на развитие на всички същества зависи от качеството и количеството на светлината, която присъства в даден момент. ... всички хора се различават по степента на светлината, доколкото те са способни да възприемат и проявяват... Следователно, като казваме повече светлина, ние подразбираме условията, при които можем да изменим сегашния си живот. Всички съвременни хора, общества и народи страдат от липса на светлина. Тя съществува изобилно във външния свят, но не остава вътре в нас. Вътре тя е малко: условия няма да се прояви вътре в нас при сегашното състояние на човека." [18, с. 59, 60, 61]

"... всички велики идеи, възвишени чувства и дела, се проявяват при най-изобилна светлина, не външна, но вътрешна. Че това е така, вижда се от обстоятелството, че най-възвишените индивиди в човечеството, които са добили туй велико свое развитие, наричаме свети, т.е. че те светят, станали са хора на светлината. Следователно, когато всички хора добият това състояние - да бъдат светещи - когато самите общества и народи придобият тия способности, само тогава ще имаме една възвишена култура." [18, с. 63-64]

"И съвременните хора страдат от безправие - страдат от нямане на светлина." [116, с. 41]

"А душа, която не иска да свети, е душа, която се бори с Бога." [116, с. 43]

"Мнозина се оплакват, че работите им не вървят добре, не успяват, не виждат резултата на усилията, които правят. Това се обуславя от интелигентността, с която работи човек. Например, ако светията започне някаква работа, ще я свърши за 24 часа, за един ден. Геният ще свърши същата работа за 24 години, талантливият - 240 години, а обикновеният човек - за 2400 години. Следователно, ако работиш като обикновен човек, ще видиш резултатите на своята работа едва след 2400 години. Не мога да дочакам това време. Работи тогава по-бърже, като талантливия човек. - И 240 години не мога. - Работи като гениален. - Ако и 24 години ти се виждат много, стани светия, да свършиш работата си за 24 часа и да се ползваш още същия ден от плода на своята работа. Светията, геният, талантливият и обикновеният човек представляват четири етапа на развитието, през които човек минава. Ако сте бързи в доброто, ще имате резултатите на светията. На което и стъпало да се намирате, гледайте да не паднете. Падането и повдигането зависи от посоката на движението. Ако обикновеният човек иска да се повдигне, трябва да се съветва с талантливия. Ако талантливият иска да се повдигне, трябва да се съветва с гения, геният - със светията, а светията - с Учителя."

[42, с. 337]

"Отличителната черта на светията е, че той абсолютно изключва съмнението от своя ум и от своето сърце. Тази е причината, поради която работите му стават в един ден.

... Вярата е необходима за съкращаване на времето. Като вярвате, ще свършите работата си в един ден. Защо трябва да вярвам? - За да се излекуваш в един ден." [42, с. 343]

"Най-добрите и най-умните хора това са светиите, и ако те биха дошли в света, той в един ден ще се оправи." [5, с. 92-93]

"Без съзнанието като светлина, нищо не се постига. Живите същества се отличават едно от друго по степента на своята светлина. Колкото на по-долно стъпало е едно същество, толкова по-малка е светлината на неговото съзнание. Щом дойдеш до човека, там тази светлина е голяма. По тази светлина ще познаете гения и светията от обикновения човек. Ето защо, като видите някого, казвате: Светло е лицето на този човек. За друг казвате: Тъмно е лицето му. Това се дължи на степента на развитието, до което е достигнало съзнанието на човека. Когато съзнанието потъмнее, човек може да извърши най-големи престъпления. Когато съзнанието се пробуди, човек е в състояние да извърши най-големи добрини. Той е човек с добродетели." [39, с. 10]

"Каквото представлява светлината за физическия свят, такова нещо е мисълта за духовния и умствения свят на човека." [9, с. 339]

"Светлата мисъл ще обнови и вас и целия свят." [65]

"Много мислене не помага - нужна ви е светлина. За обикновения човек е достатъчна светлината на философския ум, но за онзи, на когото умът е организиран вече, друга светлина е нужна - мека, бяла светлина, наречена духовна. Тази светлина се отнася към втората гама на дъгата. Всъщност дъгата се състои не от седем, а от десет краски: първите три са основни, четирите - производни, а останалите три - принципални. Който попадне в последните три краски на дъгата, ще възприеме в ума си меката бяла светлина, която ще внесе мекота и разположение в сърцето. Без тази светлина сърцето остава кораво и сухо." [8, с. 199]

"Защо не трябва човек да критикува? - Защото всяко нещо е в процес на развитие. Как ще критикуваш пъпката, че не е цъфнала? Тя чака момента на своето разпукване. Как ще критикуваш плода, че не е узрял? Той не е достатъчно огрян от слънцето. Когато слънцето го грее определено време, плодът узрява." [8, с. 210]

"Казано е в Битието: И земята беше неустроена и пуста, и Дух Божи се носеше над бездната." Духът Божи, това е светлината на света. Следователно, когато Слънцето на живота грее, използвайте светлината му, да организирате вашата земя, т.е. тялото си, да го превърнете в рай. В Божествения свят слънцето грее всякога и осветява всеки, който иска да се ползва от него."

[7, с. 301]

"Когато съзнанието на човека е по-високо, той реализира само онези мисли и желания, които имат отношение към съзнателния живот. Те увеличават светлината както на вашето съзнание, така и съзнанието на вашите близки. Тези мисли и желания наричаме добри, светли. Всяка мисъл и желание, които отнемат светлината на човешкото съзнание, наричаме лоши, тъмни. Те не трябва да се реализират. Ученикът трябва да знае това, защото между светлината и силата има известно съотношение. Когато се увеличава светлината в човека, заедно с това се увеличава и силата." [54]

"Ще накарам този човек да разбере в какво се състои работата. Няма защо да го накараш да разбере тази работа. Достатъчно е само да му светнеш. Той е в тъмнината, може да се блъсне в някоя стена. Запали свещта си и покажи пътя му. Той има очи, ще види накъде трябва да върви и ще ти благодари." [Реалности и сенки, с. 153]

"Какво представлява адът и небето? Това са състояния на съзнанието, през които човек минава. Щом изгасите свещта на съзнанието, вие сте вече в ада. Запалите ли я отново, вие сте в рая."

"Разумният живот се проявява само при най-малката съпротива и в най-хармоничната среда."
[Дава плод - беседа, сер.VIII, кн. 21, с. 86]

"... разумният човек като ходи, като мине край тебе, не го чуваш, минава незабелязано, не прави никаква реклама."
[Осма серия, Заровеното имане, с. 10]

"Материята, през която е минавало съзнанието, по-рано е била по-рядка, после по-гъста и колкото е слизало по-надолу, ставала все по-гъста, докато най-последно се проявили формите, които днес съществуват." [Разумният живот - МОК, т. 1-4, 1923-24 г., с. 98]

"Туй, което считате за идейно, Божествено, то е нещо материално. Нашите мисли, които за нас са неща най-отвлечени, във висшите светове са толкова гъсти, че на тях може да се посади лук и чесън и те да растат." [69, с. 123]

"Трябва да знаете, че добрите, възвишените мисли имат по-голям брой трептения, отколкото лошите, нисшите мисли. Именно този закон ще използвате. Имаш едно отрицателно състояние, повиши трептения си и ще се освободиш от него, защото по-силните трептения на възвишените мисли ще надделеят и отстранят отрицателните състояния.
За да бъдеш добър, трябва да бъдеш в съприкосновение с добри хора. За да бъдеш учен, трябва да бъдеш в съприкосновение с учени хора. Такъв е законът." [49, с. 121]

"Това, което светлината прави за осем минути, човек ще го направи за хиляда години. Това, което ученият може да направи, невежият не може. Бързината, с която се движи мисълта на учения, е по-голяма от тази на обикновения човек. Ученият живее и работи в среда съвършено различна от тази на обикновения. Това, което праведният може да направи, грешният не може. Ето защо теорията на обикновения човек коренно се различава от теорията на учения. Двата работят в различни среди и условия. Обикновеният създава временна, относителна теория, а истинският учен - вечна. Неговата теория почива на абсолютните закони." [137, с. 263]

"Чрез мисълта си човек може да увеличи или намали теглото си. Достатъчно е да мисли само за земни работи, за да увеличи теглото си; като мисли за възвишени работи, за небето, теглото му се намалява. Той става лек, подвижен, едва стъпва на земята. Като изучавате хода, вървежа на човека, ще познаете, дали е материалист или идеалист. Материалистът стъпва тежко, грубо, а идеалистът - леко, едва се докосва до земята." [8, с. 153]

"Човешкият ум е в сила да сгъсти и да разрежи материята, да създаде неблагоприятни или благоприятни условия за своя живот." [8, с. 58]

"Велик, мощен човек е онзи, живота на когото има отражение върху целия космос. Ако мисълта на човека се отразява върху космоса, тя е Божествена. Не е достатъчно да знае човек това, но той трябва да го констатира. Който има Божествена мисъл, той сам ще забележи, че за него слънцето има особен израз. За този човек лицата на всички хора светят. ...Изпитвали ли сте положението, хората да ви бъдат мили, близки за вас и да сте готови да се жертват за тях като за себе си."
[Мнозина казваха, с. 14]

"Време е вече да се образува една мисловна централа, светлината, на която да изпраща по целия свят благото си, както Слънцето своята светлина и топлина. Слънцето е централа, чрез която се пренася светлината и топлината на Земята. Така и човешката мисъл е централа за пренасяне и предаване на друг род светлина на Земята. Когато тази енергия премине в мозъците на хората, от тях започва да се излъчва светлина, способна за работа. Ако духовните хора придобият силна мисъл, царството Божие ще дойде на Земята. Не се занимавайте с миналото. Мислете само за настоящето." [Българи, славянство, възраждане ч. II, с. 55]

"Ние сме събрани тук да направим такава вълна, щото да настъпи и да даде голямо сътресение за доброто на народа." [105]

"Щом Бог простре ръцете си към тебе, от ръцете му ще потекат живи сили, от които проказата

ще изчезне. За да стане това нещо в един народ, той трябва да събере хиляди души на едно място, да образува от тях една батерия, през която да премине този силен ток. Не мислете че това нещо може да стане лесно. Изискват се най-малко 2000 години, за да се създаде една нова култура. За да се яви един велик Учител, трябва да се приготви култура, подходяща среда заради него. Той няма да дойде незван, но трябва да Го викат, та като дойде, да намери готови хора, които да възприемат неговото учение материално, духовно и умствено." [Осма серия, б. Ще се наситят, с. 32-33]

Какви изводи могат да си направят българите от изложеното дотук за своята специфична задача?

Съвременното човечество страда от липсата на онзи фин елемент, който да го хармонизира, обедини и отвори към универсалните измерения на живота. За да придобие този елемент, този еликсир и сила на синтез, всеки човек трябва да се свърже с дълбоките, фините области на природата. Тази връзка може да се осъществи чрез развиване на сетива и способности от по-висок порядък, както и чрез напредък в изкуството, културата, духовните дейности, мирогледните системи. Българите имат голям потенциал в тази област: много богат фолклор и традиции в природния живот, древни универсални мирогледни пластове, световни майстори в изкуството, голям потенциал от хора с отворени сетива и висши способности, и от хора на идеята и Духа. Те разполагат с огромно по обем универсално знание, възвисило националните корени и ценностите на световната култура. Това знание можем да наречем Школа за ново съзнание и нова култура, чрез която хората могат да се съединят с универсалните области на живота, с разумния свят, със силата на всеобща връзка в себе си, която единствена може да хармонизира, обедини, спаси и освободи човечеството за необятните възможности на космичния живот.

Голяма топлина, голяма светлина е скрита в българите. Ако се пробудят, те могат да запалят огън и на дъното на океана.

Наградата за това национално усилие ще дойде като върхови постижения в новата наука-култура-икономика на Духа.

Законът на новата култура е изфинването – движението към най-фини, най-нежни, фундаментални величини, към фини условия с най-малко съпротивление и най-голяма реактивност.

Такъв израз на финия свят е красотата.

Красота

"Красотата предшества Любовта. Тя подготвя човечеството да я приеме." [134, с. 234]

"Българинът трябва да преобрази лицето си, да го направи красиво, изразително, да служи за образец на новия човек, на новия тип." [16, с. 156]

"Задачата на ученика е да бъде красив." [9, с. 22]

Човечеството вече се подема към нов голям цикъл, в който се създава новия тип човек, новия Адам, в сърцето на който пламти новата Ева. За да влезе в новите условия, човек трябва да изостави старите пищни, лоени храни и да се храни с еликсира на живота. С други думи, за да придобием красота, трябва да приемем светлината на Словото, на новото разбиране. Тази жива есенция внася успешни мисли в ума, възвишени желания в сърцето, красиви постъпки във волята.

Красотата зависи от това какво ядем във физическия, чувствен и умствен свят и как го възприемаме. Тя зависи също от финото равновесие между ума и сърцето, което внася интимни, възвишени сили в организма.

Понеже регулират храносмилането и чрез него хармонията между ума и сърцето, българите като "харни" деца на Божественото, са призвани да внесат в човечеството знанието за красотата, да дадат образец за красота, като израз на висша хармония.

Българите ще внесат своя импулс в славянството и в новото човечество чрез науката за храненето - за възприемането на Божието Слово. Защото правилното възприемане на това Слово укрепва волевите сили в човека, които регулират ума и сърцето, светлината и топлината, електричеството и магнетизма в организма му и по този начин го поставят в условия на хармония, благоденствие и щастие.

"Ако не се научите да ядете правилно, нито учени ще станете, нито религиозни." [83, с. 75]

"Българинът страда от преяждане. Ако яде по-малко, всичко ще се оправи. Като яде, човек трябва да изяде 20 хапки и там да спре. Когато купува нива, българинът трябва да отстъпи поне 2-3 метра от своето място за другите, да не стават спорове. Днес всеки българин иска да окоси ливадите си, да направи ниви от тях." [25, с. 167]

"Правилното дишане прави лицето красиво. Ако човек не диша правилно, кожата на лицето и ръцете му преждевременно се набръчква. Набръчкването се дължи на разстройство на черния дроб и на неправилно дишане. Щом започне да диша правилно, бръчките от лицето и от ръцете на човека постепенно изчезват." [7, с. 276]

"Правилното дишане помага за оформяне на характера, усилва светлината на ума, прави лицето красиво." [54]

"Черният дроб е орган, който извършва специфична служба при храносмилането. Ако този орган не работи добре, организмът страда. Видите ли, че лицето на човека пожълтява или почервява, търсете причината затова в черния дроб." [128, с. 25]

"Ако очите на човека пожълтяват, това показва, че черният дроб не действа добре. Черният дроб е свързан с храносмилането; храносмилането пък е свързано с кръвообръщението. Ако храносмилателните органи действат добре, кръвообръщението става правилно. От правилното кръвообръщение зависи чистотата на кръвта. Ако кръвта е чиста, човек мисли и рзсъждава правилно. Нечистата кръв помрачава съзнанието. Щом съзнанието не е ясно и мисълта не е права. Значи, доброто храносмилане, дишане, кръвообръщение, мислене, чувстване са добрите условия, които човек трябва разумно да използва." [108, с. 132]

"Почнат ли очите ви да пожълтяват, трябва да знаете, че черният ви дроб иска почивка. Никакво безпокойство, никакво нервиране. Пълно разположение на духа. Ще мислите, че всичките ви работи са уредени. Търпение, търпение, докато всичко се уреди. Природата обича търпеливите, смелите, решителните, настойчивите, разумните хора - на тях всякога прави отстъпки." [Разумният живот, с. 207]

"Ако очите имат жълт цвят, това показва, че болният е користолюбив. ... Окоето трябва да бъде бяло, да дава щедро на всички. [122, с. 283]

"За да разберете какво е състоянието на черния ви дроб, гледайте какъв е цветът на лицето ви, светлината на очите и тяхната жизненост. Тези неща придават красота на лицето. Ако очите са жизнени и лицето е жизнено. Погледът на човека трябва да бъде установен, да не блуждае в разни посоки. Като гледаш един предмет ще насочиш погледа си само върху него, докато го изучиш добре." [9, с. 22]

"Когато ти си чист, и очите ти ще бъдат чисти, няма да са размътени. Когато ти си чист, и лицето ти ще бъде чисто, светло, няма да има един цвят като на керемидата, или един тъмен цвят, като на негър. Лицето ти трябва да бъде светло, от него да излиза светлина. Когато си чист, очите ти не трябва да светят като на котка, но да имат мека светлина, ясен поглед, от тях да диша туй любовно чувство, че кой как те види, да има доверие в тебе." [112, с. 15]

"Този е лош, не го обичам: онзи е лош и него не обичам. Почнеш ли да говориш така, ще знаеш, че черният ти дроб не функционира правилно. Пазете черния дроб. Хранете го добре. Той трябва да придобие своя естествен цвят. Не зная, защо българите са го нарекли черен. Сега той трябва да придобие естествен цвят. Когато черният дроб е нормален, лицето на човека има приятен розов цвят. Козметическата краска на лицето зависи от черния дроб. Какъвто е черният дроб, такъв ще бъде и цветът на лицето. Черният дроб трябва да се изправи, за да придаде на лицето красив, розов цвят, а не керемиден." [1, с. 58-59]

"Някой път кожата е суха, понеже няма мазнини. В такива случаи гледайте да възстановите мазнините на вашата кожа, но не механически, външно, но по органически път. Понеже сухата кожа е лош проводник на живота, със суха кожа не може да имате дълъг живот. И ако сте един богат човек и кожата ви загубее, ще знаете, че скоро ще умрете. За да продължите живота си,

трябва да възстановите отношенията си чрез закона на любовта. Ако искате да запазите мекотата си и да продължите живота си, примирете се с тези, които мразите." [54]

"И сега, ако питате как ще се излекува България, казвам ви: Вряла вода да пие и топли картофи да яде. Като казвам вряла вода, трябва да знаете откъде да черпите водата - оттам, дето я пие оселът, защото той избира де има хубава вода. Ако употребявате вряла вода, тя ще внесе у вас онези елементи, че 90 % от съвременните кризи, които разяждат обществото, ще изчезнат. А врялата вода и топлиите картофи - това е живот в Любов и Мъдрост." [85, с. 126]

"Задачата на ученика е да бъде красив. Като работи съзнателно върху себе си, той придобива вътрешна красота, с която привлича вниманието на хората, както красивата мома привлича вниманието на младите момци. Кое прави човека красив? - Моралният живот. Под думата "морален живот" ние разбираме онзи истински, положителен живот, в който Божественото начало взима връх над човешкото. Природата е щедра към красивите и морални хора. Тя ги приема в своите складове и щедро ги дарява. На грозните и неморални хора тя затваря вратите си, дава им малко от своите блага.

Христос казва: "Ако не станете като децата, няма да влезете в Царството божие." С други думи казано: Ако не станете красиви, ако не станете чисти и светли, няма да влезете в Царството Божие. Който прилага Божиите закони, той става красив и всеки го обича. За какво може да обичате човека? - За неговия светъл ум и за неговото чисто сърце." [9, с. 22-23]

Душата - истината, се проявява чрез очите на човека, на които е написано неговото минало, настояще и бъдеще. По светлината на очите и лицето ще познаете човека и неговата душевност.

Светенето на външния живот се нарича светлина, а на вътрешния - виделина. Следователно, има външна красота на формите и вътрешна красота - на съдържанието. Когато тия две лъчения са хармонично съчетани, човек е истински красив и любим. Светлината, която излиза от такъв човек е мека, фина, скромна, неназраплива. При все това тя има необикновена вдъхновяваща сила. Има една светлина, при която очите светят като котешки. Тя заслепява и хипнотезира с красотата на своя блясък. Това е светлината на Люцифер, на изкушението. Следователно, има два вида светлина и красота - зад едната се крие змийската отрова, а зад другата - райски плодове.

"Тя (красотата б.с.) е външен израз на светлината, която излиза от Бога. Красивият човек отразява Божествената светлина върху другите хора. Красотата е идеал за човека. Той се стреми към красивото в света, като към свой идеал." [120, с. 121]

"Дръжте се за красивите мисли и чувства, които дават тласък в живота ви. Те са онази светлина, онзи пламък, който излиза от очите на красивата мома, на красивия момък." [98, с. 122]

"Красивият човек се радва на всички и на всички изпраща своята светлина. Ако човек не крие в себе си част от топлината на живота, той не може да бъде красив. Топлината дава добро разположение на човешкия дух. Без топлина, т.е. без добри чувства пътят на човека е затворен." [35, с. 60]

Разликата между светската и духовната красота е подобна на разликата между гравитацията и магнетизма. Магнитът обсебва нещата, а гравитацията ги държи на хармонични разстояния – на фокус.

Едно възвишено същество е скромно, смирено, а бляскавата натрапливата красота - надменна. В Божествената красота има нещо фино, невинно, чисто. Зад бляскавата красота често се крие един многобагрен хамелеон, който затваря пеперудата в чашката си и я изяжда.

"И в Писанието е казано: "Не любете света, защото неговата красота е опасна." Затова, именно, Христос е слязъл на земята, с милион ангели около Себе си, които да учат, да направляват човечеството в Божествения път." [143, с. 66]

"Астралният свят е пълен с мечешки капани във вид на красиви цветя, сладки сокове, хубави и разнообразни неща, които отдалече привличат човека. Разумният свят предупреждава хората да внимават, да не паднат в някой капан. Учителят казва на учениците си: Като минавате през

еди кои си места, ще бъдете внимателни, нищо няма да пипате, пред нищо няма да се спирате. Ще минете и заминете набързо. Ще бъдете доволни и от това, което отдалече сте видели, то ви е достатъчно. Сегашните хора мислят право, но постъпват точно обратно: където минат, всичко пипат, всичко разглеждат, но не подозират, че зад привидно красивите неща се крие някакъв мечешки капан. Ако ученикът желае да опита всички красиви работи в света, главата му ще побелее преждевременно и в края на краищата ще се убеди, че освен загуба, нищо не е придобил." [129, с. 225]

Пътят към красотата се определя от един основен закон на Битието, който наричаме закон за най-малките величини, за най-малкото действие. Това е законът на най-фините, най-интимните отношения, които подтиква хората да обичат. Това е законът на новата култура, който ни е даден във физиката и който всеки човек трябва да осмисли. Защото единствено чрез този закон на изфинване хората ще влязат във възвишения разумен свят на красотата и ще се освободят от разрушителното влияние на динозаврите в себе си, от грандоманската, заробваща култура на грехопадението.

"Кое е отличителното качество на красотата и кое - на грозотата? Красотата работи с късите вълни или с бързите трептения, а грозотата - с дългите вълни или с бавните трептения. Значи, красивият човек предизвиква съкращаване на мускулите, а грозният - удължаване." [8, с. 311]

Свойство на късите вълни е да проникват в дълбочина; свойство на дългите вълни е да се разпростират по повърхността. В духовния свят си служат с къси вълни и фини субстанции. Той е свят на светлина, чистота, финес - свят на красотата. Като прогледат за този свят, хората ще вземат образец как да влязат в красивия, безсмъртния живот. Красотата и безсмъртието са качества на душата. Ето защо, днес трябва да се изяви разумният живот на душата - на Христовото съзнание в човека.

Механичното се отнася към духовното както горчивото към сладкото. Красотата подсладва живота на хората, внася в тях свещен трепет, вдъхновение, динамизъм. Тази красота на Новата Ева трябва да въздигнем сега в живота, защото тя единствена внася преврат в умовете, сърцата и душите - да обичат, да посветят живота си на висшето.

"Вечното Начало е извор на всяка красота. Всяка красота в света е отблясък на Божественото. Красотата е качество на човешката душа. Когато божественото в човека се проявява, той става красив.

В красотата е Бог.

Ето защо чрез красотата човек идва до Бога, до любовта!

В това отношение изкуството има свещена задача.

Красотата предшества Любовта. Тя подготвя човечеството да я приеме." [134, с. 233-234]

"Няма по-хубаво нещо от красотата в света. Свържете се с Бога и ще бъдете красив и. ...

Който иска естествена козметика, нека се свърже с Великия принцип на живота; нека води духовен живот. Той ще има красиво, привлекателно лице, с подвижни, пластични мускули. Това лице е толкова подвижно, че изразява и най-тънките чувства и преживявания на човешката душа. Приятно е да видите такова красиво лице, на което да се отразява целия живот на една отворена, широка душа, освободена от всякакви хитрини и задни мисли." [118, с. 183]

"Красотата не е физическо качество. Красотата не принадлежи на физическия, нито на духовния свят, но се проявява чрез тях. Красотата е достойние на Божествения свят. На физическия свят тя трае кратко време, в духовния свят тя остава за по-дълго време, а в Божествения свят - за вечни времена." [120, с. 121]

"Всеки човек трябва да има нещо красиво в себе си, за което хората да го обичат. Още повече всеки човек трябва да има нещо красиво в своята душа, за което Бог да го обича." [70, с. 54]

"Когато говорим за красотата...имаме предвид главно вътрешната красота - красотата на душата. Който е вътрешно красив, той е и външно красив." [35, с. 60]

"Какво представя красотата за човека? - Капитал, даден от природата за работа. Красивият има предимство над грозния. Умът му е добре поставен. Ние говорим за вътрешната, органична красота на човека." [82, с. 82]

"Защо човек се стреми към красотата? - Красотата е необходимо качество на неговата душа. Душата се стреми към красота. Всяка завършена форма е красива. Следователно, на физическия свят красотата се изразява в завършени форми. Когато се говори за красота на човека, подразбираме неговото лице. ...Изобщо, красотата на човека е не само външна, но и вътрешна. Тя има отношение към неговото съзнание. Колкото по-будно и по-широко е съзнанието на човека, толкова по-красив е той. ...В ангелския свят красотата е вътрешна. Външно всички ангели са еднакво красиви. Вътрешно, обаче, те се различават." [89, с. 83]

"За да влезе в духовния свят, човек трябва да има будно съзнание, да различава нещата, да намери красивото във всички форми. Там всички същества напълно си приличат. Те са красиви, светли същества, отражение на Великото. Будно съзнание трябва да има човек, за да различава реалността на отраженията." [89, с. 58]

"Красотата е нещо много подвижно, живо. Красивите хора шум не вдигат. Най-красивите хора са в Кавказ. В природата красотата е истинската ценност - красивите неща са ценни. Ангелите са много красиви. Красотата е нещо вътрешно, скрито, хората не го виждат, то е духовно нещо. То не е физическо, физиологически то е симетрия на лицето. Животните имат хубави тела, но не глави - лице нямат. Трябва да имаме образци за красотата. Има една променлива и една непроменлива физиология." [110, с. 284]

"Красотата на физическия свят е отражение на божествената красота. Тъй щото, ако срещне те една красива жена, знайте, че тя е отражение на Божествения принцип, който живее в човешката душа." [7, с. 322]

"Ако ти си неразположен духом, излез из града, намери някой красив човек - намери 4-5 души красиви - и веднага ще се смени твоето състояние. У всеки един красив човек протича нещо хубаво." [69, с. 28]

"Не е въпрос в това, че мъж погледнал някоя жена, но важно е, може ли тази мома да предизвика вътрешен преврат в този мъж? Може ли след това той да каже, че в лицето на едни коя си мома видял Бога? Турците казват: благословение за човека е да гледа красивото!" [98, с. 63]

Велика идея се съдържа в красотата. И тази именно идея внася свещен трепет в душите и ги преобразява. Тя е запалка, която предизвиква такова горене, такъв ентузиазъм и подем на всички сили, че човек заприличва на цъфнала фиданка под лъчите на слънцето.

Щом е така, нека призовем Божественото да събере красотата и на физическото поле, и в изкуството, и в идеите, и да запали душите на хората да обичат, да творят, да проявят неизчерпаемите възможности и богатства на Божествения свят.

Откъде идва светлината на красотата? - От света на мир, радост, разумност и любов. Този свят твори фините черти на хармонията и красотата.

"Красотата е израз на човешката разумност. В живота красотата е лечебна сила, магическа сила." [65]

"Казвам: зад красотата седи истината. Красивият носи в себе си образа на истината. Следователно, ако истината е във вас и вие ще бъдете красиви." [Мнозина казвах, с. 68.69]

"Любовта прави човека красив." [7, с. 280]

"Колкото пъти да срещнете красотата, израз на любовта, спрете се пред нея, не я отминавайте." [98, с. 122]

"Какво се иска от човека, за да възстанови своята първоначална красота? Той трябва да пази своя вътрешен мир и спокойствие, да не бърза, да не се безпокои, да не се обезсърчава." [119, с. 368]

"Реализираната красота е воля, съдържанието на красотата е сърцето, а оня простор на красотата е ума. Красивият човек успокоително действа." [110, с. 170]

"Когато срещнете един красив човек, вие се зарадвате, носите го в ума си и казвате: днес видях един красив човек; никога няма да забравя неговото лице." [98, с. 59]

"От красивата мома всички се интересуват. Дето и да отиде тя, в коя държава и да влезе, в кое общество да се яви, всички я посрещат с радост, всички са готови да ѝ услужат. Каквото пожелае тя, всичко става. Зад красотата се крият известни добродетели. Красивата мома е разумна. Красотата се изразява в пластичност на лицето, в интелигентност, в разумност, в благородство на чувствата. Красивият е волев човек. В него брадата е добре оформена." [82, с. 66]

Да придобие човек мир, радост, подем, това значи, че е срещнал нещо ценно, непреходно в живота си. Това ценното е светлината, импулса на красотата.

"Аз наричам красиви неща тия, които никога не умират, които във всички времена имат една и съща стойност." [145, с. 3]

"Това, което дава красота на човешката душа е знанието. Без знание красота не съществува. Това, което прави човешката душа мощна е животът. Без мощ и без светлина животът не може да се развива. Знание и светлина, мощ и свобода представят две научни положения в окулатната или Божествена наука. За да се яви знанието, светлината е първото необходимо условие."

[Мнозина казваха, с. 207]

Напредналите хора имат в себе си скъпоценни камъни, които блестят с всички багри. Те са техните добродетели, техните изявени дарби.

"Добре е човек да бъде красив, но красотата се обуславя от известни добродетели." [7, с. 279]

"Кои хора са красиви? - Светиите, праведните и добрите хора. Всички останали са грозни, те са в процес на развитие. Добре, че хората са поставени далеч едни от други, да не изглеждат толкова грозни, колкото са в действителност. Благодарение на това, те се търпят. Ако бяха наблизо, не биха се търпели - несъвършен е засега човекът." [78, с. 50]

"Онази млада мома, вместо да се накичи с най-хубавите добродетели на разумност, на честност, на справедливост, на въздържание, на скромност, се накичила с онези красиви панделки и перца. Всичко туй е хубаво, но това не са добродетели. Тези краски, тези перца са само за птиците, само за пеперудите, но не и за хората. Това са добродетели за тях, а за хората трябва други добродетели." [32, с. 4]

"Казваме, че благородния човек има красиво лице. Някои считат, че красотата е качество на благородство. Пластичността на лицето е една необходимост за красивото лице. Пластичността на лицето е израз на душата. Лицето трябва да изразява душата." [48, с. 6]

Проявата на доброто, на братството в новата култура ще доведе до най-красиви отношения. Красиво е един човек да прояви своето благородство и великодушие към тебе.

"Който иска да стане красив като ангел, трябва да развива в себе си чувството на брат и сестра. Това е закон." [83, с. 157]

Братството е идея, която внася в душата сигурност, спокойствие, радост. Състезанието на мъжете и жените внася смут, а братството и сестринството - широта, ведрост, ентузиазъм. Да бъде човечеството задружно семейство от братя и сестри, това е велика идея. Обаче най-великите неща се постигат с най-прости методи. Нека си спомним за дългите вълни на грозотата и късите вълни на красотата. Към необятните простори на новия живот, на новата култура се стига през тия къси вълни на скромността и смирението. Те не са друго, освен тесния път, по който човек се смалява и стопява на вода, за да мине през всички сита, и така освободен от всички примеси на злото, да влезе в света на красотата - Божествения свят.

"Изключи грозотата от съзнанието си, постъпвай по правилата на красотата, по правилата на новия живот, и ти ще станеш красив. Изкуство е да знае човек, как да се освободи от стария живот и да влезе в новия - във вечната красота и хармония. За да влезете в новия живот от вас се иска смирение." [29, с. 6-7]

"Изключи грозотата." Това значи живееш красиво, постъпвай красиво.

"Всяка ваша постъпка трябва да бъде красива." [65]

"Не е достатъчно само човек да мисли кое е по-хубаво, но той трябва да върши всичко, което е хубаво и красиво. Красивото, възвишеното трябва да бъде насъщният хляб за човека."

[98, с. 68] "Стремете се към красиви, съзнателни и пластични движения, за да се свържете разумно с приливите и отливите на космичната енергия, т.е. с изтичащата и втичаща се космична енергия. Излизането и влизането на космичната енергия определя здравословното състояние на човека, а също така и неговите мисли и чувства." [8, с. 306]

"Няма по-желано нещо за човека от красотата. Тя придава на тялото пластичност, музика. Когато красивият човек върви, движенията му са музикални. Представете си един свят с красиви, с добри хора. Ако някой ангел от небето дойде между тези хора, той ще се зарадва, ще остане доволен от тази музика и ще пожелае и втори път да слезе на земята." [98, с. 60]

Ако воюваме със злото, можем да го победим само с красотата и музиката на доброто. Красотата е изобилие, добро. Тя те изпълва с всички богатства и ти утихваш, забравяш се, прехласваш се. В тия времена, в които злото вилнее, само красотата може да го укроти. Как? Злото е стар, грозен разбойник, който се движи по закона на дългите вълни. Като влезе в ретортата на Божествената красота и тия къси вълни минат през него, той ще се сгърчи, ще прерита малко, обаче след това ще излезе от ретортата като млад усмихнат момък. През тази опитност днес предстои да премине цялото човечество.

Днес Божественият свят извършва мобилизация на красотата. Най-добрите, най-изобилните, най-хубавите ще се съберат да пуснат този фин ток. Лошите хора ще преритат малко, докато станат млади, хубави, добри. Който не понесе този фин ток, ще остане за далечни времена, за друга епоха. Обаче, като премине този ток през човечеството, доброто ще вземе ръководството в ръцете си и на земята ще се въдвори едно общество на красотата, на прекрасното. Това е последното сражение, което светлината и красотата дават на мрака и грозотата преди да изгрее Слънцето на Великата Любов. От лъчите на това Слънце душите ще узреят и светът ще се изпълни със сладките плодове на новата култура.

"Пред красотата и най-лошият човек отстъпва. Пред красотата и звярът коленичи. Красотата е Божествена сила, пред която всеки отстъпва." [98, с. 60]

"Красотата е оръжие, с което човек побеждава." [52 с. 64]

"Красотата е символ на узряване. Тя е признак на култура, която е узряла и дала своя плод." [83, с. 47]

Съвременният свят е изправен пред велик процес - разцъфването на човешката душа в цялата ѝ красота и величие. Тази космична пролет, това необикновено събитие ще роди универсалната култура на новия цикъл.

Днес Божественото съюзява красотата и доброто и ги мобилизира за последно сражение с всичко користоно, грозно, гнило. И тази красота е зазоряването преди да дойде Великият Господ на светлините, Великата Космична Любов, от която извира безсмъртния живот.

Битие

„Миналото, бъдещето и настоящето съществуват едновременно и представят една реалност в света. ... Ще оставя този въпрос, него вие има 350 000 години да го разрешавате и вярвам, че ще го разрешите. След толкова години аз пак ще дойда и ще видя как сте го разрешили.“ [85, с. 142]

"... от космичното пространство идват към Земята други светлинни вибрации, които като

дойдат до нея се видоизменят така, че се образува обикновената светлина. Зад тази обикновена светлина, обаче, която е само едно отражение, седят друг род енергии от по-висок ред, а зад последните пък седи нещо разумно.”

„Под „блаженство” разбирам разумност. Блаженството се крие в разумното схващане.”

*„Моето Царство не е от този свят.”
Исус Христос*

Съвременният човек живее на повърхността на океана, където вълните непрестанно го блъскат. Ако слезе в дъното на океана, той ще установи, че там съществува дълбока тишина, спокойствие, мир. Ако слезе до дъното на океана на ума, човек ще намери Истината. Какво е Истината, това не може да се определи с думи. Човешката душа я схваща като непрекъснат, вечен изгрев на живота, като вечно ново настояще.

Това е централната Реалност, Битието, Духът, истинската същност на душите – Възлюбеният в глъбините им.

Битието е дъното в океана на светлината, океана на живота. То е централната невъобразима и непознаваема Реалност. Въпреки, че не може да се определи, Битието може да се преживее. То се долавя като дълбоко безмълвие, спокойствие и безвремие. Това спокойствие е най-финото, най-интензивното, което се преживява като вътрешно изобилие, екстаз, нирвана. От това изобилие човешката душа трепти от стремежа да помогне на съществата, потънали в този свят на смъртта, да ги издигне в своята светлина.

Достигне ли да разбере и живее в централната реалност, душата напуска съзнанието на егото – отделността. Тя вече не се отъждествява с този свят на егото-ума, свят на формите, на разделеността. Тя има такива високи вибрации, в които илюзията на формите се стопява и човек вижда всичко като кондензирана, многобагрена светлина, кондензирана енергия, кондензиран Дух, приковано в кръста на двойствеността Битие.

Душата пак наблюдава външния свят, но не се отъждествява с него. Тя наблюдава безпристрастно, без да се отъждествява, както физическото тяло, дадено ѝ, за да работи на тази планета, така и телата на другите същества. За нея тези тела не са нищо повече от оборудване – средство за проява. Но понеже в своите високи вибрации душата е нещо свещено, и тези форми са свещени – храм на Битието, на Великия Дух, на Бога – Централната Реалност.

Това е състояние на Битие, това е свобода, това е вездесъщност. Само в това поле на изобилие, на Битие, човек е мощен да придобие безупречност, съвършенство, да превърне всяко свое проявление в чудо, в благодат, да се пожертва и да отиде да послужи на света като брат на страдащите.

Защото само онзи, който се жертва, може да събуди любовта на душите. Жертвата е единствено приоритет на светлината, на Великия Дух, на Битието, на Бога.

Новият космичен цикъл идва да ни научи да живеем в Битието, в Централната Реалност, където минало, настояще и бъдеще присъстват заедно.

И тогава ние извеждаме такъв закон: Кришна, Буда, Христос, това са състояние на съзнание, а не личности. Будността е състояние на присъствие в централната Реалност на безвременното сега, на пълния потенциал на съществата.

Под „Бог” се разбира „Богатият”, т.е. именно тази централна Реалност на изобилието, съзнанието на пълнота – това, което атлантите са наричали Нагуалът, Великият Дух. „И Духът заведе Исуса...”

Ако, като малки частички в тази Реалност и Съзнание на пълнота, в този необятен, жив, разумен, космичен организъм, в който живеем, бихме се помолили да ни отдели внимание, да насочи ресурси и условия към нас, като негови клетки, най-добрата ни молба би била такава:

„Велико Свещено Начало, Татко наш,

Пробуди ни и повдигни ни, да влезем да живеем в Твоето Присъствие,

В светлината и енергията на Будността.”

Това значи да влезем в богатството и изобилието на Безпределното, Безвременното, неизменно Новото.

Колкото повече издигаме съзнанието си от двойствения свят на мрака и преходността към централната, единна Реалност на Битие, толкова повече енергията, светлината – будността в нас нараства, толкова повече ние сме способни да проявим пълния си инициативно-творчески потенциал, да станем изобилни извори на ценности, блага, новаторски проявления – да

извършим велики дела за благо на ближните и за прослава на Божественото, неограничено Цяло.

Как да разбираме това? – С изфинването на светлинните вълни, вместимостта на светлината за енергия и информация нараства. Нараства също активността, качеството, дълбочината и дълготрайността на нейните въздействия.

В този смисъл, вълните на „чистата светлина“ не са друго, освен смущения, съпротивления, механични ограничения за органичното Цяло. Те са съответни степени на частното его-съзнание.

Чистата светлина – виделината – е съзнание на душата, на Духа, на Битието, свободно от его-вълни.

Това е съзнание на интуитивни прозрения и озарения, свободни от механичните спекулации, хипотези, предположения и твърдения на его-ума.

Фината светлина, която сияе около това съзнание е недоловима за външните очи, но видима за вътрешното пинеално око. Тя е мека, сияйна, възхитително неизразима, безпространствена. Тя е външна обвивка на съзнанието и живота – към нея трябва да се стремим, за да се издигнем до чистото съзнание и чистото, будно състояние на Битие.

Трудно се късат връзките с его-ума, създал екстензивната представа за външния, предметен свят на всички илюзии и съблазни, за да се домогнем до този хиляди пъти по-реален, неизказано нежен и красив свят на вътрешната светлина, красота и пълнота.

Но когато на тази планета дойдат дни на незапомнени страдания, погледът на човека ще се обърне навътре, към красотата, пълнотата и изобилието на живота.

Тогава, като няма помощ отникъде, хората ще извикат към великия Христос и помощта ще дойде отвътре – ще се пробуди техния пълен инициативно-творчески потенциал и те ще се съзнаят не като тела, мъже, жени, но като души – нетленни и свободни космични същества.

Христос е вътре в нас под формата на това будно, светло, единно съзнание. Той е тук и ни очаква да се пробудим, да Го проявим. Щом се пробудим за това съзнание на присъствие, на будност, на пълнота, ние сме вече в Царството на Христа, в Единното, в Любовта. Това пробуждане ще бъде ден на велика светлина, енергия, вдъхновение и проявления в живота ни.

И единствено това единно съзнание на велика Любов към всичко живо ще ни спаси от този затвор на мрака и смъртта, ще ни издигне във вечната виделина на Битието – ще ни заведе при Христа, който се е наел да разреши наболелите въпроси на човечеството.

Исус е Човешкият Син, а Христос е Духът, който слиза като еманация на Непроявеното Абсолютно.

Който човек и който народ се свърже с Христа, прояви Го и Му послужи, велико бъдеще го очаква.

„Но мнозина последни ще бъдат първи.“

Това е вечно новото Божествено учение, което се даде в съвременна форма за новия цикъл и за новата, светла раса на единното човечество.

Сега будните държавници, учители, творци, виртуози в изкуството, възвишени души в културата, майстори във всяко дело, да го вземат от ръцете на религиозните доктринери и да го приложат – да дадат пример на народа. Народът съм аз, народът си ти, народът е Божественото у човека. Онзи народ, който приложи и предаде на другите народи това Учение, той завинаги ще остави свещено чувство на признателност и преклонение в паметта на човечеството.

Този народ с право може да се нарече „бал-хар-ски“ – който влиза да живее във великата хармония, в „харното“ красиво и добро Битие на Вечността.

Като прие в Школата си своите ученици Адам и Ева, Великият Дух им преподаде първия урок за двете дървета в райската градина на душата. През едното дърво се влиза в Небето, в Битието, в Рая, а през другото се излиза от там. Тези две дървета са Христос и Луцифер.

Христос е Дървото на живота – централната, неизменна Реалност на чистотата. Девизът на един йог е „без примес!“ – това е централната реалност на Нирвана.

Луцифер е дървото за познаване на добро и зло – двойственият свят на примесите, преходността, разделността, механичните привнесени елементи.

Трептенето е един примес, една шупла – отклонение от централната чистота.

И сега, понеже сме паднали в този свят на крайна нечистота, раздвоеност, безсъдържателност, свят без основа, подобен на тресавище, в което непрестанно потъваме, остава ни само едно спасение: Навътре към чистото, светлото, свободното, възвишеното, душевното.

Щом сгреша, веднага ме изпъждат навън. Колкото пъти сгреша, все ме изпъждат от рая в света – царството на Луцифер.

Като е тъй, ще бъде безупречен, да живее в чистия и светъл свят на душата, на чистотата – на съвършенството.

Иначе потъвам непрестанно в бездънната тиня, докато дойде едно място, от което няма излизане.

В онзи, който е затънал в най-голяма мръсотия, трепти един единствен копнеж – да смени вибрацията си, името си и да се назове „Чистота!“ Той търси своята нова опорна точка, своето ново начало.

Тогава нека да се обърне и да се свърже с великата сила на Христа, която е проникнала цялата Земя и сега е насочила пълната си мощ да очисти и спаси човечеството. Да призове от дъното на душата си тази Сила на чистотата и да каже:

„Господи, превърни ме на високопланинска светлина, на високопланински чист въздух, на високопланинска изворна вода, на висок планински връх. Аз искам да се издигна в този фин свят на чистотата и да се завърна при моите красиви, възвишени приятели, които от хилядолетия съм напуснал.

Издигни ме, Велика Любов, от този свят на мрака във великата светлина на Чистотата. Запали ме, Любов, и очисти ме.

Аз искам да ти послужа с всичкия си ум, с всичкото си сърце, с всичката си душа и с всичката си сила – с цялото си чисто и свещено естество.

Очисти ме и запали ме, Господи, да обичам!“

Щом си паднал до дъното и си осъзнал положението си, затвора, в който си окован, придобил си вече божествения импулс нагоре, мощен си да вдигнеш оръжието си и да гръмнеш срещу своите изкушения, срещу своя порок – да строшиш чашата с отрова.

Тогава Божественото ще се смили над тебе, ще те помилва и ще ти даде да посееш божественото семенце, наречено „Възкресение“. През малкото време, което ти остава до първия лъч на Великата Космична Пролет, поливай и наглеждай това семенце-дума, да вникнеш във вибрациите на всяка сричка и буква.

Твоята Любов ще извърши чудеса. За месеци, дни, часове или минути това семенце ще поникне, израсте, цъфне и даде плод. Под лъчите на твоята Любов този ароматен плод ще се налее, натези и узрее, и ти ще опиташ сладостта на Възкресението - ще се издигнеш в друго измерение на живота.

Сега българите трябва да приложат цялата си воля, цялата си вътрешна мощ, натрупана от хилядолетия, за да извършат динамично тази трансформация и като божествени маги на Любовта да помогнат за освобождението, просветлението и единението на човечеството.

Сега е последната свещена минута, преди да ни огрее първият лъч от Великата Космична Пролет, първият лъч от свещената космична Любов на Всемира.

Започва вече последното Велико Космическо Сражение между силите на мрака и силите на светлината.

В това решително сражение Невидимият свят насочва мисълта си към българите, укрепва тяхната воля, мобилизира тяхната решимост и им казва:

„Дръжте крепостта! Ние идваме на помощ!“

Библиография

1. Абсолютна истина - неделни, 1930-32 г.
2. б. Аз те познах, сер.
3. Беседи, обяснения и упътвания от Учителя, 1922 г. - сборни
4. Беседи под редакцията на Влад Пашов, т. 1
5. Беседи под редакцията на Влад Пашов, т. 3
6. Божественото благо
7. Божествен и човешки свят - сборни, 1940 г.
8. Божествената мисъл - МОК, 1927-28 г.
9. Божествени условия - МОК 1928-29 г.
10. Български писмена, т. 1, списание
11. Българи, славянство, възраждане - сборник
12. Великата разумност - ООК, 193-33 г.
13. Великите условия на живота - неделни, 1919 г.
14. Вечно подмладяване - неделни, 1943 г.
15. Вземи детето

16. Влияние на светлината и тъмнината - МОК, 1925-26 г.
17. Всемировият, т. 1
18. В царството на живата природа - статии
19. Възвание към народа ми - 1898 г.
20. Възможни постижения - ООК, 1927 г.
21. Възможности за щастие - съборни, 1941 г.
22. Вътрешният господар
23. Голямото благо, XII
24. Да ви даде - неделни, 1929-30 г.
25. Да възлюбиш господа - МОК, 1924 г.
26. Дали може - неделни, 1918 г.
27. Двамата пътя - МОК, 1922 г.
28. Двигатели в живота - съборни, 1938 г.
29. Добри и лоши условия - ООК, 1928 г.
30. Добри навици - МОК, 1923 г.
31. Доброто оръжие - ООК, 1930 г.
32. б. До скончанието на века, сер.
33. Думи на правда
34. Духът и плътта
35. Езикът на любовта
36. Енциклопедичен речник, т. 1
37. Енциклопедичен речник, т. 2
38. Жива реч - МОК, 1926 г.
39. Живият господ - неделни, 1922 г.
40. Живот и отношения, МОК, 1931-32 г.
41. Заветът на любовта, т. III
42. Закони на доброто, МОК, 1930 г.
43. Закон на съпоставяне
44. За съдба дойдох - XI сер., 1928 г.
45. За съдба, б. Кога ражда
46. За съдба, б. Който се отмята
47. Знайно и незнайно
48. Значение на изслушването
49. Изворът на доброто
50. Изгревът, т. 1
51. Изгревът, т. 3
52. Из книгата на великия живот
53. Изново
54. Из Словото
55. б. Как ти се отвориха очите, сер.
56. Ключът на живота - съборни, 1929 г.
57. Козативни сили - ООК, 1925-26 г.
58. Крадецът и пастирят - неделни, 1929 г.
59. Красотата на душата - неделни, 1938 г.
60. Към обетованата земя
61. Ликвидация на века - неделни, 1937-38 г.
62. Лъчи на живота - съборни, 1937 г.
63. Малки и големи придобивки - ООК, 1928 г.
64. методи за самовъзпитание - МОК, 1930-31 г.
65. Мисли за всеки ден 1979-80 г.
66. Мисли за всеки ден, 1986-87 г.
67. Мисли за всеки ден 1988-89 г.
68. Мисли за всеки ден 1992-93 г.
69. Мисли за всеки ден 1993-94 г.
70. Младежки окултен клас, 1924-25 г.
71. Младежки окултен клас, 1925-26 г.
72. Младежки окултен клас, т. 4, т. 1
73. Младежки окултен клас, т. 12, т. 2
74. Младежки събор, 1925 г.
75. Младежки събор, 1928 г.

76. б. Мойсей и Христос, сер.
77. Настанол е Царството Божие б. И пишете на земята
78. Начало на мъдростта - ООК, 1932 г.
79. Ни мъж ни жена - неделни, 1927-28 г.
80. Нова книга за здравето
81. Новата мисъл - ООК, 1932 г.
82. Новият светилник - ООК, 1943-44 г.
83. Новият човек - неделни, 1921 г.
84. Новото начало - неделни, 1943-44 г.
85. Новото човечество - съборни, 1920 г.
86. б. Няма пророк
87. Общ окултен клас, ч. 2
88. Общ окултен клас, 31 III 1943 г.
89. Определени движения, ООК, 1929 г.
90. Осма серия, б. Благ
91. Осма серия, б. Избавената душа
92. Осма серия б. И земята ще се изпълни със знание
93. Осма серия, б. Който дава живота
94. Осма серия, б. Мария избра
95. Осма серия, б. Приех от Отца си
96. Осма серия, б. Той знаеше
97. Основите на новата култура, 1993 г.
98. Отиване и връщане - ООК, 1932 г.
99. Петимата братя - неделни, 1923 г.
100. б. Плодът на дървото, сер.
101. Поучаваше ги - неделни, 1923 г.
102. Праведният - неделни, 1927 г.
103. Простите истини - ООК, 1926 г.
104. Протоколи, 1909 г.
105. Протоколи, 1911 г.
106. Протоколи, 1912 г.
107. Протоколи, 1916 г.
108. Път към доброто
109. Път към живота - ООК, 1930-31 г.
110. Път към светлината
111. Разговори с учителя, Б. Боев
112. б. Раздай всичко, сер.
113. Свещени думи на Учителя, т. 2
114. Свещени думи на Учителя, т. 3
115. Сеятелят - неделни, 1932-33 г.
116. Сила и живот, беседи
117. Сила и живот, VI сер.
118. Синове на възкресението - неделни, 1928 г.
119. Служене, почит и обич - МОК, 1929-28 г.
120. Смени в природата - МОК, 1929-30 г.
121. Солта, III сер.
122. Старото отмина - неделни, 1937 г.
123. Страници из живота на българите
124. Събуждане - ООК, 1931-32 г.
125. Съзвучия от бъдещето
126. Съразмерност в природата - МОК, 1933 г.
127. б. Той заповядва на слънцето, VII сер.
128. Той създава - неделни, 1936-37 г.
129. Трите живота - ООК, 1922 г.
130. Условия за растене - неделни, 1930 г.
131. Утринно слово, 4 X 1936 г.
132. Утринно слово, 11 VI 1939 г.
133. Утринни слова, 1943 г.
134. Учителя
135. Учителят говори - сборник

136. Учителя за образованието, Б. Боев
137. Фактори в природата - МОК, 1932 г.
138. Форми в природата - ООК, 1929 г.
139. Хармоничен избор, МОК, лекция
140. Хигиена на здравето, П. Димков
141. Царският път на душата - съборни, 1935 г.
142. Ценната дума - неделни, 1035 г.
143. Четирите кръга, ООК, ч. 4
144. б. Четирите съвета, съборни
145. б. Ще ми изявиш, сер.
146. б. Ще се наситят
147. Ще управлява всички народи - неделни, 1920-21 г.